

UDSATHED FOR VOLD OG ANDRE FORMER FOR KRIMINALITET

Offerundersøgelserne 2005-2015

Af

**Anne-Julie Boesen Pedersen,
Britta Kyvsgaard og Flemming Balvig**

September 2016

**Justitsministeriet * Københavns Universitet
Det Kriminalpræventive Råd * Rigspolitiet**

ISBN 978-87-93469-02-0

ISSN 2245-8425

Indhold

1. OVERSIGT OG SAMMENFATNING	4
2. INDLEDNING.....	9
2.1 UNDERSØGELSENS DATA OG METODE	9
2.2 OM STATISTISK SIGNIFIKANS.....	15
2.3 OM REGRESSIONSANALYSER.....	16
3. TYVERI.....	18
3.1 TYVERI 2005-2015	21
3.2 KARAKTERISTIKA VED OFRENE.....	22
3.3 TYVERIETS GENSTAND OG SKADEVIRKNING	24
3.4 ØKONOMISK MØRKETAL FOR TYVERI.....	27
3.5 INDBRUD I PRIVATE HJEM.....	29
3.6 FORHOLD DER PÅVIRKER RISIKOEN FOR AT BLIVE UDSAT FOR TYVERI OG INDBRUD	33
3.6.1 <i>Udsathed for tyveri</i>	33
3.6.2 <i>Udsathed for indbrud</i>	34
4. HÆRVÆRK.....	35
4.1 HÆRVÆRK 2005-2015	37
4.2 KARAKTERISTIKA VED OFRENE.....	39
4.3 HÆRVÆRKETS GENSTAND OG SKADEVIRKNING	40
4.4 ØKONOMISK MØRKETAL FOR HÆRVÆRK.....	42
4.5 FORHOLD DER PÅVIRKER RISIKOEN FOR AT BLIVE UDSAT FOR HÆRVÆRK.....	43
5. VOLD.....	45
5.1 VOLD 1995-96 OG 2005-2015.....	49
5.2 KARAKTERISTIKA VED OFRENE.....	52
5.3 VOLDENS GROVHED OG ALVORLIGHED	55
5.4 VOLDENS ART	60
5.5 VOLDENS TIDSMÆSSIGE FORDELING	62
5.6 ALKOHOL OG STOFFER	63
5.7 NÆRMERE OM POLITIANMELDELSE AF VOLD.....	64
5.8 ÅRSAGER TIL VOLD.....	68
5.9 HADFORBRYDELSE I FORBINDELSE MED VOLD	69
5.10 PARTNERVOLD.....	71
5.10.1 <i>Karakteristika ved ofre for partnervold</i>	72
5.10.2 <i>Alvorlighedsgraden af partnervold</i>	73
5.10.3 <i>Karakteren af partnervold</i>	75
5.11 FORHOLD DER PÅVIRKER RISIKOEN FOR AT BLIVE UDSAT FOR VOLD.....	77
5.11.1 <i>Udsathed for partnervold</i>	77
5.11.2 <i>Udsathed for vold på offentlige steder</i>	78
5.11.3 <i>Udsathed for vold på arbejdspladsen, uddannelsesinstitution m.v.</i>	79
5.11.4 <i>Udsathed for vold i det hele taget</i>	80
6. TVANGSSAMLEJE	82

6.1	OFRE OG GERNINGSMÆND	85
6.2	GERNINGSSITUATIONEN.....	86
6.3	TVANGSSAMLEJETS GROVHED OG ALVORLIGHED	87
6.4	ANMELDELSE TIL POLITIET	89
6.5	FORHOLD DER PÅVIRKER RISIKOEN FOR AT BLIVE UDSAT FOR TVANGSSAMLEJE.....	91
6.5.1	<i>Udsathed for tvangssamleje.....</i>	<i>91</i>
6.5.2	<i>Udsathed for tvangssamleje, hvor gerningsmanden er ofret bekendt.....</i>	<i>92</i>
6.5.3	<i>Udsathed for tvangssamleje, hvor gerningsmanden ikke er ofret bekendt.....</i>	<i>93</i>
7.	DEN SAMLEDE KRIMINALITETSUDVIKLING	95
7.1	KRIMINALITETSUDVIKLINGEN FREM TIL 1986.....	95
7.2	KRIMINALITETSUDVIKLINGEN FREM TIL 2015.....	96
7.3	KRIMINALITETEN 2015	98
7.4	FORHOLD DER PÅVIRKER RISIKOEN FOR AT BLIVE UDSAT FOR KRIMINALITET.....	100
8.	BEFOLKNINGENS ANGST OG BEKYMRING FOR KRIMINALITET.....	102
8.1	DEMOGRAFI OG ANGST FOR KRIMINALITET 2015	102
8.2	UDSATHED OG ANGST FOR KRIMINALITET.....	103
8.3	UDVIKLINGEN I ANGST FOR KRIMINALITET	103
8.4	FORHOLD DER PÅVIRKER RISIKOEN FOR ANGST FOR KRIMINALITET	105
8.5	DEN SAMFUNDSMÆSSIGE BEKYMRING FOR KRIMINALITET	106
8.6	DEMOGRAFI OG BEKYMRING FOR KRIMINALITET 2015	109
8.7	UDSATHED OG BEKYMRING FOR KRIMINALITET	110
9.	LITTERATUR	111
10.	SPØRGESKEMA.....	115
11.	BILAGSTABELLER.....	129

1. OVERSIGT OG SAMMENFATNING

De første landsdækkende offerundersøgelser af danskernes udsathed for kriminalitet blev gennemført i begyndelsen af 1970-erne. Siden 2005 er der årligt gennemført landsdækkende, repræsentative interviewundersøgelser af 16-74-åriges udsathed for tyveri, hærværk, vold og trusler om vold. Fra 2008 blev disse offerundersøgelser suppleret med spørgsmål om udsathed for røveri¹ og tvangssamleje. Det er disse undersøgelser, der er i centrum i denne rapport, hvor der også – når det er muligt – sammenlignes med tidligere, tilsvarende undersøgelser. Interviewene i 2015 er foretaget jævnt fordelt hen over året.

De overordnede resultater vedrørende de seneste 11 års offerundersøgelser kan sammenfattes på følgende måde:

Tyveri

10 pct. af de 16-74-årige angav i 2015 at have været udsat for tyveri inden for det seneste år. De sidste to år har andelen af udsatte for tyveri udgjort den lavest registrerede andel tyveriudsatte i offerundersøgelsesternes historie, der i Danmark går tilbage til 1972. Andel udsatte i 2015 er signifikant lavere end den samlede andel end i perioden 2005-2014.

Anmeldelsestilbøjeligheden for tyveri, der har været nogenlunde konstant i mange år, hænger nøje sammen med værdien af det stjålne.

Undersøgelsen viser, at risikoen for at blive udsat for tyveri er forøget for mænd, for unge eller yngre personer, for personer med en indkomst på 100.000 kr. og derover, for enlige og andre familietyper end par, for studerende, selvstændig erhvervsdrivende og funktionærer, for dem, der hyppigt er hjemmefra om aftenen, for dem, der ofte går ud for at more sig, for dem, der ejer flere forbrugsgoder, og for dem, der er indehaver af butik eller virksomhed. Pensionister, faglærte arbejdere og personer i et parforhold uden børn har derimod en mindre risiko end andre for at blive udsat for tyveri.

Omfanget af alene indbrudstyveri er behandlet selvstændigt fra og med offerundersøgelsen fra 2012. I 2015 angav 3 pct. af danskerne i alderen 16-74 år, at de havde været udsat for indbrud i deres private hjem seneste år.

Det økonomiske omfang af skader fra indbrud ligger på omtrent 2,4 mia. kr., og ved hvert enkelt indbrud er der i gennemsnit stjålet for omkring 23.300 kr.

¹ Røveri indgår i tidligere år som en del af offerundersøgelsen, men udgår i 2015.

Ligesom tilfældet er for tyveri generelt, stiger anmeldelsestilbøjeligheden ved indbrud i takt med værdien af det stjålne.

Risikoen for at blive udsat for indbrud er forøget for personer med en indkomst på 550.000 kr. og derover samt for personer, der ugentligt eller mere går ud for at feste eller more sig. Derimod har personer uden børn, både enlige og par, en mindre risiko end andre familietyper for at blive udsat for indbrud.

Hærværk

4 pct. angav i 2015 at have været udsat for hærværk inden for det seneste år. Risikoen for at blive udsat for hærværk har i de sidste seks år ligget på nogenlunde samme niveau, der på sin side er signifikant lavere end i de tidligere år.

Anmeldelsestilbøjeligheden vedrørende hærværk i 2015, der svarer til den, der er set i de tidligere år, er især afhængig af, hvor stort et beløb der er ødelagt for.

Undersøgelsen viser videre, at risikoen for at blive udsat for hærværk er forøget for mænd, for personer i alderen 16-39 år, for dem med indkomst på mindst 100.000 kr., for enlige, for dem, der hyppigt går ud for at feste eller more sig, for dem, der ejer flere forbrugsgoder, og for dem, der er indehaver af en butik eller virksomhed. Mindst udsatte er pensionister og ufaglærte sammenlignet med andre beskæftigelsesgrupper.

Vold

I 2015 angav 1,3 pct. at de havde været udsat for vold inden for det seneste år. Der er i den undersøgte periode en tydelig nedadgående tendens i risikoen for at blive udsat for vold, mens der omvendt er en øget tendens til, at flere af ofrene har været udsat for vold mere end én gang i løbet af det seneste år. Det er særligt blandt de unge, at risikoen for at blive udsat for vold er mindsket. Ved fortolkning af udviklingen skal man især være opmærksom på, at der kan være sket ændringer i, hvad befolkningen oplever og opfatter som vold. Set over et længere tidsforløb er det vist, at relativt flere af de fysiske overgreb opleves og opfattes som ”vold”.

Fra 1995-96 til perioden siden midten af 0'erne er der sket en stigning i andelen, der udsættes for vold på arbejds- eller uddannelsessted. Andelen, der udsættes for værtshusvold, er i samme periode blevet mindre, mens andelen, der udsættes for vold på gaden, er steget. I øvrigt er der ikke sket store forandringer fra midten af 1990'erne til i dag med hensyn til arten af gerningssted.

Flere af indikatorerne på voldens grovhed viser fluktuationer, men ikke entydige udviklingstendenser, i perioden 2005-2015. Dog synes ofrets egen opfattelse af hændelsens alvorlighed i 2013-15 at adskille sig fra de tidligere år, idet en mindre andel af ofrene oplevede den vold, de var udsat for,

som meget alvorlig. Tilsvarende ses i 2013-15 en lavere andel af ofre, der vurderer voldsepisoden som en kriminel handling.

Anmeldelsestilbøjeligheden for vold har varieret inden for de seneste 11 år uden en entydig udviklingstendens.

Mere end hvert tiende offer for vold angiver, at forbrydelsen mod dem helt sikkert eller måske var betinget af racisme, mens omtrent halvt så mange angiver, at volden mod dem helt sikkert eller måske skyldtes homo- eller transfobi.

Specielt om partnervold

Af det samlede antal volds ofre angiver lidt mere end hver tyvende, at volden var begået af en nuværende eller tidligere partner, og det er i ni ud af ti tilfælde kvinder, der har været udsat herfor. Partnervolden er karakteriseret ved, at den oftere fører til skader, at den oftere opfattes som meget alvorlig, og at reviktimiseringsandelen er større end for de øvrige volds ofre.

Hvem udsættes for vold?

Undersøgelsen peger på, at det særligt er de helt unge i alderen 16-24 år, som er i risiko for at blive udsat for vold. Tilsvarende gælder for enlige med børn. Pensionister har derimod en meget reduceret risiko for at blive udsat for vold sammenlignet med andre grupper. Også personer med meget høje indkomster har mindre risiko end andre for at blive udsat for vold.

Der er videre gennemført analyser vedrørende forhold, der hænger sammen med risikoen for at blive udsat for henholdsvis partnervold, vold på offentlige steder og vold på arbejdspladsen. Disse analyser tegner lidt forskellige profiler af personer, der har en øget risiko for at blive udsat for vold.

Tvangssamleje

Andelen af de udspurgte kvinder, der angiver, at de har været udsat for tvangssamleje eller forsøg herpå inden for de seneste 5 år, var i 2015 1,9 pct., hvilket er større end den gennemsnitlige andel i den undersøgte periode. For så vidt angår udsathed inden for det seneste år vedrører det 0,4 pct. I gennemsnit for alle årene svarer det til ca. 4.700 kvinder pr. år. Med sikkerhedsintervaller på 95 pct. er der tale om mellem 3.900 og 5.500 ofre for tvangssamleje pr. år. I cirka halvdelen af tilfældene drejer det sig om forsøg på tvangssamleje.

Ved fortolkning af udviklingen skal man især være opmærksom på, at der ligesom ved vold i almindelighed kan være sket ændringer i, hvad kvinderne oplever og opfatter som tvangssamleje. Over et længere tidsforløb ses, at relativt flere af de seksuelle overgreb opleves og opfattes som voldtægt.

Ofrene for tvangssamleje er gennemgående meget unge, idet mere end halvdelen er 24 år eller yngre. Cirka to tredjedele af tvangssamlejerne er foregået i en privat bolig, mens knap hver femte er foregået udendørs på et offentligt tilgængeligt sted.

Cirka fire ud af ti gerningsmænd er en nuværende eller tidligere partner, hvilket kan være med til at forklare den relativt lave anmeldelsesprocent, idet kun omkring hvert fjerde tvangssamleje er anmeldt til politiet. Næsten halvdelen af dem, der ikke anmelder, begrundet det med, at de ikke syntes, der var grund til det, at de ikke anså hændelsen for at være kriminel, at de ikke troede, det ville hjælpe noget, eller at de ikke havde lyst til at anmelde det.

Der er gennemført tre analyser med henblik på at undersøge, hvilke forhold der påvirker risikoen for at blive udsat for tvangssamleje. Det er en analyse af den generelle udsathed for tvangssamleje, udsathed for tvangssamleje af en kendt gerningsmand og udsathed for tvangssamleje af en ukendt gerningsmand. Alle analyser viser, at ung alder og at være studerende eller arbejdsløs øger risikoen for at blive udsat for tvangssamleje, mens kvinder i parforhold og med børn har en mindre risiko herfor. For tilfælde med en kendt gerningsperson ses yderligere, at det at have en høj indkomst på 550.000 kr. eller derover øger risikoen. For generelle tilfælde ses videre, at kvinder med anden etnisk herkomst end dansk har større risiko for at blive udsat for tvangssamleje end kvinder af dansk herkomst.

Samlet kriminalitet (tyveri, hærværk og/eller vold)

I 2015 angav 14 pct., at de havde været udsat for enten vold, tyveri og/eller hærværk seneste år, hvilket svarer til andelen af udsatte i 2014. Sammenholdt med årene forinden er andelen af udsatte disse to år den laveste målte i perioden.

Undersøgelsen viser videre, at risikoen for at blive udsat for kriminalitet er relativ høj for mænd, for unge eller yngre, for dem med højere indkomster, for enlige med eller uden børn og andre familietyper end par, for studerende og selvstændig erhvervsdrivende, for dem, der hyppigt går ud om aftenen, herunder for at feste eller more sig, for dem, der ejer flere forbrugsgoder samt for dem, der er indehaver af en butik eller virksomhed. Pensionister, faglærte og ufaglærte har en reduceret risiko for at blive udsat for kriminalitet.

Angst og bekymring for kriminalitet

I 2015 var det 11 pct., der angav, at de næsten hele tiden eller ofte tænkte på risikoen for at blive udsat for selv at blive udsat for kriminalitet.

Angst for kriminalitet hænger i særlig grad sammen med, om personen har været udsat for kriminalitet og med køn, idet kvinder oftere er angste end mænd. Personer i alderen 25-39 år er mindre ang-

ste end dem i andre aldersgrupper. Det samme gælder personer med en indkomst på 240.000 kr. eller derover, personer der er indehaver af butik eller virksomhed samt personer der hyppigt er ude om aftenen. Modsat er det at være arbejdsløs, studerende, pensionist, selvstændig, faglært eller ufaglært arbejder forbundet med en øget ængstelighed for kriminalitet. Personer med anden etnisk baggrund end dansk er ligeledes mere angste for kriminalitet, end personer med dansk baggrund er. Tilsvarende gælder for par uden børn sammenlignet med øvrige familietyper.

Opsummerende tal

I tabelform kan de vigtigste tal for udsathed for kriminalitet i den aktuelt gennemførte undersøgelse sammenlignet med tidligere tilsvarende undersøgelser sammenfattes på følgende måde:

Table 1.1. Oversigt over udviklingen i danskernes risiko for at blive udsat for kriminalitet, anmeldelsestilbøjelighed og angst for kriminalitet frem til 2015.

	Første sammenlignelige måling foretaget år	Udvikling fra første måling til 2015*	2015
Andel udsat for tyveri, hærværk og/eller vold	1987 (25 %)	–	14 %
Andel udsat for tyveri	1972 (13 %)	0	10 %
Anmeldelsestilbøjelighed for tyveri	1972 (62 %)	0	60 %
Andel udsat for indbrud	2012 (3 %)	0	3 %
Anmeldelsestilbøjelighed for indbrud	2012 (87 %)	0	84 %
Andel udsat for hærværk	1972 (7 %)	-	4 %
Anmeldelsestilbøjelighed for hærværk	1972 (32 %)	+	42 %
Andel udsat for vold	(1971) / 1987 (3 %)	–	1 %
Anmeldelsestilbøjelighed for vold	1971 (19 %)	+	39 %
Andel kvinder udsat for tvangssamleje eller forsøg herpå inden for de sidste 5 år			2 % [^]
Anmeldelsestilbøjelighed for tvangssamleje			27 % [^]
Angst for kriminalitet	1976 (18 pct.)	–	11 %

* Tegnforklaring: + = signifikant stigning, 0 = uændret, – = signifikant fald.

[^] Tallene er et gennemsnit for 2008-15, idet det årlige antal ofre for tvangssamlejer er meget lille og dermed relativt usikkert.

2. INDLEDNING

I forlængelse af en handlingsplan fra regeringen vedrørende bekæmpelse af vold (*Bekæmpelse af vold*, 1993) blev der gennemført en voldsofferundersøgelse i 1995 og 1996 (Balvig, 1996; 1998).

Med henblik på fortsat at bidrage til belysning af voldsudviklingen blev der i 2004 taget initiativ til at gentage voldsofferundersøgelsen. Offerundersøgelsen blev samtidig udvidet, så den fra 2005 og frem også inkluderer spørgsmål om udsathed for tyveri, hærværk samt spørgsmål om angst for kriminalitet. Fra og med 2008 er der endvidere månedligt spurgt om udsathed for voldtægt (tvangssamleje) og røveri. Udsathed for røveri indgår i rapporterne fra 2008 og til med og 2014, men er udgået fra 2015. Det skyldes, at det har vist sig vanskeligt at få sikre oplysninger om røveri, idet mange tilsyneladende også opfatter andre beslægtede lovovertrædelser som røveri, jf. offerundersøgelser fra tidligere år. Fra og med 2009 indeholder undersøgelsen spørgsmål vedrørende de interviewedes livsstil og økonomiske forhold, og fra 2014 er der tilføjet oplysninger om de adspurgtes herkomst.² Fra 2015 indeholder undersøgelsen desuden et spørgsmål om den adspurgtes generelle bekymring for vold og kriminalitet i samfundet.

Offerundersøgelsen er finansieret af Det Kriminalpræventive Råd, Justitsministeriet og Rigspolitiet og er gennemført i et samarbejde med Københavns Universitet.

2.1 Undersøgelsens data og metode

En ikke ubetydelig del af den kriminalitet, der forekommer i samfundet, anmeldes ikke til politiet og kommer heller ikke til politiets kundskab på anden vis. Man kalder denne ikke-politiregistrerede kriminalitet for den skjulte kriminalitet eller kriminalitetens mørkefelt. Gennemførelse af offerundersøgelser er en af de få muligheder, man har for at skønne dels over den faktisk forekommende kriminalitet i samfundet og dels mørketallets størrelse. I offerundersøgelser udspørges befolkningen via papirspørgeskemaer, webbaserede spørgeskemaer eller telefoniske interviews, om de har været udsat for forskellige former for kriminalitet. I bekræftende fald spørges, om det er blevet anmeldt, eller om politiet har fået nys om forholdet på anden vis; en oplysning som muliggør estimeringer af mørketallet.

Offerundersøgelser kan yde et bidrag til beskrivelse og forståelse af vold og anden kriminalitet i samfundet og mørketallets størrelse, men også kun et bidrag. Der er således en række problemer forbundet med gennemførelse af denne form for undersøgelser. Disse problemer betyder, at oplys-

² Ved de oplysninger, der anvendes til regressionsanalyserne, har det været muligt at få koblet herkomstoplysninger i perioden siden 2009. Der skelnes mellem, om personen er af dansk oprindelse eller om personen er indvandrere/efterkommer. 7,5 pct. af respondenterne (uvægtet) i undersøgelsen har indvandrerbaggrund eller er efterkommere, hvilket svarer ganske godt til fordelingen i befolkningen.

ningerne bliver forbundet med en vis usikkerhed og en række begrænsninger, som bør tages i betragtning, når tallene fortolkes og forklares. Blandt de vigtigste er:

* Det er befolkningens *oplevelse*, der aflæses. Denne oplevelse er ikke nødvendigvis i overensstemmelse med den juridiske afgrænsning af kriminalitet. Forskellige mennesker har givetvis forskellige opfattelser af, hvad tvangssamleje, røveri eller vold er (jf. f.eks. Balvig, 1978), og disse opfattelser kan ændre sig over tid. Et skub i en skolegård kan i én tidsperiode blive oplevet som drilleri, i en anden som mobning og i en tredje som vold. Konsekvensen heraf er blandt andet, at forskellige måder at spørge og formulere spørgsmålene på udløser forskellige svar og giver forskellige hyppigheder (Balvig, 1995; Kyvsgaard, 2015). Man må derfor være særdeles opmærksom på den anvendte spørgsmålsformulering og på, at konstaterede forskelle mellem selv ensartet gennemførte undersøgelser over tid kan bero på ændrede opfattelser af, hvad vold og andre former for kriminalitet er.

* Det er aldrig hele befolkningen, der udspørges. Der er f.eks. altid en nedre aldersgrænse og ofte også en øvre. Den nedre aldersgrænse betyder typisk, at undersøgelser kun i ringe grad eller slet ikke kommer til at omfatte vold eller anden kriminalitet mod mindre børn.

* Det er alene et mindre udsnit af den del af befolkningen, undersøgelsen omfatter, der udspørges. Det betyder, at tallene er forbundet med stikprøveusikkerhed.

* Nogle af de former for kriminalitet, der spørges om – vold, røveri og tvangssamleje – er relativt sjældne hændelser. Det betyder, at stikprøveudvalget helst skal være meget stort for nærmere at kunne analysere de hændelser, der berettes om. Med stigende udvalgsstørrelse øges imidlertid også omkostningerne og andre praktiske problemer med at gennemføre undersøgelsen, således at det kan være svært at realisere det undersøgelsesmæssigt mest ideelle.

* Der er forskellige måder at finde frem til dem, man vil interviewe, på. Disse måder har hver deres fordele og ulemper. En af mulighederne er et fuldstændigt tilfældigt udvalg (lodtrækningsprincip) baseret på CPR-registret.

* Det lykkes aldrig at få besvarelser fra alle, der er med i det endelige udvalg. Der er nogen, det ikke lykkes at træffe, og andre, der ikke ønsker at deltage. Der er en betydelig risiko for, at de, man ikke får med, udgør et skævt udsnit af alle, og at tallene derfor forvrides i den ene eller den anden retning. Dette kompenseres der dog i hvert fald i nogen grad for ved vægning af besvarelserne, jf. senere.

* Der er forskellige måder at udspørge på. De fire standardmetoder er det personlige interview, telefoninterviewet, postspørgeskemaet og internetspørgeskemaet. Hver af disse metoder har deres for-

dele og ulemper, f.eks. med hensyn til svarvillighed og mulige hukommelsesproblemer (se de følgende punkter).

* Der kan være et problem med svarvillighed. Der kan være nogen, der ikke ønsker at berette i et spørgeskema eller over for en interviewer om den kriminalitet, de har været udsat for. Denne svarvillighed kan tænkes at variere med forskellige omstændigheder ved kriminaliteten. F.eks. kan der være grund til at tro, at svarvillighed er et større problem ved kortlægning af partnervold end ved kortlægning af "tasketyverier" udført af fremmede i gademiljøet.

* Der kan være hukommelsesproblemer. Også kriminalitet glemmes i en eller anden udstrækning, igen formentlig afhængig af dens karakter, tid siden hændelsen, og hvem man i øvrigt er m.v. Hukommelsesfaktorens indvirkning på undersøgelsens resultater begrænses ved alene at spørge om hændelser inden for en forholdsvis kort periode forud for interviewet.

* Ved introduktion af en afgrænset tidsperiode, hvori kriminaliteten søges kortlagt, introduceres det såkaldte teleskopingsproblem, dvs. at man ganske vist husker selve hændelsen, men fejlfølger tidspunktet. Man taler om fremadteleskopering for de tilfælde, som reelt er sket forud for tidsperioden, og bagudteleskopering for de tilfælde, man ikke beretter om, fordi man fejlagtigt tidsmæssigt placerer dem uden for tidsperioden. Problemet er, at bagudteleskopering og fremadteleskopering ikke nødvendigvis går lige op i sidste ende, hverken antalsmæssigt eller med hensyn til type af hændelse (f.eks. med hensyn til alvorlighed, anmeldelse/ikke-anmeldelse m.v.).

* Der er forskel på ofre (personer) og episoder (handlinger). Mennesker risikerer at blive udsat for kriminalitet mere end én gang inden for den tidsperiode, der spørges til. Offerundersøgelserne er ikke altid velegnede til at udsige noget om alle de episoder, der har fundet sted, idet det forudsætter, at de udspurgte spørges detaljeret om hver hændelse (f.eks. om anmeldelse, ikke-anmeldelse).

* Der kan endelig også opstå fejl i forbindelse med registrering af svar, databehandling m.v.

Den aktuelle offerundersøgelse er gennemført som et led i Danmarks Statistiks omnibusundersøgelser. Omnibusundersøgelser er interviewundersøgelser, hvor man samler flere emner i ét interview.

De personer, der er omfattet af omnibusundersøgelsen, udvælges tilfældigt via Danmarks Statistiks CPR-register, således at de udgør et repræsentativt udsnit af befolkningen på 16-74 år. Danmarks Statistik søger derefter efter personernes telefonnumre, og de personer, som ikke har en telefon, eller som det ikke lykkes at finde et telefonnummer til, kontaktes via brev og anmodes om at oplyse Danmarks Statistik om et eventuelt telefonnummer med henblik på interview.

De månedlige bruttostikprøver er på omkring 1.700 personer. Herfra ekskluderes de, der viser sig at være emigreret eller døde, eller som over for Danmarks Statistik har givet udtryk for, at de ikke ønsker at blive ringet op med henblik på at deltage i undersøgelser, jf. herom senere. Den resterende del udgør nettostikprøven. Denne er på omkring 1.500 personer hver måned i alle årene, og der er hverken tegn på vækst eller fald i nettostikprøvens størrelse i forhold til bruttostikprøven.

Det betyder, at der i hvert af årene er omkring 18.000 personer, der er blevet anmodet om at deltage i undersøgelsen, jf. tabel 2.1. Sammenlagt drejer det sig om 200.628 personer. Heraf har 126.423 valgt at deltage i undersøgelsen, hvilket giver en svarprocent på 63 pct. Svarprocenterne de enkelte år er ret identiske, dog med en svagt faldende tendens de seneste år.

Tabel 2.1. Stikprøvestørrelse, antal gennemførte interview og svarprocent fordelt efter år, 2005-2015. Pct.

	Nettostikprøve	Antal interview	Svarprocent
2005	18.238	11.668	64 %
2006	17.996	11.588	64 %
2007	17.796	11.653	65 %
2008	17.947	11.716	65 %
2009	18.268	11.521	63 %
2010	18.442	11.585	63 %
2011	18.185	11.745	65 %
2012	18.251	11.568	63 %
2013	17.750	10.446	59 %
2014	18.910	11.441	61 %
2015	18.845	11.492	61%
2005-2015	200.628	126.423	63 %

Fra juli 2010 blev det muligt at besvare spørgeskemaet via internettet. Flere har med tiden anvendt muligheden for at besvare spørgeskemaet via internettet frem for via telefoninterviews. Over hele perioden har mere end 4 ud af 10 af respondenterne besvaret spørgeskemaet via internettet, mens de resterende er besvaret via telefoninterviews. Der viser sig at være en skævhed i, hvem der deltager i internetundersøgelserne frem for de telefoniske interviews, men det er overraskende nok de ældre respondenter, der i højere grad udfylder internetspørgeskemaerne, end det er de unge. Denne sammenhæng er statistisk signifikant.

Indførelsen af internetbaseret interviews indebærer imidlertid ikke en systematisk skævhed i svarprocent og bortfald i relation til alder. De unge besvarer nemlig i højere grad end de ældre interviews telefonisk.

Årsagen til, at nogle ikke har deltaget i undersøgelsen, fremgår af tabel 2.2. I en stor del af tilfældene – 29 pct. – skyldes det manglende telefonnummer. Selv om Danmarks Statistik skriftligt henvender sig i de tilfælde, hvor det ikke er muligt at finde et telefonnummer til personen/husstanden via en mekanisk og manuel telefonnummersøgning, så er det kun en mindre del af disse henvendelser, der fører til, at personen kontakter Danmarks Statistik.

Tabel 2.2. Årsager til bortfald, 2005-2015.

	Antal	Procent	Procent af hele stikprøven
Manglende telefonnummer	21.334	29 %	11 %
Nægtet at deltage	18.582	25 %	9 %
Ikke truffet	21.454	29 %	11 %
Anden bortfaldsårsag	12.325	17 %	6 %
Uoplyst	510	1 %	0,3 %
I alt	74.205	100 %	37 %

En anden hyppig årsag til ikke at deltage er, at personen ikke har kunnet træffes på det angivne telefonnummer til trods for, at de bliver forsøgt kontaktet helt op til 20 gange. Der er også en del, der har nægtet at deltage i undersøgelsen, nemlig knap en tiendedel af samtlige adspurgte, svarende til godt en fjerdedel af bortfaldet. For den resterende del af bortfaldet er der ikke angivet en specifik årsag til, at interviewet ikke er gennemført.

Danmarks Statistik har udarbejdet en personvægt for hver enkelt interviewet for hermed at tage højde for eventuelle skævheder i materialet. Frem til juli 2007 var vægten baseret på oplysninger om personernes køn, alder, husstandstype, region (3 områder) og boligens art. Den vægtning blev derefter ændret, ikke mindst med henblik på i højere grad at kunne tage højde for det bortfald, der er forårsaget af, at personer kan vælge generelt ikke at deltage i undersøgelser, jf. den såkaldte forskerbeskyttelsesordning. Forskerbeskyttelsen blev indført i 2000 og var i perioden 2000-06 knyttet sammen med flytning, idet man ved at sætte et kryds i en rubrik på flytteanmeldelsesblanketten kunne angive, at man ønskede at være omfattet af denne forskerbeskyttelse. Med virkning fra 1. januar 2007 skal der nu udfyldes en særskilt blanket for at blive omfattet af forskerbeskyttelsen. Væksten i antallet af personer, der er omfattet af forskerbeskyttelse, er mindsket markant som følge af den ændrede praksis.

Forskerbeskyttelsesordningen har medført problemer med hensyn til at kunne udvælge et repræsentativt udsnit af befolkningen, idet lidt over 700.000 danskere, svarende til 13 pct. af befolkningen, pr. 1. januar 2009 havde valgt at få forskerbeskyttelse. For at råde bod på den skævhed, dette indebærer, har Danmarks Statistik som nævnt udarbejdet nye vægte baseret på oplysninger om personernes køn, alder, familietype, uddannelse, socioøkonomisk klassificering, region (5 områder), etni-

citet, bolig i etagebyggeri eller ej, samt evt. flytning efter indførelse af mulighed for forskerbeskyttelse.

De nye vægte blev indført pr. 1. juli 2007. Som forventet er variationen i personvægtene større med de nye vægte: Mens de tidligere vægte i to tredjedele af tilfældene var på mellem 0,75 og 1,25, altså ganske tæt på tallet 1, drejer det sig om knap halvdelen af tilfældene (48 pct.) med de nye vægte.

Med henblik på at undersøge, hvorvidt denne ændring i vægtningen influerer på sammenligneligheden over årene, er der fra Danmarks Statistik modtaget materiale med både nye og gamle vægte for perioden august 2007 til og med januar 2008, altså data for et halvt år. En sammenligning mellem resultaterne baseret på de to vægte viser meget små og ikke signifikante forskelle, der ydermere ikke peger i en bestemt retning. Dette tyder således på, at indførelsen af de nye vægte ikke påvirker mulighederne for at sammenligne med tidligere offerundersøgelser. Det har derimod medført, at der er blevet en større forskel mellem de vægtede og de uvægtede frekvenser.

Af tabel 2.3 kan man se, hvor mange af de interviewede der har været udsat for de forskellige former for kriminalitet afhængig af, om tallene er vægtede eller ej.

Tabel 2.3. Antal ofre for henholdsvis vold og trusler om vold, trusler om vold, tyveri, og hærværk 2005-2015 samt tvangssamleje 2008-15. Vægtede og uvægtede tal.

	2005-2015	
	<i>Uvægtet</i>	<i>Vægtet</i>
Vold	1.686	2.005
Trusler om vold	3.668	4.007
Tyveri	7.190	7.578
Hærværk	3.409	3.632
Tvangssamleje (siden 2008)*	401	526

* Antal kvinder udsat for tvangssamleje inden for 5 år før interviewet.

Som det ses, er der flere, der har været udsat for de forskellige former for kriminalitet i det vægtede materiale end i det uvægtede. Dette indikerer, at der eksisterer en generel tendens til, at det er vanskeligere at opnå interviews med mennesker, der har været udsat for kriminalitet, end med mennesker, der ikke har været udsat for kriminalitet.

Spørgsmål om udsathed for vold og trusler om vold er indgået i alle interview i alle årene, mens spørgsmål om udsathed for tyveri og hærværk frem til midten af 2010 alene har været omfattet af undersøgelserne i marts og september måned, dog også april måned i 2006 samt i juli og december måned 2009. Fra juli 2010 til december 2013 er der spurgt om udsathed for tyveri og hærværk i alle interviewene. Siden januar 2014 spørges kun hver anden måned ind til udsathed for tyveri og hærværk. Fra og med 2008 indgår yderligere spørgsmål om tvangssamleje i alle de månedlige inter-

view. Fra 2009 er antallet af baggrundsvARIABLE forøget således, at de også omfatter spørgsmål om indkomst, besiddelse af cykel, bil, båd osv. Herudover indgår spørgsmål om livsstil, idet de interviewede spørges om, hvor ofte de går ud, mødes med andre mennesker osv. Fra 2012 er der inkluderet nye spørgsmål med henblik på at kunne fastslå omfanget af indbrud.

2.2 Om statistisk signifikans

For at vurdere, om en forskel i resultater mellem f.eks. offerundersøgelser fra forskellige år må betragtes som et tilfældigt udsving eller som en reel forskel, anvendes sædvanlige tests for statistisk signifikans. Disse indebærer, at der stilles krav om, at sandsynligheden for, at de fundne forskelle beror på tilfældigheder frem for at afspejle reelle forandringer, skal være mindre end 5 pct., før forskellene betragtes som reelle. Hvorvidt dette bliver resultatet af testen, afhænger naturligvis af, hvor stor en forskel der er mellem resultaterne, men det afhænger i høj grad også af antallet af observationer, der ligger til grund for beregningerne. Er der vældig mange observationer, skal forskellen mellem resultaterne ikke være særlig stor for at være statistisk signifikant. Og omvendt forholder det sig, hvis antallet af observationer er ringe.

I den periode, hvor der hver måned blev spurgt om udsathed for tyveri og hærværk, jf. det tidligere, har der således kun skullet små ændringer til i andel udsatte, før ændringen er statistisk signifikant. Det gælder især tyveri, idet det er den form for kriminalitet, flest udsættes for. For forbrydelser som vold, røveri og voldtægt, hvor antallet af ofre er lille, er det straks vanskeligere at påvise signifikante forskelle. Såfremt analyserne ydermere angår en delpopulation, f.eks. alene dem der har været udsat for partnervold/tvangssamleje, bliver det – selv ved meget store forskelle mellem resultater fra forskellige år – næsten umuligt at opnå statistisk signifikans.

Man skal være opmærksom på, at der heri ligger, at graden af statistisk signifikans ikke er identisk med forandringens størrelse. En lille procentvis ændring af et hyppigt forekommende fænomen kan være statistisk signifikant, mens det på samme tid ikke er tilfældet for selv en betragtelig procentvis ændring af et sjældent forekommende fænomen.

I rapporten angives, når resultaterne er statistisk signifikante. Når dette *ikke* er angivet, er de viste forskelle altså ikke med sikkerhed udtryk for reelle forskelle. Såfremt de årlige målinger tyder på konsekvente forandringer, udtrykkes dette i rapporten som en *tendens*, idet der så kan være grund til at antage, at der er tale om reelle forskelle, som blot er baseret på for få observationer til at blive signifikante.

For alle de undersøgte kriminalitetsformer beregnes det årlige antal ofre med angivelse af statistiske sikkerhedsintervaller. Når forskelle mellem årene er statistisk signifikante, vil disse sikkerhedsin-

tervaller *almindeligvis* ikke overlappe, men det *kan* forekomme, hvis forskellen kun lige netop er statistisk signifikant. Om baggrunden herfor henvises til litteratur om statistisk signifikans.

2.3 Om regressionsanalyser

Fra og med februar 2009 omfatter offerundersøgelsen som nævnt spørgsmål om livsstil, personlige forhold som indkomst, erhverv m.v. samt ejerskab af eller rådighed over forskellige goder. Ydermere foreligger der fra og med 2010 oplysninger om respondentens familietype, og fra 2014 også oplysninger, der specificerer respondentens herkomst. Det giver mulighed for at undersøge, om der er en sammenhæng mellem disse forhold og udsathed for de forskellige kriminalitetsformer.

Til brug herfor anvendes *regressionsanalyser*, der gør det muligt at se på ”betydningen” af alle de undersøgte forhold på én gang for herved at konstatere, hvad der reelt er udslagsgivende for udsathed for de forskellige former for kriminalitet. Sådanne analyser er gennemført på baggrund af data fra januar 2010³ til december 2015. De *socioøkonomiske forhold*, der findes oplysninger om, og som indgår i analysen, er beskæftigelse, indkomst, familietype, og om man ejer mere end én bil, har et sommerhus og/eller en båd/et skib, samt om man ejer en butik eller en virksomhed. De *demografiske variable* – alder, køn og herkomst – indgår også. Herudover er følgende *livsstilsfaktorer* inddraget: Hvor ofte man går ud om aftenen generelt, samt hvor ofte man går ud om aftenen for at more sig og feste. Disse to minder om hinanden, men der er stor forskel på, om man går ud for at gå i teatret eller for at more sig med venner på en bar.

Samtlige variable er blevet analyseret som såkaldt binære variable (variable med to værdier). Eksempelvis er familietype blevet delt op i fem binære variable – én for hvert udfald – ligesom indkomstvariablen er blevet til fem binære, så der er en for hvert indkomstinterval. I de udførte regressionsanalyser skal hver af de variabelkategorier, der inkluderes i slutmodellen, ses i forhold til de øvrige ekskluderede kategorier inden for samme variabel. Er det eksempelvis alene det laveste indkomstinterval, der indgår i en slutmodel, skal denne kategoris sammenhæng med den pågældende kriminalitetsform ses i forhold til øvrige indkomstintervaller.

Til at afgøre, om en variabel skal inkluderes i den endelige model eller ej (det endelige analyseresultat), beregnes variabelens signifikansniveau, også kaldet p-værdien. Hvis p-værdien er lig med eller under 5 pct., er sammenhængen statistisk signifikant. Dette betyder, at vi med 95 pct. sikkerhed kan sige, at den sammenhæng, modellen viser, ikke er tilfældig.

³ Siden 2009 indeholder undersøgelsen de fleste livsstils- og personlige spørgsmål, men enkelte relevante spørgsmål indgår kun fra 2010, hvorfor regressionsanalyserne foretages fra 2010 og frem.

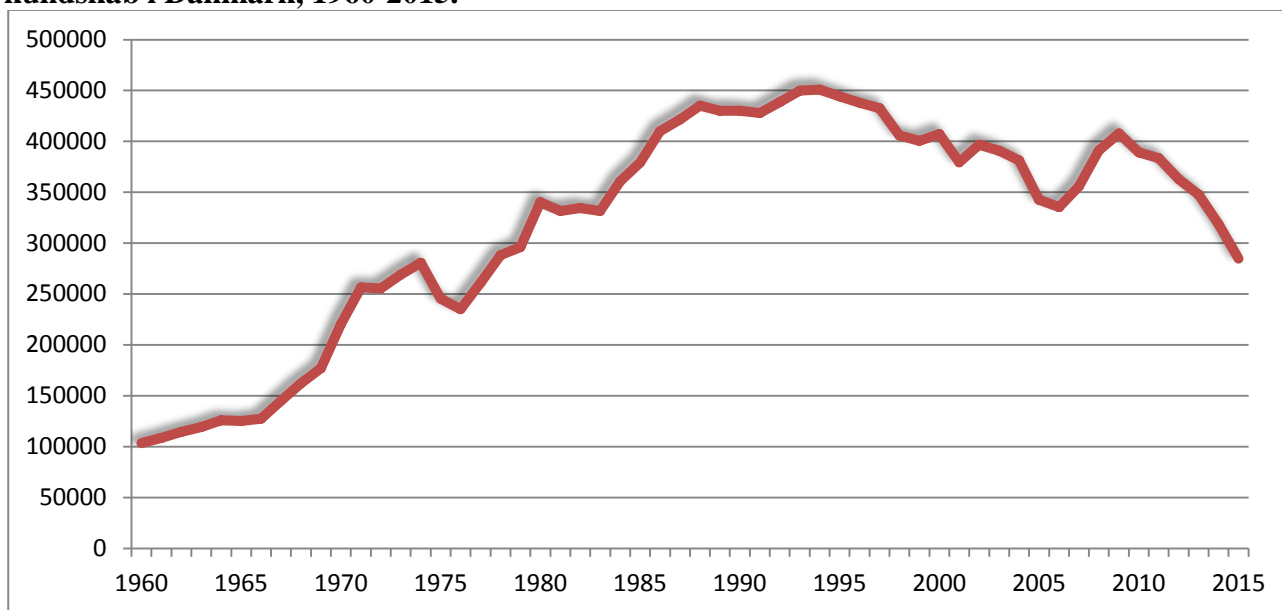
I regressionsanalyserne er der anvendt *baglæns modelsøgning*, hvilket betyder, at de insignifikante variable er blevet udeladt fra de fortsatte analyser én ad gangen startende med den mest insignifikante, indtil der kun er signifikante variable tilbage.

Når det drejer sig om, hvilken retning en sammenhæng har, anvendes variablenes *odds ratio*-værdi (OR) i modellerne. Hvis OR-værdien for en variabel er lig 1,0, så hverken øges eller mindskes sandsynligheden for at blive udsat for den pågældende form for kriminalitet til sammenligning med de øvrige variable i samme kategori. Hvis den derimod er signifikant over 1,0, er der tale om en øget sandsynlighed, mens denne er mindsket, hvis OR-værdien er signifikant under 1,0. Hvis OR er enten 0,5 eller 2,0, betyder det, at sandsynligheden for at blive udsat for den pågældende form for kriminalitet er henholdsvis halveret eller fordoblet.

3. TYVERI

Talmæssigt er det tyverierne, der betyder mest i kriminalstatistikken i Danmark. Omkring otte ud af ti politiregistrerede straffelovsovertrædelser drejer sig om tyveri.

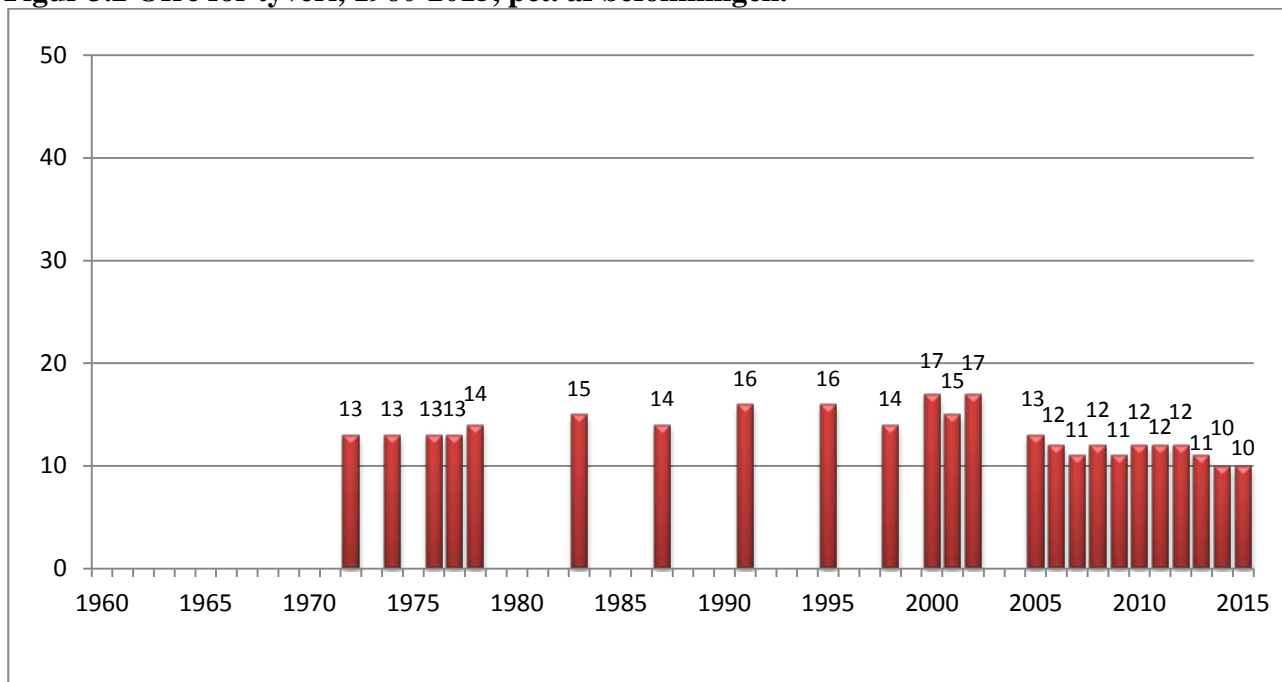
Figur 3.1. Antal tyverier der ved anmeldelse eller på anden måde er kommet til politiets kundskab i Danmark, 1960-2015.

Antallet af politiregistrerede tyverier begyndte at stige i 1960'erne og nåede et toppunkt i slutningen af 1980'erne. Fra slutningen af 1980'erne til midt i 1990'erne stagnerede antallet af anmeldte tyverier, og fra omkring 1995 og den følgende halve snes år skete der et fald, jf. figur 3.1. I 2007 vendte udviklingen igen, og antallet af anmeldte tyverier steg. Siden 2010 er antallet af anmeldte tyverier på ny faldet, og var i 2015 på sit laveste niveau siden 1977.

Figur 3.2 viser befolkningens udsathed for tyveri. Den første undersøgelse af, hvor stor en del af befolkningen der har været udsat for tyveri inden for de seneste 12 måneder forud for interviewtidspunktet, blev foretaget i 1972. Undersøgelsen viste, at det drejede sig om 13 pct., altså et sted mellem hver syvende og hver ottende dansker. Procentandelen, der har været udsat for tyveri, steg herefter frem til årtusindeskiftet, hvorefter tendensen har været faldende.

Figur 3.2 Ofre for tyveri, 1960-2015, pct. af befolkningen.

Den stigningstendens, offerundersøgelserne viser vedrørende tyveri i hovedparten af den sidste fjerdedel af 1900-tallet, er langt svagere og varer ved i længere tid, end tilfældet er for de politianmeldte tyverier. Helt eller delvist kan denne forskel bero på, at der er sket ændringer i, hvor mange gange de enkelte ofre har været udsat. I samsvar hermed viser det sig, at det gennemsnitlige antal gange, de enkelte ofre har været udsat, steg fra 1970'erne til 1980'erne (fra et niveau omkring 1,2-1,4 til et niveau omkring 1,6-1,7). I undersøgelserne fra 2005-2015 er niveauet 1,4-1,7. At der fra 1970'erne og frem til i hvert fald engang i 1980'erne har været tale om en stigning i befolkningens udsathed for tyveri, bekræftes endvidere af fire indbyrdes sammenlignelige tyveriofferundersøgelser foretaget af AIM (Balvig & Høigård, 1988, s. 140). På grund af forskellige spørgeperioder m.v. er disse undersøgelser ikke sammenlignelige med den serie undersøgelser, der er omfattet af figur 3.2 og indgår derfor ikke heri. AIM fandt i sine fire undersøgelser, foretaget i årene 1976, 1980, 1982 og 1984, følgende procenter for, hvor mange der havde været udsat for tyveri: 7, 11, 13 og 11. To undersøgelser foretaget af Observa i henholdsvis 1979 og 1984 viste en stigning fra 6 til 8 pct. med hensyn til, hvor mange der inden for de sidste 12 måneder forud for interviewtidspunktet havde lidt skade som følge af forbrydelser begået mod person/ejendom (tyveri, lomme-/tasketyveri, hærværk, bedrageri m.v.) (Observa og Morgenavisen Jyllandsposten, 30. april 1979 og 13. maj 1984).

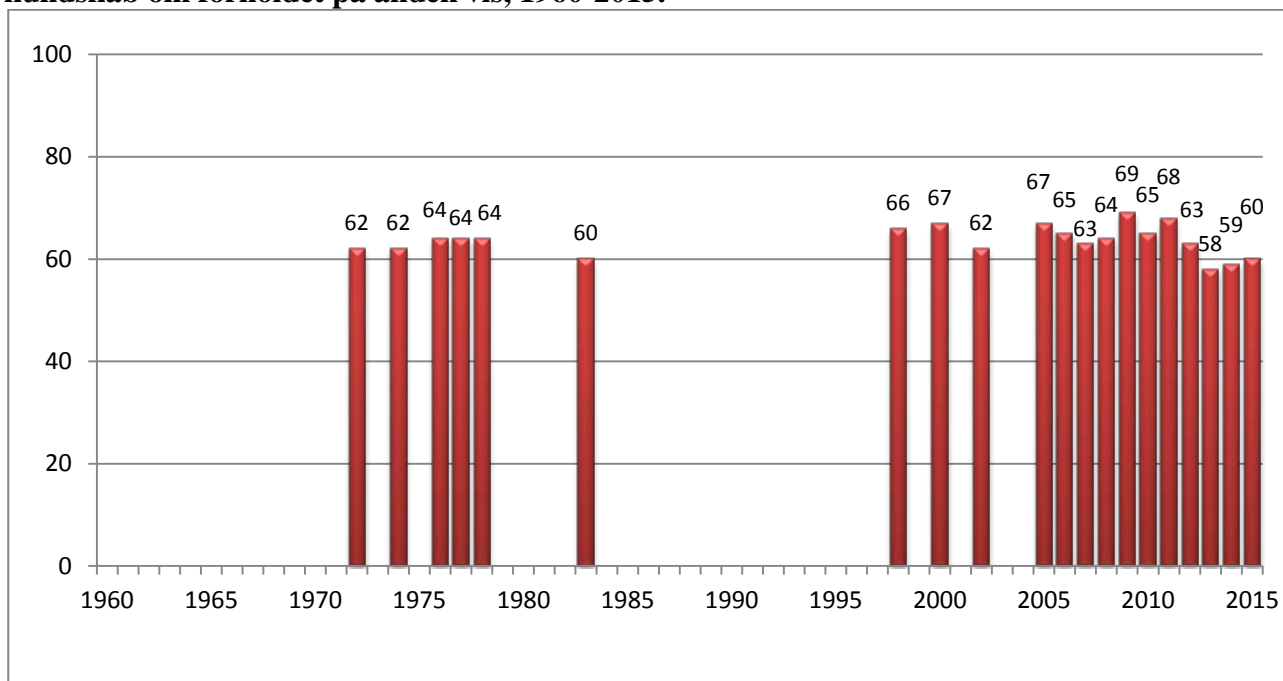
Den senere opbremsning i udviklingen fremgår af to offerundersøgelser foretaget i henholdsvis 1988 og 1993 af Vilstrup Markedsanalyse. Her er det belyst, hvorvidt de interviewede har været udsat for forskellige former for tyveri inden for de seneste to år forud for interviewtidspunktet. For cykel- og knallerttyverier viser offerprocenterne sig at være henholdsvis 14 og 11, for biltyveri 3 og

2, for tasketyveri el.lign. 5 og 3, for tyveri fra bil 7 og 4, for indbrud i bolig 5 og 5 og for indbrud i sommerhus el.lign. 2 og 3 (Vilstrup og Politiken, 18. december 1988 og 23. januar 1994).

Det mest bemærkelsesværdige er, at den stigning, der er sket i de politianmeldte tyverier fra 2006 til 2009 – en stigning på 18 pct. – ikke genfindes i, hvor mange der udsættes for tyveri. Det er for hvert af årene 11-12 pct.

Selv om hovedtendenserne fra 1972 til 2015 grundlæggende synes at være de samme for antallet af politiregistrerede tyverier som for befolkningens faktiske udsathed for tyveri, havner stigningen i politiregistrerede tyverier dog på et klart højere niveau. Udover den fremhævede stigning i ”offerre-cidivet”, kan denne forskel have sin baggrund i, at befolkningstallet i samme tidsrum er øget med ca. 15 pct. Der er muligvis også sket en forskydning mellem tyverier mod private og ikke-private ofre. Forskellen kan derimod kun i begrænset omfang forklares med ændringer i anmeldelsestilbøjeligheden, idet denne set over hele perioden er forholdsvis uforandret, jf. figur 3.3. Dog skal bemærkes, at mens anmeldelsesprocenten i 2005-2015 alene angår andelen af ofre, der anmeldte sidste gang, de blev udsat for tyveri (inden for det seneste år), så vedrører anmeldelsesprocenten for 1972, om man har anmeldt tyveri mindst én gang (inden for det seneste år). Den reelle procentforskel mellem disse målinger er som følge heraf nogle få procentpoint større end den viste.

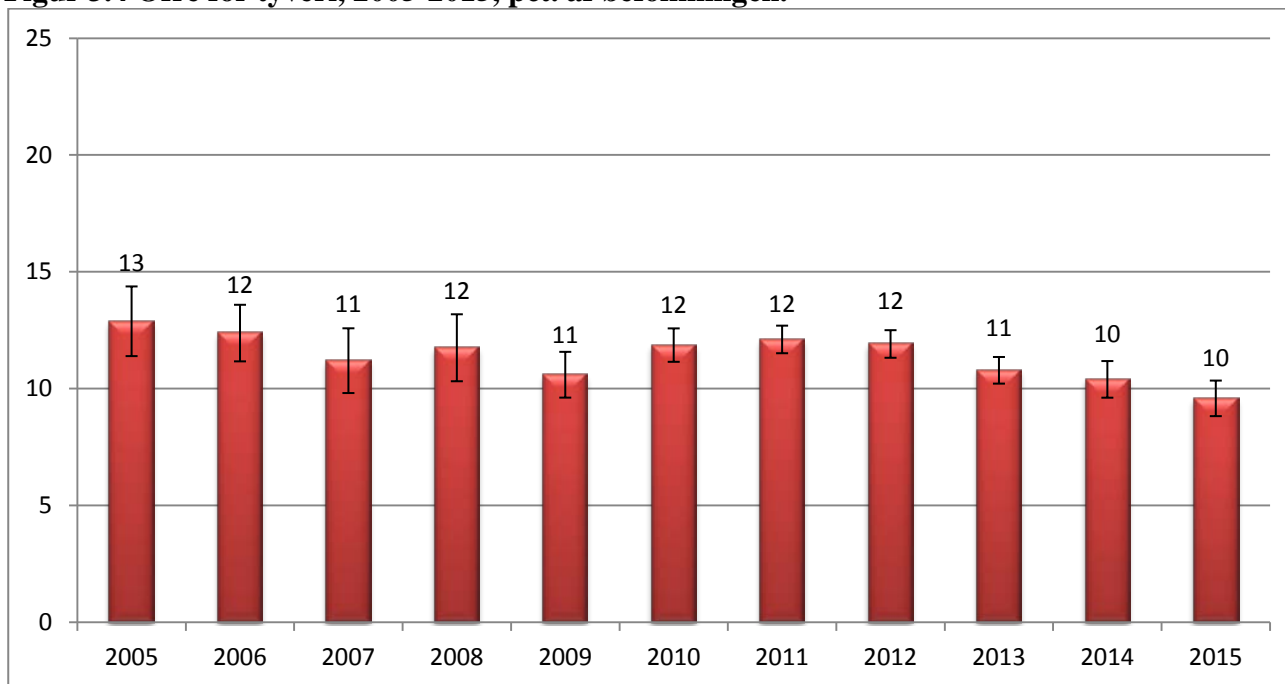
Figur 3.3. Procent af ofre for tyveri der har anmeldt det til politiet, eller hvor politiet har fået kundskab om forholdet på anden vis, 1960-2015.

3.1 Tyveri 2005-2015

Figur 3.4 viser i lighed med figur 3.2 udviklingen i procentandelen af befolkningen, der har været udsat for tyveri inden for det seneste år, men figur 3.4 er alene baseret på den ensartede sekvens af offerundersøgelser, der er gennemført siden 2005, og figuren inkluderer desuden sikkerhedsintervaller.

Figur 3.4 Ofre for tyveri, 2005-2015, pct. af befolkningen.

I tabel 3.1 er der givet en mere detaljeret beskrivelse af, hvor stor en andel af de 16-74-årige der har været udsat for tyveri i årene 2005 til 2015. I 2015 er andelen, der har været udsat for tyveri, signifikant mindre end i perioden som helhed, men ikke signifikant lavere end den i 2014. Det ses også af tabellen, at antallet af ofre varierer mellem 406.000 og 507.000, og at det laveste antal er at finde i 2015. De knap 10 pct. udsatte i 2015 er også den laveste registrerede andel tyveriudsatte nogensinde i danske offerundersøgelser, dvs. siden 1972.

Ved fortolkningen af antallet af ofre for tyveri skal man være opmærksom på, at et tyveri ofte har flere ofre. F.eks. vil ét indbrudstyveri i en bolig ofte blive oplevet og “registreret” af flere beboere. Man taler om en “husstandseffekt”, som indebærer, at der vil være færre husstande end individer, der har været udsat for tyveri.

Tabel 3.1. Ofre for tyveri, 2005-2015, andel og antal.

	Andel ofre	95 % sikkerhedsinterval	Antal ofre	95 % sikkerhedsinterval	Uvægtet antal ofre i stikprøve
2005	13 %	(11,4-14,3)	507.000	(448.000-566.000)	237
2006	12 %	(11,1-13,6)	489.000	(441.000-537.000)	329
2007	11 %	(9,8-12,6)	446.000	(391.000-502.000)	222
2008	12 %	(10,3-13,2)	474.000	(416.000-532.000)	210
2009	11 %	(9,6-11,6)	431.000	(391.000-470.000)	377
2010	12 %	(11,2-12,6)	485.000	(456.000- 515.000)	893
2011	12 %	(11,5-12,7)	498.000	(474.000-522.000)	1366
2012	12 %	(11,3-12,5)	492.000	(466.000-518.000)	1285
2013	11 %	(10,1-11,4)	447.000	(422.000-472.000)	1151
2014	10 %	(9,6-11,2)	431.000	(400.000-465.000)	573
2015	10 %	(8,8-10,3)	406.000	(373.000-438.000)	534

Hovedparten af de personer, der har været udsat for tyveri, har alene været udsat én gang i løbet af et år, jf. tabel 3.2. Meget få – to til syv pct. af ofrene – har været udsat for tyveri mere end tre gange inden for det seneste år. I gennemsnit har tyveriofrene været udsat for tyveri 1,4-1,7 gange årligt.

Tabel 3.2. Tyveriofre fordelt efter antal gange udsat inden for seneste år samt det samlede årlige antal tyveritilfælde i gennemsnit, 2005-2015, pct.

	Udsat kun én gang	Udsat to-tre gange	Udsat mere end tre gange	Antal gange udsat, gennemsnit
2005	71 %	26 %	3 %	1,4
2006	73 %	24 %	3 %	1,5
2007	78 %	20 %	2 %	1,4
2008	74 %	23 %	3 %	1,5
2009	82 %	15 %	3 %	1,5
2010	72 %	24 %	4 %	1,5
2011	69 %	26 %	5 %	1,6
2012	72 %	23 %	5 %	1,5
2013	73 %	22 %	5 %	1,6
2014	73 %	22 %	6 %	1,7
2015	68 %	25 %	7 %	1,7

3.2 Karakteristika ved ofrene

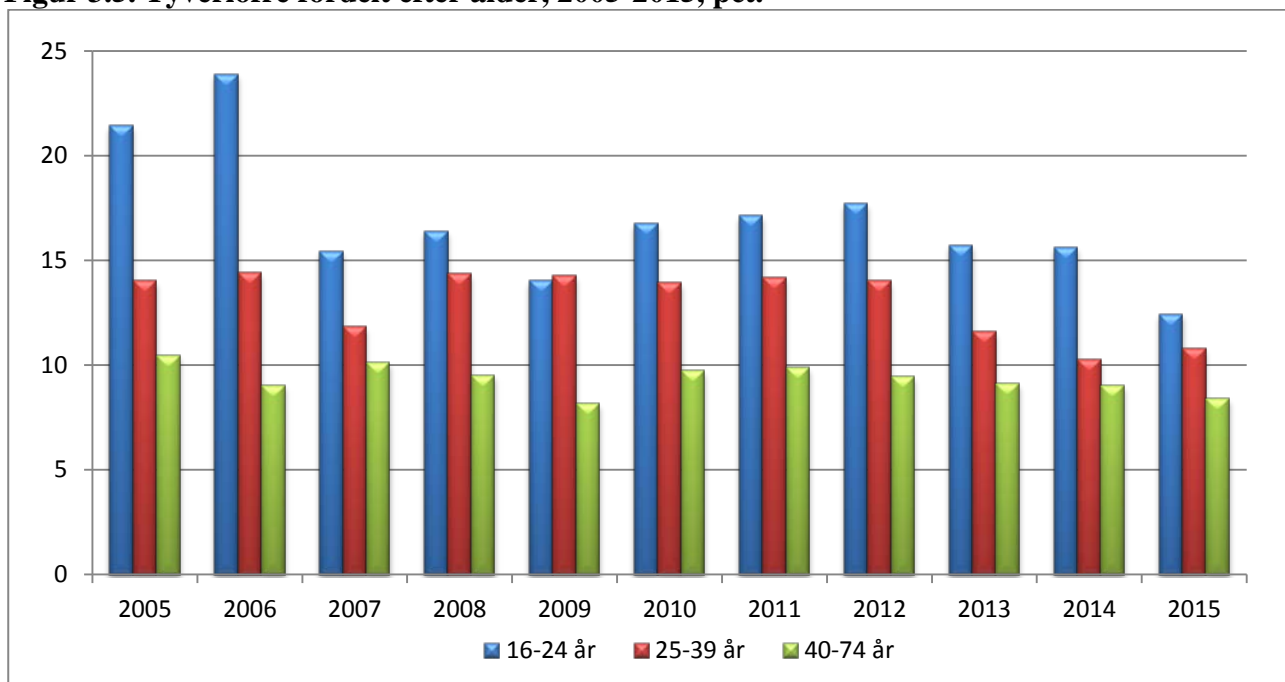
I tidligere år har der generelt kun været små og ikke statistisk signifikante forskelle mellem mænd og kvinders risiko for at blive udsat for tyveri, jf. tabel 3.3. I 2015 er kvinders udsathed faldet, og kvinder er i 2015 signifikant mindre udsat for tyveri end mænd.

Tabel 3.3. Tyveriofre fordelt efter køn, 2005-2015, pct.

	Mænd	Kvinder	Alle
2005	15 %	11 %	13 %
2006	12 %	13 %	12 %
2007	12 %	10 %	11 %
2008	11 %	12 %	12 %
2009	11 %	10 %	11 %
2010	13 %	11 %	12 %
2011	13 %	11 %	12 %
2012	13 %	11 %	12 %
2013	11 %	10 %	11 %
2014	11 %	10 %	10 %
2015	11 %	8 %	10 %

Af figur 3.5 fremgår, at risikoen for at blive udsat for tyveri er størst i de yngre aldersgrupper, og at risikoen gradvist aftager med stigende alder. Mens risikoen for at blive bestjålet har været nogenlunde stabil for de to ældste aldersgrupper, har der for de 16-24-årige været en faldende tendens siden 2005-06. Unges tyverier er ofte rettet mod andre unge, og tendensen underbygger derfor den generelle tendens til det fald i ungdomskriminaliteten, der har vist sig i andre undersøgelser og kortlægninger.

Figur 3.5. Tyveriofre fordelt efter alder, 2005-2015, pct.⁴

⁴ Se også bilagstabel 3.1, hvor alle procentandele fremgår.

3.3 Tyveriets genstand og skadevirkning

Spørgsmålet om, hvilken form for tyveri ofrene har været udsat for, belyses i tabel 3.4. Cykeltyverier forekommer relativt hyppigt, og de udgør omtrent hvert femte af tyverierne. En lige så stor andel oplevede, at blive bestjålet af taske- eller lommetyve, mens en lidt mindre andel oplevede, at blive udsat for tyveri i hjemmet. Derimod er det relativt sjældent, at nogen får stjålet motorcykel, knallert eller båd, hvilket givetvis især er betinget af, at få har disse ejendele. I 2015 har 2 pct. svaret, at de alene var udsat for forsøg på tyveri. 'Biltyverier' omfatter formodentlig også en del tilfælde, hvor der er stjålet ejendele fra en bil. Næsten halvdelen af dem, der har været udsat herfor, angiver således et tab på under 1.000 kr., hvilket indikerer, at mange respondenter oplyser om tyveri fra bil og ikke om tyveri af selve bilen.

I de tilfælde, hvor ofrene har angivet, at de fik stjålet "andet", drejer det sig ofte om penge, kreditkort eller nøgler, mens der lidt sjældnere er tale om genstande fra bil eller om elektronisk udstyr. De øvrige former for ejendele, kategorien 'andet' omfatter, er meget forskelligartede, lige fra værktøj til fødevarer. Flere besvarelser omhandler desuden digitalt identitetstyveri. Det vides dog ikke, om identitetstyveri i alle tilfælde opleves som tyveri og dermed rapporteres i offerundersøgelsen (Kruize 2015).

Tabel 3.4. Tyverier fordelt efter gerningssted eller type af fartøj, 2015, pct.

	Andel
Intet. Det var kun forsøg	2 %
Bil	6 %
Motorcykel	1 %
Knallert	3 %
Cykel	21 %
Båd/skib	0 %
Noget fra hus/lejlighed/værelse hvor jeg bor	17 %
Noget fra garage/kælder/loftsrum/udhus/have ved min bopæl	7 %
Noget fra/på min arbejdsplads	5 %
Noget fra mit sommerhus/fritidshus	2 %
Noget jeg havde på mig (tasketyveri/lommetyveri)	21 %
Andet	15 %
I alt	100 %

Den form for mulig skadevirkning, man umiddelbart forbinder med tyveri, er af materiel og økonomisk art. Det er her vigtigt at sondre mellem de umiddelbare og de langsigtede omkostninger eller skader, idet en betydelig del af de umiddelbare skader restitueres gennem, at det stjalne eller

ødelagte helt eller delvist genfindes eller erstattes. I offerundersøgelsen er alene de umiddelbare økonomiske skader belyst, jf. tabel 3.5.

Tabel 3.5. Tyverier fordelt efter de umiddelbare økonomiske skader, 2005-2015.

	Stjålet for i alt (mia. kr.)	Gennemsnitligt tab pr. tyveritilfælde (kr.)	Gennemsnitligt tab pr. indbygger ml. 16 og 74 år (kr.)
2005	6,6	13.300	1.700
2006	6,0	12.600	1.500
2007	4,9	11.400	1.200
2008	6,8	14.500	1.700
2009	6,5	15.400	1.600
2010	5,7	12.000	1.400
2011	7,0	14.300	1.700
2012	5,9	12.400	1.400
2013	4,9	11.500	1.200
2014	5,6	13.400	1.400
2015	3,4	8.600	800

I 2015 beløb de umiddelbare skader ved tyveri sig til 3,4 mia. kr. Beregnet i forhold til 2005-priser, hvor der tages højde for inflation, bliver det samlede beløb i 2015 2,8 mia. kr. Dette beløb er på under det halve af det, der er set i nogle af de tidligere år.

Tabellen viser også, at det gennemsnitlige tab såvel pr. tyveritilfælde som pr. indbygger har ligget på et nogenlunde ensartet niveau de fleste år, men at niveauet i 2015 mindskes markant. En undersøgelse af de enkelte år viser, at der i tidligere år er enkelte tyveritilfælde på meget høje beløb, hvilket øger gennemsnittet betragteligt. Fjernes i alle år beløb over 100.000 kr., viser beregningen fortsat et fald i 2015, som dog er langt mindre end det, tabellen angiver: Ved denne beregning er det gennemsnitlige tab pr. tyveritilfælde 8.200 kr. i 2005, mens det mindskes til 6.200 kr. i 2015.

Det skal påpeges, at biltyverier indgår med bilens fulde værdi i denne beregning. Størstedelen af de stjålne biler genfindes imidlertid forholdsvis hurtigt og returneres til ejerne (i mere eller mindre oprindelig tilstand).

Hvor stor en del af det stjålne, ofret fik tilbage eller erstattet, fremgår af tabel 3.6. Der ses ikke nogen signifikant forskel i andelen, der har fået det stjålne retur, fordelt efter, om offeret har søgt erstatning eller ej. 19 pct. af dem, der havde søgt erstatning, fik det hele ubeskåret tilbage, og det samme gjaldt for 20 pct. af dem, der ikke havde søgt erstatning. For så vidt angår andelen, der – uanset om de fik noget af det stjålne retur eller ej – samtidig fik hel eller delvis erstatning, er denne ikke overraskende større blandt dem, der har søgt erstatning. 13 pct. af de erstatningssøgende fik

hverken det stjålne retur eller erstatning, og dette gælder hele 70 pct. af dem, der ikke har søgt erstatning.

Af alle dem, der var udsat for tyveri, har 43 pct. søgt erstatning.

Tabel 3.6. Tyveriofre fordelt efter, om de fik det stjålne tilbage eller erstattet, set i forhold til om ofrene har søgt erstatning eller ej, 2015, pct.

	Har søgt erstatning	Har ikke søgt erstatning	Alle
Fik det stjålne tilbage	19 %	20 %	19 %
Fik noget tilbage og/eller erstatning (hel eller delvis) for resten	19 %	10 %	14 %
Jeg fik intet tilbage, men fik erstatning (hel eller delvis)	50 %	-	22 %
Jeg fik intet tilbage og heller ingen erstatning	13 %	70 %	45 %
I alt	100 %	100 %	100 %

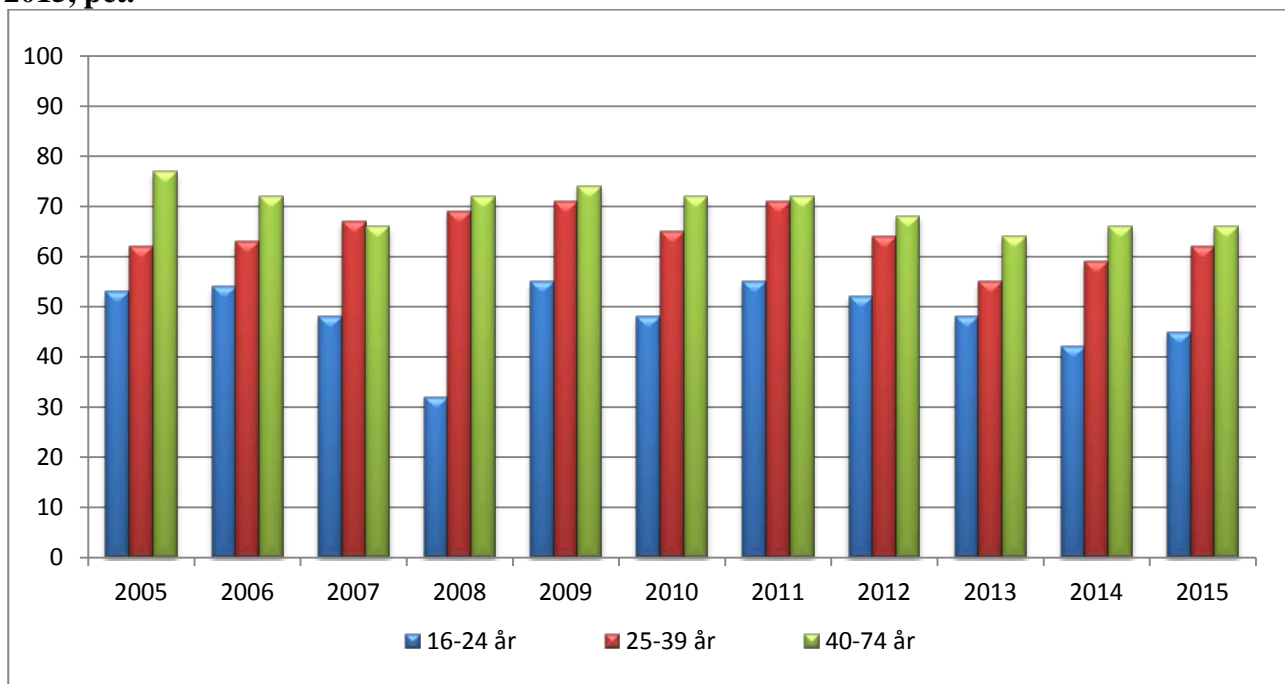
At hele 45 pct. af alle tyveriofre ikke har fået noget tilbage og heller ingen erstatning, skal især ses i sammenhæng med, at en meget stor del af tyverierne drejer sig om forholdsvis beskedne økonomiske tab, idet knapt hvert fjerde tyveri drejer sig om en umiddelbar økonomisk skade på mindre end 500 kr. Hvorvidt offeret har fået noget tilbage, hænger klart sammen med værdien af det stjålne, jf. tabel 3.7. For tab af værdier under 500 kr. er det lige under halvdelen, der har fået noget af det stjålne tilbage. Knap en tredjedel af ofrene, der har fået stjålet værdier fra 500 til 2.999 kr., fik noget tilbage, og herefter stiger denne andel i takt med værdien af det stjålne. Ved tab på mere end 10.000 kr. er andelen på hele 84 pct.

Tabel 3.7. Tyveriofre fordelt efter de umiddelbare økonomiske skader, set i forhold til om ofrene genvandt det stjålne/fik erstatning, 2015, pct.

	Tyveriofferet fik noget tilbage	Tyveriofferet fik intet tilbage
0 - 499 kr.	49 %	51 %
500 - 2.999 kr.	32 %	68 %
3.000 - 4.999 kr.	46 %	54 %
5.000 - 9.999 kr.	69 %	31 %
10.000 kr. eller mere	84 %	16 %
I alt	55 %	45 %

I 2015 var det 60 pct. af ofrene for tyveri, der havde anmeldt hændelsen til politiet, jf. også figur 3.3. Denne andel adskiller sig ikke fra tidligere år.

Figur 3.6. Andelen af tyverier, der er blevet politianmeldt, fordelt efter offerets alder, 2005-2015, pct.⁵

Alle offerundersøgelserne viser, at anmeldelsestilbøjeligheden for tyveri stiger med alderen. Det var også tilfældet i 2015, jf. figur 3.6.

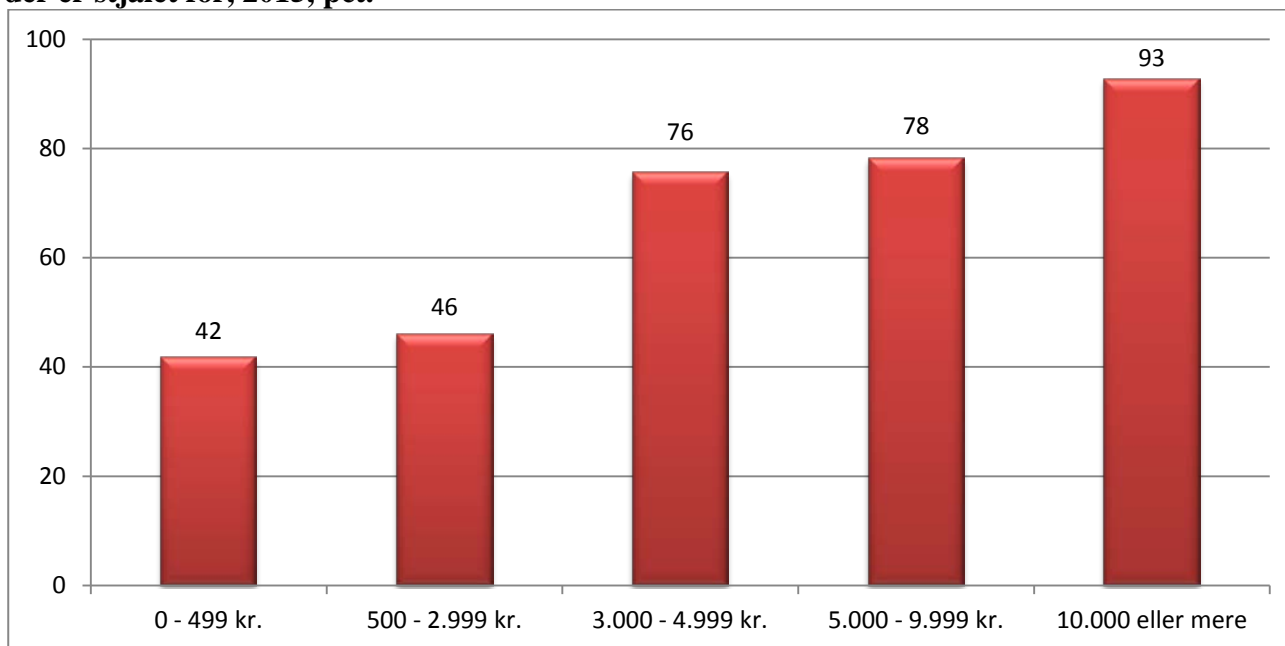
3.4 Økonomisk mørketal for tyveri

Det unikke ved offerundersøgelser er, at de kan give os et indblik i mørketallet, dvs. den andel af kriminaliteten som ikke anmeldes og registreres hos politiet. Dette er allerede berørt gennem angivelser af, hvor mange af ofrene der har anmeldt, og hvor mange der ikke har anmeldt. I tillæg til disse offerorienterede og handlingsorienterede mørketal muliggør aflæsningen af de umiddelbare økonomiske skader, at vi tillige kan beregne økonomiske mørketal, dvs. hvor stor en del af den samlede mængde skader, målt i kroner, som ikke anmeldes og registreres.

Der er en stærk og klart statistisk signifikant sammenhæng mellem anmeldelsestilbøjelighed og det umiddelbare økonomiske tab ved et tyveri: Jo større beløb, der er stjålet for, desto højere anmeldelsesprocent, jf. figur 3.7. Af dem, der har fået stjålet værdier for mindre end 500 kr., anmelder 42 pct. tyveriet, mens godt tre ud af fire har anmeldt, når det stjalne beløber sig til mellem 3.000 og 4.999 kr. I sager, hvor skaden overstiger 10.000 kr., har mere end ni ud af ti anmeldt tyveriet.

⁵ Procentandele fremgår af bilagstabel 3.2.

Figur 3.7. Procent af tyveriofre der har anmeldt tyveriet til politiet fordelt efter, hvor meget der er stjålet for, 2015, pct.

Tages der udgangspunkt i de tyverier, som ikke er anmeldt, er der i mere end fire femtedele af disse blevet stjålet værdier for mindre end 3.000 kr., se også bilagstabel 3.3. Det økonomiske mørketal, altså den økonomiske andel af tyverier der ikke anmeldes til politiet, kan på denne baggrund beregnes til 8 pct. Denne andel svarer til det, der er set de tidligere år.

Tyverier kan naturligvis være belastende for den enkelte, men set i den store samfundsmæssige sammenhæng må man på baggrund af disse beregninger konkludere, at det økonomiske mørketal på tyveriområdet er et forholdsvis beskedent problem. Snarere kunne man rejse spørgsmålet, om det ikke er et problem, at så mange småtyverier anmeldes, da disse anmeldelser binder ressourcer op – økonomisk, mandskabsmæssigt og materielt – hos især politiet.

Hvorvidt ofret har anmeldt tyveriet til forsikringselskabet eller ej, er også undersøgt. I alt har 45 pct. af ofrene anmeldt tyveriet til forsikringselskabet, mens 42 pct. ikke har gjort det, selv om de er forsikrede. For knap en tredjedel af ofrene skyldes det, at de ikke tror, at de ville få erstatning, jf. bilagstabel 3.4.

Der er ligeledes en sammenhæng mellem beløbet, der er stjålet for, og om ofret har anmeldt tyveriet til forsikringen. Cirka en tredjedel af de tyverier, der er anmeldt, angår tilfælde, hvor der er stjålet for beløb over 10.000 kr., se også bilagstabel 3.5. Omvendt vedrører cirka halvdelen af alle tyverier, som ikke er anmeldt, beløb på mindre end 500 kr.

3.5 Indbrud i private hjem

Siden 2012 er de 16-74-åriges udsathed for indbrud undersøgt særskilt. Ved indbrud forstås, at gerningspersonen uden tilladelse forsøger at opnå eller opnår adgang til privat hjem med henblik på tyveri. Andre tyverier fra hjemmet eller tyveri fra eksempelvis garager, parkerede biler, lofts- eller kælderrum, sommerhuse o.l. er ikke omfattet af denne definition af indbrud.⁶

Fra 2014 er spørgsmål om udsathed for tyveri og indbrud stillet hver anden måned i omnibusundersøgelsen, mens de er stillet hver måned i de forrige år. Eftersom andelen af personer, der har været udsat for indbrud, begrænser sig til 3 pct., er der tale om relativt få observationer, hvilket skaber en større statistisk usikkerhed i forhold til de tidligere år. Det betyder, at der skal større forskelle til mellem årene, for at forskellene kan anses for at være reelle (dvs. at de er signifikante).

Samlet set har 3,0 pct. af de adspurgte i 2015 angivet, at de har været udsat for indbrud eller forsøg herpå seneste år, jf. tabel 3.8.

Tabel 3.8. Ofre for indbrud i alderen 16-74 år, 2012-15, andel og antal.

	Andel udsatte	95 % sikkerheds-interval	Antal ofre	95 % sikkerheds-interval	Uvægtet antal ofre i stikprøven
2012	3,1%	(2,8 % - 3,4 %)	127.000	(114.000-140.000)	365
2013	2,8%	(2,5 % - 3,1 %)	118.000	(105.000-131.000)	340
2014	2,8%	(2,4 % - 3,2 %)	116.000	(101.000-137.000)	174
2015	3,0%	(2,5 % - 3,4 %)	128.000	(107.000-144.000)	182

Tidligere, internationale offerundersøgelser, der dog ikke er fuldstændigt sammenlignelige med denne undersøgelse, har fundet et tilsvarende omfang af indbrud i Danmark – 3,1 pct. i en undersøgelse vedrørende år 2000 og 2,7 pct. for år 2005 (jf. van Dijk et al., 2007, s. 66 og s. 237). At 3 pct. af befolkningen i undersøgelsen fra 2015 var udsat for indbrud eller forsøg herpå svarer til ca. 128.000 danskere i alderen 16-74 år. Ved en tilnærmelsesvis beregning i forhold til husstande svarer det til, at 58.000 husstande har været udsat for indbrud. I 2015 blev der politianmeldt ca. 33.000 indbrud i beboelser, hvilket – når hensyn tages til anmeldelsesprocenten, jf. senere – ikke ligger langt fra det, offerundersøgelsen oplyser om.

⁶ I offerundersøgelserne inden 2012 indgår indbrud i opgørelserne over tyveri. På baggrund af de tillægsspørgsmål, der siden er inkluderet i undersøgelsen, viser det sig, at en overvejende del af tyverierne fra respondenternes bolig er sket via indbrud. 86 pct. af de respondenter, der angiver at have fået stjålet genstande fra deres bopæl, svarer således, at der var tale om indbrud. For at sikre sammenlignelighed med tidligere år og undgå databrud er disse tilfælde af indbrud indeholdt i beregningerne vedrørende tyveri, hvorfor der vil være et overlap mellem kategorierne tyveri og indbrud. Herudover er de respondenter, som ikke har rapporteret tyverier fra deres bolig, blevet spurgt særskilt om, hvorvidt de har været udsat for indbrud eller forsøg herpå i deres hjem.

Udsathededen for indbrud varierer noget, og der er en signifikant forskel mellem familietyper, jf. tabel 3.9. Par med børn er signifikant oftere udsat end andre familietyper, par uden børn eller enlige med/uden børn. Dette kan eventuelt skyldes, at par har en højere indkomst end enlige, og dermed flere værdier i husstanden, der gør det attraktivt som indbrudsmål. Derudover kan det tænkes, at par med børn oftere end enlige og par uden børn bor i en villa, hvilket også tiltrækker indbrudstyre i højere grad end eksempelvis lejligheder.

Tabel 3.9. Ofre for indbrud fordelt efter familietype, 2015, pct.

Familietype	Andel ofre blandt familietype	Fordeling af ofre
Enlig uden børn	2,8 %	23 %
Enlig med børn	3,1 %	5 %
Par uden børn	2,4 %	16 %
Par med børn	3,5 %	53 %
Anden familietype ⁷	1,4 %	3 %
I alt	3,0 %	100 %

Som det ses af tabel 3.10, er dem over 40 år lidt mere udsat for indbrud end de 16-39-årige. Forskellen er statistisk signifikant, og der kan lægge nogle af de samme overvejelser bag, som ved forskellen i familietyper. Dette er en signifikant forskel i forhold til 2014, hvor de 25-39-årige var den mest udsatte gruppe. Bemærk dog, at der er meget få observationer i denne kategori, hvilket betyder, at resultatet let kan ændres.

Tabel 3.10. Ofre for indbrud fordelt efter alder, 2015, pct.

Alder	Andel ofre i aldersgruppen	Fordeling af ofre
16-24 år	2,7 %	14 %
25-39 år	2,3 %	19 %
Over 40 år	3,4 %	67 %
I alt	3,0 %	100 %

Der er ikke statistisk signifikant sammenhæng mellem udsathededen for indbrud og køn, jf. bilagstabel 3.6. Indbrud sigter ikke mod bestemte personer, men mod boliger, som så i forskellig grad kan være attraktive for indbrud. Nogle kan være attraktive, fordi de er lette at trænge ind i, mens andre er attraktive, fordi de signalerer mulighed for stort udbytte. Dette afspejles også i, at andelen af ofre

⁷ Kategorien ”andre familietyper” kan vælges, hvis de øvrige kategorier (enlig med/uden børn eller par med/uden børn) ikke findes passende. Det er typisk unge under 24 år, personer, der har angivet at de bor sammen med andre, samt personer med anden herkomst end dansk, der vælger denne kategori.

er signifikant højere i den indkomstgruppe, som tjener 550.000 kr. eller mere, end den er i de lavere indkomstgrupper, jf. bilagstabel 3.7.

Tabel 3.11. Økonomiske skader i forbindelse med indbrud og i forbindelse med simpelt tyveri, 2012-15.

	2012	2013	2014	2015
Økonomiske skader ved indbrud, i alt. (mia. kr.)	4,1	3,0	2,3	2,4
- Medregnet husstandseffekt (mia. kr.)		1,5	1,1	1,1
Økonomiske skader ved simpelt tyveri, i alt (mia. kr.)	3,2	3,0	3,4	2,0
Økonomiske skader ved indbrud som andel af skader fra alle tyverier	56 %	48 %	34 %	70 %
- Medregnet husstandseffekt	-	32 %	18 %	33 %
Gennemsnitligt tab pr. indbrud (kr.)	33.600	27.000	20.000	23.300
Gennemsnitligt tab pr. simpelt tyveri (kr.)	7.700	7.900	11.400	6.200

I tabel 3.11 er de økonomiske skader i forbindelse med indbrud beregnet, både med og uden husstandseffekt, hvor der tages hensyn til, at der bor flere personer i samme husstand.⁸ Disse tal er sammenlignet med skaderne fra simpelt tyveri, dvs. den del af tyveritilfældene, som ikke inkluderer tyveri i privat bolig. Det ses her, at der i 2015 blev stjålet for 1,1 mia. kr. i forbindelse med indbrud, hvilket betyder, at de udgør omtrent en tredjedel af de samlede tyveriskader. I dette beløb er der taget hensyn til en husstandseffekt. Langt færre bliver ofre for indbrud end for simpelt tyveri, men de økonomiske skadevirkninger er to til fire gange højere ved et gennemsnitligt indbrud end ved simpelt tyveri.⁹

Tabel 3.12. Anmeldelsesprocent fordelt efter indbrud og indbrudsforsøg, 2015. Pct.

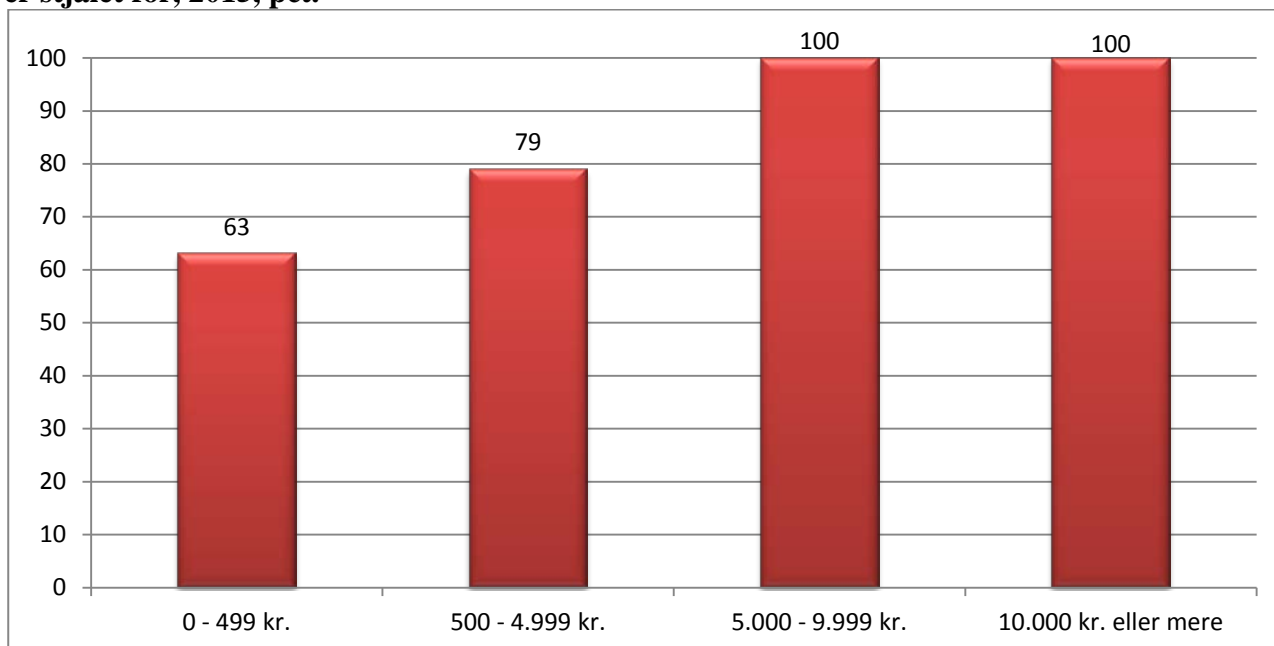
	2012	2013	2014	2015
Procent af indbrud anmeldt til politiet	92 %	92 %	86 %	88 %
Procent af indbrudsforsøg meldt til politiet	65 %	61 %	-	58 %
Procent af alle indbrud og indbrudsforsøg meldt til politiet.	87 %	86 %	86 %	81 %

Anmeldelsestilbøjeligheden er ligeledes betydeligt højere ved indbrud, end tilfældet er for tyveri generelt. Af tabel 3.12 fremgår, at knap ni ud af ti fuldbyrdede indbrud anmeldes til politiet. Selv hvis der "kun" er tale om et indbrudsforsøg, anmeldes det i op mod seks ud af ti tilfælde.

⁸ Husstandseffekten er beregnet ved, at det samlede tab for indbrud er divideret med det gennemsnitlige antal beboere pr. husstand. Det bemærkes, at det ikke er muligt at beregne husstandsstørrelsen for aldersgruppen 16-74-årige, som denne undersøgelse omfatter, så beregningerne her er baseret på husstandsstørrelsen for 18-79 år.

⁹ Nogle af de 'simple tyverier' kan dog være indbrud i sommerhuse eller andre steder.

Figur 3.8. Ofre for indbrud der har anmeldt tyveriet til politiet fordelt efter, hvor meget der er stjålet for, 2015, pct.

Af figur 3.8 ses forholdet mellem anmeldelsestilbøjeligheden og værdien af det stjålne ved indbruddet. Det ses, at anmeldelsestilbøjeligheden for indbrud, der har medført selv relativt små økonomiske tab, er ganske høj. Omtrent otte ud af ti indbrud med økonomiske skader over 500 kr. er blevet anmeldt til politiet, og alle indbrud med økonomiske skader på mindst 5000 kr. er blevet anmeldt.

Den høje anmeldelsestilbøjelighed ved indbrud betyder, at det økonomiske mørketal i forbindelse med indbrud er lavt. De 12 pct. af de fuldbyrdede indbrud, der ikke anmeldes, svarer således i økonomisk værdi til 2 pct. af det stjålne. Det er dermed kun en meget lille del af de økonomiske skader i forbindelse med indbrud, som politiet ikke får kendskab til via anmeldelser.

Tabel 3.13. Ofre for indbrud fordelt efter om de fik erstatning i forbindelse med indbrud og efter, om de er anmeldte det til forsikringsselskabet eller ej, 2015.

	Anmeldt til forsikringsselskab	Ikke anmeldt til forsikringsselskab
Jeg fik det hele ubeskåret tilbage	17 %	18 %
Jeg fik noget tilbage og/eller erstatning (hel eller delvis) for resten	30 %	5 %
Jeg fik intet tilbage, men fik erstatning (hel eller delvis)	46 %	-
Jeg fik intet tilbage og heller ingen erstatning	7 %	77 %
I alt	100 %	100 %

Af tabel 3.13 fremgår det, at langt størstedelen af de dem, der anmelder indbruddet til forsikrings-selskabet, får hel eller delvis erstatning eller genvinder det stjålne, når de udsættes for indbrud. Kun 7 pct. af de indbrud, der var anmeldt til forsikring, fik hverken erstatning eller det stjålne tilbage, hvorimod det gælder hele 77 pct. af de ikke-anmeldte indbrud.

Ud af alle indbrud blev 58 pct. anmeldt til forsikringsselskabet.

3.6 Forhold der påvirker risikoen for at blive udsat for tyveri og indbrud

Der er gennemført en regressionsanalyse vedrørende risikoen for at blive udsat for tyveri og en vedrørende risikoen for at blive udsat for indbrud.

3.6.1 Udsathed for tyveri

Resultatet af de regressionsanalyser, der vedrører *udsathed for tyveri* i årene 2010 til 2015, og som er baseret på en række baggrundsvARIABLE, er anført i bilagstabel 3.8 og 3.9 (start- og slutmodel). Samlet set blev 10,5 pct. af befolkningen årligt udsat for tyveri i 2010-15.¹⁰

Slutmodellen viser, at *køn, alder, indkomst, familietype, beskæftigelse, hvor tit man er hjemmefra, hvor tit man går ud for at feste eller more sig, besiddelse af flere biler, sommerhus og/eller en båd samt ejerskab af butik eller virksomhed* hver for sig har sammenhæng med risikoen for at blive udsat for tyveri:

- Mænd har større sandsynlighed for at blive udsat for tyveri end kvinder.
- De 16-24-årige såvel som de 25-39-årige har større risiko for at blive udsat for tyveri end personer i aldersgruppen 40-74 år.
- Personer i den laveste indkomstgruppe (under 100.000 kr. om året) har en mindre risiko for at blive udsat for tyveri sammenlignet med personer med en højere indkomst.
- Par har en lavere sandsynlighed for at blive udsat for tyveri sammenlignet med enlige og andre familietyper¹¹. Især har par uden børn en lavere sandsynlighed for at blive udsat for tyveri.
- Pensionister har mindre sandsynlighed for at blive udsat for tyveri end personer i arbejde eller med anden status. Ligeledes er risikoen for at blive udsat for tyveri lavere for faglærte

¹⁰ Regressionsanalyserne omfatter perioden siden 2010, fordi der her blev inkluderet spørgsmål om livsstil og socio-økonomiske forhold i offerundersøgelsen, se i øvrigt afsnit 2.3 om regressionsanalyser.

¹¹ Kategorien "andre familietyper" anvendes ofte af respondenterne, når denne person ikke kan se sig selv i kategorierne "enlig med/uden børn" eller "par med/uden børn". Personer, der angiver, at de befinder sig i en anden familietype, er oftest unge mellem 16 og 24 år, og som har angivet, at de bor sammen med andre frem for alene eller sammen med familie. Det kan eksempelvis være et søskendepar, der bor sammen. Desuden angiver en højere andel personer med anden etnisk baggrund end dansk, at de tilhører en anden familietype.

arbejdere end for andre. Omvendt har studerende, funktionærer samt selvstændige erhvervsdrivende en forøget risiko for at blive udsat for tyveri sammenlignet med andre beskæftigelsesgrupper.

- Går man ud minimum én gang ugentligt for at feste og more sig med sine venner, er der større risiko for tyveri. Ligeledes er risikoen for tyveri større, hvis man i øvrigt er hjemmefra om aftenen i løbet af ugen.
- Ejer man flere biler, sommerhus og/eller båd, er man ligeledes mere udsat for tyveri.
- Slutteligt viser analysen, at der er større risiko for, at man bliver udsat for tyveri, hvis man ejer en butik eller virksomhed, end hvis man ikke er indehaver heraf.

3.6.2 Udsathed for indbrud

Resultatet af en regressionsanalyse vedrørende udsathed for indbrud er angivet i bilagstabel 3.10 og 3.11 (start- og slutmodel). Analysen er alene baseret på oplysninger siden 2012, da undersøgelsen ikke tidligere har indeholdt særskilt spørgsmål om indbrud. Samlet set var 2,8 pct. af befolkningen i 2012-2015 udsat for indbrud.

Tabellen viser, at *indkomst, familietype og hvor tit man går ud for at more sig og feste med sine venner* hver for sig har en sammenhæng med risikoen for at blive udsat for indbrud.

- Personer med en indkomst på mindst 550.000 kr. har en forøget risiko for indbrud sammenlignet med personer med lavere indkomster.
- Enlige uden børn og par uden børn har en mindre risiko for at blive udsat for indbrud end øvrige familietyper.
- Går man minimum én gang ugentligt ud for at feste og more sig med sine venner, er der større risiko for at blive udsat for indbrud.

Når personer med de højeste indkomster har en øget risiko for indbrud, hænger det antagelig sammen med, at de indbrudstyre, der reelt foretager en kriminalitetsrejse, fokuserer på områder og boliger med velhavende beboere (Sorensen 2005).

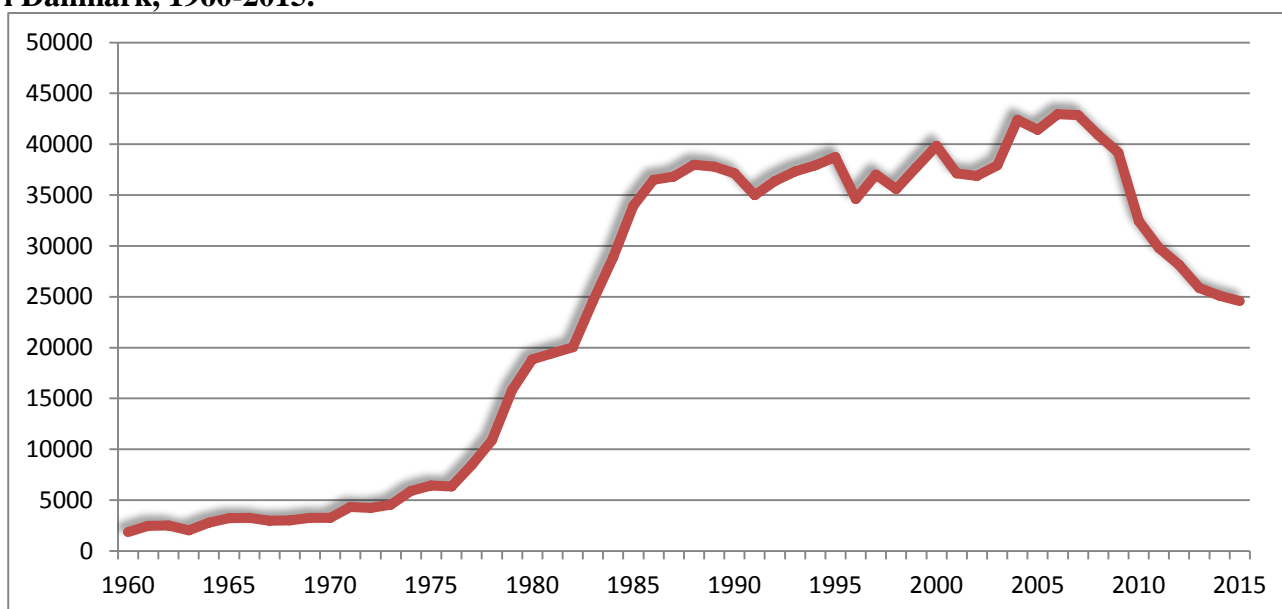
Indbrudstyre vil givetvis foretrække at begå indbrud i tomme hjem, hvilket kan forklare, hvorfor risikoen for indbrud bliver større, hvis man mindst én gang om ugen er ude for at more sig.

Resultaterne skal også ses i sammenhæng med, at de fleste af de benyttede baggrundsvariable angiver karakteristika ved de udsatte *individer*, mens det givetvis i høj grad er forhold ved *boligen* eller *boligområdet*, som er udslagsgivende for risikoen for indbrud, herunder bevoksning omkring boligen, flugtveje, brug af porttelefoner, nærhed til nabobebyggelse og lignende.

4. HÆRVÆRK

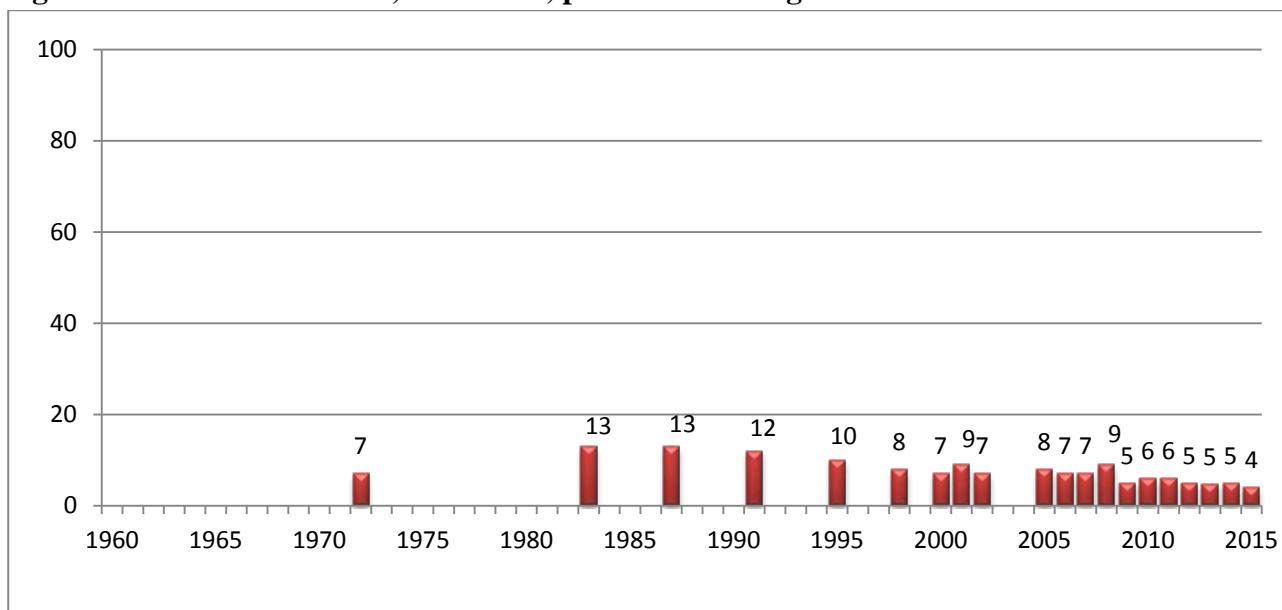
Udviklingen i politiregistreret hærværk har det til fælles med tyveriudviklingen, at der i en periode har været tale om en meget kraftig stigning i politianmeldte tilfælde. For hærværk indtræffer stigningen imidlertid senere, end tilfældet er for tyverier, og den sker under en kortere periode, fra midt i 1970'erne til midt i 1980'erne. Til gengæld er den kraftigere. I midten af 1980'erne nåede man op på omkring 40.000 politianmeldte hærværkstilfælde årligt, og dette niveau har holdt sig frem til 2009, jf. figur 4.1. Efter 2009 er der således sket et markant fald i antal anmeldte hærværkstilfælde. I 2015 blev der anmeldt godt 24.500 tilfælde af hærværk.

Figur 4.1. Hærværk der ved anmeldelse eller på anden måde er kommet til politiets kundskab i Danmark, 1960-2015.

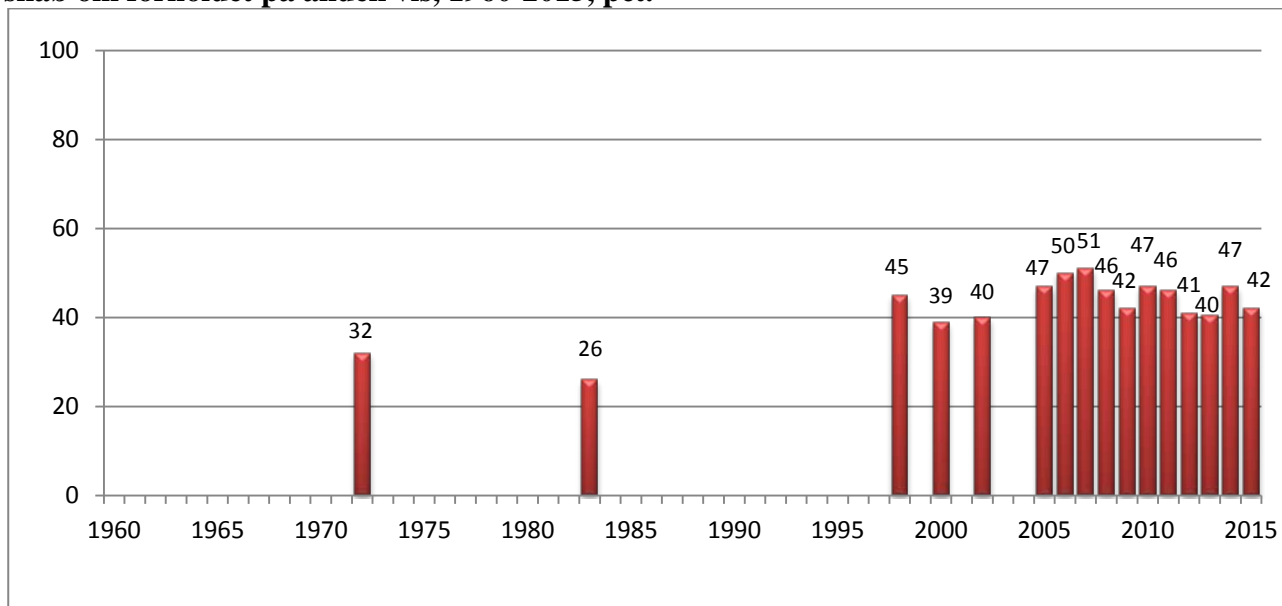
Offerundersøgelserne viser, at der sker tæt ved en fordobling af befolkningens risiko for at blive udsat for hærværk fra begyndelsen af 1970'erne og frem til 1980'erne – fra 7 til 13 pct. udsatte i løbet af et år, jf. figur 4.2. Denne stigning er statistisk signifikant. At der fra 1970'erne og frem til i hvert fald engang i 1980'erne har været tale om en vækst i befolkningens risiko for at blive udsat for hærværk, bekræftes endvidere af de fire indbyrdes sammenlignelige undersøgelser foretaget af AIM, som tidligere er omtalt i forbindelse med tyveri (Balvig & Høigård, 1988, s. 140). På grund af forskellig referenceperiode m.v. er undersøgelserne ikke sammenlignelige med den serie undersøgelser, der er vist i figur 4.2, og indgår derfor ikke i figuren. AIM fandt i sine fire undersøgelser fra 1976, 1980, 1982 og 1984 følgende procenter for, hvor mange der havde været udsat for hærværk: 1, 4, 3, 3.

Figur 4.2. Ofre for hærværk, 1960-2015, pct. af befolkningen.

Fra midten af 1980'erne skiller vandene sig med hensyn til udviklingen i de politiregistrerede hærværkstilfælde og befolkningens faktiske udsathed for hærværk. Sidstnævnte udviser nemlig en klart faldende tendens fra 13 til 7-9 pct. omkring årtusindskiftet. Dette niveau har holdt sig frem til 2008, mens det de sidste seks år har været signifikant lavere – på 4-6 pct. Den faldende tendens i omfanget af hærværk de allerseneste år ses således såvel i de politianmeldte hærværkstilfælde som i andelen af personer, der har oplevet sig udsat for hærværk.

Figur 4.3. Ofre for hærværk der har anmeldt det til politiet, eller hvor politiet har fået kundskab om forholdet på anden vis, 1960-2015, pct.

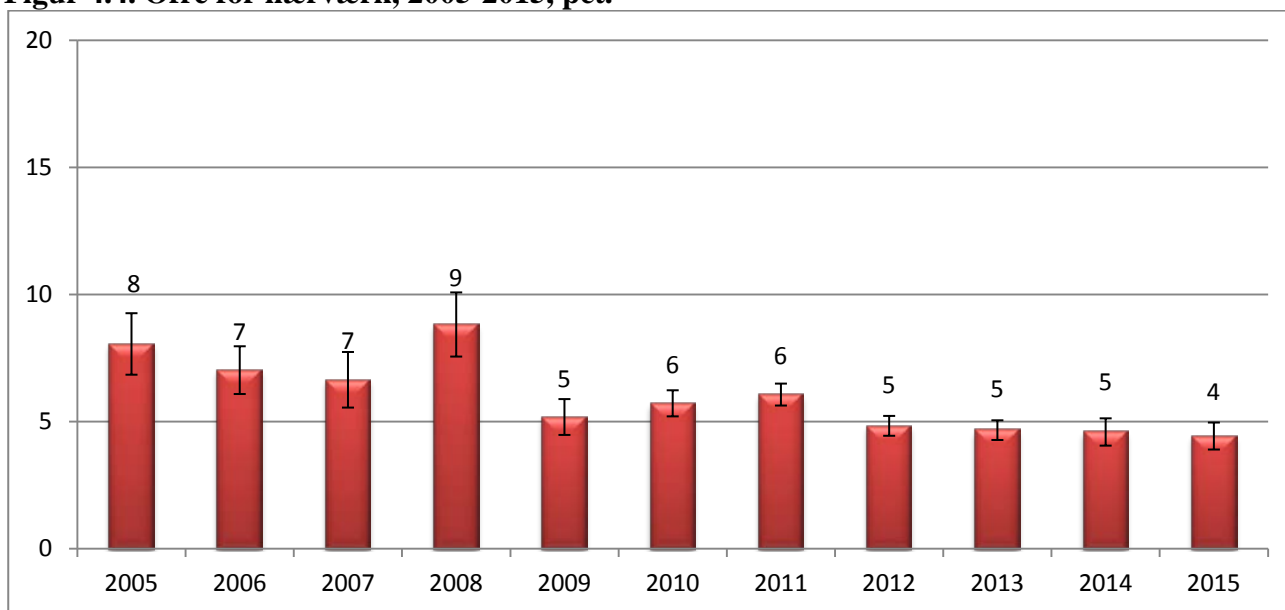
Den forskellige udvikling fra midten af 1980'erne frem til de seneste år i de politiregistrerede og det faktiske antal hærværkstilfælde synes i betydelig udstrækning at kunne forklares ved ændringer i anmeldelsestilbøjelighed for hærværk, jf. figur 4.3. Ved den første undersøgelse af anmeldelsestilbøjeligheden, foretaget i 1972, var det 32 pct. af dem, der havde været udsat for hærværk, der havde anmeldt det til politiet. I årene efter 2005 svinger denne andel fra 40 til 50 pct. Som ved tyveri (se bemærkningerne der) er den reelle forskel mellem anmeldelsesprocenterne i de første undersøgelser sammenholdt med de senere reelt lidt større end det, tallene umiddelbart udviser.

Anmeldelsesprocenten i 2015 adskiller sig ikke signifikant fra den forudgående periode.

4.1 Hærværk 2005-2015

Figur 4.4 viser andelen af befolkningen, som har været udsat for hærværk inden for det seneste år i perioden 2005-2015. Der ses en nedadgående tendens siden 2005 med undtagelse af 2008. Andelen, der har været udsat for hærværk, var signifikant højere i perioden fra 2005 til 2008 end i de efterfølgende år, og 2015 ligger signifikant under periodens gennemsnit.

Figur 4.4. Ofre for hærværk, 2005-2015, pct.

De 4 pct., der i 2015 oplyste, at de havde været udsat for hærværk inden for det seneste år, svarer til 187.000 personer. I tabel 4.1 gengives mere detaljerede oplysninger om andelen af udsatte i perioden 2005-2015. Med hensyn til de beregnede tal for antallet af hærværksofre bør man erindre sig, at disse – som ved tyveri (se afsnit 3.1) – er påvirket af den såkaldte “husstandseffekt”.

Tabel 4.1. Ofre for hærværk, 2005-2015, andel og antal.

	Andel udsatte	95 % sikkerheds-interval	Antal ofre	95 % sikkerheds-interval	Uvægtet antal ofre i stikprøve
2005	8 %	(6,9-9,3)	318.000	(270.000-366.000)	149
2006	7 %	(6,1-8,0)	279.000	(242.000-316.000)	186
2007	7 %	(5,5-7,7)	265.000	(221.000-308.000)	124
2008	9 %	(7,6-10,1)	355.000	(304.000-405.000)	152
2009	5 %	(4,5-5,9)	211.000	(182.000-240.000)	188
2010	6 %	(5,2-6,2)	234.000	(213.000-255.000)	435
2011	6 %	(5,6-6,5)	249.000	(232.000- 267.000)	662
2012	5 %	(4,4-5,2)	199.000	(184.000-216.000)	513
2013	5 %	(4,3-5,0)	194.000	(178.000-210.000)	506
2014	5 %	(4,1-5,1)	191.000	(168.000-213.000)	251
2015	4 %	(3,9-5,0)	187.000	(164.000-209.000)	243

De fleste af de personer, der har været udsat for hærværk, har været udsat for det én gang i løbet af det seneste år forud for udsørgningstidspunktet, jf. tabel 4.2. Det ses også af tabellen, at det er et fåtal, der har været udsat mere end tre gange.

Tabel 4.2. Ofre for hærværk fordelt efter antal gange, de har været udsat, samt det gennemsnitlige antal hærværkstilfælde pr. år, 2005-2015, pct. og antal.

	Udsat kun 1 gang	Udsat 2-3 gange	Udsat mere end 3 gange	Antal gange udsat, gennemsnit
2005	77 %	18 %	5 %	1,5
2006	79 %	17 %	4 %	1,4
2007	76 %	21 %	2 %	1,3
2008	75 %	22 %	4 %	1,5
2009	74 %	20 %	6 %	1,5
2010	66 %	30 %	4 %	1,6
2011	70 %	25 %	6 %	1,7
2012	74 %	23 %	4 %	1,5
2013	75 %	22 %	3 %	1,4
2014	75 %	22 %	4 %	1,4
2015	75 %	21 %	4 %	1,5

Andelen af respondenter, der er blevet udsat for hærværk mere end én gang, er i 2015 ikke signifikant anderledes end foregående år. Tilsvarende er det gennemsnitlige antal gange, ofrene har været udsat for hærværk, ikke signifikant anderledes end gennemsnittet for hele undersøgelsesperioden.

4.2 Karakteristika ved ofrene

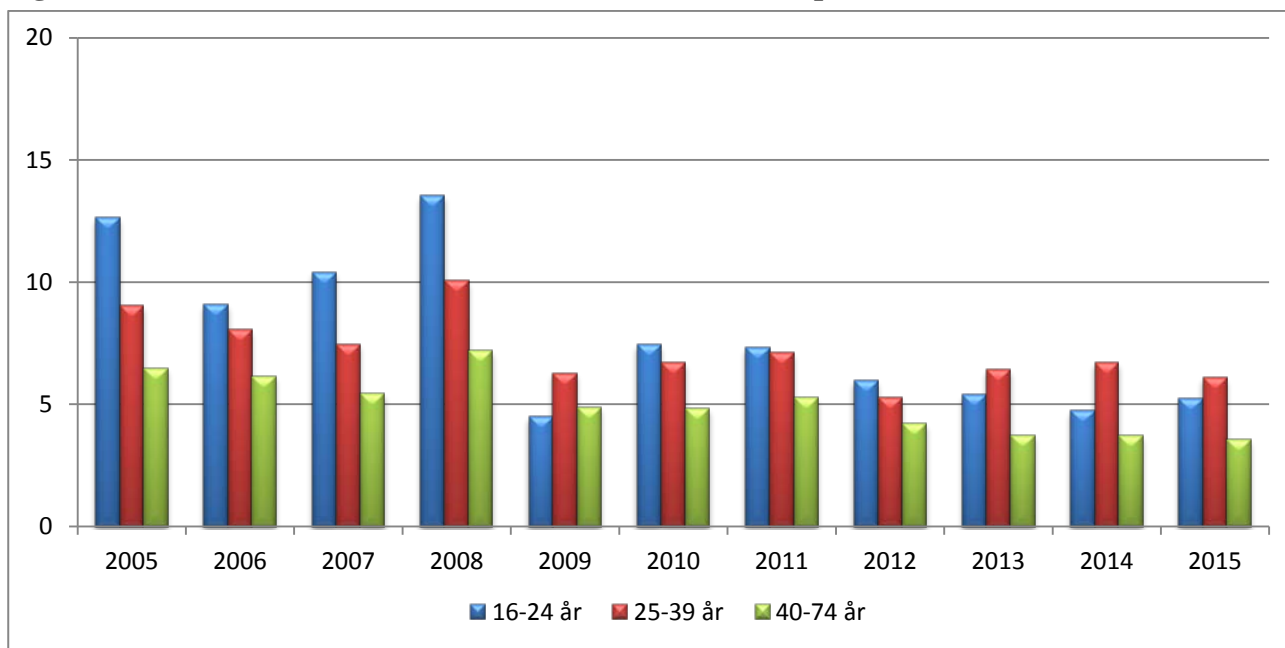
Tabel 4.3 viser mænds og kvinders risiko for at blive udsat for hærværk. For perioden 2005-2015 som helhed er mænd signifikant oftere udsat end kvinder. I 2015 og i nogle af de andre år ses dog ingen kønsforskelle. Når der ikke alle år kan observeres kønsforskelle, kan det skyldes, at en væsentlig del af hærværket – som ved tyveri – retter sig mod fælles ejendele som f.eks. bolig og bil.

Tabel 4.3. Ofre for hærværk fordelt efter køn, 2005-2015, pct.

	Mænd	Kvinder	Alle
2005	8 %	8 %	8 %
2006	8 %	6 %	7 %
2007	7 %	6 %	7 %
2008	10 %	8 %	9 %
2009	6 %	5 %	5 %
2010	6 %	5 %	6 %
2011	7 %	6 %	6 %
2012	5 %	5 %	5 %
2013	5 %	4 %	5 %
2014	5 %	4 %	5 %
2015	5 %	4 %	4 %

I de fleste undersøgelsesår har den ældre aldersgruppe (de 40-74-årige) haft mindre risiko for at blive udsat for hærværk end de yngre, jf. figur 4.5. Også i perioden 2009-15, hvor det generelt er færre, der har været udsat for hærværk, er det gruppen af 40-74-årige, der er mindst udsat. Med hensyn til udviklingen i udsathed for hærværk er det imidlertid den yngste gruppe, der har oplevet det største fald i sandsynligheden for at blive udsat for hærværk. Hvor det i perioden 2005-08 var 11 pct. af de 16-24-årige, der havde været udsat for hærværk, var det i 2009-15 godt 6 pct. Om end ikke i samme grad som ved vold og især tyveri er også unges hærværk ofte rettet mod andre unge, og tendensen underbygger derfor den generelle tendens til et fald i ungdomskriminaliteten, ligesom vi så det ved tyveri, og som man i øvrigt har erfaret i andre undersøgelser og kortlægninger (Balvig 2006; Justitsministeriets Forskningskontor 2016).

Figur 4.5. Ofre for hærværk fordelt efter alder, 2005-2015, pct.¹²

4.3 Hærværkets genstand og skadevirkning

Der er også i offerundersøgelserne spurgt til, hvilke ejendele ofret fik ødelagt ved hærværket, jf. tabel 4.4.

Tabel 4.4. De ejendele hærværket har rettet sig imod, 2015, pct.

	Andel
Bil	53 %
Motorcykel	1 %
Knallert	1 %
Cykel	17 %
Hus/lejlighed/værelse hvor jeg bor	11 %
Båd/skib	0 %
Garage/kælder/loftsrum/udhus/have ved min bopæl	6 %
Min arbejdsplads	1 %
Mit sommerhus/fritidshus	1 %
Andet	9 %
I alt	100 %

¹² De enkelte procentandele fremgår af bilagstabel 4.1.

Det ses, at de ødelagte eller beskadigede genstande i 2015 i godt halvdelen af tilfældene angik ofrets bil. Desuden vedrørte en del af ødelæggelserne – 17 pct. – cykler, mens det i 11 pct. af tilfældene har gået ud over ofrets bopæl.

De umiddelbare økonomiske omkostninger ved hærværk fremgår af tabel 4.5. Dette er maksimumstal, idet der også ved hærværk i et vist omfang vil være tale om en husstandseffekt. De samlede estimerede umiddelbare årlige omkostninger ved hærværk varierer mellem 1,0 og 1,8 mia. kr., dog med 2008 som en undtagelse med et noget højere beløb.¹³ Den gennemsnitlige økonomiske omkostning pr. hærværkstilfælde har i perioden beløbet sig til mellem 5.400 kr. og 8.200 kr. Udregnet i 2005-priser var det samlede umiddelbare skadesbeløb i 2015 1 mia. kr., svarende til 5.600 kr. per hærværkstilfælde.

Tabel 4.5. De umiddelbare økonomiske skader ved hærværk, 2005-2015.

	Ødelagt for i alt, mia. kr.	Gennemsnitlig skade pr. hærværkstilfælde, kr.	Gennemsnitlig skade pr. indbygger, 16-74 år, kr.
2005	1,7	5.800	400
2006	1,3	5.700	300
2007	1,6	7.100	400
2008	2,6	7.900	700
2009	1,5	8.200	400
2010	1,4	6.400	300
2011	1,8	7.800	400
2012	1,4	7.500	300
2013	1,0	5.400	200
2014	1,4	7.900	300
2015	1,2	6.700	300

Af tabel 4.6 fremgår, at mere end halvdelen af hærværksofrene ikke fik erstatning for det ødelagte. Omtrent hver femte fik fuld erstatning, mens der i ni pct. af tilfældene ikke var sket nogen skade.

Tabel 4.6. Ofre for hærværk fordelt efter om de fik det ødelagte erstattet, 2015, pct.

	Andel
Der blev ikke ødelagt noget, det var kun forsøg	9 %
Jeg fik fuld erstatning	22 %
Jeg fik delvis erstatning	11 %
Jeg fik ingen erstatning	58 %
I alt	100 %

¹³ Ligesom i tabel 3.5 vedrører omkostningerne her alene det seneste hærværkstilfælde, idet der ikke foreligger oplysninger om de økonomiske omkostninger ved eventuelt yderligere hærværkstilfælde i løbet af året.

I 2015 var det 42 pct. af ofrene for hærværk, der havde anmeldt hændelsen til politiet. Denne andel er ikke signifikant forskellig fra perioden 2005-2014, hvor anmeldelsesprocenten lå på 45 pct.

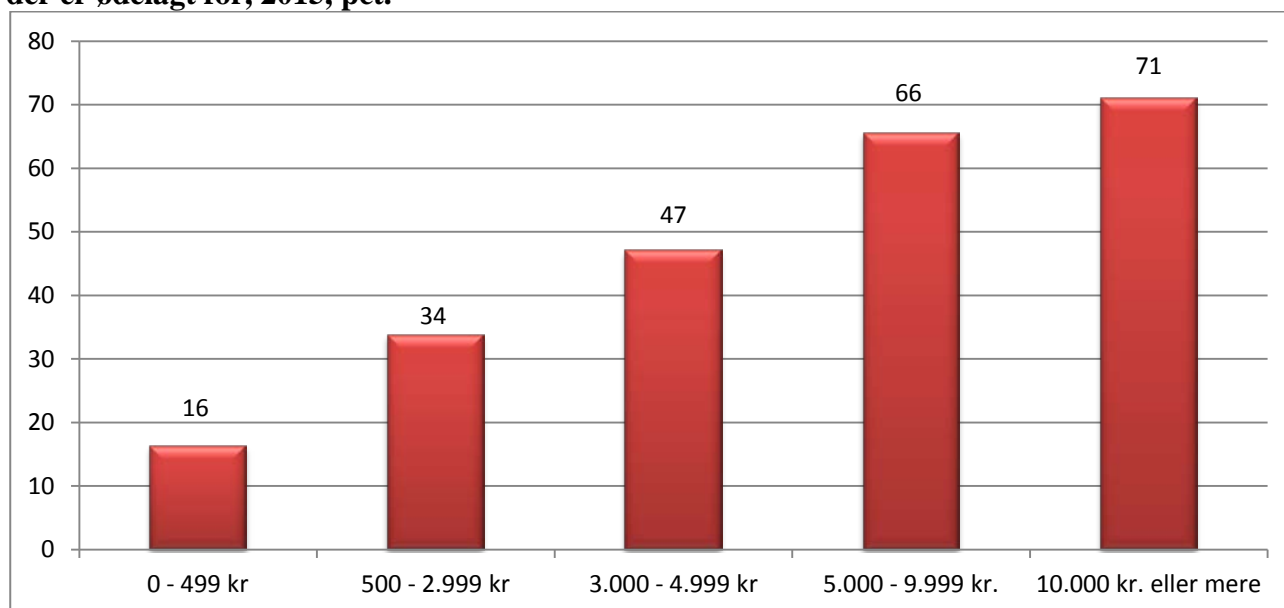
Kvinder er lidt mere tilbøjelige til at anmelde hærværk end mænd. Set over hele undersøgelsesperioden er denne forskel signifikant. Med hensyn til alder er der en generel tendens til, at den ældste aldersgruppe (40-74 år) har en større anmeldelsestilbøjelighed end de yngre, men denne forskel er i 2015 ikke signifikant, se også bilagstabel 4.2. Forskellen er dog signifikant i alle år med undtagelse af 2006/07 og 2015.

4.4 Økonomisk mørketal for hærværk

Som for tyveri og indbrud er det muligt for hærværk at beregne økonomiske mørketal, dvs. hvor stor en del af den samlede mængde skader, målt i kroner, som ikke anmeldes og registreres. Det viser sig, at det økonomiske mørketal for hærværk er betragteligt større end for tyveri og indbrud, nemlig på 25 pct. Det svarer til, at hver fjerde krone, der ødelægges for, ikke anmeldes til politiet. Denne forskel mellem de økonomiske mørketal beror formentlig først og fremmest på forskelle i, hvad der er forsikret, og at skaderne ved hærværk generelt er mindre end ved tyveri, hvorfor en selvrisiko hyppigere vil mindske incitamentet til at anmelde. Muligheden for at få det tabte eller skaden dækket af forsikringen har meget stor betydning for anmeldelsestilbøjeligheden.

Det er da også først og fremmest de større hærværkssager, der er anmeldt til politiet, jf. figur 4.6. Blandt dem, der ved hærværket fik ødelagt for mindre end 500 kr., har 16 pct. anmeldt det til politiet, og herefter stiger anmeldelsestilbøjeligheden nogenlunde proportionalt med værdien af det beskadigede; jo mere der er ødelagt for, desto højere er anmeldelsestilbøjeligheden.

Figur 4.6 Ofre for hærværk der har anmeldt hærværket til politiet fordelt efter, hvor meget der er ødelagt for, 2015, pct.

Blandt de hærværkstilfælde, der ikke er anmeldt til politiet, angår 72 pct. hændelser, hvor der er ødelagt for mindre end 3.000 kr., se bilagstabel 4.3. Omvendt har knap halvdelen af de personer, som har anmeldt hærværket til politiet, fået ødelagt for mindst 5.000 kr.

36 pct. af ofrene har anmeldt hærværket til deres forsikringsselskab, jf. bilagstabel 4.4. Af de øvrige ofre, som også er forsikrede, har de fleste ikke anmeldt det til forsikringsselskabet, fordi de har vurderet, at skaden næppe ville blive dækket af deres forsikring.

Hvorvidt ofrene har anmeldt hærværket til forsikringsselskabet hænger sammen med, hvor stort et beløb de har fået ødelagt for, se bilagstabel 4.5. Af dem, der har anmeldt til forsikringsselskabet, har knap syv ud af ti fået ødelagt for 3.000 kr. eller mere, mens tilsvarende gælder for mindre end hver tredje blandt dem, der ikke har anmeldt.

4.5 Forhold der påvirker risikoen for at blive udsat for hærværk

Resultatet af de regressionsanalyser, der vedrører *udsathed for hærværk*, og som er baseret på en række baggrundsoplysninger, er anført i bilagstabel 4.6 og 4.7 (start- og slutmodel). I årene 2010-2015 var i gennemsnit 5,2 pct. af befolkningen årligt udsat for hærværk.¹⁴

Af slutmodellen fremgår det, at *køn, alder, indkomst, familietype, beskæftigelse, hvor tit man går ud for at more sig, besiddelse af flere biler, sommerhus og/eller en båd samt ejerskab af butik eller virksomhed* hver for sig har sammenhæng med risikoen for at blive udsat for hærværk:

- Mænd har større risiko for at blive udsat for hærværk end kvinder.
- Både 16-24-årige og 25-39-årige har større risiko for at blive udsat for hærværk end de ældre aldersgrupper.
- Tjener man mere end 100.000 kr. om året, er der større sandsynlighed for, at man udsættes for hærværk, og denne sandsynlighed øges, jo større indkomst man har.
- Pensionister og ufaglærte har mindre sandsynlighed for at blive udsat for hærværk end øvrige beskæftigelsesgrupper.
- Enlige har en forhøjet risiko for at blive udsat for hærværk sammenlignet med par og øvrige familietyper.¹⁵

¹⁴ Regressionsanalyserne omfatter alene perioden siden 2010, hvor der er inkluderet spørgsmål om livsstil og socioøkonomiske forhold i offerundersøgelsen. Se i øvrigt afsnit 2.3 om regressionsanalyser.

¹⁵ Kategorien "andre familietyper" anvendes ofte af respondenterne, når denne person ikke kan se sig selv i kategorierne "enlig med/uden børn" eller "par med/uden børn". Personer, der angiver, at de befinder sig i en anden familietype, er oftest unge mellem 16 og 24 år, og som har angivet, at de bor sammen med andre frem for alene eller sammen med

- Går man ud minimum én gang ugentligt for at more sig, er der en større sandsynlighed for at blive udsat for hærværk.
- Ejer man flere biler, sommerhus og/eller båd, er man ligeledes mere udsat for hærværk.
- Slutteligt viser analysen, at der er større risiko for, at man bliver udsat for hærværk, hvis man ejer en butik eller virksomhed, end hvis man ikke gør det.

Særligt de 16-24-årige og personer med højere indkomst har stor sandsynlighed for at blive udsat for hærværk, mens pensionister har en meget lav risiko herfor.

I øvrigt viser analysen det forventede, nemlig at de, der ejer meget, har en større risiko for at få deres ting ødelagt, end dem, der ikke ejer så meget. Såfremt der indgik oplysninger om boligens art (hus eller lejlighed), ville det sandsynligvis også være relateret til risikoen for hærværk.

For så vidt kan det undre, at personer i moden alder har en relativ lav risiko for hærværk, idet det typisk er disse aldersgrupper, der ejer meget, men det kan dels bero på, at især unge er udsat for hærværk mod cykler, og at ældre generelt set sjældnere er borte fra hjemmet og dermed bedre kan vogte deres ejendele.

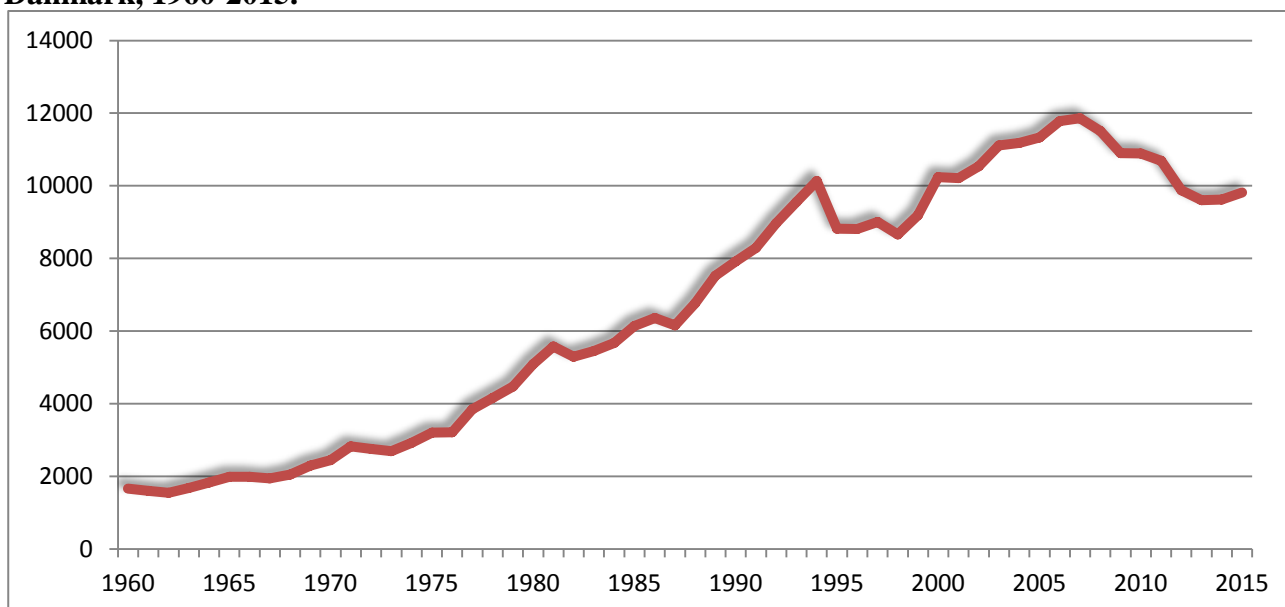
Det spiller desuden en rolle, hvor tit man går ud med det formål at feste og more sig med sine venner. For denne gruppe er hærværket typisk rettet mod cykler og knallerter og i mindre grad mod biler.

familie. Det kan eksempelvis være et søskendepar, der bor sammen. Desuden angiver en højere andel personer med anden etnisk baggrund end dansk, at de tilhører en anden familietype.

5. VOLD

Udviklingen i den politiregistrerede vold ligner til forveksling udviklingen i de politiregistrerede tyverier og andre straffelovsovertrædelser under ét frem til midten af 1980'erne. Forholdsmæssigt er stigningstaksten også næsten den samme, omkring en firedobling. Fra sidst i 1980'erne og frem til 2008 er udviklingen i den politiregistrerede vold unik. Den hverken falder som tyverierne eller stagnerer som hærværkstiltældene, men stiger. I en kort periode i den sidste halvdel af 1990'erne ser det ud som om, udviklingen bremses op, men som helhed er der tale om en stigning frem til de allerseneste år. Fra 2007 til 2015 er der sket et fald på 17 pct.

Figur 5.1. Vold* der ved anmeldelse eller på anden måde er kommet til politiets kundskab i Danmark, 1960-2015.

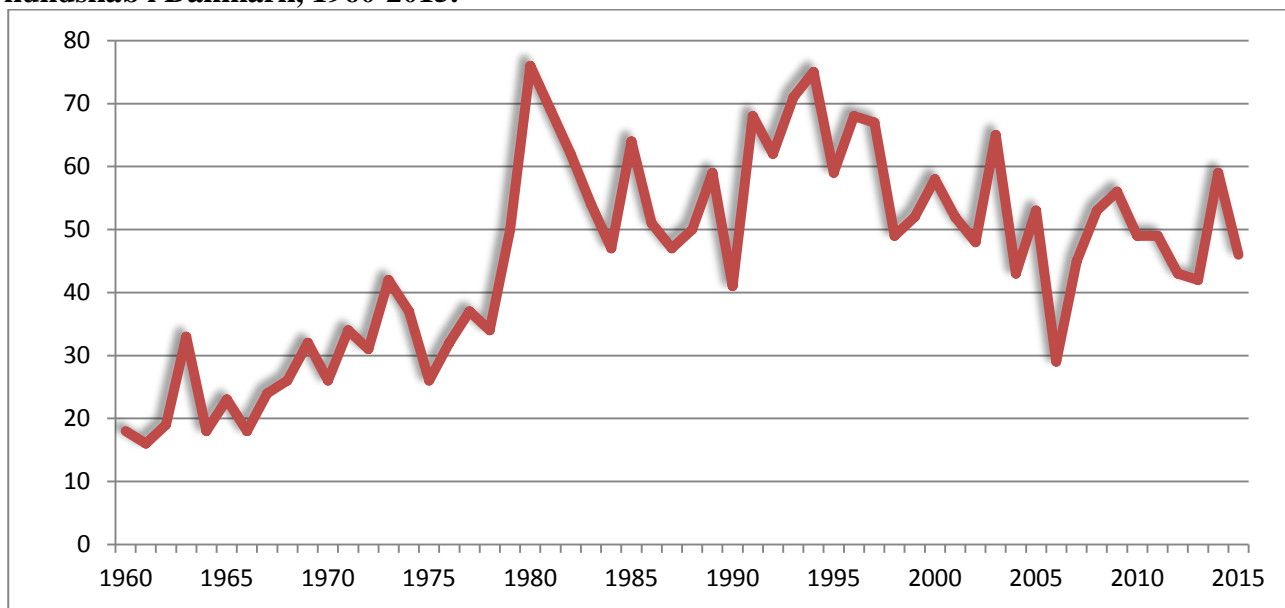

* Vedrører anmeldelser efter straffelovens § 237 og §§ 244-246.

Antallet af fuldbyrdede drab er ringe og påvirker som følge deraf ikke den samlede voldsopgørelse i figur 5.1. Derfor er udviklingen i antallet af fuldbyrdede manddrab vist separat i figur 5.2. Af indlysende grunde indgår drab ikke i offerundersøgelserne, men drabstallet er den form for vold, der påkalder sig den største samfundsmæssige interesse, og drabstallet anses ofte for en vigtig indikator for den "reelle" eller "faktiske" udvikling i den (alvorlige) vold i samfundet. Det sidste halve århundrede har antallet af fuldbyrdede drab ligget mellem 20 og 80, med store årlige udsving. Der er en stigende tendens fra midt i 1960'erne til omkring 1980. Herefter følger en periode præget af stagnation, om end de årlige udsving er betydelige. Siden midten af 1990'erne har drabstallet udvist en faldende tendens, dog fortsat med markante årlige udsving.¹⁶

¹⁶ En gennemgang af de seneste års politiregistrerede drab har vist, at det reelle antal drab antagelig er lidt mindre end det registrerede (Justitsministeriets Forskningskontor 2014).

Figur 5.2. Forsætlige drab der ved anmeldelse eller på anden måde er kommet til politiets kundskab i Danmark, 1960-2015.

Muligheden for at følge udviklingen via voldsofferundersøgelser forudsætter, at undersøgelsernes population, spørgsmålsformulering m.v. er ensartet, således at deres resultater er sammenlignelige, se også afsnit 2.1 samt Kyvsgaard (2015). Så selv om den første voldsofferundersøgelse blev foretaget allerede i 1971, foreligger der først direkte sammenlignelige tal fra og med offerundersøgelsen fra 1987.

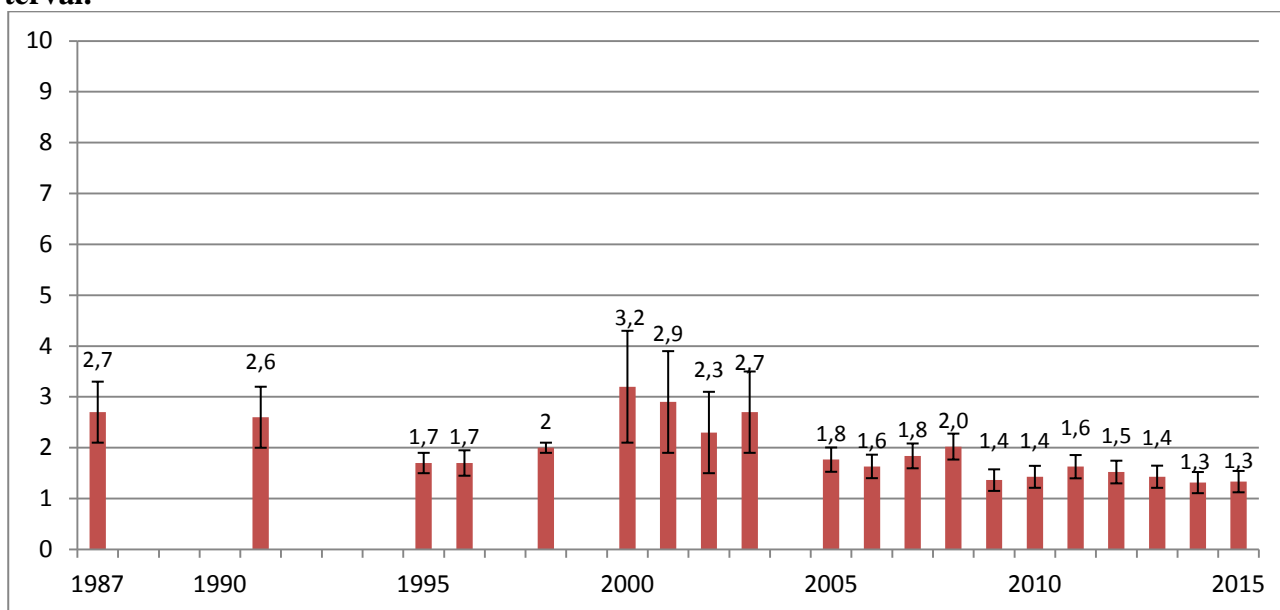
I alt er der i perioden fra 1987 til 2015 foretaget 20 sammenlignelige voldsofferundersøgelser. Alle viser de, at 1 til 3 pct. årligt udsættes for vold. Vold er dog et så relativt sjældent fænomen, at det er nødvendigt at se på decimalerne for præcist at vurdere udviklingen.

Fra den første voldsofferundersøgelse blev foretaget i 1971 og frem til 1986-87 er der sandsynligvis sket en stigning i den faktiske vold på tilsvarende måde, som vi har konstateret, at der skete en stigning i tyveri og hærværk. Der foreligger for denne periode tidsserier for tre forskellige sæt af voldsofferundersøgelser (Balvig & Høigård, 1988, s. 140). De er ikke indbyrdes sammenlignelige, og de kan som nævnt heller ikke sammenlignes med de undersøgelser, der er foretaget efter 1986, men de udviser alle en stigende tendens. Gallup foretog undersøgelser i 1971, 1974 og 1977 og fandt i disse tre undersøgelser følgende procenter for, hvor mange der havde været udsat for vold eller trusler om vold: 4, 7 og 6 pct. Observa foretog undersøgelser i 1979 og 1984 og fandt følgende procenter: 4 og 6 pct. AIM foretog undersøgelser i 1980, 1982, 1984 og 1986 og fandt: 5, 6, 8 og 11 pct. Af AIM's undersøgelser fremgår det endvidere, at det ikke kun er trusler og mildere voldsformer, der synes at have været stigende fra 1980 til 1986, men også mere alvorlige former for vold, eksempelvis vold der har krævet lægebehandling (Andersen, 1985b og 1987). Tre undersøgelser af udsathed for

”kriminell vold” inden for det seneste halve år forud for interviewtidspunktet udviste 0,6 pct. udsatte i 1980, 0,5 pct. i 1982 og 0,9 pct. i 1984 (Andersen, 1987).

For perioden efter 1986-87 foreligger der resultater fra to voldsofferundersøgelser, som er indbyrdes sammenlignelige, men ikke sammenlignelige med de undersøgelser, hvis resultater er præsenteret i 5.3. Den ene undersøgelse blev foretaget i 1991. Den viste, at 8 pct. havde været udsat for en eller flere former for fysiske overgreb det seneste år forud for interviewtidspunktet (Christensen & Koch-Nielsen, 1992). Den anden blev foretaget ni år senere i 2000. Her havde 5 pct. været udsat for fysiske overgreb (Kjøller & Rasmussen, 2002). Forskellen er statistisk signifikant og tyder altså på, at der fra 1991 til 2000 er sket et fald i risikoen for at blive udsat for fysiske overgreb. Faldet er stærkest for mænd. En af de interessante forklaringer, som sammenstilling af udviklingen på basis af disse to undersøgelser med voldsofferundersøgelsen fra 2015 (og dens forgængere) peger på, er, at der kan være sket et reelt fald i risikoen for fysisk aggression samtidig med, at flere og flere af disse fysiske aggressioner opleves og defineres som vold. Denne mulige ”voldeliggørelse” af fysiske aggressioner er behandlet mere udførligt andetsteds (jf. bl.a. Balvig, 1997; 2000a; 2000b).

Figur 5.3. Ofre for vold, 1987-2015, pct. af befolkningen med angivelse af 95 % sikkerhedsinterval.

Det kunne se ud som om, at volden har udviklet sig i bølger: Først en faldende tendens fra 1987-91 til 1995-96, så en stigning frem til årtusindeskiftet og så igen et fald, jf. figur 5.3. Selv om der er statistisk signifikante forskelle, er det dog vigtigt at påpege, at de statistiske sikkerhedsintervaller ligger meget tæt på hinanden. I betragtning af, at undersøgelserne er gennemført af forskellige organisationer med forskellige udvælgelsesmetoder og afgrænsninger af, hvem der er interviewet, er det sikreste, der kan siges, at der i hvert fald ikke er sket en stigning i voldsudsathed over perioden fra 1987 til 2015, men at der nok snarere er tale om et fald.

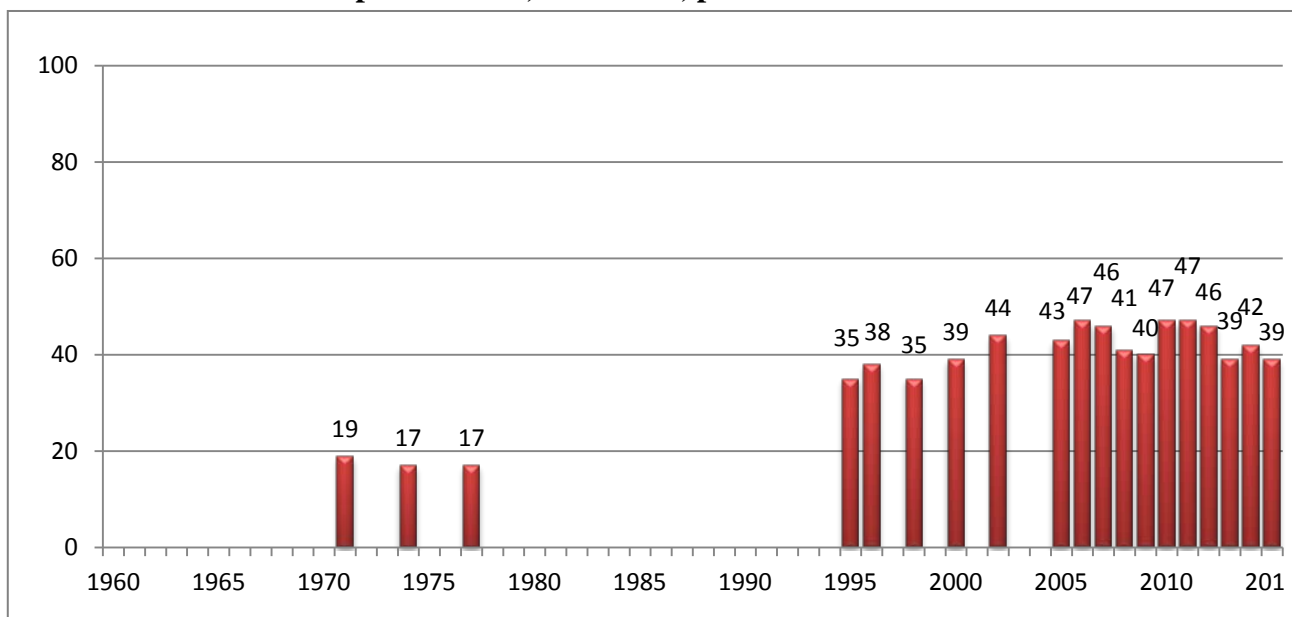
I tabel 5.1 er anført de præcise værdier af de beregnede sikkerhedsintervaller for udsathednen for vold, som også indgår i figur 5.3.

Tabel 5.1. Ofre for vold, 1987-2015, pct. af befolkningen med angivelse af 95 % sikkerhedsintervaller.

År	Øvre grænse	Nedre grænse	Middel
1987	3,3 %	2,1 %	2,7 %
1991	3,2 %	2,0 %	2,6 %
1995	1,9 %	1,5 %	1,7 %
1996	1,9 %	1,4 %	1,7 %
1998	2,9 %	1,1 %	2,0 %
2000	4,3 %	2,1 %	3,2 %
2001	3,9 %	1,9 %	2,9 %
2002	3,1 %	1,5 %	2,3 %
2003	3,5 %	1,9 %	2,7 %
2005	2,0 %	1,5 %	1,8 %
2006	1,9 %	1,4 %	1,6 %
2007	2,1 %	1,6 %	1,8 %
2008	2,3 %	1,8 %	2,0 %
2009	1,6 %	1,2 %	1,4 %
2010	1,6 %	1,2 %	1,4 %
2011	1,9 %	1,4 %	1,6 %
2012	1,8 %	1,3 %	1,5 %
2013	1,6 %	1,2 %	1,4 %
2014	1,5 %	1,1 %	1,3 %
2015	1,5 %	1,1 %	1,3 %

En væsentlig forklaring på, at den politiregistrerede vold i en periode er steget til trods for, at befolkningens faktiske risiko ikke er det, er en øget anmeldelsestilbøjelighed. Af figur 5.4 fremgår, at der har været en stigning i anmeldelsestilbøjeligheden for vold, fra ca. hvert femte offer i 1971 til fire-fem ud af ti de seneste mange år. For en nærmere analyse af ændringerne i anmeldelsestilbøjeligheden for vold henvises til rapporten "Man anmelder da vold" (Balvig & Kyvsgaard, 2009). Som ved tyveri og hærværk forholder det sig tillige således, at disse procentforskelle på grund af forskelle i opgørelsesmetoden snarere underdriver end overdriver den reelle øgning, der er sket i befolkningens anmeldelsestilbøjelighed siden 1970'erne. Den med 1971 direkte sammenlignelige anmeldelsesprocent er således nogle procentpoint højere.

Figur 5.4. Andel af ofre for vold der har anmeldt det til politiet, eller hvor politiet har fået kundskab om hændelsen på anden vis, 1960-2015, pct.

5.1 Vold 1995-1996 og 2005-2015

I det følgende ses nærmere på de direkte sammenlignelige undersøgelser fra henholdsvis 1995-96 og 2005-2015 med henblik på at belyse mulige ændringer i voldens karakter m.v. set over en længere periode.

Tabel 5.2 viser andelen af udsatte for måleperioderne inklusive henholdsvis det uvægtede antal og det estimerede antal ofre samt beregningernes sikkerhedsintervaller. I 2015 blev 1,3 pct. udsat for vold, svarende til 56.000 ofre. Inkluderes sikkerhedsintervaller ligger voldsofferandelen mellem 1,1 pct. og 1,5 pct., hvilket svarer til et sted mellem 47.000 og 65.000 ofre. I perioden 2009-15 var der signifikant færre voldsofre, end tilfældet var hele perioden forud herfor, dvs. undersøgelsesrunderne i 1995-96 og 2005-08. Tilsvarende finder en undersøgelse, som er baseret på skadestuers oplysninger om voldsskader, at der er sket et fald i antallet af disse skader siden 2007 (Rambøll, 2015).

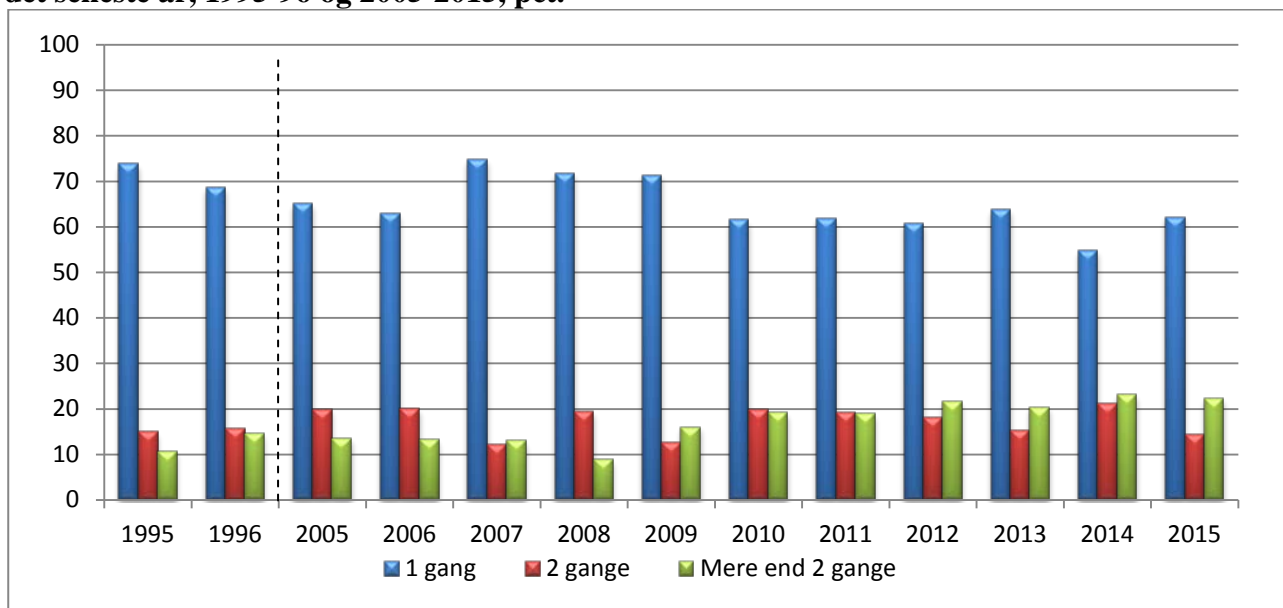
Tabel 5.2. Ofre for vold, 1995-96 og 2005-2015, pct. af befolkningen og estimeret antal.

	Andel udsat for vold	95% sikkerhedsintervaller	Antal ofre	95% sikkerhedsintervaller	Uvægtet antal ofre i stikprøve
1995	1,7 %	(1,5-1,9)	66.000	(57.000-74.000)	223
1996	1,7 %	(1,4-1,9)	60.000	(52.000-69.000)	182
2005	1,8 %	(1,5-2,0)	69.000	(60.000-79.000)	177
2006	1,6 %	(1,4-1,9)	65.000	(56.000-74.000)	166
2007	1,8 %	(1,6-2,1)	73.000	(64.000-83.000)	174
2008	2,0 %	(1,8-2,3)	82.000	(71.000-92.000)	191
2009	1,4 %	(1,2-1,6)	55.000	(46.000-64.000)	129
2010	1,4 %	(1,2-1,6)	58.000	(50.000-67.000)	152
2011	1,6 %	(1,4-1,9)	67.000	(58.000-76.000)	157
2012	1,5 %	(1,3-1,8)	64.000	(55.000- 73.000)	145
2013	1,4 %	(1,2-1,6)	59.000	(50.000- 68.000)	142
2014	1,3 %	(1,1-1,5)	55.000	(46.000-63.000)	117
2015	1,3 %	(1,1-1,5)	56.000	(47.000-65.000)	153

Udviklingen i antallet af *voldshandlinger* er lidt mindre klar. Dette antal adskiller sig fra antallet af voldsofre ved at være afhængigt af, hvor stor en del af ofrene der udsættes mere end én gang. ”Voldsofferrecidivet”, der angiver den *andel af befolkningen*, der udsættes for vold mere end én gang i løbet af et år, varierer årene imellem, jf. figur 5.5. Inden for de seneste seks år ses dog en tendens til, at andelen, der har været udsat for vold flere gange i løbet af det seneste år, er lidt større end i de foregående år, hvilket betyder, at voldsofferrecidivet relativt set udgør en større *andel af voldsofrene*. I 1995 og 1996 var det henholdsvis 26 pct. og 31 pct. af voldsofrene, der havde været udsat for vold mere end én gang i løbet af de seneste 12 måneder, og i perioden 2005-2009 varierede denne andel mellem 25 pct. og 35 pct. af voldsofrene. I de seneste seks år, 2010-15, har den tilsvarende andel gennemgående ligget på et signifikant højere niveau, nemlig på 35-44 pct. Denne udvikling afspejler sig også i det gennemsnitlige antal voldshandlinger per offer, som i perioden 1995-96 var 1,8 og 2,0 voldshandlinger, mens det i 2010-15 var steget til 2,3-2,9 voldshandlinger pr. voldsoffer.¹⁷ Forskellene er statistisk signifikante. Ved vurderingen af disse tal og udvikling heri skal man være opmærksom på, at det ikke er uden problemer at beregne et præcist antal voldshandlinger, dels fordi antallet af voldsofre er lille, dels fordi gruppen, der udsættes mange gange, er endnu mindre. For nogen kan det endvidere være vanskeligt at angive et præcist antal gange. Af samme årsag kan det totale antal voldshandlinger årligt heller ikke udregnes præcist, men en forsigtig beregning – hvor der tages højde for udviklingen i andelen af befolkningen, der udsættes for vold, og i det gennemsnitlige antal voldshandlinger per offer – tyder ikke på en entydig udviklingstendens (hverken i opadgående eller nedadgående retning) i det samlede antal afrapporterede voldshandlinger set i forhold til befolkningsgruppens størrelse.

¹⁷ Såfremt en person har svaret, at vedkommende ’mange gange’ har været udsat for vold, er antallet sat til 20. Tilsvarende er det maksimale antal gange, en person kan være udsat for vold i løbet af et år, sat til 20.

Figur 5.5. Ofre for vold fordelt efter antal gange de har oplevet sig udsat for vold inden for det seneste år, 1995-96 og 2005-2015, pct.¹⁸

Det antal mennesker, der har været udsat for vold flere gange, er betydeligt større, end man skulle forvente ud fra tilfældighedens love, jf. bilagstabel 5.2. Der findes således forhold – f.eks. arbejde, livsstil, familiesituation – som i særlig grad disponerer for gentagne gange at blive udsat for vold. Der er tale om en ganske lille gruppe, men denne gruppe er af stor betydning for det samlede voldsbillede: Set over hele måleperioden var 0,2-0,3 pct. af befolkningen udsat for vold tre eller flere gange i en 12 måneders periode. I perioderne 1995-96 og 2005-09 svarede dette til mellem 9-16 pct. af voldsofrene, men denne lille gruppe var belastet med henholdsvis 45 og 49 pct. af voldsepisoderne. I 2010-15 udgjorde den belastede gruppe mellem 19-23 pct. af voldsofrene og var udsat for 65 pct. af voldsepisoderne.¹⁹ Forskellen mellem disse perioder er statistisk signifikant. Det skal bemærkes, at den ændring i forholdet mellem ofre udsat én gang og ofre udsat flere gange, som illustreret i figur 5.5, først og fremmest beror på et fald i den andel af befolkningen, som har været udsat for vold én gang, frem for på en vækst i den andel af befolkningen, der har været udsat for det mere end én gang.

Forebyggelsesmæssigt betyder det blandt andet, at den strategi, der tilsigter at mindske befolkningens risiko for at blive udsat for vold, er anderledes end den strategi, der tilsigter at mindske antallet af voldsepisoder i samfundet. Ved den første strategi er det mest rationelt at sætte engangsofrene i fokus, fordi disse repræsenterer de fleste ofre. Ved den anden strategi er det derimod mest rationelt at sætte flergangsofrene i fokus, fordi disse lægger ryg til de fleste voldsepisoder. I denne strategi

¹⁸ Se bilagstabel 5.1 for procentandele.

¹⁹ En tilsvarende tendens til, at personer, der har været udsat én gang for vold, har en stærkt forøget risiko for hurtigt igen at blive udsat for vold, blev konstateret allerede i de første voldsofferundersøgelser i Danmark (Wolf, 1972), og lignende resultater er fundet i andre lande.

bliver det et centralt diskussionspunkt, hvordan man – det være sig politiet, ofrene selv, netværket omkring ofrene eller andre – kan udnytte den viden, der foreligger i en given voldssituation, til at forebygge, at den involverede person bliver offer igen.

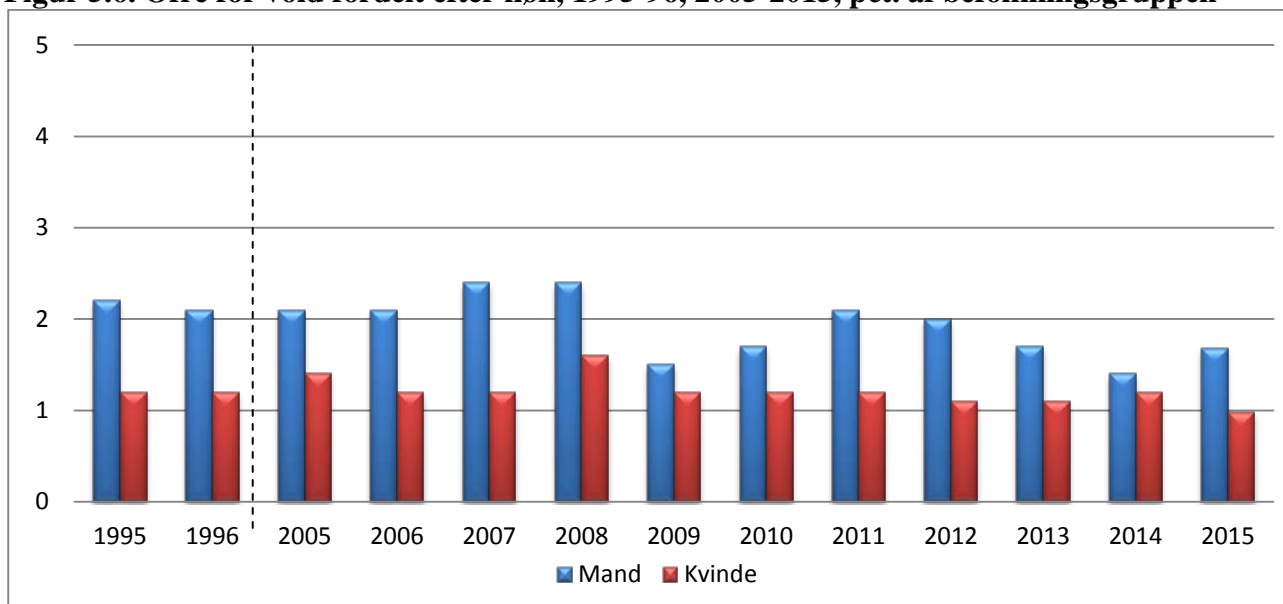
Ovenstående er vigtigt at gøre opmærksom på som baggrund for den følgende beskrivelse, der primært er offerorienteret: Det er en beskrivelse af forskellige karakteristika ved de voldsepisoder, som ofrene har været udsat for. Hvis ofrene har været udsat flere gange, drejer beskrivelsen sig om det sidst oplevede tilfælde.

5.2 Karakteristika ved ofrene

Over årene er der sket ændringer i, hvem der ifølge ofrene begår vold, og hvem der udsættes for den.

Mænds voldsrisiko har i hele perioden været større end kvinders, jf. figur 5.6., også i 2015. Overhyppigheden blandt mændene varierer fra at være en sjettedel mere udsatte end kvinder til at være dobbelt så udsatte. I 2009 ses et signifikant fald i andelen af mandlige voldsofre, men siden stiger denne andel igen, dog ikke signifikant. De årlige forskydninger mellem kønnenes voldsrisiko viser således ikke en entydig tendens. Der er set på, om forskydningerne mellem kønnene afspejler ændringer i voldens art – her vurderet ud fra gerningsstedets karakter – men analyserne tyder ikke på, at det er tilfældet.

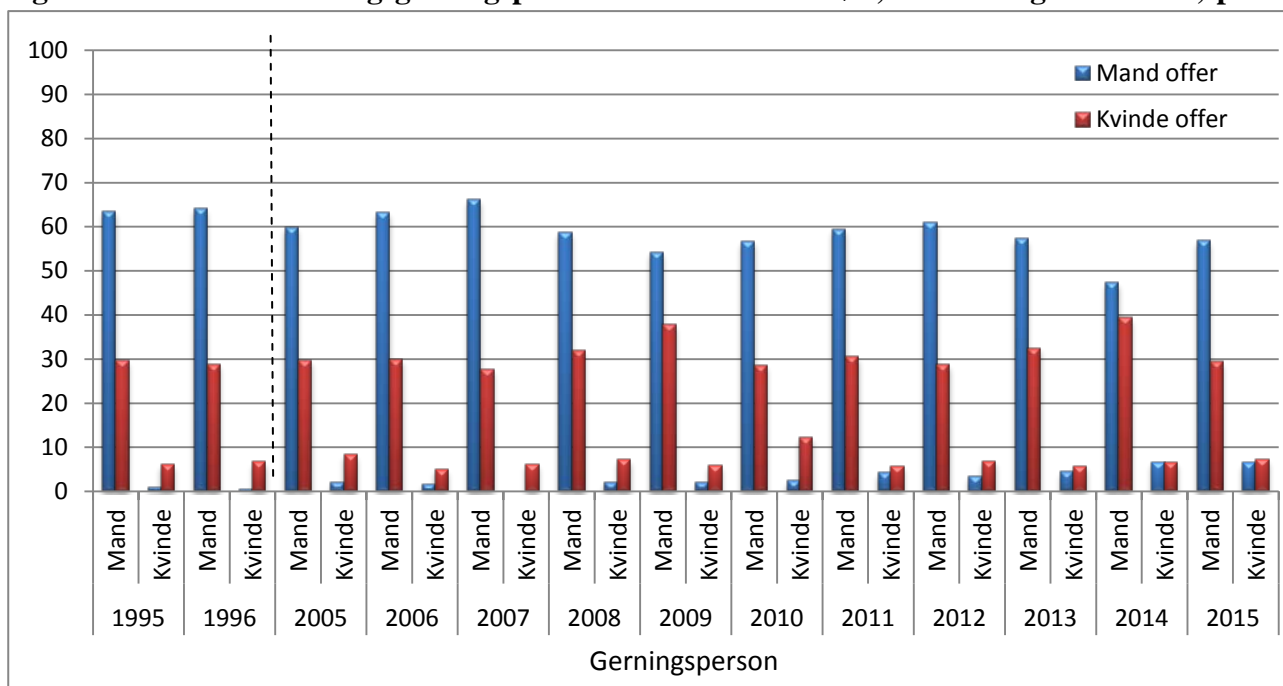
Figur 5.6. Ofre for vold fordelt efter køn, 1995-96, 2005-2015, pct. af befolkningsgruppen²⁰

²⁰ Procentandele fremgår af bilagstabel 5.3.

Anskues volden ud fra *gerningspersonens* køn, er kønsfordelingen langt mere skæv, jf. figur 5.7. Det er i helt overvejende grad mænd, der optræder som gerningspersoner, idet ofrene i omtrent ni ud af ti tilfælde har stået over for en mand. Andelen af episoder, hvor kvinder har øvet vold mod mænd, er øget signifikant i perioden fra 1995-96 og frem til 2015, men denne form for vold er dog stadig af et relativt beskedent omfang.

Figur 5.7. Ofre for vold og gerningspersoner fordelt efter køn, 1995-96 og 2005-2015, pct.²¹

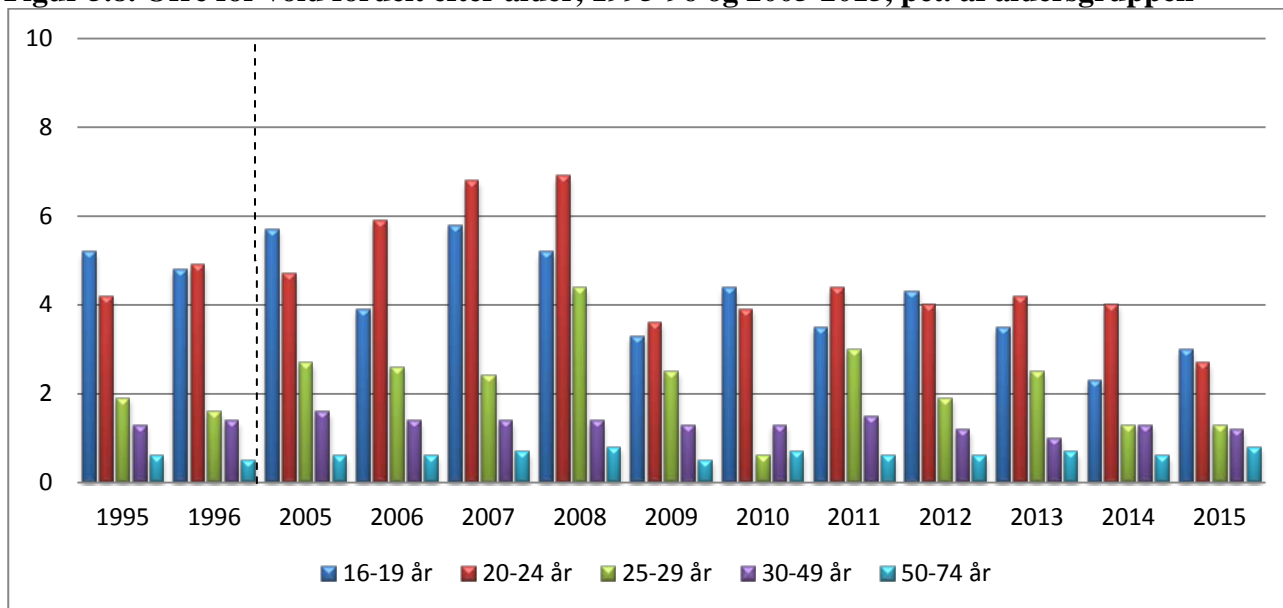
Figur 5.8 viser det fra mange undersøgelser kendte billede, at risikoen for at blive udsat for vold er størst i de unge år og frem til midt i 20'erne, hvorefter den falder med stigende alder. Forskellene er statistisk signifikante. For 2015 angår udsathedens for vold 3,0 pct. af de 16-19-årige, 2,7 pct. af de 20-24-årige, 1,3 pct. af de 25-49-årige, 1,2 pct. af de 30-49-årige og 0,8 pct. af de 50-74-årige, se mere i bilagstabel 5.5.

For de 16-19-årige var voldsrisikoen i 2014 og 2015²² den laveste nogensinde i den undersøgte periode, dvs. den sidste snes år. Det samme gør sig gældende for de 20-24-årige i 2015. Også disse tendenser demonstrerer således det markante fald, man ser på en række andre områder og i kortlægninger og undersøgelser med en anden tilgang, der i nyere tid er sket i ungdomskriminaliteten.

²¹ I bilagstabel 5.4 er procenterne for de enkelte andele angivet.

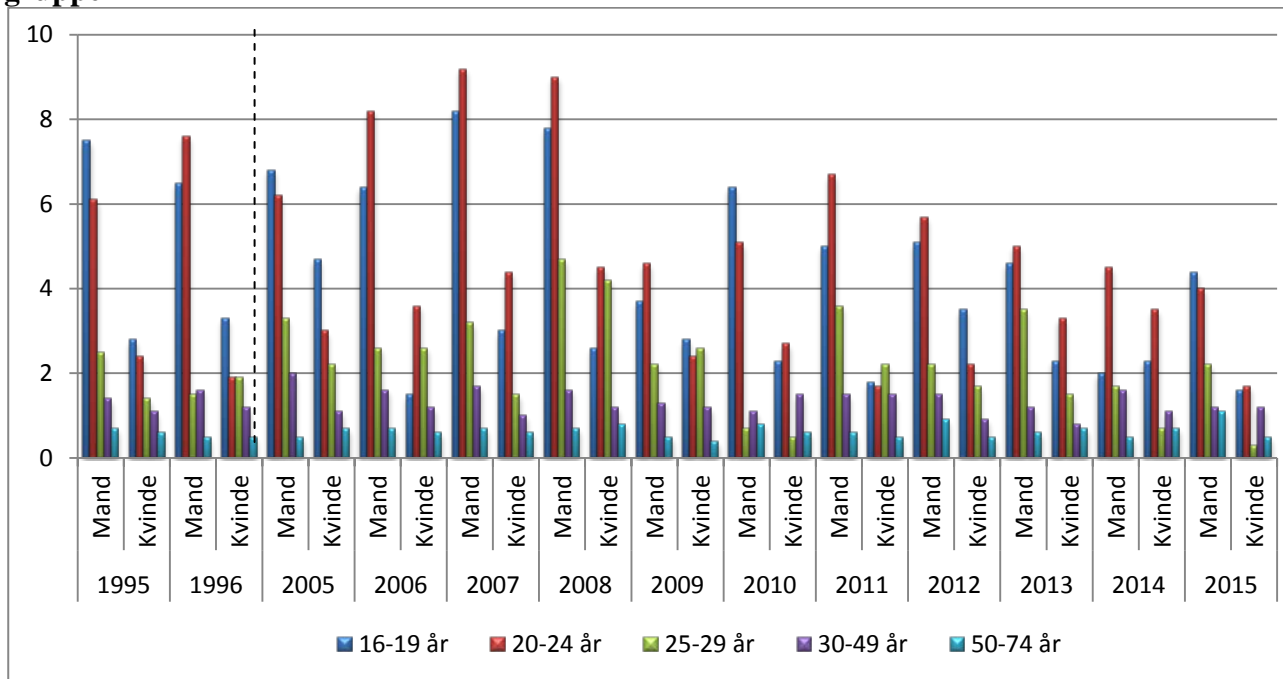
²² Forskellen mellem 2014 og 2015 var ikke statistisk signifikant.

Figur 5.8. Ofre for vold fordelt efter alder, 1995-96 og 2005-2015, pct. af aldersgruppen

Figur 5.9 anskueliggør, at forskellen mellem mænd og kvinders udsathed er størst i de unge år, hvorefter den aftager. For aldersgruppen på 50 år og derover er der ingen forskel mellem kønnes udsathed, mens der er omtrent dobbelt så mange mænd som kvinder under 25 år, der udsættes for vold. Siden 2011 er denne forskel dog mindsket. Der ses umiddelbart en tendens til, at mænd under 25 år er mindre udsatte end tidligere, men udviklingen er ikke statistisk signifikant.

Figur 5.9. Ofre for vold fordelt efter køn og alder, 1995-96 og 2005-2015, pct. af befolkningsgruppen²³

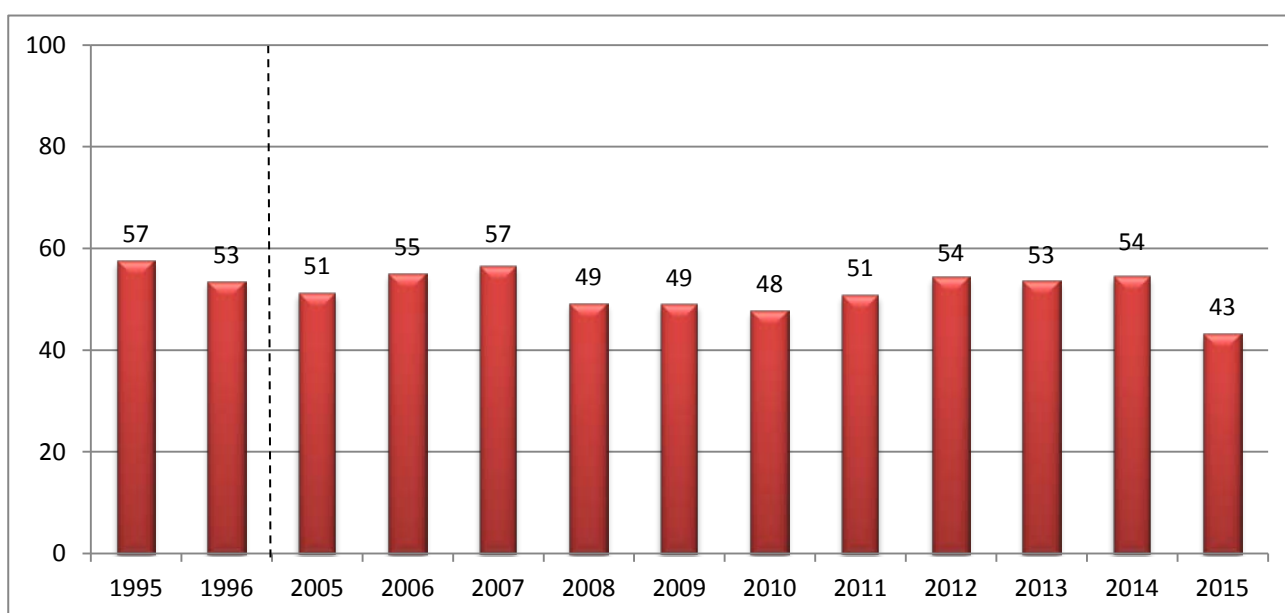
²³ I bilagstabel 5.6 er procenterne for de enkelte andele angivet.

For så vidt angår aldersfordelingen for gerningspersonerne, er der ikke sket de store forskydninger, se bilagstabel 5.7.

5.3 Voldens grovhed og alvorlighed

Voldens alvorlighedsgrad er en kompliceret problemstilling med mange forskellige dimensioner. I offerundersøgelsen er der sat fokus på fire af dem: Forekomsten af fysiske skader, anvendelse af våben, antal gerningspersoner og den oplevede alvorlighedsgrad. Sidstnævnte er målt siden 2005, hvorfor det på dette område ikke er muligt at sammenligne med 1995-96.

Figur 5.10. Andel voldsofre hvor volden medførte synlige skader, 1995-96 og 2005-2015, pct.²⁴

Andelen af voldsepisoder, der har ført til synlige skader eller mærker, har til og med 2014 ikke pegt på tydelige forandringer eller tendenser, og forskellene har ikke været statistisk signifikante. I 2015 har en signifikant lavere andel af voldsofrene fået synlige skader eller mærker som følge af den vold, de har været udsat for, jf. figur 5.10.

De fysiske skader, der forekommer, er opdelt efter, om de er mindre eller mere alvorlige. Med mindre alvorlige skader forstås blå mærker, buler, hævelser, rifter o. lign., mens mere alvorlige skader omfatter åbne sår, flækket læbe, næseblod, skader på hals og hoved m.v. Hvis der alene fokuseres på den del af ofrene, der har pådraget sig skader, har andelen med skader af mere alvorlig karakter varieret mellem godt halvdelen og ca. hver sjette, jf. tabel 5.3. I 2009 og 2012 er denne andel stor

²⁴ Svarkategorierne til dette spørgsmål er justeret i mindre omfang i 2013. Denne mindre ændring synes ikke at have haft indvirkning på resultaterne.

(omkring halvdelen), mens den omvendt er relativ lille i 2013 og 2014 (henholdsvis hver femte og hver sjette). Samlet set er andelen af mere alvorlige skader siden 2013 signifikant lavere end for perioden forinden. I denne sammenhæng skal der gøres opmærksom på, at der i 2013 blev foretaget en teknisk ændring af svarkategorierne til spørgsmålet om skadens alvor, hvilket kan have betydning for resultaterne.²⁵ Samtidig skal nævnes, at en rapport, der er baseret på voldsofres kontakt til sygehuse, viser, at skademønstret har været meget ensartet i perioden 2006-13, og at der ikke er tegn på, at skaderne er blevet mere alvorlige i perioden (Juel & Laursen 2014). Andelen, der har været udsat for henholdsvis ingen, mindre alvorlige eller mere alvorlige skader, ændres ikke statistisk signifikant i 2015, men der ses en tendens til, at andelen af voldsofre uden skader stiger. Dette kan ses i sammenhæng med, at en lavere andel voldsofre har fået synlige skader eller mærker, som følge af den vold, de har været udsat for, jf. figur 5.10.

Tabel 5.3. Alvoren af de skader ofret er blevet påført i forbindelse med vold, 2005-2015, pct.²⁶

	Ingen skader	Mindre alvorlige skader	Mere alvorlige skader	I alt
2005	49 %	34 %	17 %	100 %
2006	45 %	36 %	19 %	100 %
2007	44 %	35 %	21 %	100 %
2008	51 %	29 %	20 %	100 %
2009	51 %	23 %	25 %	100 %
2010	53 %	35 %	13 %	100 %
2011	51 %	30 %	19 %	100 %
2012	47 %	26 %	28 %	100 %
2013	47 %	42 %	11 %	100 %
2014	49 %	43 %	8 %	100 %
2015	57 %	29 %	13 %	100 %

Omtrent halvdelen af de skadede ofre (49 pct.) – svarende til knap hver femte af alle voldsofre – var udsat for skader, der krævede lægebehandling. Mere end hver sjette af de disse ofre, hvor skaderne krævede lægebehandling, blev også behandlet hos lægen. Af de ofre, der fik en skade, som krævede lægebehandling, men som ikke blev behandlet, angår knap to tredjedele af skaderne mærker, hævelser, rifter eller skrammer. Den sidste tredjedele angår skader af mere alvorlig karakter, såsom brækkede legemsdele, brud på kraniet eller andre skader på hoved, nakke eller hals. En undersøgelse,

²⁵ Tidligere var svarkategorien til dette spørgsmål helt åbent, og svarene blev under analysearbejdet samlet i ni kategorier. Et par eksempler på kategorier er 'mærker eller hævelser, såsom blåt øje, buler eller lignende', 'høre-, syns- eller tandskader' og 'brækkede legemsdele eller brud på kraniet.' Siden 2013 har interviewerens skullet inddele respondentens svar i de ni kategorier under interviewet.

²⁶ Det skal bemærkes, at spørgsmålet i år 2013 er lavet om, således at der nu er ni svarkategorier i stedet for førhen, hvor det var et åbent spørgsmål, som blev omkodet manuelt.

som er baseret på voldsofres kontakt til skadestuer, peger på, at de fysiske konsekvenser af volden synes at være alvorligere blandt mandlige end kvindelige ofre (Rambøll 2015).

Ved de fleste voldsepisoder er der ikke anvendt nogen form for våben eller redskaber. Udviklingen i andel voldssager med brug af våben går i lidt skiftende retning, jf. tabel 5.3. I 1995-96 var det henholdsvis 11 pct. og 14 pct. af voldstilfældene, hvor der blev anvendt våben, mens der samlet set i perioden 2005-2015 er tale om en signifikant højere andel (18 pct.). Variationen de enkelte år imellem er dog relativ stor – mellem 8-25 pct., hvor år 2015 er det år med laveste andel af voldsepisoder med brug af våben eller redskaber. Mindre end hver tiende af alle voldstilfælde blev i 2015 begået med våben, hvilket er signifikant lavere end året forinden samt måleperioden som helhed.

Det fremgår desuden af tabel 5.4, hvilke typer af våben eller redskab der er anvendt. Generelt er der ikke store forskelle mellem årene, og de variationer, der er, afspejler meget små tal, som let kan ændre sig fra år til år. Der ses da heller ingen udviklingstendenser, som kan fastslås med statistisk sikkerhed.

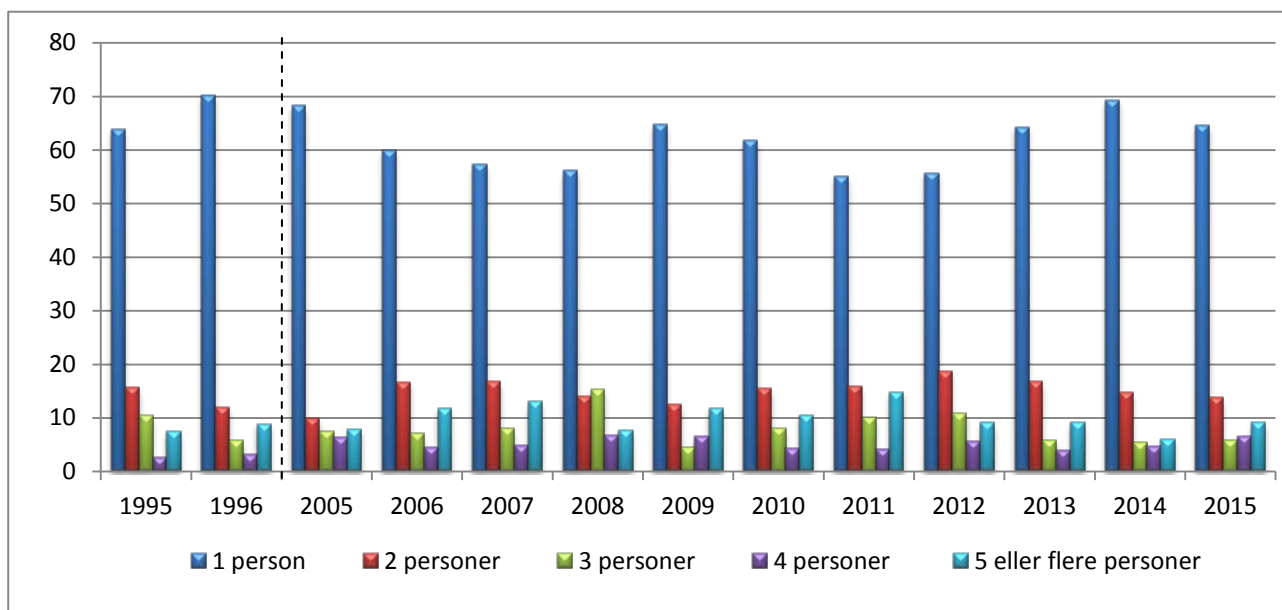
Tabel 5.4. Voldsepisoder hvor der er anvendt våben eller redskaber fordelt efter arten af våben m.v. 1996-96 og 2005-2015, pct.²⁷

	Andel af alle voldstilfælde med brug af våben	Skydevåben	Kniv	Slagvåben	Andre våben/redskaber
1995	11 %	0,3 %	2,1 %	3,1 %	4,8 %
1996	14 %	0,7 %	4,0 %	3,5 %	5,5 %
2005	17 %	2,0 %	3,0 %	3,9 %	7,8 %
2006	23 %	5,7 %	7,5 %	5,4 %	5,8 %
2007	21 %	2,0 %	1,7 %	4,8 %	11,5 %
2008	18 %	1,0 %	5,2 %	6,6 %	6,4 %
2009	16 %	1,5 %	4,3 %	3,8 %	7,7 %
2010	13 %	1,2 %	1,9 %	5,0 %	6,4 %
2011	25 %	2,2 %	5,4 %	6,7 %	9,6 %
2012	21 %	1,4 %	5,0 %	8,2 %	8,6 %
2013	14 %	2,1 %	4,2 %	5,7 %	7,3 %
2014	20 %	0,8 %	5,3 %	7,6 %	7,5 %
2015	8 %	1,4 %	1,4 %	2,4 %	5,0 %

Den tredje indikator for voldens alvorlighed er antallet af gerningspersoner. Godt en tredjedel af voldsofrene har i den undersøgte periode været konfronteret med to eller flere gerningspersoner. Som det fremgår af figur 5.11, har andelen dog varieret fra år til år. I 2015 er denne andel på 36 pct., se også bilagstabel 5.9.

²⁷ Det bemærkes, at summen af episoder for hver periode her er større end andelen af voldstilfælde, hvor der er benyttet våben. Det skyldes, at der ved en del af voldstilfældene er blevet anvendt mere end en form for våben.

Figur 5.11. Antal aktive gerningspersoner, 1995-96 og 2005-2015, pct.

Den fjerde indikator på voldens alvorlighedsgrad, der er anvendt i undersøgelserne, er hvor alvorligt ofret har oplevet voldsepisoden. Disse spørgsmål, og et beslægtet spørgsmål om opfattelsen af voldshandlingen som kriminel eller ej, er som nævnt ikke med i undersøgelserne fra 1995-96, hvorfor det alene er muligt at se på udviklingen i de senere 11 år.

Tabel 5.5. Ofrets oplevelse af alvorligheden af voldsepisoden, 2005-2015, pct.

	Meget alvorlig	Ret alvorlig	Ikke særlig alvorlig	I alt
2005	30 %	27 %	44 %	100 %
2006	27 %	30 %	43 %	100 %
2007	25 %	33 %	42 %	100 %
2008	27 %	40 %	33 %	100 %
2009	42 %	23 %	35 %	100 %
2010	23 %	34 %	43 %	100 %
2011	30 %	34 %	36 %	100 %
2012	24 %	36 %	40 %	100 %
2013	19 %	34 %	47 %	100 %
2014	21 %	36 %	43 %	100 %
2015	19 %	33 %	48 %	100 %

Ofrenes opfattelse af hændelsens alvorlighed er ret ensartet i alle årene, dog med undtagelse af 2009, hvor usædvanligt mange af ofrene oplevede den vold, de var udsat for, som ”meget alvorlig”, jf. tabel 5.5. I 2013-15 er der relativt få ofre, som har oplevet voldshændelsen som ”meget alvorlig”, og signifikant færre end gennemsnittet for perioden siden 2005. Dette kunne tyde på, at den ovenfor

omtalte ændring i skadernes alvorlighedsgrad i 2013-15 i hvert fald til en vis grad er reel og ikke alene afspejler en teknisk ændring.

Det er som nævnt også undersøgt, om ofrene anser det, de har været udsat for, for at være kriminelt. I de fleste år er det mere end halvdelen af ofrene, der ikke er i tvivl om, at der var tale om en kriminel handling, jf. tabel 5.6. År 2013-15 er denne andel signifikant lavere end de tidligere år. Til gengæld er det her en signifikant større andel, som anser handlingen for ”forkert, men ikke kriminel”. Denne vurdering forekommer særlig hyppigt i tilfælde, hvor gerningspersonen betegnes som ven, bekendt eller som en person, der står i et afhængighedsforhold til ofret, f.eks. patienter eller klienter. Omkring en sjettedel af ofrene anser voldsepisoden for ”bare noget der sker”, og denne vurdering er særligt udbredt i de tilfælde, hvor gerningspersonen indgår i et afhængighedsforhold til ofret.

Tabel 5.6. Ofrets vurdering af, hvorvidt voldsepisoden var en kriminel handling eller ej, 2005-2015, pct.

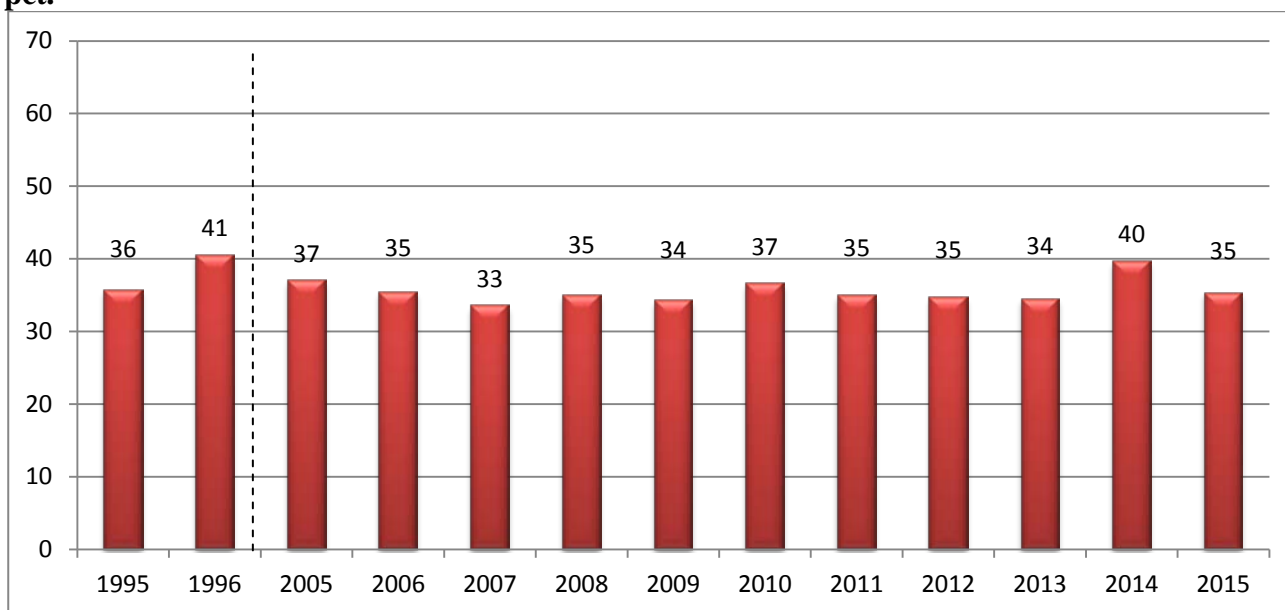
	En kriminel handling	En forkert, men ikke kriminel handling	Bare noget der sker	I alt
2005	55 %	23 %	22 %	100 %
2006	59 %	24 %	17 %	100 %
2007	63 %	18 %	19 %	100 %
2008	58 %	26 %	15 %	100 %
2009	56 %	28 %	17 %	100 %
2010	55 %	26 %	19 %	100 %
2011	58 %	17 %	25 %	100 %
2012	56 %	28 %	16 %	100 %
2013	44 %	34 %	22 %	100 %
2014	47 %	33 %	20 %	100 %
2015	50 %	33 %	17 %	100 %

Opsummerende om voldens alvorlighedsgrad kan det konkluderes, at der er tale om en reduktion i omfanget af synlige skader efter volden, og at andelen af tilfælde, hvor der anvendes våben er signifikant lavere i 2015 end i tidligere år. Andelen af voldstilfælde med flere gerningspersoner er fluktuerende, men har i de seneste tre år været på et lavere niveau end de tidligere år. Også hvad angår ofrets vurdering af voldens grovhed, er volden i de seneste tre år i mindre grad end tidligere opfattet som en kriminel handling, hvilket kan ses i sammenhæng med, at en mindre andel af ofrene inden for de seneste par år har oplevet volden som meget alvorlig.

5.4 Voldens art

Vold kan inddeles på mange måder og efter mange forskellige kriterier: Gadevold, værtshusvold, partnervold, ungdomsvold osv. I dette afsnit gives der et overblik over voldens art, og om der er sket ændringer gennem årene.

Figur: 5.12. Andelen af ofre for vold der kendte gerningspersonen, 1995-1996 og 2005-2015, pct.

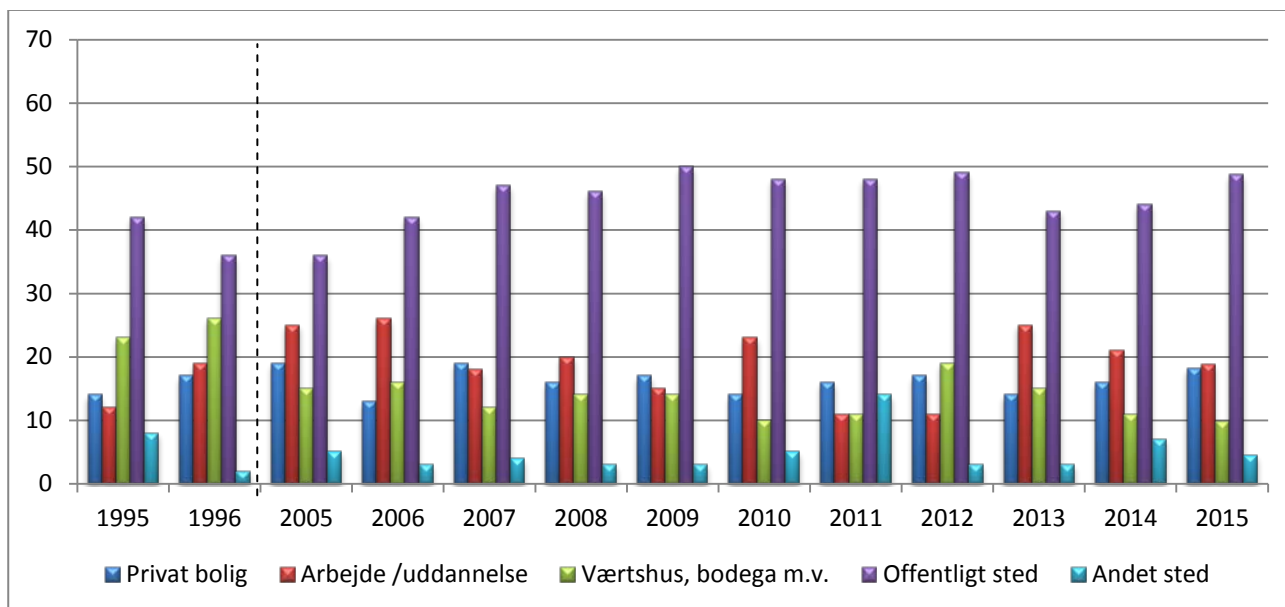
En majoritet af ofre for vold kendte ikke på forhånd gerningspersonen. Det er sandsynligt, at det moderne samfund som sådan i langt højere grad er præget af “fjernhedsvold” (hvor offer og gerningsperson ikke kender hinanden) end det traditionelle samfund, men som figur 5.12 viser, er situationen ret uændret i den undersøgte periode.

De tilfælde, hvor offeret kender gerningspersonen, angik i 2015 relativt ofte (11 pct.) partnere eller familiemedlemmer, jf. bilagstabel 5.10. Der ses en signifikant stigning af andel ofre for vold blandt anden familie, som i 2015 angår 5 pct. af voldsofrene. Sammenlignes med tidligere år, er der i 2015 sket et signifikant fald i vold udøvet af én, som offeret har været bekendt med i mere end 24 timer.

Med hensyn til gerningssted blev det med voldsofferundersøgelsen fra 1995-96 understreget, at vold, der sker i tilknytning til arbejde, udgør en væsentlig del af volden. Denne form for vold blev da betegnet som “den nye voldsproblematik” i erkendelse af, at tidligere voldsofferundersøgelser (Wolf, 1972; Andersen, 1985 og 1987; Christensen & Koch-Nielsen, 1992) havde tildelt arbejdsdimensionen en langt mere tilbagetrukket placering i det samlede voldsbillede. Fra 1995-96 til 2005-06 er andelen af vold, der sker i tilknytning til arbejds- eller uddannelsessted, vokset yderligere, som det fremgår af figur 5.13. Efter 2006 synes denne tendens at stoppe, og der ses herefter ret store årlige variationer. I 2015 var det 18 pct. af dem, der havde været udsat for vold, der var blevet udsat

for det på deres arbejds- eller uddannelsessted, og denne andel adskiller sig ikke signifikant fra de andre år i måleperioden efter årtusindeskiftet.

Figur 5.13. Gerningsstedet 1995-1996 og 2005-2015, pct.²⁸

Siden 2009 har offerundersøgelsen indeholdt et særligt spørgsmål til dem, der har været udsat for vold på arbejdet, idet der er spurgt om, hvilken type arbejde de har. I hele perioden fra 2009-15 har 69 pct. af de ofre, der har været udsat for vold på deres arbejdsplads, oplyst at arbejde med særligt vanskelige klienter såsom demente, psykisk syge, udsatte unge m.v. 5 pct. af ofrene havde kontrol- eller overvågningsarbejde, eksempelvis som politibetjent eller dørmand, mens 4 pct. arbejdede inden for persontransport. 10 pct. oplyste om andre former for risikobetonet arbejde. Sammenlagt ser knap ni ud af ti (88 pct.) af ofrene for vold på arbejdspladsen ud til at have et arbejde, der indebærer en særlig risiko. Ifølge en svensk undersøgelse er personer, der arbejder med myndighedsudøvelse, særligt udsatte for vold og trusler sammenlignet med personer i øvrige job. Samme undersøgelse peger på, at karakteristika ved de personer, de offentligt ansatte m.fl. kommer i kontakt med, samt karakteren af denne kontakt er faktorer, som synes at være relateret til risikoen for at blive udsat for trusler og vold på arbejdet (Brå 2015:12).

Værtshusvolden er blevet relativt sjældnere i den undersøgte periode i forhold til midten af 1990'erne: Mens det i 1995-96 var henholdsvis 23 pct. og 26 pct. af volden, der foregik på et værtshus m.v., er niveauet signifikant lavere i 2005-2015 (typisk 10-15 pct.). Der er derimod ikke klare tegn på ændringer i dette niveau de seneste ti år.

²⁸ Alle procentandele fremgår af bilagstabel 5.11.

Den største andel af voldsofrene udsættes for vold på et offentligt tilgængeligt sted, typisk gader, transportmidler, parker, pladser m.v., idet det i de fleste år angår omkring 40-50 pct. af ofrene. Der ses en tendens til en øgning i denne andel i årene 2007–2012, men tendensen fortsætter ikke de følgende år, og andelen i 2015 adskiller sig ikke signifikant fra øvrige år.

Endelig kan nævnes, at det i alle årene er færre end hvert femte offer, der har været udsat for volden i en privat bolig. Der er ingen tendenser til hverken vækst eller fald i denne andel.

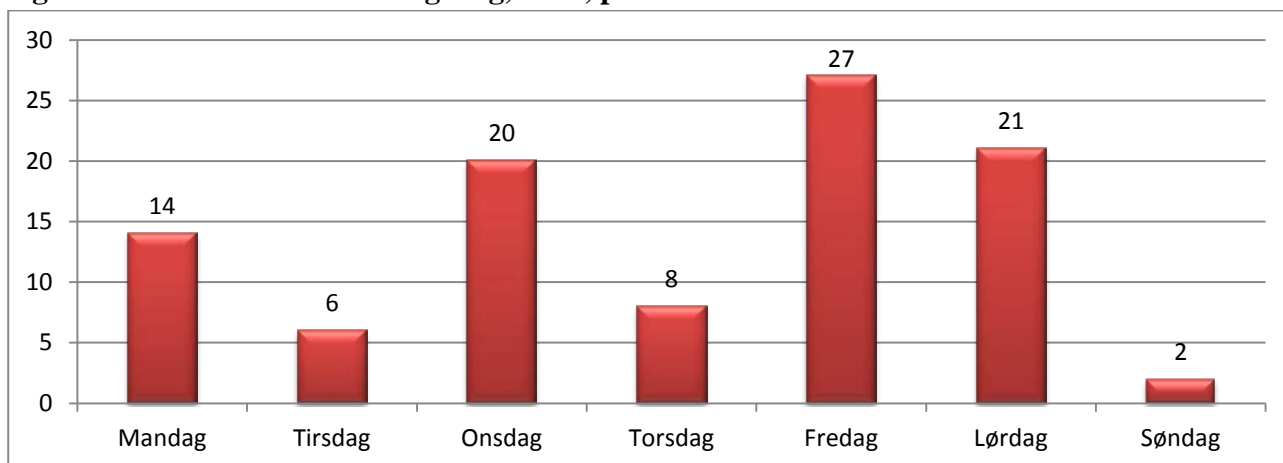
En undersøgelse, der er baseret på skadestueoplysninger om voldsskader, peger på, at gerningsstedet er forskelligt for mænd og kvinder; mens kvinder ofte udsættes for vold i eget eller andres hjem, er det typiske gerningssted – for så vidt angår mandlige voldsofre – offentlige veje samt forlystelses- og naturområder (Rambøll 2015).

5.5 Voldens tidsmæssige fordeling

Selv om vold kan forekomme på et hvilket som helst tidspunkt, findes der tidspunkter eller perioder, den især er koncentreret omkring. Det er de tidspunkter og perioder, hvor flest har fri fra arbejde, hvor flest går i byen (på værtshuse m.v.), og hvor der drikkes mest alkohol.

Der er derimod ingen måneder, der markerer sig som markant “farligst” eller “fredeligst”. Tidligere undersøgelser (Balvig m.fl., 1985b; Døllner, 1991; Balvig, 1997) viser en vis ophobning af vold i december, dvs. i jule(frokost)måned. Dette mønster er imidlertid ikke tydeligt i de nyere voldsoferundersøgelser.

Figur 5.14. Vold fordelt efter ugedag, 2015, pct.²⁹

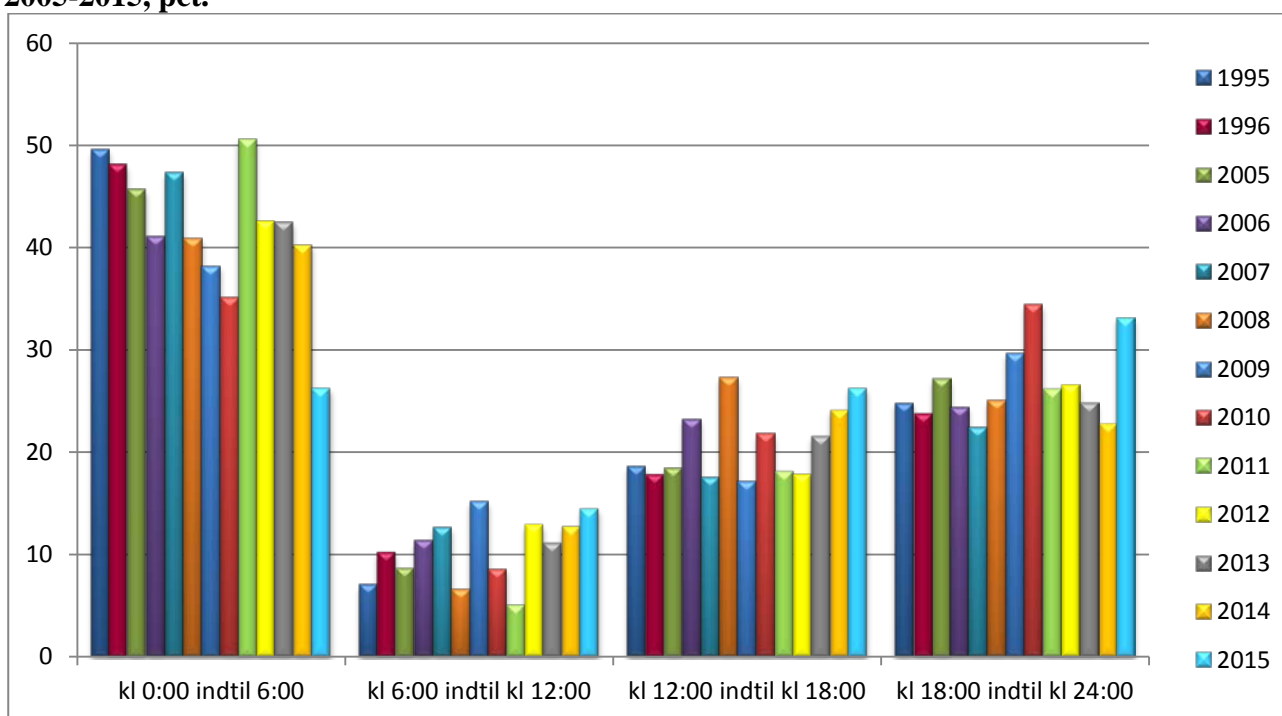

²⁹ I 16 pct. af voldstilfældene husker ofrene kun, hvorvidt hændelsen foregik i hverdage eller weekenden. Disse besvarelser spredes ud på de forskellige dage i de to kategorier. Tidligere (dvs. før 2012) har disse besvarelser været fordelt ligeligt inden for hverdagens og weekendens ugedage, mens de nu fordeles, så det afspejler den eksisterende fordeling mellem dagene, hvilket forklarer mindre variationer i forhold til tidligere resultater. Derudover husker 13 pct. slet ikke, hvilken ugedag der var tale om. Disse er ikke indregnet her.

Anderledes skævdelt er volden set over et *ugeforløb*, jf. figur 5.14. Halvdelen af den samlede vold i 2015 er således koncentreret til weekenden. Alene fredage og lørdage tegner sig for næsten halvdelen af volden. Hvor man i 1995-96 så, at størstedelen af volden i weekenden foregik om lørdagen, er der siden sket en forskydning, således at omfanget af vold fredag og lørdag er omtrent det samme.

Også set over døgnet 24 timer er skævdelingen markant, jf. figur 5.15. Den mest ufredelige fjerdedel af døgnet er mellem midnat og klokken 6 om morgenen, hvor mere end 40 pct. af den samlede vold har fundet sted. I 2015-undersøgelsen er der dog et signifikant fald i andelen af vold, der foregår i dette tidsrum, til sammenligning med tidligere år, mens andelen af vold, der foregår om aftenen frem til midnat, modsat et øget. Den relativt fredeligste fjerdedel af døgnet er fra kl. 6 om morgenen og frem til kl. 12, hvor godt en tiendedel af den samlede vold foregår.

Figur 5.15. Vold fordelt efter det tidspunkt på døgnet, hvor den har fundet sted, 1995-1996 og 2005-2015, pct.

5.6 Alkohol og stoffer

Der er en stærk sammenhæng mellem voldsudøvelse og alkoholindtagelse. Hvorvidt der er tale om en egentlig årsagssammenhæng, og i givet fald i hvilken grad, er et kompliceret spørgsmål, som ligger uden for nærværende fremstillings rammer at gå ind på.

Offerundersøgelserne bekræfter alkoholens fremtrædende rolle i voldssammenhæng. I 2015 angav 40 pct. af ofrene, at gerningspersonerne var påvirkede af alkohol, jf. bilagstabel 5.12. I hvert sjette tilfælde mente ofrene, at gerningspersonen var stærkt påvirket af alkohol. Selv om vi ikke ved, hvor

mange mennesker, der på et givet tidspunkt er (meget) påvirket af alkohol, repræsenterer disse tal utvivlsomt en kraftig forhøjet hyppighed.

Fra 1995-96 til 2005-2015 er der sket en bemærkelsesværdig udvikling med hensyn til gerningspersonernes påvirkning af andet end alkohol, dvs. narkotika, medicin el.lign. I 1995-96 var 8 pct. af gerningspersonerne, ifølge ofrene, påvirket af andet end alkohol. I 2005-2015 har denne andel ligget noget højere, typisk på 12-16 pct. Forskellen mellem de to perioder er signifikant.

Offerundersøgelsen understreger på den anden side også, at vold i hvert fald ikke udelukkende er et spørgsmål om alkohol (eller andre stoffer): I 2015 var knap halvdelen af gerningspersonerne (47 pct.), ifølge ofrene, hverken påvirket af alkohol eller andre stoffer.

Hovedparten af ofrene (65 pct.) angav i 2015, at de ikke selv var påvirket af alkohol el.lign. Der var enkelte ofre (4 pct.), der angav at have været påvirket af andre stoffer end alkohol. Andelen af påvirkede ofre, det være sig af alkohol eller andet, (35 pct.) var signifikant mindre end andelen af gerningspersoner, der ifølge ofrene var påvirkede (53 pct.). Der er, ikke overraskende, en signifikant større andel af de voldstilfælde, hvor ofret var påvirket af alkohol, som er foregået på barer og værtshuse, i forhold til andelen af tilfælde, hvor ofret ikke var påvirket. Omvendt er en relativ lille del af dem, der udsættes for vold i eget hjem, på arbejdspladsen eller i offentlige transportmidler, påvirkede af alkohol eller andet.

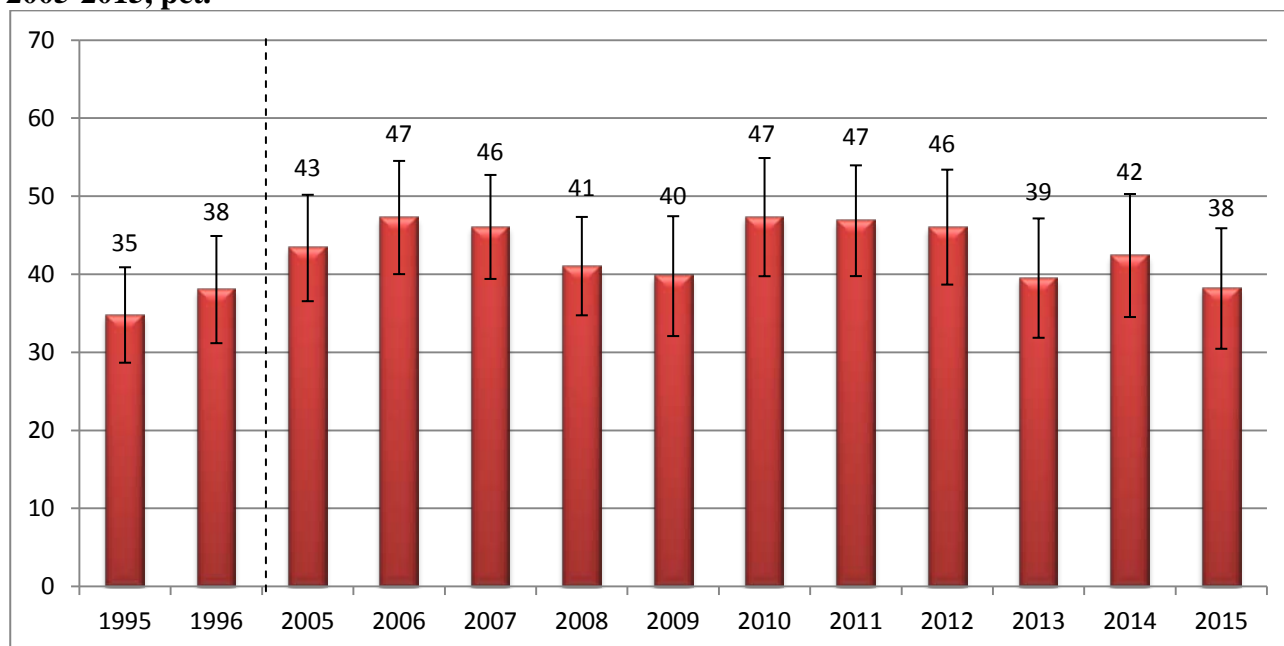
I 56 pct. af alle voldssituationer i 2015 har der været tale om, at enten gerningspersonen, ofret eller begge parter var påvirkede af alkohol eller andre stoffer, jf. bilagstabel 5.13. Betragtes perioden som helhed, ses der ikke nogen klare udviklingstendenser i størrelsen af denne andel, dog er andelen af voldstilfælde, hvor hverken offer eller gerningsperson har været påvirket, steget signifikant i 2015 sammenlignet med perioden som helhed.

5.7 Nærmere om politianmeldelse af vold

Anmeldelsestilbøjeligheden opgøres almindeligvis ved at undersøge, hvor mange der anmeldte hændelsen til politiet, sidste gang de var udsat for vold. Metodens begrænsning er naturligvis, at vi ikke får oplysning om, hvorvidt de, der har været udsat flere gange, er lige tilbøjelige til at anmelde alle voldsepisoder til politiet. Da der til og med 2008 foreligger oplysninger om de tre seneste voldstilfælde i undersøgelsen, er det undersøgt, hvad dette betyder. Der viser sig at være en lidt mindre anmeldelsestilbøjelighed for alle tre seneste tilfælde end for alene seneste tilfælde. Samtidig viser der sig dog at være en helt ensartet udviklingstendens for de to målingsmetoder. Eftersom det først og fremmest er udviklingstendensen, der er i fokus her, er det besluttet alene at inkludere oplysninger om anmeldelsesprocenten ved seneste voldsepisode. Det bemærkes, at anmeldelse inkluderer forhold, som ofret ikke selv har anmeldt, men hvor det er tilkendegivet, at politiet har fået kendskab om forholdet på anden vis (f.eks. ved at andre end ofret har anmeldt, eller at politiet selv

har opdaget forholdet). Som det er fremgået af det tidligere, er der totalt set sket en signifikant stigning i anmeldelsestilbøjeligheden for vold fra perioden midt i 1990'erne til de seneste 11 år samlet set, mens der ikke er signifikante forskelle mellem de enkelte år. Anmeldelsestilbøjeligheden for 2015 adskiller sig ikke signifikant fra de forudgående år, jf. figur 5.16.

Figur 5.16. Anmeldelsesprocenten opgjort på baggrund af seneste voldstilfælde, 1995-96 og 2005-2015, pct.

Af tabel 5.7 fremgår det, at stigningen i anmeldelsestilbøjeligheden efter 1995-96 angår såvel vold, der har medført fysiske skader, som vold, hvor dette ikke er tilfældet. Anmeldelsestilbøjeligheden for den vold, der *ikke* har medført skader, steg markant og statistisk signifikant fra midten af 1990'erne til 2005-13. I 2014 sås et signifikant lavere niveau end i den foregående periode, men i 2015 er andelen ikke signifikant forskellig fra perioden som helhed.

Tabel 5.7. Anmeldelsesprocent i forhold til synlige skader ved vold, 1995-96 og 2005-2015.

	Skader	Ikke skader
1995	41 %	26 %
1996	44 %	30 %
2005	50 %	37 %
2006	46 %	49 %
2007	53 %	37 %
2008	45 %	37 %
2009	39 %	39 %
2010	47 %	47 %
2011	57 %	37 %
2012	52 %	40 %
2013	45 %	34 %
2014	58 %	23 %
2015	50 %	30 %

Oplevelsen af voldsepisodens alvorlighed kan være afgørende for anmeldelsestilbøjeligheden. Af tabel 5.8 ses da også en klar sammenhæng mellem vurderingen af voldsepisoden og tilbøjeligheden til at anmelde. I 2015 var det 79 pct. af de ofre, der fandt voldsepisoden ”meget alvorlig”, der anmeldte det skete til politiet. Denne andel ligger signifikant højere end gennemsnittet for perioden. I 2015 var det 23 pct. af de ofre, som ikke fandt voldsepisoden særligt voldsom, der anmeldte hændelsen til politiet, hvilket ikke afviger signifikant fra periodens gennemsnit. Ved andelen, der anså volden som ”ret alvorlig”, ses også en tendens til at anmeldelsestilbøjeligheden er faldet i 2015, dog uden at denne afviger signifikant fra perioden som helhed.

Tabel 5.8. Anmeldelsestilbøjelighed i forhold til hvor alvorlig voldsepisoden anses at være, 2005-2015, pct.

	Meget alvorlig	Ret alvorlig	Ikke særlig alvorlig
2005	62 %	57 %	20 %
2006	61 %	52 %	35 %
2007	63 %	45 %	36 %
2008	52 %	43 %	29 %
2009	48 %	47 %	24 %
2010	76 %	61 %	21 %
2011	49 %	58 %	33 %
2012	64 %	56 %	17 %
2013	43 %	47 %	34 %
2014	72 %	54 %	17 %
2015	79 %	37 %	23 %

Som man kunne forvente, er der endvidere også en meget nær sammenhæng mellem vurderingen af, om en handling opleves som "kriminel", og om den anmeldes, jf. tabel 5.9.

Tabel 5.9. Anmeldelsestilbøjelighed i forhold til om voldsepisoden anses for at være en kriminel handling eller ej, 2005-2015, pct.

	En kriminel handling	En forkert, men ikke kriminel handling	Bare noget der sker
2005	63 %	21 %	16 %
2006	67 %	20 %	13 %
2007	61 %	18 %	24 %
2008	53 %	33 %	6 %
2009	55 %	19 %	22 %
2010	66 %	27 %	19 %
2011	65 %	9 %	32 %
2012	61 %	18 %	24 %
2013	66 %	19 %	20 %
2014	65 %	20 %	23 %
2015	49 %	31 %	19 %

I 2015 var det 49 pct. af de episoder, der betragtedes som kriminelle, som anmeldtes til politiet. Dette er en signifikant lavere andel end for perioden som helhed. Samtidig anmeldtes knap hver tredje af de episoder, der blev anset som forkerte, men ikke kriminelle, og mindre end hver femte anmeldte episoder, der var blevet oplevet som noget, der bare sker. Disse to andele ligger tæt på periodens gennemsnit. Anmeldelsesprocenten blandt de ofre, der vurderer, at voldsepisoden var "forkert, men ikke kriminel" eller "bare noget, der sker" varierer markant i løbet af perioden, dog uden klare udviklingstendenser. Fluktuationerne skal ses i sammenhæng med, at andelen i de enkelte år er baseret på relativt få observationer.

De, der ikke har anmeldt voldsepisoden til politiet, er blevet spurgt om begrundelsen for ikke at gøre det. Oplysninger herom vedrørende 2015 fremgår af tabel 5.10, som viser, at knap hver femte ikke anmeldte, fordi de fandt voldsepisoden for bagatelagtig til at gå til politiet med. 8 pct. angav, at de ikke har anmeldt, fordi de så volden som en risiko ved deres arbejde. 14 pct. angav, at de ikke har anmeldt, da det ikke nytter noget, mens 14 pct. oplyste, at hensynet til gerningspersonen var væsentligere, typisk fordi der var tale om et familiemedlem, en kæreste, en kollega eller en nær ven. I 9 pct. af tilfældene blev der angivet mægling, eller at parterne selv løste konflikten, mens 2 pct. angav, at politiet havde kendskab til volden først, hvorfor de ikke anmeldte. Omtrent hver sjette havde en anden grund til ikke at anmelde.

Tabel 5.10. Voldsofres grunde til ikke at anmelde voldsepisoden til politiet, 2015, pct.

	Andel
For lidt at anmelde	18 %
Arbejdsrisiko	8 %
Konflikten løst ved mægling/har selv løst konflikten	9 %
Hensyn til gerningsperson	14 %
For besværligt	5 %
Kunne ikke give sikre oplysninger til politiet	3 %
Frygt for repressalier	5 %
Anmeldt til anden myndighed	5 %
Nytter ikke	14 %
Anden grund	16 %
Politiet fik kendskab til det først	2 %
I alt	100 %

I de tilfælde, hvor volden er anmeldt, har politiet ifølge ofret fire ud af ti gange fået fat i den formodede gerningsperson (2015).

5.8 Årsager til vold

Siden 2008 har offerundersøgelsen inkluderet tre spørgsmål vedrørende årsagen til vold. Spørgsmålene bygger på ofrets opfattelse af, hvad den oplevede vold skyldtes.

Et af spørgsmålene angår ofrets opfattelse af hovedårsagen til, at vedkommende blev udsat for vold. Knap hvert fjerde offer mente, at den væsentligste årsag var, at “gerningspersonen var psykisk syg eller ude af kontrol”, jf. tabel 5.11. En væsentlig del – 45 pct. – af dem, der angav denne årsag til volden, havde været udsat for vold på deres arbejdsplads eller uddannelsessted. En anden hyppig angiven årsag var uenighed eller skænderi, der udviklede sig til vold, idet 17 pct. af ofrene oplyste, at dette var årsagen. Her er det omtrent hvert tiende tilfælde, som foregik på arbejdsplads eller institution, mens hvert femte havde fundet sted på et værtshus eller lignende sted og hvert sjette i egen bolig.

Tabel 5.11. Ofrets opfattelse af årsagen (den væsentligste) til den vold, vedkommende har været udsat for, 2008-15, pct.

	Andel
Uenighed, skænderi der udviklede sig	17 %
Hævn, vrede over noget jeg havde gjort eller ikke ville gøre	7 %
Misundelse	2 %
Jalousi	5 %
Røveri (ville have noget jeg havde)	7 %
Seksuelt motiveret	2 %
Regulært overfald der ikke havde noget med mig at gøre	7 %
Skulle vise sig	6 %
Den eller de følte nok, det var mig, der startede	1 %
Den eller de følte nok, jeg havde været provokerende	4 %
Gerningspersonen var psykisk syg eller ude af kontrol	24 %
Andet	14 %
Ved ikke	3 %
I alt	100 %

Mænd og kvinder angiver temmelig forskellige grunde til, at de er blevet udsat for vold. Kvindelige ofre er således langt mere tilbøjelige end mandlige til at anføre, at volden skyldtes jalousi, at det var seksuelt motiveret, eller at gerningspersonen var psykisk syg eller ude af kontrol. De tilfælde, hvor årsagen ifølge ofret er, at gerningspersonen var psykisk syg eller ude af kontrol, vedrører ofte kvinder, der udsættes for vold på deres arbejdsplads, og som angiver, at de arbejder med særligt vanskelige klienter. Mænd er derimod væsentligt mere tilbøjelige til at mene, at volden skyldes hævn eller vrede, var umotiveret, skyldtes at personen skulle vise sig, eller at gerningspersonen mente, at ofret startede eller havde været provokerede. Disse afvigelser er alle statistisk signifikante. Mænd og kvinder er omtrent lige tilbøjelige til at mene, at volden mod dem skyldtes uenigheder og skænderier, røveri, misundelse eller andet.

5.9 Hadforbrydelser i forbindelse med vold

Det er i offerundersøgelserne siden 2008 forsøgt belyst, i hvilket omfang volden kan betegnes som en hadforbrydelse (*hate crime*), dvs. en forbrydelse, der er motiveret af had over for den gruppe, som ofret tilhører eller antages at tilhøre. Der er således spurgt om, i hvilket omfang volden – efter ofrets opfattelse – er motiveret af enten racisme eller ofrets (formodede) seksuelle orientering (i det følgende: Homo- eller transfobi). Der kan være andre former for hadforbrydelser, eksempelvis politisk eller religiøst motiveret vold, men disse former er der ikke spurgt til i offerundersøgelserne.

Tabel 5.12. Voldsofre fordelt efter ofrenes opfattelse af, om voldshændelsen var motiveret af racisme, 2008-15, andel og antal.³⁰

	Andel af ofre	Antal ofre i befolkningen årligt	95 % - sikkerhedsinterval	Antal ofre i data, uvægtet
Ja, helt sikkert	6 %	3.700	(4,8-7,3) (3.000-4.500)	59
Ja, måske	6 %	3.700	(4,7-7,2) (2.800-4.400)	69
Nej	88 %	53.800	(86,289,7) (52.800-55.000)	1029
I alt	100 %	61.200	100 %	1155

Af tabel 5.12 fremgår det, at lidt mere end hvert 20. voldsoffer mener, at volden mod dem helt sikkert var motiveret af racisme. Dette svarer til, at omkring 3.700 personer mellem 16 og 74 år årligt udsættes for racistisk motiveret vold. Samme andel angiver, at volden *måske* var motiveret af racisme. Signifikant flere mandlige end kvindelige ofre angiver, at voldsepisoden har eller måske har været motiveret af racisme.

Af tabel 5.13 fremgår det, at voldsforbrydelser, der menes at være motiveret af ofrets seksuelle orientering, er signifikant sjældnere end dem, der menes at skyldes racisme – halvt så mange ofre angiver, at volden mod dem skyldtes homo- eller transfobi. Dette svarer til, at omkring 1.800 personer mellem 16 og 74 år årligt udsættes for vold grundet deres seksuelle orientering. Omtrent samme andel har angivet, at volden *måske* skyldtes deres seksuelle orientering. En kortlægning fra Rigspolitiet samt undersøgelser fra Finland,³¹ Sverige og Norge peger ligeledes på, at forbrydelser motiveret af racisme er det mest udbredte motiv (Rigspolitiet 2016, Brå 2013, Brå 2015:13, Politidirektoratet 2013). Modsat tilfældet for racisme er der signifikant flere kvinder end mænd, der mener, at voldsepisoden har eller måske har været motiveret af ofrets seksuelle orientering.

Tabel 5.13. Voldsofre fordelt efter ofrenes opfattelse af, om voldshændelsen var motiveret af homo- eller transfobi, 2008-15, andel og antal.

	Andel af ofre	Antal ofre i befolkningen årligt	95 % - sikkerhedsinterval	Antal ofre i data, uvægtet
Ja, helt sikkert	3 %	1.800	(2,0-3,8) (1.200-2.300)	32
Ja, måske	3 %	1.700	(2,0-3,8) (1.200-2.300)	34
Nej	94 %	57.400	(93,0-95,4) (58.700-58.200)	1085
I alt	100 %	60.900	100 %	1151

³⁰ Antallet af ofre i denne og de nedenstående tabeller er beregnet eksklusiv de respondenter, der svarer ”ved ikke”, hvilket drejer sig om omtrent 1 pct. af respondenterne. Da denne andel varierer en smule, vil kategorien ”Antal ofre i befolkningen, i alt” variere fra tabel til tabel.

³¹ En årsrapport om hadforbrydelser findes på finsk på www.polamk.fi/julkaisut

Anmeldelsestilbøjeligheden for ofre for hadforbrydelser er ikke lavere end for øvrige voldsofre – ca. halvdelen af ofre for vold motiveret af homo- eller transfobi anmelder volden, mens tilsvarende gælder for 40 pct. af ofre for vold motiveret af racisme og 39 pct. blandt voldsofre generelt. I svenske offerundersøgelser ses tilsvarende, at anmeldelsestilbøjeligheden ikke er lavere for hadforbrydelser end for andre forbrydelser (Brå, 2012:2, Brå, 2013:16).

5.10 Partnervold

I dette afsnit vil omfanget, alvorligheden og karakteren af partnervold blive belyst. Tidligere lignende begreber har været ”hustruvold”, altså vold mod kvinder inden for (heteroseksuelt) ægteskab. I engelsksproget litteratur har begrebet ”domestic violence” også været benyttet, og her har der således været fokuseret på vold i hjemmet. Partnervold dækker over vold mod mænd og kvinder udøvet af en nuværende eller tidligere partner, uanset gerningsstedet.

Definitionen af begrebet ”vold” er her – ligesom tilfældet er i resten af rapporten – overladt til respondenterne selv. I andre undersøgelser af partnervold er begrebet ofte defineret på forhånd. I svenske undersøgelser inkluderer begrebet således overfald, seksuel vold, chikane og trusler (Brå 2009:12), mens man i Ligestillingsministeriets undersøgelse spørger ind til forekomsten af bestemte typer af voldshandlinger (Helweg-Larsen 2012). Definitionsforhold er givetvis med til at skabe en forskel i det målte omfang af partnervold (se også diskussion i Kyvsgaard 2015).

I tabel 5.14 angives, hvor stor en del af de samlede voldsofre der har været udsat for partnervold, baseret på samtlige offerundersøgelser foretaget i årene 2005-2015..

Tabel 5.14. Omfanget af partnervold, 2005-2015.

	Andel
Andel af voldsofre udsat for partnervold	6 %
Andel af befolkningen udsat for partnervold	0,1 %
Antal udsatte årligt	3.800
95 % - sikkerhedsintervaller	(3.200-4.500)

Det ses af tabellen, at godt hvert tyvende voldsoffer udsættes for partnervold. Tallet svarer til, at 0,1 pct. eller cirka 3.800 personer i alderen 16-74 år årligt udsættes for partnervold. Dermed er det en relativ lille del af den samlede mængde af voldsofre, der udsættes for partnervold. I undersøgelsesmateriale er det i perioden 2005-2015 i alt 119 personer, der angiver at have været udsat for partnervold. Konklusionerne i det følgende er derfor baseret på et meget spinkelt materiale og følgelig behæftet med betydelig usikkerhed. Da ofre for partnervold oftere er udsat mere end én gang i løbet af et år, jf. det senere, vil partnervolden udgøre en større andel af det samlede antal *voldstilfælde*.

Det er undersøgt, om der er sket forandringer over årene med hensyn til andelen, der har været udsat for partnervold. Der viser sig imidlertid kun små og ikke statistisk signifikante forandringer i denne andel.

5.10.1 Karakteristika ved ofre for partnervold

Partnervold begås i langt de fleste tilfælde mod kvinder – i 90 pct. af de rapporterede tilfælde var ofret en kvinde. Dette svarer til, at omkring 3.400 kvinder og omkring 400 mænd årligt udsættes for partnervold.

Andre nordiske undersøgelser har vist, at kønsfordelingen blandt ofre for partnervold varierer meget, alt efter undersøgelsens kontekst samt hvilke spørgsmål der stilles. I undersøgelser, der angår alvorligere vold, er udsathedet størst blandt kvinder, mens mænd og kvinder synes at være omtrent lige udsatte i undersøgelser, hvor der fokuseres på vold i mere bred forstand i forbindelse med konflikter i parforholdet. Disse variationer afspejler også, at der er forskel i typen og alvorlighedsgraden af den partnervold, som henholdsvis mænd og kvinder udsættes for – kvinder udsættes typisk for vold, der er grovere, som oftere gentages, og som har flere negative konsekvenser (Brå 2009:12).

Tabel 5.15 Ofre for partnervold og øvrige voldsofre fordelt efter alder, 2005-2015, pct.

	Ofre for partnervold	Øvrige voldsofre
16-24 år	30 %	42 %
25-39 år	39 %	27 %
40-74 år	31 %	31 %
I alt	100 %	100 %

I tabel 5.15 ses aldersfordelingen blandt ofre for partnervold og øvrig vold. Hvor de 25-39-årige udgør den mindste andel af ofrene for ikke-partnervold, er de blandt ofrene for partnervold den største gruppe og udgør 39 pct.

Med hensyn til familietype viser undersøgelsen, at blandt ofre for partnervold udgør enlige uden børn 44 pct. og enlige med børn 32 pct.³² Disse to grupper udgør dermed størstedelen af ofre for partnervold. Par med børn udgør 14 pct. af disse ofre, par uden børn 5 pct. og andre familietyper³³ ligeledes 5 pct.

³² Gruppen af "enlige" omfatter ugifte, fraskilte, enker, enkemænd og opløste partnerskaber.

³³ Kategorien "andre familietyper" anvendes ofte af respondenterne, når denne person ikke kan se sig selv i kategorierne "enlig med/uden børn" eller "par med/uden børn". Personer, der angiver, at de befinder sig i en anden familietype, er oftest unge mellem 16 og 24 år, og som har angivet, at de bor sammen med andre frem for alene eller sammen med familie. Det kan eksempelvis være et søskendepar, der bor sammen. Desuden angiver en højere andel personer med anden etnisk baggrund end dansk, at de tilhører en anden familietype.

I en finsk undersøgelse, der også er baseret på offerdata, findes der forskelle i udsathed mellem de forskellige socioøkonomiske grupper, idet de økonomisk mest trængte er overrepræsenteret i forhold til udsathed for partnervold, herunder særligt den alvorlige vold (Salmi & Danielsson 2014). Et tilsvarende mønster er ikke fundet i den danske offerundersøgelse, idet der ikke er signifikante forskelle i andel udsatte for partnervold for de forskellige indkomstgrupper.

5.10.2 Alvorlighedsgraden af partnervold

Hvorvidt alvorlighedsgraden for partnervold adskiller sig fra de øvrige voldstilfælde undersøges – ligesom tilfældet var for undersøgelsen af volden generelt – via fire parametre: Forekomsten af skader, forekomsten af våben, antallet af gerningspersoner og ofrets oplevelse af hændelsen.

Tabel 5.16. Andelen af voldsofre, der fik synlige skader, fordelt efter om der var tale om partnervold eller anden vold, 2005-2015. Pct.

	Ofre for partnervold	Øvrige voldsofre
Synlige skader	74 %	50 %
Ikke synlige skader	26 %	50 %
I alt	100 %	100 %

Af tabel 5.16 ses det, at en markant og signifikant større andel af ofrene for partnervold fik synlige skader. Mens det gjaldt for halvdelen af de øvrige ofre, gjorde det sig gældende for omtrent tre fjerdedele af ofrene for partnervold. Blandt de personer, der fik synlige skader, var der for begge grupper en næsten lige stor andel – 46 pct. for ofre udsat for partnervold og 42 pct. for øvrige voldsofre – der måtte have lægebehandling.

Der er kun en lille og ikke signifikant forskel i andelen af ofrene for henholdsvis partnervold og anden vold, der oplevede at blive udsat for eller truet med våben eller redskab under voldsepisoden, jf. tabel 5.17. Datamaterialet er for spinkelt til analyser vedrørende eventuelle forskelle i arten af det anvendte våben.

Tabel 5.17 Andelen af ofre for partnervold og ofre for øvrig vold, der oplevede at blive udsat for eller truet med vold med våben eller redskab, 2005-2015. Pct.

	Ofre for partnervold	Øvrige voldsofre
Anvendt våben/redskab	21 %	18 %
Ikke anvendt våben/redskab	79 %	82 %
I alt	100 %	100 %

Det fremgår af tabel 5.18, at langt størstedelen af partnervolden er begået af en enkelt person. Kun i ca. hvert tiende tilfælde er der tale om to eller flere gerningspersoner. Dette står i modsætning til de øvrige voldsofre, hvor mere end 40 pct. af ofrene har stået over for mere end én gerningsperson.

Tabel 5.18. Andelen af ofre for partnervold og ofre for øvrig vold fordelt efter antallet af gerningsmænd. 2005-2015. Pct.

	Ofre for partnervold	Øvrige voldsofre
1 gerningsperson	90 %	59 %
2 gerningspersoner	8 %	16 %
3 eller flere gerningspersoner	3 %	25 %
I alt	100 %	100 %

Ofrenes vurdering af hændelsen viser også tydelige forskelle mellem dem, der har været udsat for partnervold, og øvrige voldsofre, jf. tabel 5.19. Hele 52 pct. af ofrene for partnervold vurderer, at der var tale om en meget alvorlig hændelse, mod 25 pct. af de øvrige ofre. Kun 14 pct. af ofrene for partnervold mener, at hændelsen ikke var særlig alvorlig, mod 43 pct. af de øvrige ofre.

Tabel 5.19. Ofrenes vurdering af hændelsens alvorlighed, fordelt efter om der var tale om partnervold eller anden vold. 2005-2015. Pct.

	Ofre for partnervold	Øvrige voldsofre
Meget alvorlig	52 %	25 %
Ret alvorlig	34 %	33 %
Ikke særlig alvorlig	14 %	43 %
I alt	100 %	100 %

En lignende, men knap så kraftig og ikke signifikant, tendens kan ses i tabel 5.20, der viser, hvor stor en andel af de to offergrupper, der mener, at hændelsen var kriminel. Her vurderer 59 pct. af ofrene for partnervold, at hændelsen var kriminel, mens dette gør sig gældende for 55 pct. af de øvrige ofre. Der er dog signifikant forskel på, hvorvidt det bliver opfattet som "bare noget der sker". Det mener 7 pct. af ofrene for partnervold mod 20 pct. af de øvrige voldsofre. Yderligere er ofre for partnervold signifikant oftere af den overbevisning, at voldshandlingen er forkert, men ikke kriminel sammenlignet med øvrige voldsofre.

Tabel 5.20. Ofrenes vurdering af hvorvidt hændelsen var kriminel, fordelt efter om der var tale om partnervold eller anden vold. 2005-2015. Pct.

	Ofre for partnervold	Øvrige voldsofre
En kriminel handling	59 %	55 %
En forkert, men ikke kriminel handling	35 %	25 %
Bare noget der sker	7 %	20 %
I alt	100 %	100 %

Udover de fire ovenstående faktorer, der karakteriserer alvorlighedsgraden, er også antallet af gange, ofrene har været udsat for vold, belyst. Voldsofrene er dog kun blevet bedt om at identificere gerningspersonen til den seneste voldshændelse, hvorfor man ikke kan være sikker på, at de ofre for partnervold, der er blevet udsat for vold flere gange, i alle tilfælde er blevet det i en partnerrelation, ligesom noget af den vold, de øvrige voldsofre har oplevet ud over det seneste tilfælde, kan være begået af en partner.

Tabel 5.21 viser, at ofre for partnervold langt oftere end øvrige voldsofre allerede tidligere har været udsat for vold inden for det seneste år. Lidt mere end en femtedel af ofrene for partnervold har været udsat for vold to gange, og mere end en tredjedel har været udsat for vold mindst tre gange inden for det seneste år. De tilsvarende andele for øvrige voldsofre er henholdsvis 17 pct. og 16 pct. Partnervold synes dermed oftere at blive gentaget end øvrig vold. Som nævnt er det dog usikkert, om der i alle tilfælde er tale om partnervold. Imidlertid har andre undersøgelser vist, at reviktimiseringsrisikoen er særlig høj i forbindelse med partnervold (Balvig 1998).

Tabel 5.21. Antal gange det enkelte offer har oplevet sig udsat for vold, fordelt efter om der var tale om partnervold eller anden vold. 2005-2015. Pct.

	Ofre for partnervold	Øvrige voldsofre
1 gang	43 %	67 %
2 gange	22 %	17 %
3 eller flere gange	36 %	16 %
I alt	100 %	100 %

På en del parametre synes partnervold således at være mere alvorlig end den øvrige vold. En større andel af volden fører til synlige skader, flere vurderer volden som alvorlig, og en større andel udsættes mere end én gang. Omvendt synes der ikke at være forskel på andelen af hændelser med våben/redskabsanvendelse, og andelen af hændelser med flere gerningspersoner er forståeligt nok relativt lille ved partnervold.

Det er sandsynligt, at de nævnte forskelle ikke kun skyldes, at partnervold generelt er grovere, men også at der er bias i rapportering af partnervold. I andre undersøgelser ses, at ofre for partnervold i højere grad oplyser om den grove vold, mens mindre grov vold inden for parforhold ofte ikke betragtes som vold eller kriminalitet, men blot som en del af en konflikt (Brå 2009:12).

5.10.3 Karakteren af partnervold

Det ses af tabel 5.22, at i knap en tredjedel af tilfældene er gerningspersonen ofrets nuværende partner. Halvdelen af voldstilfældene begås af en person, der på gerningstidspunktet var ofrets partner, men som ikke er det længere, mens volden i mindre end en femtedel af tilfældene begås af en på gerningstidspunktet forhenværende partner.

Tabel 5.22. Ofre for partnervold fordelt efter ofrets relation til gerningspersonen, 2005-2015. Pct.

	Andel
Nuværende partner	31 %
En nu forhenværende partner	50 %
Forhenværende partner	19 %
I alt	100 %

Langt størstedelen af partnervolden begås i private hjem, jf. tabel 5.23. Således foregår mere end tre fjerdedele af volden i ofrets egen bolig, og alt i alt er 86 pct. af voldstilfældene foregået i private boliger. Dette adskiller sig markant fra øvrig vold, hvor kun 12 pct. begås i private boliger.

Tabel 5.23. Ofre for partnervold og øvrig vold fordelt efter gerningssted, 2005-2015. Pct.

	Ofre for partnervold	Øvrige voldsofre
Egen bolig	77 %	6 %
Voldsudøverens bolig	5 %	1 %
Anden privat bolig	4 %	5 %
Offentligt tilgængeligt sted som gade, park, vej.	8 %	39 %
Øvrige steder	5 %	49 %
I alt	100 %	100 %

Det er en ikke signifikant større andel af partnervolden end af den øvrige vold, der foregår i hverdage, dvs. fra mandag til torsdag. Det drejer sig om henholdsvis 40 og 33 pct.

Betragtes tidsrummet for, hvornår volden begås, er der en signifikant mindre andel af partnervolden end af den øvrige vold, der foregår i de sene nattetimer (i perioden 2005-2015 finder 25 pct. af partnervolden versus 44 pct. af den øvrige vold sted fra kl. 24 og inden kl. 6).

Tabel 5.24. Ofre for partnervold og anden vold fordelt efter gerningsperson og offers påvirkning af alkohol eller andet, 2005-2015. Pct.

	Partnervold		Øvrig vold	
	Gerningsperson	Offer	Gerningsperson	Offer
Påvirket af alkohol	42 %	18 %	47 %	40 %
Påvirket af andet	8 %	0 %	14 %	1 %
Ikke påvirket	50 %	82 %	39 %	58 %
I alt	100 %	100 %	100 %	100 %

Der er ikke tydelige forskelle med hensyn til, hvorvidt gerningspersonerne til partnervold i forhold til andre gerningspersoner har været påvirket af alkohol eller andet i gerningssituationen, jf. tabel 5.24. For ofrenes vedkommende er der derimod betydelig forskel i andelen, der var påvirket af alkohol. Under en femtedel af ofrene for partnervold var påvirkede af alkohol, mens dette gør sig gældende for signifikant flere, nemlig mere end dobbelt så stor en andel af de øvrige voldsofre. Meget få af ofrene – henholdsvis 0 pct. og 1 pct. – angiver at have været påvirket af andet.

Tabel 5.25. Anmeldelse af partnervold og øvrig vold. 2005-2015. Pct.

	Ofre for partnervold	Øvrige voldsofre
Ja, jeg har anmeldt til politiet	29 %	38 %
Nej, men politiet fik at vide om det på anden måde	11 %	5 %
Nej	60 %	56 %
I alt	100 %	100 %

Der er ikke statistisk signifikant forskel mellem anmeldelsestilbøjeligheden hos ofre for partnervold og øvrige ofre, jf. tabel 5.25. Det er således henholdsvis 60 og 56 pct. af volden, der ikke er anmeldt til politiet af offeret selv. Her skal man dog erindre sig, at den rapporterede partnervold på flere parametre har en gennemgående højere alvorlighedsgrad, hvilket som påvist generelt er forbundet med en højere anmeldelsestilbøjelighed. Da anmeldelsesprocenten ikke er højere ved partnervold end ved øvrige voldstilfælde, kan det tyde på, at den mindre alvorlige partnervold anmeldes sjældnere end den mindre alvorlige vold i øvrigt.

5.11 Forhold der påvirker risikoen for at blive udsat for vold

I det følgende refereres slutresultatet fra fire regressionsanalyser vedrørende risikoen for at blive udsat for henholdsvis partnervold, vold på offentlige steder eller vold på arbejdsplads/uddannelsesinstitution. Slutteligt refereres risikoen for overhovedet at blive udsat for vold. Alle analyser vedrører perioden 2010-15.³⁴

5.11.1 Udsathed for partnervold

Resultaterne af regressionsanalysen vedrørende udsathed for partnervold er anført i bilagstabel 5.14 og 5.15 (start- og slutmodel). Samlet set var 0,1 pct. af befolkningen i perioden 2010-15 årligt udsat for partnervold. Det relativt lille antal ofre for partnervold betyder, at det kan være vanskeligt med sikkerhed at pege på forhold, der er relateret til denne risiko. Resultaterne er dermed forbundet med en vis usikkerhed.

³⁴ Det beror som tidligere påpeget på, at der siden 2010 er inkluderet spørgsmål om livsstil og socioøkonomiske forhold i offerundersøgelsen, se i øvrigt afsnit 2.3.

Af slutmodellen fremgår det, at *køn, alder, familietype, beskæftigelse*, samt *om personen ejer en butik eller virksomhed* har sammenhæng med risikoen for at blive udsat for partnervold.

- Kvinder har en større risiko end mænd for at blive udsat for partnervold.
- De 16-24-årige og 25-39-årige er mere udsatte for partnervold end personer, der er ældre.
- Enlige med og uden børn samt personer, der lever i en anden familietype³⁵, er mere udsatte for partnervold end personer i parforhold.
- Arbejdsløse og faglærte er mere udsatte end øvrige grupper i og uden for arbejdsstyrken.
- Personer, der ejer en butik eller virksomhed, har større risiko for at blive udsat for partnervold end øvrige.

Af regressionen ses, at risikoen er stærk forøget for enlige, særligt enlige med børn. Derudover er det især kvinder, helt unge personer og arbejdsløse, der er udsatte for partnervold.

5.11.2 Udsathed for vold på offentlige steder

Resultaterne af regressionsanalysen vedrørende udsathed for vold på offentlige steder er anført i bilagstabel 5.16 og 5.17 (start- og slutmodel). Begrebet 'offentlige steder' dækker her over vold på værtshus og café mv., gader og veje, offentlige transportmidler samt andre steder, der er offentligt tilgængelige. Samlet set var 0,9 pct. af befolkningen årligt udsat for vold på et offentligt sted i perioden 2010-15.

Af slutmodellen fremgår, at *køn, alder, indkomst, familietype, beskæftigelse, om man hyppigt går ud om aftenen* samt *om man hyppigt går ud for at feste eller more sig* har betydning for udsathed for vold på offentligt sted.

- Mænd er mere udsatte for vold på offentlige steder end kvinder.
- Aldersgrupperne under 40 år har en større sandsynlighed for at blive udsat for vold på offentlige steder, end ældre personer har.
- Personer med en indkomst på 100.000-239.999 kr. har en forhøjet risiko for at blive udsat for vold på offentlige steder sammenlignet med øvrige indkomstgrupper.

³⁵ Kategorien "andre familietyper" anvendes ofte af respondenten, når denne person ikke kan se sig selv i kategorierne "enlig med/uden børn" eller "par med/uden børn". Personer, der angiver, at de befinder sig i en anden familietype, er oftest unge mellem 16 og 24 år, og som har angivet, at de bor sammen med andre frem for alene eller sammen med familie. Det kan eksempelvis være et søskendepar, der bor sammen. Desuden angiver en højere andel personer med anden etnisk baggrund end dansk, at de tilhører en anden familietype.

- Enlige, både med og uden børn, er mere udsatte for vold på offentlige steder end personer i parforhold eller andre familietyper.³⁶
- Arbejdsløse er mere udsatte for vold på offentlige steder end øvrige grupper i og uden for arbejdsstyrken, mens pensionister har en markant lavere risiko end de øvrige.
- De, der relativt hyppigt går ud om aftenen, er mere udsatte for vold på offentlige steder end dem, der gør det sjældnere.
- De, der mindst én gang om ugen er ude for at feste eller more sig, er mere udsatte for vold på offentlige steder end dem, der sjældnere er ude.

Risikoen for at blive udsat for vold på offentlige steder er særligt forøget for de 16-24-årige, samt for mænd. Modsat har pensionister en meget lav risiko for at blive udsat for vold på et offentligt sted.

5.11.3 Udsathed for vold på arbejdspladsen, uddannelsesinstitution m.v.

Resultaterne af regressionsanalysen vedrørende risikoen for at blive udsat for vold på en arbejdsplads, uddannelsesinstitution m.v. er anført i bilagstabel 5.18 og 5.19 (start- og slutmodel). Samlet set var 0,3 pct. af befolkningen i perioden 2010-15 årligt udsat for vold på arbejdsplads, uddannelsesinstitution m.v. I lighed med ovennævnte regressionsanalyse om partnervold betyder det relativt lille antal udsatte, at der er en vis usikkerhed med hensyn til resultaterne.

Det ses af slutmodellen, at *køn*, *indkomst*, *familietype* og *beskæftigelse* har sammenhæng med udsathed for vold på arbejdspladsen.

- Kvinder er mere udsatte end mænd for vold på arbejdspladsen.
- Personer med en indkomst mellem 240.000 kr. og 549.999 kr. er mere udsatte for vold på arbejdspladsen end personer med henholdsvis lavere eller højere indkomster.
- Par uden børn har en større sandsynlighed for at blive udsat for vold på arbejdspladsen sammenlignet med øvrige familietyper.

³⁶ Kategorien "andre familietyper" anvendes ofte af respondenterne, når denne person ikke kan se sig selv i kategorierne "enlig med/uden børn" eller "par med/uden børn". Personer, der angiver, at de befinder sig i en anden familietype, er oftest unge mellem 16 og 24 år, og som har angivet, at de bor sammen med andre frem for alene eller sammen med familie. Det kan eksempelvis være et søskendepar, der bor sammen. Desuden angiver en højere andel personer med anden etnisk baggrund end dansk, at de tilhører en anden familietype.

- Arbejdsløse og pensionister er, ikke overraskende, mindre udsatte for vold på arbejdspladsen end beskæftigede og studerende. Ligeledes er selvstændig erhvervsdrivende mindre udsatte.

At udsathed for vold på arbejdspladsen hænger meget nøje sammen med, hvorvidt man er i arbejde og dermed har en arbejdsplads, er ikke overraskende. Pensionister og arbejdsløse har markant mindre sandsynlighed for at blive udsat for vold på arbejdspladsen end de grupper, som er beskæftigede.

Det ses også, at mænd er mindre udsatte for vold på arbejdet end kvinder, hvilket står i kontrast til kønsfordelingen blandt voldsofre generelt. Kvindernes udsathed for vold på arbejdspladsen skal ses i sammenhæng med, at arbejdsmarkedet generelt er relativt kønsopdelt, og at det, som omtalt tidligere, netop ofte er inden for plejesektoren, at udsathed for vold er særligt stor, jf. figur 5.13 og den efterfølgende tekst.

5.11.4 Udsathed for vold i det hele taget

Resultaterne af regressionsanalyser vedrørende *udsathed for vold* er anført i bilagstabel 5.20 og 5.21 (start- og slutmodel). Samlet set var 1,4 pct. af befolkningen årligt udsat for vold i 2010-15.

Af slutmodellen fremgår, at *køn, alder, indkomst, familietype, beskæftigelse, om man hyppigt går ud om aftenen, besiddelse af flere biler, sommerhus og/eller en båd samt ejerskab af butik eller virksomhed* har sammenhæng med risikoen for at blive udsat for vold:

- Mænd er mere udsatte for vold end kvinder.
- Aldersgrupperne under 40 år har en større sandsynlighed for at blive udsat for vold, end de ældre har.
- Personer med en årlig indkomst på 550.000 kr. og derover har mindre sandsynlighed for at blive udsat for vold, end personer med en lavere indkomst.
- Enlige har en forhøjet sandsynlighed for at blive udsat for vold sammenlignet med øvrige familietyper.
- Pensionister og selvstændige har mindre sandsynlighed for at blive udsat for vold end øvrige grupper i og uden for arbejdsstyrken, mens personer, der er arbejdsløse, modsat har en større sandsynlighed end andre.
- Går man ud om aftenen mindst én gang ugentligt, udsættes man oftere for vold.

- Har man ejerskab over flere biler, sommerhus og/eller båd har man større risiko for at blive udsat for vold.
- Ejer man en butik eller virksomhed har man en forøget risiko for at blive udsat for vold.

Det er særligt de helt unge i alderen 16-24 år, som er i risiko for at blive udsat for vold. Tilsvarende gælder for enlige med børn. Yderligere fremgår det, at pensionister har en stærk reduceret risiko sammenlignet med andre grupper, hvilket også gælder personer med meget høj indkomst.

Ser man samlet på de fire gennemførte regressionsanalyser, fremgår det, at unge generelt er mere udsatte for vold, dog ikke vold på arbejdsplads eller uddannelsesinstitutioner.

Tilsvarende viser analyserne, at mænd generelt er mere udsatte for vold end kvinder. Dog er kvinder mere udsatte, når det kommer til partnervold og vold på arbejdspladsen eller uddannelsesinstitutioner.

Personer i parforhold er generelt set – med undtagelse af vold på arbejdsplads eller uddannelsesinstitution – mindre udsatte end enlige.

Udsathed for vold på offentlige steder er ikke overraskende påvirket af, hvor tit man går ud om aftenen. Denne sammenhæng findes ikke vedrørende risikoen for vold på arbejdspladsen.

Det ses i analyserne, at personer med en indkomst på 550.000 eller derover ofte har en nedsat sandsynlighed for at blive udsat for vold. Dog udgør lavere indkomster ikke en risikofaktor, når det gælder partnervold.

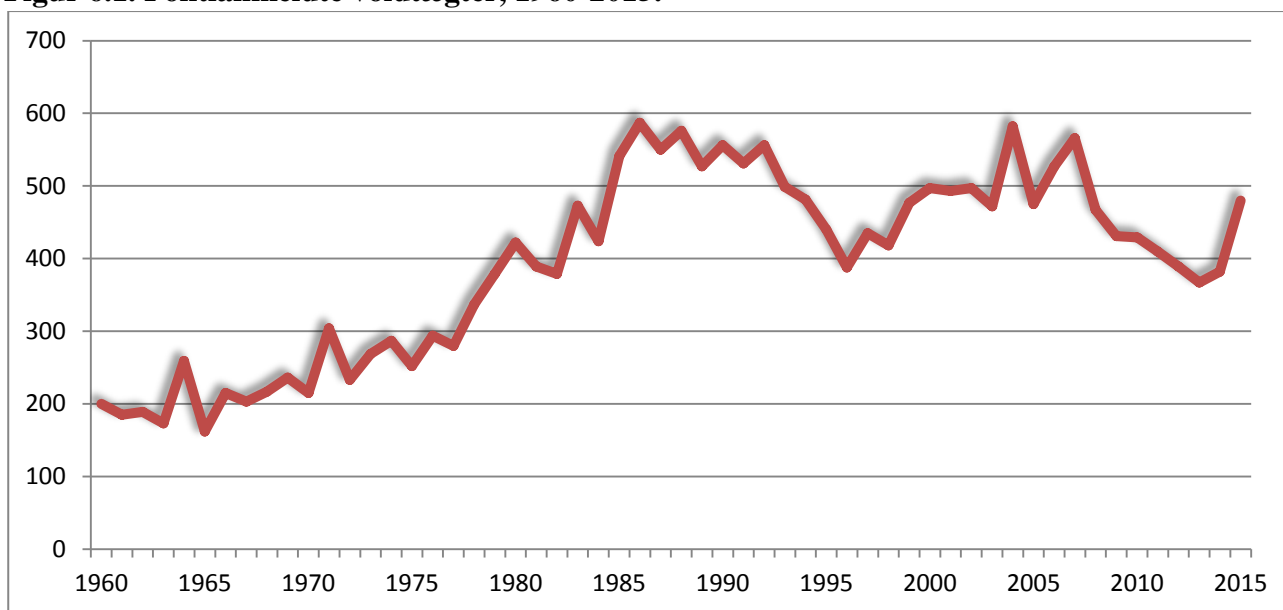
Voldens karakter er således i høj grad relateret til livsstil og til muligheder.

6. TVANGSSAMLEJE

Af figur 6.1 ses udviklingen i politianmeldte voldtægter. I de sidste 20-30 år har antallet ligget mellem knap 400 og 600 tilfælde.³⁷ I 2015 steg antallet af politianmeldte voldtægter til 480. Denne ret markante stigning i 2015 skal ses i lyset af, at Rigsrevisionen i 2015 udgav en beretning om politiets henlæggelse af straffesager, hvori brugen af 'undersøgelsessager' på sædelighedsområdet også blev belyst. Dette foranledigede, at Rigspolitiet og Rigsadvokaten iværksatte initiativer med henblik på at sikre klare retningslinjer for, hvornår politiet skal registrere anmeldelser på henholdsvis 'undersøgelsessager' og 'skarpe sager', samt hvornår en undersøgelsessag skal konverteres til en 'skarp sag', dvs. en anmeldelse. Idet anmeldelsesstatistikken ikke omfatter 'undersøgelsessager', men alene 'skarpe sager', vil ændringer i politiets registreringspraksis influere på statistikken.

Udviklingen i voldtægter i Danmark er særskilt behandlet og belyst andetsteds (Balvig m.fl., 2009).

Figur 6.1. Politianmeldte voldtægter, 1960-2015.

Offerundersøgelsen omfatter fra og med 2008 spørgsmål til de adspurgte kvinder om udsathed for tvangssamleje.³⁸ Spørgsmålet lyder: "Kan du fortælle mig, om du inden for de seneste fem år har været udsat for, at en mand ved brug af vold eller trusler om vold har forsøgt at tvinge dig til eller rent faktisk har tvunget dig til samleje?" Her er valgt at anvende termen 'tvangssamleje' om det,

³⁷ I 2013 blev definitionen af voldtægt ændret, således at den i dag også omfatter samleje med børn under 12 år. Her er dog – i lighed med Danmarks Statistiks afgrænsning – anvendt den tidligere definition, der ud over voldtægt (§ 216, stk. 1) også omfatter ulovlig tvang (den tidligere § 217), tilsnigelse til samleje (§ 221) samt anden kønslig omgængelse end samleje (den tidligere § 224, nu § 225).

³⁸ At det alene er kvinder, der er stillet spørgsmålene om tvangssamleje, skyldes ikke en antagelse om, at mænd ikke kan udsættes for tvangssamleje, men at fænomenet har et væsentligt mindre omfang, hvorfor det er svært at kortlægge ved brug af surveymetoden.

kvinderne angiver at have været udsat for, idet det er usikkert, i hvilket omfang der er tale om voldtægt i juridisk forstand.

Et spørgsmål om tvangssamleje er også indgået i tidligere danske offerundersøgelser, men da spørgsmålene i disse undersøgelser samt undersøgelseskonteksten ikke uden videre er sammenlignelige, vil der kun i begrænset omfang blive sammenlignet med tidligere undersøgelser. Der henvises i øvrigt til omtalen heraf i rapporten "Vold og overgreb mod kvinder" (Balvig & Kyvsgaard, 2006c), som er tilgængelig på Justitsministeriets hjemmeside.

På spørgsmålet om udsathed for tvangssamleje inden for de seneste fem år er det i gennemsnit for alle årene 2008-15 1,2 pct. af kvinderne, der svarer bekræftende herpå. Det svarer til, at cirka 23.600 kvinder tilkendegiver, at de inden for de seneste fem år har været udsat for tvangssamleje eller forsøg herpå. Andelen varierer noget over årene: 0,7 pct. i 2008, 1,0 pct. i 2009, 0,9 pct. i 2010, 1,3 pct. i 2011, 0,9 pct. i 2012, 1,2 pct. i 2013, 1,4 pct. i 2014 og 1,9 pct. i 2015 angav at have været udsat for tvangssamleje eller forsøg herpå inden for de seneste fem år. Andelen af udsatte i 2015 er signifikant højere end gennemsnittet for den undersøgte periode. Det skal dog bemærkes, at udregningerne er baseret på meget få observationer, hvilket betyder, at udsving let kan forekomme.

Udviklingen i omfanget af tvangssamlejer siden 2008 følger ikke udviklingen i de politiregistrerede voldtægter, snarere tværtimod. Mens der har været et ganske stort fald i de politiregistrerede voldtægter fra 2008 til 2013, er tendensen i samme år vækst i de offerrapporterede – dette på trods af en ret konstant anmeldelsestilbøjelighed, jf. senere. Dette understreger, at de hændelser, der rapporteres til offerundersøgelsen, kan være af en anden art end dem, politiet kategoriserer som voldtægt.³⁹

Som følge af fremadteleskopering hos respondenterne kan antallet af ofre gennem de seneste fem år være misvisende, hvorfor der også er set på, hvor mange der har været udsat inden for det seneste år forud for interviewtidspunktet. Ved et 1-års perspektiv frem for et 5-års perspektiv er risikoen for fremadteleskopering mindre. Gennemsnitligt for perioden er 0,2 pct. af kvinderne blevet udsat for tvangssamleje inden for det seneste år. 2015 adskiller sig signifikant herfra, idet 0,4 pct. af kvinderne angiver, at de det seneste år er blevet udsat for tvangssamleje. Den gennemsnitlige procentandel svarer til cirka 4.700 kvinder pr år. Med sikkerhedsintervaller på 95 pct. er der tale om mindst 3.900 og højst 5.500 ofre for tvangssamleje pr. år. Det skal dog kraftigt understreges, at tallene er baseret på meget få observationer. I undersøgelsesmateriale er det i alt 526 kvindelige respondenter i perioden 2008 til 2015, som angiver at have været udsat for tvangssamleje inden for de seneste fem år. Heraf angiver 104 respondenter, at det skete inden for de seneste 12 måneder. Konklusionerne i det følgende er derfor baseret på et spinkelt materiale og følgelig behæftet med betydelig usikkerhed.

³⁹ Også andre forhold kan dog indvirke på udviklingen i de politiregistrerede anmeldelser, herunder politiets brug af 'undersøgelsessager'.

Ved fortolkning af udviklingen skal man være særligt opmærksom på, at der kan være – og givetvis også er – sket ændringer i, hvad kvinderne oplever og opfatter som tvangssamleje (og voldtægt). Dette bekræftes dels af ældre forskning og dels af de ændrede tendenser, der også de seneste år har kunnet ses vedrørende de hændelser, der her omtales som tvangssamlejer, jf. senere.

I 1969 blev et udsnit af befolkningen stillet følgende spørgsmål: ”En kvinde og en mand mødes på en restauration. Manden inviterer kvinden med hjem. Han siger, at han venter nogle gæster til fest. I lejligheden sætter de sig i sofaen og kysser og krammer hinanden. Da manden prøver at trække kvindens trusser af, afviser hun ham. Han giver hende nogle lussinger og gennemfører samlejet. Kan dette efter Deres mening betegnes som voldtægt?” I 1969 var det 13 pct., der svarede bekræftende herpå (9 pct. af mændene og 17 pct. af kvinderne). I en tilsvarende undersøgelse i 1978 var andelen, der svarede bekræftende, vokset til 53 pct. (46 pct. af mændene og 61 pct. af kvinderne), og i den seneste undersøgelse, som er foretaget i 2013, var den vokset til 95 pct. (96 pct. af mændene og 94 pct. af kvinderne) (Balvig, 2015, s. 18-19). Det er således god grund til at antage, at flere og flere af de seksuelle overgreb med tiden opleves og opfattes som voldtægt.

Ser man på udviklingen siden 2008, hvor spørgsmålet om tvangssamleje som nævnt blev inkluderet i offerundersøgelsen, ses en tendens til, at andelen af ofre, der karakteriserer tvangssamlejet som ”meget alvorligt”, mindsker, mens til gengæld andelen, der karakteriserer hændelsen som ”ikke særlig alvorlig”, øger. En parallel tendens viser sig med hensyn til offerets opfattelse af, om hændelsen var en kriminel handling, om det var en forkert, men ikke kriminel handling, eller om handlingen efter deres opfattelse skal karakteriseres som ”bare noget der sker”. Mens det i 2008 var cirka tre fjerdedele af ofrene, der angav, at det var en kriminel handling, var denne andel i 2015 faldet til godt halvdelen. Det skal understreges, at da undersøgelsen som nævnt er baseret på ganske få observationer, er disse udviklingsanalyser behæftet med en ganske stor statistisk usikkerhed, hvorfor der alene er tale om tendenser og ikke om statistisk signifikante forandringer i offerets opfattelse af hændelsens alvor. Under alle omstændigheder kan disse parallelle tendenser indikere, at der måske også inden for en ganske kort årrække er sket forandringer i opfattelsen af, hvad der skal forstås ved et tvangssamleje, således at begrebet så at sige er blevet bredere. Hvis det er tilfældet, vil det naturligvis også have betydning for, hvordan antallet af ofre for tvangssamlejer udvikler sig over tid.

De gennemførte analyser, hvorfra resultater gengives i det følgende, omfatter alle, der har været udsat for tvangssamleje eller forsøg herpå inden for den seneste femårige periode, blandt de interviewede i årene fra 2008 til 2015. Begrebet ‘tvangssamleje’ dækker her både fuldbyrdet tvangssamleje og forsøg herpå. For godt halvdelen – 52 pct. – af de kvinder, der angiver, at de har været udsat for tvangssamleje, drejer det sig om forsøg, mens der i de resterende tilfælde er tale om fuldbyrdet tvangssamleje.

Størstedelen af ofrene – 59 pct. – er blevet udsat for tvangssamleje én gang i løbet af en fem års periode, mens 24 pct. er blevet udsat 2-3 gange og 18 pct. 4 gange eller flere.

6.1 Ofre og gerningsmænd

Ofrene for tvangssamleje er relativt unge, idet mere end en fjerdedel var 18 år eller yngre på gerningstidspunktet, mere end halvdelen var 24 år eller yngre, og mere end tre fjerdedele var højst 35 år. Bemærk at der i offerundersøgelserne er en nedre aldersgrænse på 16 blandt de udspurgte. Det yngste offer var 11 år, mens det ældste var 65 år. Kun få af ofrene var over 50 år. Gennemsnitsalderen for ofrene på gerningstidspunktet var 27 år.

Tabel 6.1. Ofre for tvangssamleje inden for den seneste femårige periode fordelt efter ofrets og gerningsmandens alder, 2008-15, pct.

Ofrets alder	Gerningsmandens alder			I alt
	15-24 år	25-39 år	Over 39 år	
Indtil 24 år	28 %	27 %	4 %	59 %
25-39 år	1 %	17 %	6 %	24 %
Over 39 år	1 %	4 %	13 %	18 %
I alt	30 %	48 %	23 %	100 %

Forholdet mellem ofrenes og gerningsmandens alder fremgår af tabel 6.1. Der er en tydelig sammenhæng, idet de yngre gerningsmænd primært har tvunget eller forsøgt at tvinge yngre kvinder til samleje, mens det for ældre gerningsmænd typisk drejer sig om mere modne kvinder.

Tabel 6.2. Offerrapporterede tvangssamlejer inden for den seneste femårige periode fordelt efter ofrets kendskab og relation til gerningsmanden, 2008-15, pct.

	Andel
Ukendt	32 %
Nuværende ægtefælle/samlever/kæreste	7 %
En tidligere ægtefælle/samlever/kæreste. Tvangssamleje begået inden forholdets ophør	23 %
En tidligere ægtefælle/samlever/kæreste. Tvangssamleje begået efter forholdets ophør	7 %
Andet familiemedlem	0,7 %
En (tidligere) ven/kammerat	10 %
Bekendt > 24 timer	11 %
Bekendt < 24 timer	1 %
En man lige havde mødt på værtshus eller lign.	1 %
En man lige havde mødt gennem Internettet	1 %
En ofret var i et afhængighedsforhold til (f.eks. chef, lærer, læge, taxachauffør el.lign.)	1 %
Anden person	4 %
I alt	100 %

I knapt hvert tredje tilfælde kendte ofret ikke gerningsmanden, jf. tabel 6.2. I de fleste af de øvrige tilfælde – knap fire ud af ti – er gerningsmanden en nuværende eller tidligere partner, og langt de fleste af disse tvangssamlejer er begået under samlivet. Udover – som nævnt ved kontakttvangssamlejer – er det formentlig især ved partnertvangssamlejer, at der over tid er sket en udvikling i retning af, at de i stigende grad opfattes som voldtægt. Det er bemærkelsesværdigt, at kun en relativ lille del af tvangssamlejerne i offerundersøgelsen har karakter af at være de såkaldte kontakttvangssamlejer.⁴⁰ Sandsynligvis er der dog nogle af de ofre, der har været udsat for denne form for tvangssamleje, der har svaret nej til et indledende spørgsmål i spørgeskemaet om, hvorvidt de kendte personen.

I undersøgelsen er der også spurgt, om samme gerningsmand tidligere har truet kvinden med eller faktisk gennemført tvangssamleje. Det er sket for 32 pct. af ofrene, og det er – som det kan forventes – først og fremmest tilfældet for dem, hvor gerningsmanden er eller har været en partner.

6.2 Gerningssituationen

34 pct. af tvangssamlejerne er foregået i ofrets bolig, herunder fælles bolig, jf. tabel 6.3, og knap hvert fjerde er foregået i gerningsmandens bolig. Yderligere er næsten hver tiende tvangssamleje foregået i anden privat bolig, hvilket indebærer, at det sammenlagt er to tredjedele af tvangssamlejerne, der er foregået i en privat bolig. Knap hvert femte er foregået udendørs på et offentligt tilgængeligt sted som en gade eller en park.

Tabel 6.3. Offerrapporterede tvangssamlejer inden for den seneste femårige periode fordelt efter gerningsstedets art, 2008-15, pct.

	Andel
Egen bolig	34 %
Gerningsmandens bolig	23 %
Anden privat bolig	8 %
På arbejdsplads/skole/uddannelsesinstitution	4 %
På værtshus, cafe, bodega m.m.	3 %
Offentligt tilgængeligt sted såsom gade, park m.v.	18 %
Offentligt transportmiddel	0,7 %
Andet offentligt tilgængeligt sted	4 %
Udlandet	3 %
Andet	3 %
I alt	100 %

⁴⁰ Kontakttvangssamleje er et begreb, der dækker over tvangssamlejer begået i forbindelse med en kortvarig social relation, f.eks. hvor offer og gerningsmand har mødt hinanden på en beværtning, haft et stævnemøde o.l. Det engelske udtryk for fænomenet er 'date rape'.

Der er yderligere spurgt, om hændelsen er sket i forbindelse med en privatfest eller en tur i byen, hvilket næsten hver tredje af ofrene har svaret ja til (32 pct.).

Tidsmæssigt er 73 pct. af tvangssamlejerne foregået torsdag til lørdag, og 43 pct. af dem er foregået om aftenen fra kl. 18 indtil kl. 24.⁴¹

Tabel 6.4 viser andelen af henholdsvis ofre og gerningsmænd, der var påvirkede i gerningsøjeblikket. Dette er baseret på ofrenes opfattelse, og ifølge dem var gerningsmændene hyppigere påvirkede end ofrene selv. I øvrigt ses af tabellen, at den hyppigste situation er den, hvor hverken offer eller gerningsmand var påvirket. Dernæst følger situationen, hvor begge parter var påvirket af alkohol.

Tabel 6.4. Ofre for tvangssamleje inden for den seneste femårige periode fordelt efter andel ofre og gerningsmænd påvirket af alkohol eller andet, 2008-15, pct.⁴²

		Gerningsmand			I alt
		Påvirket af alkohol	Påvirket af andet	Ikke påvirket	
Offer	Påvirket af alkohol	24 %	3 %	5 %	32 %
	Påvirket af andet	0,4 %	0,2 %	1 %	2 %
	Ikke påvirket	17 %	5 %	44 %	66 %
I alt		42 %	8 %	50 %	100 %

6.3 Tvangssamlejets grovhed og alvorlighed

Halvdelen af ofrene har fået synlige skader eller mærker som følge af tvangssamlejet, og 36 pct. af disse ofre er efterfølgende blevet lægebehandlet for skaderne, jf. tabel 6.5. Skaderne bestod typisk af blå mærker eller hudafskrabninger, men i enkelte tilfælde var der tale om brækkede ribben eller en brækket arm.

Tabel 6.5. Ofre for tvangssamlejer inden for den seneste femårige periode fordelt efter andel med skader og lægebehandling, 2008-15.

	Ja	Nej	I alt
Synlige skader eller mærker	50 %	50 %	100 %
Heraf andel med lægebehandling for skader eller mærker	36 %	64 %	100 %

⁴¹ De 10 pct. af ofrene, der har svaret 'ved ikke' eller har nægtet at svare, er ikke med i beregningen.

⁴² Der er en del tilfælde, hvor ofret ikke har en klar opfattelse af, om gerningsmanden har været påvirket eller ej, og også enkelte tilfælde, hvor offer ikke ved eller ikke har svaret på, om hun selv var påvirket (i alt mere end 10 pct. af besvarelserne). Disse er ikke inkluderet i tabellen, da det slører billedet, men det er vigtigt at være opmærksom på, når der i forvejen er tale om få respondenter.

I 8 pct. af de offerrapporterede tvangssamlejer er der anvendt våben eller redskab, enten direkte eller til at true med. Det drejer sig i langt de fleste tilfælde om kniv, men ikke altid kun kniv. I næsten to ud af tre hændelser, hvor der indgår en form for våben, indgår også ting som flaske eller sten. Slag- eller skydevåben forekommer betydeligt sjældnere. Det skal igen understreges, at data-materialet er ganske spinkelt, hvorfor resultaterne er behæftet med betydelig statistisk usikkerhed.

Der er endvidere spurgt, om ofret mener, at der er anvendt bedøvende middel, sovemiddel eller andet, som gjorde, at ofret ikke vidste, hvad der foregik. 5 pct. af ofrene er helt sikre på, at det er tilfældet, mens yderligere 5 pct. siger, at det måske var tilfældet. Brug af bedøvelsesmiddel omtales oftere ved forsøg end ved fuldbyrdet tvangssamleje.

Der berettes om relativt få gruppetvangssamlejer. I 95 pct. af tvangssamlejerne er der således alene tale om én gerningsmand, mens der i de resterende tilfælde har været flere.

Hver fjerde offer har følt sig i livsfare under tvangssamlejet. Næsten alle kvinder, der har været udsat for væbnet tvangssamleje, har følt sig i livsfare.

Tabel 6.6. Ofre for tvangssamleje inden for den seneste femårige periode fordelt efter ofrets vurdering af hændelsens alvorlighed, 2008-15, pct.

	Andel
Meget alvorlig	39 %
Ret alvorlig	43 %
Ikke særlig alvorlig	18 %
I alt	100 %

I de fleste tilfælde vurderes tvangssamlejet som meget eller ret alvorligt, jf. tabel 6.6. Kun relativt få – 18 pct. – ser hændelsen som ikke særlig alvorlig. Væbnet tvangssamleje betragtes meget hyppigere som meget alvorlig i forhold til de tilfælde, hvor der ikke er anvendt våben. Denne forskel er signifikant. Desuden ses en tendens til, at de tvangssamlejer, der vurderes som værende af mindre alvorlig karakter, hyppigere er begået af en kendt gerningsmand. Denne forskel er dog ikke signifikant.

Tabel 6.7. Ofre for tvangssamleje inden for den seneste femårige periode fordelt efter ofrets vurdering af hændelsen som kriminel eller ej, 2008-15, pct.

	Andel
En kriminel handling	53 %
En forkert, men ikke kriminel handling	40 %
Bare noget der sker	7 %
I alt	100 %

Godt halvdelen af ofrene (53 pct.) mener, at hændelsen var kriminel, jf. tabel 6.7. Denne vurdering er signifikant mere udbredt blandt ofre for tvangssamlejer, hvor der har været anvendt våben eller redskab, end blandt andre ofre. Blandt de ofre, der vurderede handlingen som kriminel, var det 58 pct., der kendte gerningsmanden, mod 79 pct. af de personer, der vurderede handlingen som ”forkert, men ikke kriminel.” Også denne forskel er signifikant. Ofrets relation til gerningspersonen har således betydning for vurderingen af hændelsen.

En femtedel af ofrene vurderer, at hændelsen har påvirket dem i meget høj grad, mens næsten en tredjedel synes, det har påvirket dem i temmelig høj grad eller en del, jf. tabel 6.8. Mere end hver fjerde føler sig påvirket i ringe grad, mens godt en femtedel mener, at det slet ikke har påvirket dem. Ni ud af ti af de ofre, der har følt sig i livsfare, er i en eller anden grad blevet påvirket af tvangssamlejhændelsen, og 60 pct. af dem, der har været udsat for væbnet tvangssamleje eller forsøg herpå, er i meget høj grad eller temmelig høj grad påvirkede af hændelsen.

Tabel 6.8. Ofre for tvangssamleje inden for den seneste femårige periode fordelt efter ofrets vurdering af om hændelsen har påvirket dem og deres liv, 2008-15, pct.

	Andel
Påvirket i meget høj grad	20 %
Påvirket i temmelig høj grad	12 %
Påvirket en del	18 %
Påvirket en ringe grad	29 %
Slet ikke påvirket	21 %
I alt	100 %

6.4 Anmeldelse til politiet

Mens den øvrige offerrapporterede kriminalitet i en stor del af tilfældene er anmeldt til politiet, er det betydeligt sjældnere tilfældet med tvangssamleje. Det er kun lidt mere end hvert fjerde tvangssamleje, der er anmeldt til politiet I en del tilfælde – 4 pct. af det samlede antal – er det ikke kvinden selv, der har anmeldt sagen til politiet. Der er ikke markante forskelle årene imellem med hensyn til anmeldestilbøjeligheden. Det bemærkes, at med hensyn til den del af tvangssamlejerne, som kvindernes anser for at være kriminelle, er hændelsen i 37 pct. af tilfældene anmeldt til politiet.

Der er en klar statistisk sammenhæng mellem, hvorvidt ofret kendte gerningspersonen eller ej, og om tvangssamlejet er anmeldt til politiet. Der er en større tilbøjelighed til at anmelde tvangssamlejet, hvis det er en gerningsmand, ofret ikke kender. Politiet får kendskab til 40 pct. af de tvangssamlejetilfælde eller forsøg herpå, hvor gerningsmanden ikke er kendt af ofret, mens dette kun gælder i 20 pct. af de tilfælde, hvor ofret kender gerningsmanden.

I modsætning til hvad man umiddelbart kunne forvente, er det ikke primært de fuldbyrdede tvangssamlejer, der anmeldes til politiet, men faktisk i noget højere grad forsøgene på tvangssamleje. 30 pct. af forsøgene er anmeldt mod kun 23 pct. af de fuldbyrdede. Dette skal ses i sammenhæng med, at 79 pct. af de fuldbyrdede tvangssamlejer begås af en bekendt, hvor dette kun gælder 57 pct. af forsøgene på tvangssamlejer.

Som forventet er det oftest de tilfælde af tvangssamleje, der opleves som mest alvorlige, og dem, der anses for at være en kriminell handling, der anmeldes til politiet. I hvor høj grad tvangssamleje-hændelsen har påvirket ofrets liv efterfølgende, er derimod ikke relateret til anmeldelsestilbøjeligheden.

Tabel 6.9. Ofre for tvangssamleje inden for den seneste femårige periode fordelt efter grunde til ikke at anmelde tvangssamlejet til politiet, 2008-15, pct.

	Andel
Syntes ikke, der var grund til det/mente ikke, det var noget kriminelt	25 %
Troede ikke, det ville hjælpe eller havde ikke lyst	22 %
Var bange eller blev truet	12 %
Det var en kæreste, partner, ven eller kunne gå ud over børnene	16 %
Følte skyld, skam eller lagde selv op til det	11 %
Andet	14 %
I alt	100 %

Til spørgsmålet om, hvorfor tvangssamlejet ikke er anmeldt til politiet, svarer 25 pct. af kvinderne, at de ikke syntes, der var grund til det, og/eller at de ikke mente, det var noget kriminelt, jf. tabel 6.9. Mere end hver femte svarer, at det ikke ville hjælpe at anmelde, og/eller at de ikke havde lyst til det. 12 pct. begrundede den manglende anmeldelse med, at de var bange eller blev truet, mens 16 pct. begrundede det med, at tvangssamlejet var begået af en kæreste, partner eller ven, eller med, at det kunne gå udover egne eller voldtægtsmandens børn. Mere end hver tiende af kvinderne undlod anmeldelse, fordi de følte skyld eller skam eller mente, de selv havde lagt op til det. 14 pct. har angivet andre årsager til ikke at anmelde hændelsen, eksempelvis at offeret ikke havde overskud til at anmelde det, havde fået hjælp på anden vis til at håndtere hændelsen, følte sig for chokeret over hændelsen eller selv ønskede at håndtere situationen uden at indblande politiet.

Ifølge de kvinder, der har anmeldt sagen til politiet, er det langt fra altid, politiet får fat i gerningsmanden. 42 pct. af de ofre, hvor sagen er anmeldt til politiet, har oplevet, at gerningsmanden blev pågrebet, mens 58 pct. ikke har.

At mange kvinder ikke har anmeldt tvangssamlejet til politiet betyder ikke nødvendigvis, at kvinderne ikke har talt med nogen om hændelsen. En ud af ti kvinder har ikke talt med nogen som helst

om hændelsen, men de fleste kvinder – 54 pct. – har talt med deres familie om det skete, ligesom de fleste – 78 pct. – har talt med venner og bekendte om det. I 23 pct. af tilfældene har kvinderne også talt med nogen på deres arbejdsplads om hændelsen. Sammenholdes dette med tidligere undersøgelser, tyder det på, at det er blevet mere almindeligt, at kvinder taler med andre om hændelsen.

14 pct. har haft kontakt til krisecentre eller lignende steder i forlængelse af det skete, og 38 pct. har været hos læge, psykolog og/eller psykiater. Endelig er der nogle – 19 pct. – som har haft kontakt med andre myndigheder end politiet, eksempelvis det sociale system, som følge af det skete.

6.5 Forhold der påvirker risikoen for at blive udsat for tvangssamleje

I dette afsnit refereres slutresultatet fra tre regressionsanalyser vedrørende henholdsvis den generelle risiko for at blive udsat for tvangssamleje, risikoen for at blive udsat for tvangssamleje af nogen, man *kender*, samt risikoen for at blive udsat for tvangssamleje af en gerningsperson, der *ikke er ofret bekendt*. Alle analyser gælder perioden 2010-15.⁴³ Det skal for alle disse regressionsanalyser – men særligt de to sidste – bemærkes, at antallet af ofre i datamaterialet er relativt beskedent, hvilket medfører betydelig statistisk usikkerhed.

6.5.1 Udsathed for tvangssamleje

Resultaterne fra de gennemførte regressionsanalyser vedrørende *udsathed for tvangssamleje* fremgår af bilagstabel 6.1 og 6.2 (start- og slutmodel). I alt har 1,2 pct. af de adspurgte kvinder angivet, at de havde været udsat for tvangssamleje eller forsøg herpå inden for de sidste fem år.

Det ses, at *alder, indkomst, familietype, beskæftigelse, etnicitet* samt *hvor tit man går ud for at feste eller mere sig* har sammenhæng med risikoen for at blive udsat for tvangssamleje.

- De 16-24-årige såvel som de 25-39-årige kvinder er i væsentligt større omfang end kvinder, der er 40 år eller ældre, i risiko for at blive udsat for tvangssamleje.
- Kvinder med en indkomst på 100.000-239.999 kr. har en mindre risiko for at blive udsat for tvangssamleje sammenlignet med øvrige indkomstgrupper.
- Kvinder, der lever i et parforhold og har børn, er mindre udsat end øvrige familietyper. Især enlige kvinde har større risiko for at blive udsat for tvangssamleje.
- Arbejdsløse og studerende har en større risiko for at blive udsat for tvangssamleje end øvrige beskæftigelsesgrupper.

⁴³ Regressionsanalyserne omfatter alene perioden siden 2010, hvor der blev inkluderet spørgsmål om livsstil og socio-økonomiske forhold i offerundersøgelsen, se i øvrigt afsnit 2.3.

- Kvinder med anden etnisk herkomst end dansk har en forhøjet risiko for at blive udsat for tvangssamleje sammenlignet med danske kvinder.
- Slutteligt viser undersøgelsen, at kvinder, der ugentligt eller oftere går ud for at feste eller more sig, har mindre sandsynlighed for at blive udsat for tvangssamleje.

De fire førstnævnte sammenhænge er statistisk set meget sikre, mens de sidste er tæt på de 5 pct., der er sat som grænse for, hvorvidt forskellen kan betragtes som reel, eller om den kan tænkes at bero på tilfældigheder, se også afsnit 2.2.

Det er især de helt unge kvinder, som har en meget forhøjet risiko for at blive udsat for tvangssamleje sammenlignet med ældre kvinder. Tilsvarende er også risikoen for enlige kvinder og arbejdsløse meget forhøjet. Muligvis er sidstnævnte i en eller anden udstrækning en konsekvens af den effekt, tvangssamlejet har haft. Mens selve det at blive udsat for tvangssamleje ligger i fortiden, er beskæftigelse noget, der i måles ved interviewtidspunktet. Nogle respondenter er måske blevet påvirket så meget af hændelsen, at de har måttet opgive deres job. Undersøgelser af voldtægt viser dog også, at kvinder, der på en eller anden måde befinder sig i en udsat situation, har en forøget risiko, så det seksuelle overgreb kommer til at fungere som en dobbeltbelastning (Balvig & Kyvsgaard, 2006c).

Det er påfaldende, at det mindsker risikoen for tvangssamleje, at man hyppigt er ude for at feste eller more sig. Man kunne godt forestille sig, at risikoen for at blive udsat for tvangssamleje er højere, hvis man hyppigt er ude for at feste eller more sig, men det viser sig ikke at være tilfældet. Dette skal givetvis ses i sammenhæng med, at de fleste tilfælde af tvangssamleje foregår i ofrets eller gerningsmandens bolig, og at der er relativt få kontakttvangssamlejer.

6.5.2 Udsathed for tvangssamleje, hvor gerningsmanden er ofret bekendt.

I bilagstabellerne 6.3 og 6.4 er resultaterne af en regressionsanalyse af *udsatheden for tvangssamleje, hvor gerningsmanden er ofret bekendt* angivet (start- og slutmodel). Her medregnes tilfælde, hvor gerningsmanden enten er partner, ekspartner, et familiemedlem eller en (eventuelt tidligere) ven eller bekendt. Således medregnes ikke tilfælde, hvor gerningsmanden enten er totalt ukendt, eller hvor ofret og gerningsmanden kun lige har mødt hinanden. I alt angav 0,7 pct. af de adspurgte kvinder, at de havde været udsat for en sådan hændelse inden for de sidste fem år.

Det ses af slutmodellen, at der er en sammenhæng mellem *ofrets alder, indkomst, familietype, beskæftigelse*, samt *hvor tit man går ud for at feste eller more sig* og udsatheden for tvangssamleje, hvor gerningsmanden er ofret bekendt.

- De 16-24-årige og de 25-39-årige kvinder, er mere udsatte end kvinder, der er 40 år eller ældre.
- Kvinder med en indkomst på 550.000 kr. eller mere har en forhøjet risiko for at blive udsat for tvangssamleje, hvor gerningsmanden er ofret bekendt, sammenlignet med øvrige indkomstgrupper.
- Kvinder, der lever i parforhold med børn, har en mindre risiko for at blive udsat for tvangssamleje, hvor gerningsmanden er ofret bekendt, sammenlignet med øvrige familietyper.
- Arbejdsløse og studerende har en forøget risiko sammenlignet med de beskæftigede og kvinder uden for arbejdsmarkedet.
- Kvinder, der ugentligt eller mere går ud for at feste eller more sig, har en lavere sandsynlighed for at blive udsat for tvangssamleje, hvor gerningsmanden er ofret bekendt.

Ligesom for den generelle udsathed for tvangssamleje er risikoen for at blive udsat for tvangssamleje af én, offeret kender, særligt øget for helt unge kvinder. Ligeledes er risikoen stærkt forøget blandt arbejdsløse i forhold til øvrige beskæftigelsesgrupper.

Kvinder i parforhold med børn har omvendt en betydeligt mindre risiko end enlige, par uden børn og andre familietyper. I lyset af, at en stor del af tvangssamlejer med kendte gerningsmænd begås af kæresten og ægtemænd, er det umiddelbart bemærkelsesværdigt, at risikoen herfor er større blandt enlige kvinder, men det har sikkert i en vis udstrækning sin baggrund i, at samlivet senere er ophørt. Kvinder, der udsættes for tvangssamleje af den mand, de stadig er gift med, vil måske være mindre tilbøjelige til at berette herom.

6.5.3 Udsathed for tvangssamleje, hvor gerningsmanden ikke er ofret bekendt.

I bilagstabellerne 6.5 og 6.6 er resultaterne af en regressionsanalyse for *udsathed for tvangssamleje, hvor ofret ikke kender gerningsmanden eller kun har kendt denne i kort tid* angivet (start- og slutmodel). Her medregnes alle de tilfælde, der ikke indgår i regressionsanalysen i afsnit 6.5.2, dvs. tvangssamlejer, hvor gerningsmanden er ukendt, en 'korttidsrelation', en person i et afhængighedsforhold (eksempelvis en chef, en læge, en betjent eller en taxachauffør) eller øvrige gerningsmænd. I alt angav 0,5 pct. af de adspurgte kvinder, at de havde været udsat for en sådan hændelse inden for de sidste fem år.

Det ses af slutmodellen, at der er en sammenhæng mellem *ofrets alder, familietype* samt *beskæftigelse* og udsathed for tvangssamleje, hvor gerningsmanden ikke var ofret bekendt.

- De 16-24-årige og 25-39-årige kvinder er mere udsatte end kvinder, der er 40 år eller ældre.
- Enlige kvinder uden børn er mere udsatte end øvrige familietyper.

- Kvinder, der er arbejdsløse eller studerende, har en forøget risiko sammenlignet med beskæftigede og kvinder uden for arbejdsmarkedet.

Ligesom for de øvrige typer tvangssamleje er de helt unge kvinder meget mere udsatte end de ældre. Ligeledes viser også denne analyse, at det at være arbejdsløs er en faktor, der øger risikoen markant. Desuden har familietype indflydelse, idet risikoen for enlige kvinder uden børn er meget højere end for øvrige familietyper.

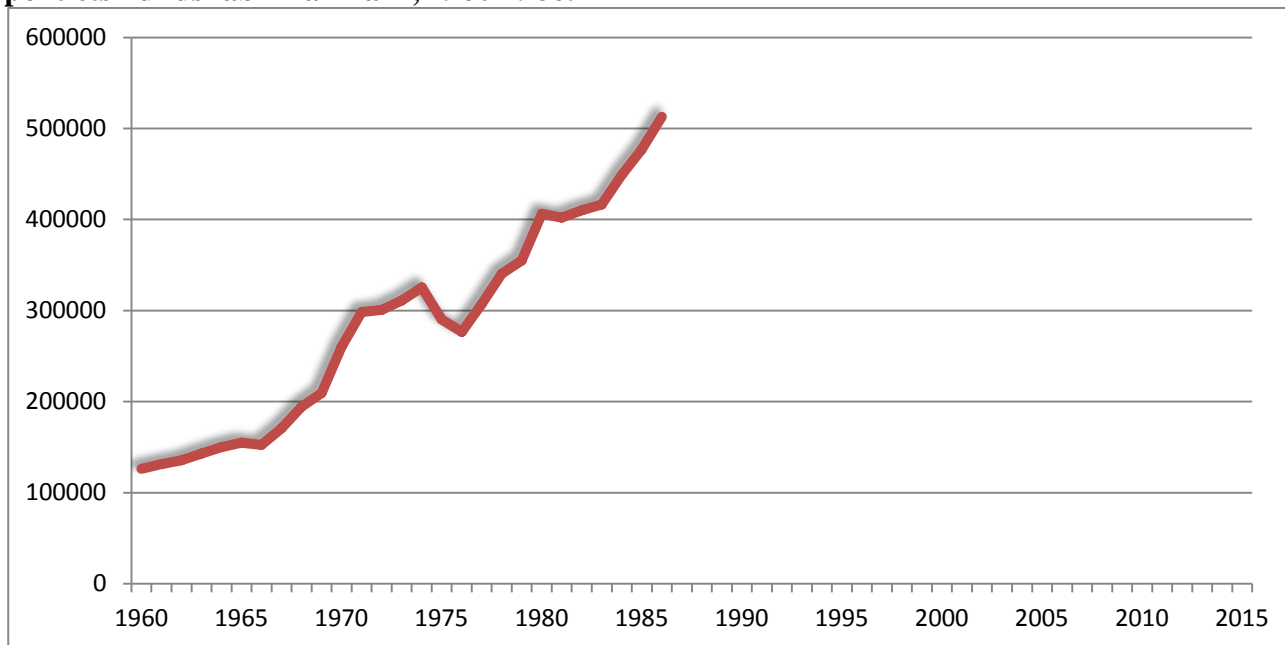
7. DEN SAMLEDE KRIMINALITETSUDVIKLING

I det følgende skal der ses på udviklingen i tyverier, hærværk og vold samlet. Tvangssamleje indgår ikke i denne analyse, da tidligere offerundersøgelser typisk alene har omfattet de tre førstnævnte former for kriminalitet.

7.1 Kriminalitetsudviklingen frem til 1986

1986 var et mærkeår i kriminalitetens historie i Danmark. Da årsopgørelsen fra Rigspolitechefen for dette år blev offentliggjort (i marts måned 1987), måtte man således notere sig, at antallet af anmeldte straffelovsovertrædelser oversteg en halv million. Helt præcist var der i 1986 registreret 512.850 anmeldelser for overtrædelse af straffeloven. I et tilbageblik kunne man konstatere, at der var tale om ikke mindre end en femdobling i forhold til situationen i begyndelsen af 1960'erne, jf. figur 7.1, og når man spejlede sig i Interpols internationale kriminalstatistikker, fremstod Danmark – med 1 anmeldt straffelovsovertrædelse for hver 10 indbyggere – nu som et af de mest kriminalitetsbefængte samfund i verden. Samtidig viste analyser foretaget af Institut for Konjunkturanalyse, at vold og kriminalitet bekymrede 2 ud af 3 danskere meget (Thulstrup m.fl., 2005, s. 80; se også figur 9.2).

Figur 7.1. Straffelovsovertrædelser der ved anmeldelse eller på anden måde er kommet til politiets kundskab i Danmark, 1960-1986.

Væksten i kriminaliteten i det forudgående tiår, fra 1976 til 1986, havde været langt stærkere end det tidligere tiår – 1966 til 1976 – der igen havde oplevet en stærkere vækst end fra 1956 til 1966. Denne tilsyneladende katastrofekurs og katastrofeplacering for kriminaliteten i Danmark inspirere-

de flere til at kigge fremad: Hvordan ville det se ud ved årtusindeskiftet? I dag ved vi, hvordan det kom til at gå, men dengang var man jo henvist til at spå.

Således spåede den daværende rigspolitichef, at antallet af straffelovsovertrædelser i år 2000 ville være steget til mere end én million om året, altså en fordobling i forhold til 1986. Rigspolitichefen fremhævede, at denne spådom var baseret på meget grove beregninger, men lagde også vægt på "... at tilsvarende regnemetoder for 20 år siden blev brugt til at forudsige udviklingen i kriminaliteten frem til 80'erne – og de holdt stik" (Lardell, 1987, s. 7).

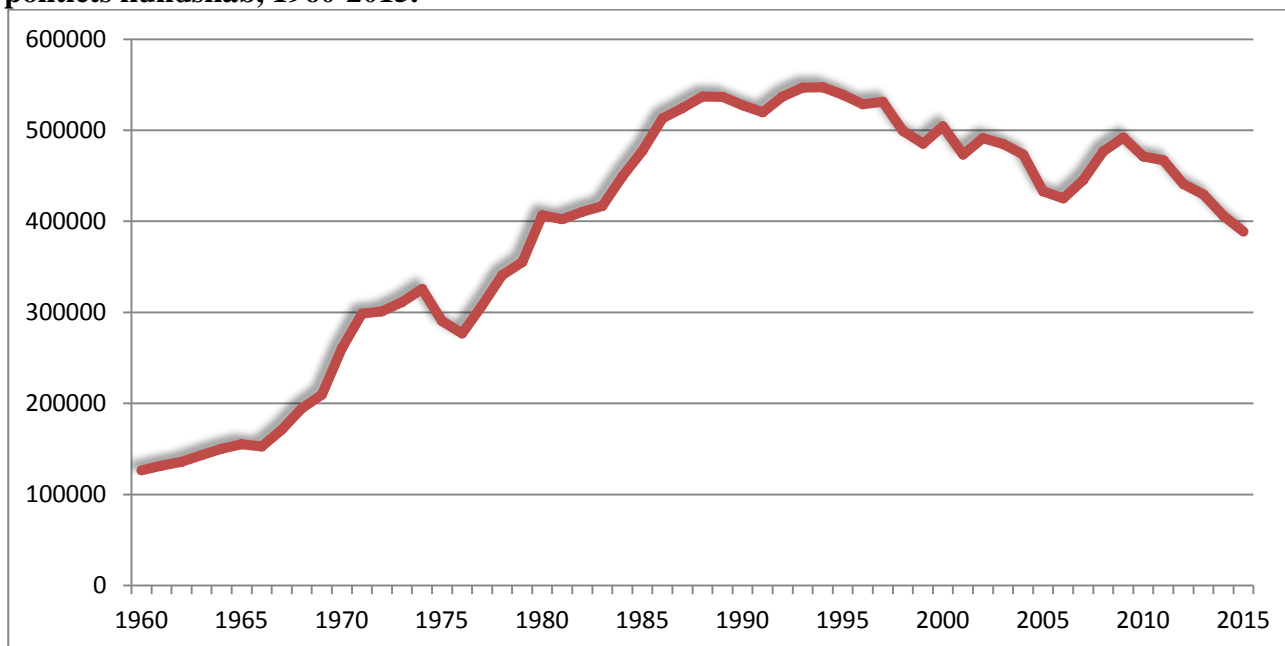
Også to kultursociologer foretog en række fremskrivninger af kriminalitetens udvikling fra 1986 til år 2000, blandt andet en fremskrivning baseret på den forudsætning, at den gennemsnitlige stigningstakst fra 1960 til 1986 ville fortsætte (Blum & Porsager, 1987). I så fald skulle tyverianmeldelserne stige fra omkring 400.000 i 1986 til over 800.000 i 2000, hærværksanmeldelser fra knap 40.000 om året til 170.000 om året og den anmeldte personvold fra omkring 6.000 til knap 11.000. Samlet betød denne fremskrivning, ligesom Rigspolitichefens, en fordobling af de anmeldte straffelovsovertrædelser.

Fra kriminologisk hold blev der udarbejdet en konsekvensanalyse. Denne byggede ikke på vækstprocenterne i de forudgående år, men analyserede de mulige konsekvenser af ændringer i befolkningens størrelse, befolkningens alderssammensætning og samfundets urbaniseringsgrad – forhold som hidtil havde vist sig at have stærk sammenhæng med kriminalitetsniveauet (Balvig 1985a; 1987). Denne konsekvensanalyse førte til et meget anderledes resultat end de to vækstbaserede fremskrivninger, idet dens bud på udviklingen var, at der i år 2000 ikke ville være flere anmeldte straffelovsovertrædelser end i 1986, snarere noget færre (omkring 490.000).

7.2 Kriminalitetsudviklingen frem til 2015

Det faktisk antal anmeldte straffelovsovertrædelser i 2000 blev 504.250, et lille fald på 2 pct. i forhold til 1986. Perioden fra 1986 viste sig således at blive en periode med en meget anderledes kriminalitetsprofil end perioden fra midt i 1960'erne til midt i 1980'erne. Den stadige vækst blev afløst af først stagnation og senere et fald i de anmeldte straffelovsovertrædelser. Som det ses af figur 7.2, stagnerede antallet af anmeldte straffelovsovertrædelser i perioden fra midt i 1980'erne til midt i 1990'erne på et niveau med mellem 500.000 og 550.000 årlige anmeldelser, hvorefter der fra midt i 1990'erne og frem til 2006 var en faldende tendens. Fra 2007 til 2009 steg antallet af anmeldte straffelovsovertrædelser på ny – en stigning på 16 pct. – men efterfulgt af et fald på 21 pct. fra 2009 til 2015. Med undtagelse af år 2000 har antallet af anmeldte straffelovsovertrædelser i alle årene i det nye årtusinde været under en halv million.

Figur 7.2. Straffelovsovertrædelser der ved anmeldelse eller på anden måde er kommet til politiets kundskab, 1960-2015.

1986-87 er ikke blot et mærkeår med hensyn til udviklingen i den registrerede kriminalitet, men også med hensyn til forsøg på at kortlægge den *faktiske* kriminalitet. I 1987 blev der således for første gang gennemført en undersøgelse af, hvorvidt danskerne inden for det seneste år forud for interviewtidspunktet havde været udsat for tyveri, hærværk og/eller vold. Som det er fremgået af det tidligere, er der før 1987 foretaget andre offerundersøgelser – den første i 1971 – men i 1987 var det første gang, man i samme undersøgelse spurgte om udsathed for tre af de mest typiske og talrige traditionelle straffelovsovertrædelser – tyveri, hærværk og vold.⁴⁴

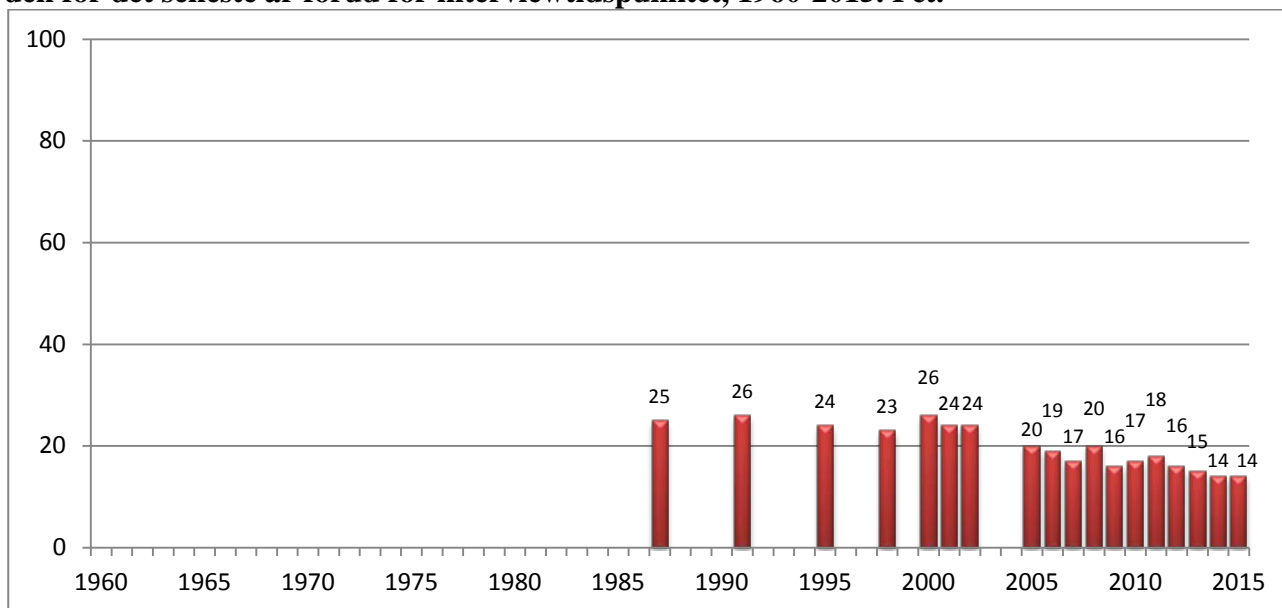
Undersøgelsen i 1987 viste, at en fjerdedel af befolkningen – 25 pct. – i løbet af et år blev udsat for tyveri, hærværk og/eller vold. Siden da er denne undersøgelse gentaget flere gange, jf. figur 7.3.

Fra 1987 til 2002 holdt den årlige andel, der havde været udsat for kriminalitet, sig på omkring de 25 pct., mens tendensen siden 2002 har været et fald. Niveaueet i 2015 ligger således markant under tidligere tiders relativt høje niveau, og afspejler den faldende tendens i udsathed for kriminalitet.⁴⁵

⁴⁴ For en estimering af situationen forud for 1987 baseret på offerundersøgelserne 1971-1986, se Balvig, 2015, s. 7.

⁴⁵ Inklusiv de estimerede hyppigheder for perioden 1971-86, jf. Balvig, 2015, s. 7.

Figur 7.3. Procent af befolkningen der har været udsat for tyveri, vold og/eller hærværk inden for det seneste år forud for interviewtidspunktet, 1960-2015. Pct.

At der forud for 1986-87 – således som udviklingen i de politiregistrerede straffelovsovertrædelser tyder på – kan være sket en stigning i danskernes samlede udsathed for kriminalitet, sandsynliggøres af en serie offerundersøgelser foretaget af AIM. Her er befolkningen blevet spurgt, om de ”... inden for det sidste halve års tid har været udsat for nogen form for kriminalitet”. Den første undersøgelse blev foretaget i 1976, hvor 9 pct. tilkendegav, at de havde været udsat for kriminalitet. I de tre følgende undersøgelser, alle fra 1980’erne, var procenterne henholdsvis 14 (1980), 15 (1982) og 14 (1984) (Andersen, 1985a).

7.3 Kriminaliteten 2015

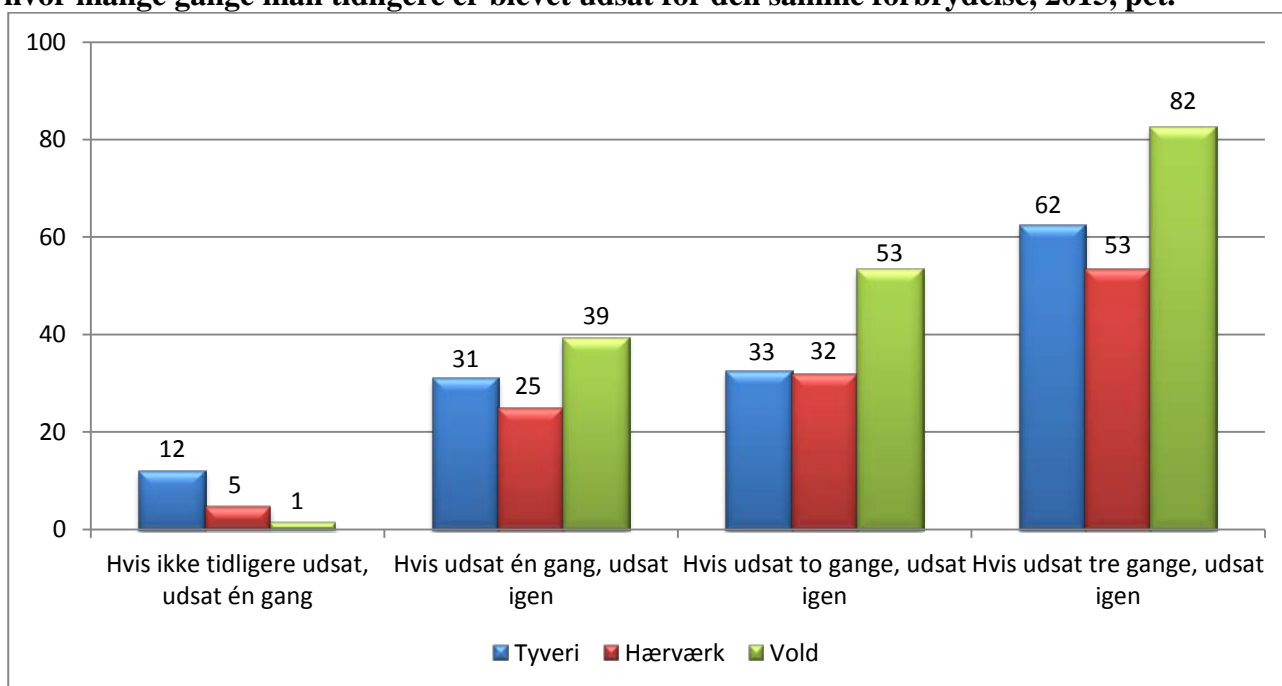
Som angivet i figur 7.3, har 14 pct. af de adspurgte 16-74-årige i befolkningen i 2015 oplyst, at de i løbet af de seneste 12 måneder forud for undersøgelsen har været udsat for tyveri, vold og/eller hærværk. I absolutte tal drejer det sig om 589.000 mennesker (mellem 551.000 og 626.000 med sikkerhedsintervaller).

Af de 589.000 personer, der har været ofre for kriminalitet, har 30 pct. været det mere end én gang i løbet af det seneste år forud for undersøgelsen. Denne reviktimiseringsandel angår langt flere, end man skulle forvente, hvis kriminaliteten ramte tilfældigt. Den forøgede risiko for reviktimisering gør sig gældende såvel med hensyn til risikoen for at blive udsat for en anden type forbrydelse som for at blive udsat for samme type forbrydelse flere gange.

Selv om der er en overrisiko for at blive udsat for andre typer af forbrydelser, når man er blevet udsat for én, er det dog langt de fleste af ofrene, der i løbet af et år alene udsættes for *enten* tyveri *eller* hærværk *eller* vold, nemlig 86 pct. af ofrene.

Knap ni ud af ti udsættes altså ”kun” for én type kriminalitet, mens en væsentlig andel – jf. ovenstående – udsættes flere gange for den samme. For de, der udsættes for flere typer af kriminalitet, er den mest udbredte ”kombination” tyveri og hærværk. Man kan forestille sig, at det her ofte drejer sig om to sider af samme kriminelle handling eller det samme forløb, eksempelvis et indbrud.

Figur 7.4. Procentvis risiko for i løbet af et år at blive udsat for en forbrydelse afhængig af, hvor mange gange man tidligere er blevet udsat for den samme forbrydelse, 2015, pct.

Det fremgår af figur 7.4, at reviktimiseringsrisikoen er stor for alle tre former for kriminalitet, men størst for vold. Risikoen for at blive udsat for vold i løbet af et år er 1,3 pct., men hvis man har været udsat én gang, er der 39 procentvis risiko for, at man udsættes for vold igen inden for de samme 12 måneder. Har man været udsat to gange, er risikoen for, at man udsættes igen, 53 pct., og har man været udsat tre gange, er risikoen for på ny at blive udsat 82 pct. Denne andel afviger markant, men ikke signifikant, fra sidste år, hvilket skyldes, at datamaterialet her er yderst spinkelt, hvorfor resultaterne er forbundet med en stor statistisk usikkerhed.

Risikoen for at blive udsat for kriminalitet er størst for de yngre aldersgrupper, mens de ældre i mindre grad udsættes for kriminalitet. Blandt de 16-24-årige drejer det sig om 19 pct., der er blevet udsat for kriminalitet i løbet af det forudgående år, mens det er 16 pct. af de 25-39-årige og godt en ottendedel af 40-74-årige, jf. tabel 7.1.

Tabel 7.1. Ofre for kriminalitet fordelt efter køn og alder, 2015, pct.

	Mænd	Kvinder	Alle
16-24 år	18 %	19 %	19 %
25-39 år	19 %	14 %	16 %
40-74 år	14 %	9 %	12 %
I alt	16 %	12 %	14 %

I 2015 er 16 pct. af mændene udsat for kriminalitet over for 12 pct. kvinderne, jf. tabel 7.1, og denne forskel er statistisk signifikant. Bortset fra 2014, har der også tidligere år været en signifikant mindre andel af kvinder end mænd, der har været udsat for kriminalitet. Risikoen for reviktimisering er den samme for mænd og for kvinder – både i 2015 og de tidligere år.

Sammenlagt er det 51 pct. af ofrene, som har anmeldt mindst én af de former for kriminalitet, de har været udsat for, til politiet, eller som politiet – ifølge ofret – på anden vis har fået nys om. Anmeldelsestilbøjeligheden stiger med alderen, jf. tabel 7.2. Hvor 42 pct. af de 16-24-årige har anmeldt, er det 48 pct. af de 25-39-årige og 56 pct. af de 40-74-årige. Anmeldelsestilbøjeligheden i den yngste aldersgruppe er statistisk signifikant lavere end for de 40-74-årige.

Tabel 7.2. Ofre for kriminalitet fordelt efter aldersgrupper og anmeldelse til politiet, 2015, pct.

	Anmeldt	Ikke anmeldt	I alt
16-24 år	42 %	58 %	100 %
25-39 år	48 %	52 %	100 %
40-74 år	56 %	44 %	100 %
Alle	51 %	49 %	100 %

7.4 Forhold der påvirker risikoen for at blive udsat for kriminalitet

Resultaterne af en række regressionsanalyser vedrørende *udsathed for kriminalitet* fremgår af bilagstabel 7.1 og 7.2 (start- og slutmodel). I årene 2010-15 var 17 pct. udsat for enten vold, tyveri eller hærværk inden for det seneste år.⁴⁶

Slutmodellen viser, at følgende variable bidrager til at forklare risikoen for at blive udsat for kriminalitet: *køn, alder, indkomst, familietype, beskæftigelse, hvor tit man går ud om aftenen, hvor tit man går ud for at feste eller more sig, ejerskab over flere biler, sommerhus og/eller båd og ejerskab af butik eller virksomhed.*

⁴⁶ Regressionsanalyserne omfatter alene perioden siden 2009, hvor der er inkluderet spørgsmål om livsstil og socioøkonomiske forhold i offerundersøgelsen, se i øvrigt afsnit 2.3.

Konkret viser tabellen følgende om risikoen for at blive udsat for kriminalitet:

- Mænd er mere udsatte for kriminalitet end kvinder.
- De 16-24-årige og de 25-39-årige er mere udsatte end personer, der er ældre.
- Personer med indkomst på under 100.000 kr. er mindre udsatte end andre indkomstgrupper.
- Er man i et parforhold, er der lavere risiko for, at man udsættes for kriminalitet sammenlignet med øvrige familietyper.
- Pensionister, faglærte og ufaglærte er mindre udsatte end andre beskæftigelsesgrupper, mens selvstændige erhvervsdrivende og studerende er mere udsatte.
- De, der er ude om aftenen mindst én gang ugentligt, er mere udsatte end dem, der går ud sjældnere.
- De, der går ud for at more sig og feste mindst én gang ugentligt, er mere udsatte end dem, der gør det sjældnere.
- De, der ejer flere biler, sommerhus og/eller båd, er mere udsatte for kriminalitet end dem, der ikke gør det.
- De, der har en butik eller en virksomhed, er mere udsatte for kriminalitet end andre.

I forhold til de tidligere regressionsanalyser fremgår det, at det især er de variable, der har betydning for tyveri, der genfindes her ved den samlede analyse af udsathed for kriminalitet. Dette er ikke overraskende, da det er den form for kriminalitet, flest er udsat for.

Kriminalitet retter sig ofte mod ting, hvilket også ses af, at ejerskab af forbrugsgoder, samt ejerskab af butik eller virksomhed, påvirker risikoen for at blive udsat for kriminalitet. Personer med indkomst på under 100.000 kr. har måske af samme årsag en mindre risiko end de øvrige indkomstgrupper.

Endelig bidrager også livsstilsvariablene til at forklare udsathed for kriminalitet, men livsstilen øger ikke i samme grad risikoen, som de andre variable gør.

8. BEFOLKNINGENS ANGST OG BEKYMRING FOR KRIMINALITET

Ved gennemgangen af de enkelte former for kriminalitet er det omtalt, i hvilket omfang kriminaliteten har medført fysiske eller økonomiske skader samt – i forhold til tvangssamleje – hvorvidt hændelsen har haft betydning for ofrets liv. Det er imidlertid også af interesse at vide, hvor stor en del af befolkningen der er utrygge, uanset om de har været udsat for kriminalitet eller ej, og hvordan udviklingen i utryghed er.

8.1 Demografi og angst for kriminalitet 2015

Spørgsmålet om utryghed og angst for kriminalitet er belyst i undersøgelsen ved, at de interviewede oplyser, om deres personlige risiko for at blive udsat for kriminalitet er noget, de ofte tænker på. De, der svarer, at de næsten hele tiden eller ofte tænker på denne risiko, er dem, der almindeligvis anses for at være angste for kriminalitet. I 2015 drejede det sig om 11 pct.

Tabel 8.1. Svarpersoner fordelt efter køn og efter, i hvilket omfang de tænker på deres personlige risiko for at blive udsat for kriminalitet, 2015, pct.

	Mand	Kvinde	I alt
Næsten hele tiden	2 %	2 %	2 %
Ofte	7 %	11 %	9 %
Af og til	20 %	30 %	25 %
Sjældent	43 %	41 %	42 %
Aldrig	28 %	16 %	22 %
Alle	100 %	100 %	100 %

Der er en klar signifikant forskel mellem andelen af mænd og kvinder, som er angste for kriminalitet, idet det drejer sig om 13 pct. af kvinderne over for 9 pct. af mændene, jf. tabel 8.1. Hvor det kun er 16 pct. af kvinderne, der siger, at de aldrig er bange for at blive udsat for kriminalitet, er det 28 pct. af mændene.

Tabel 8.2. Svarpersoner fordelt efter alder og efter, i hvilket omfang de tænker på deres personlige risiko for at blive udsat for kriminalitet, 2015, pct.

	16-24 år	25-39 år	40-74 år	I alt
Næsten hele tiden	3 %	2 %	2 %	2 %
Ofte	10 %	9 %	9 %	9 %
Af og til	25 %	23 %	26 %	25 %
Sjældent	40 %	45 %	42 %	42 %
Aldrig	23 %	22 %	21 %	22 %
Alle	100 %	100 %	100 %	100 %

Af tabel 8.2 fremgår det, at forskellene mellem aldersgrupperne ikke er særligt store med hensyn til angst for kriminalitet. Dog er der en statistisk signifikant større andel af de 16-24-årige end af de andre aldersgrupper, som er angste for kriminalitet.

8.2 Udsathed og angst for kriminalitet

De, der har været udsat for kriminalitet inden for det seneste år, tænker generelt mere på risikoen for på ny at blive udsat for kriminalitet, end andre gør, jf. tabel 8.3. Mens 10 pct. af dem, der ikke har været udsat for kriminalitet, næsten hele tiden eller ofte tænker på denne risiko, drejer det sig om 19 pct. af dem, der har været udsat for kriminalitet, hvilket er en signifikant højere andel. Det skal dog understreges, at det på det foreliggende grundlag ikke kan vides, i hvilken udstrækning sammenhængen eventuelt (også) går den anden vej: At det især er de mennesker, der med mere eller mindre god grund er ængstelige for at blive udsat for kriminalitet, som faktisk udsættes.

Tabel 8.3. Svarpersoner fordelt efter udsathed for kriminalitet og efter, i hvilket omfang de tænker på deres personlige risiko for at blive udsat for kriminalitet, 2015, pct.

	Ikke udsat	Udsat	I alt
Næsten hele tiden	2 %	4 %	2 %
Ofte	8 %	15 %	9 %
Af og til	20 %	24 %	21 %
Sjældent	38 %	33 %	37 %
Aldrig	31 %	24 %	30 %
Alle	100 %	100 %	100 %

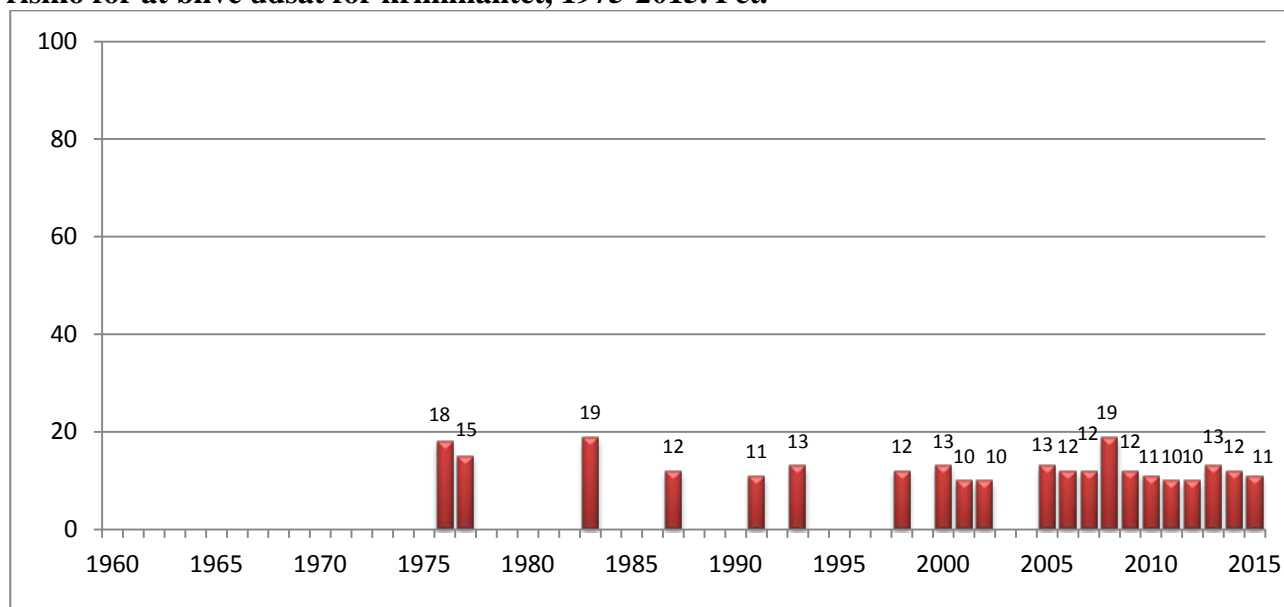
Det er undersøgt, om forskellen mellem de udsattes og de ikke udsattes grad af ængstelighed varierer i forhold til arten af den kriminalitet, de har været udsat for. Det viser sig ikke at være tilfældet, da alle, der har været udsat for en af de forskellige typer for kriminalitet, signifikant hyppigere er angst sammenlignet med dem, der ikke har været udsat for disse forbrydelser.

8.3 Udviklingen i angst for kriminalitet

Figur 8.1. viser udviklingen i befolkningens angst for kriminalitet. De tre første målinger, der er foretaget i Danmark – det var i 1970'erne og begyndelsen af 1980'erne – viste, at 15-19 pct. var ængstelige, dvs. tænkte ofte eller næsten hele tiden på risikoen for at blive udsat for kriminalitet. I perioden fra 1987 til 2015 har andelen af ængstelige danskere ligget på et signifikant lavere niveau,

idet det ved langt de fleste målinger er mellem 10 og 13 pct. af den voksne befolkning, der har angivet at være angste for at blive udsat for kriminalitet.⁴⁷

Figur 8.1. Procent af befolkningen der næsten hele tiden eller ofte tænker på deres personlige risiko for at blive udsat for kriminalitet, 1975-2015. Pct.

I 2015 var andelen, der ofte eller næsten hele tiden tænker på risikoen for at blive udsat for kriminalitet, som nævnt 11 pct. Det svarer nogenlunde til niveauet de seneste syv år, hvor der ikke har været signifikante forandringer i befolkningens bekymring for kriminalitet.

Tabel 8.5. Respondenter fordelt efter år og bekymring for personligt at blive udsat for kriminalitet, 2005-2015, pct.

	Næsten hele tiden	Ofte	Af og til	Sjældent	Aldrig	Alle
2005	2 %	11 %	26 %	40 %	22 %	100 %
2006	1 %	11 %	21 %	40 %	27 %	100 %
2007	2 %	10 %	20 %	39 %	29 %	100 %
2008	3 %	16 %	24 %	35 %	22 %	100 %
2009	3 %	10 %	18 %	34 %	36 %	100 %
2010	2 %	9 %	17 %	34 %	37 %	100 %
2011	2 %	8 %	18 %	35 %	37 %	100 %
2012	2 %	8 %	18 %	35 %	37 %	100 %
2013	2 %	11 %	24 %	39 %	25 %	100 %
2014	2 %	10 %	24 %	40 %	24 %	100 %
2015	2 %	9 %	25 %	42 %	22 %	100 %

⁴⁷ Stigningen i 2008 er antagelig relateret til dels nogle sociale uligheder og dels den 'rockerkrig', der startede det år. I 2008 blev respondenterne kun spurgt om angst for kriminalitet to gange årligt – netop på tidspunkter i forlængelse af de nævnte hændelser. Siden da er spørgsmålet om angst for kriminalitet indgået i alle månedlige undersøgelser.

Tabel 8.5 viser udviklingen de seneste ti år. Det fremgår, at andelen, der aldrig tænker på risikoen for at blive udsat for kriminalitet, var relativ høj i 2009-12. Denne tendens fortsætter dog ikke i 2013-15, hvor andelen, der aldrig bekymrer sig for at blive udsat for kriminalitet, er mindsket, og nu er på niveau med situationen i årene forud for 2009.

8.4 Forhold der påvirker risikoen for angst for kriminalitet

Resultaterne af en regressionsanalyse af, hvad der har sammenhæng med angst for at blive udsat for kriminalitet, er gengivet i bilagstabel 8.1 og 8.2 (start- og slutmodel). Samlet var det 10,8 pct. af befolkningen, som i årene 2010-15⁴⁸ angav at de ”ofte” eller ”næsten hele tiden” tænker på risikoen for at blive udsat for kriminalitet.

Af slutmodellen fremgår det, at *køn, alder, indkomst, familietype, beskæftigelse, herkomst, hvor tit man er hjemmefra om aftenen, om man ejer butik eller virksomhed samt om man har været udsat for kriminalitet inden for det seneste år*, er relateret til angsten for at blive udsat for kriminalitet:

- Mænd er mindre angste for at blive udsat for kriminalitet end kvinder.
- Personer i aldersgruppen 25-39 år er mindre angste for at blive udsat for kriminalitet end de øvrige aldersgrupper.
- Personer med en indkomst på 240.000 kr. eller derover, er mindre angste end dem med lavere indkomster.
- Studerende, arbejdsløse, pensionister, selvstændige erhvervsdrivende, faglærte og ufaglærte er mere angste for kriminalitet end funktionærer.
- Personer af anden herkomst end dansk er mere angste for kriminalitet end personer af dansk herkomst.
- De, der ugentligt er hjemmefra om aftenen, er mindre angste for at blive udsat for kriminalitet end dem, der sjældnere er det.
- De, der ugentligt eller oftere går ud for at feste eller more sig, er mindre angste for at blive udsat for kriminalitet, end personer der sjældnere går ud.
- De, der har været udsat for kriminalitet inden for det seneste år, er mere angste for at blive udsat herfor end dem, der ikke har været udsat for kriminalitet.

⁴⁸ Regressionsanalyserne omfatter alene perioden siden 2010, hvor der blev inkluderet spørgsmål om livsstil og socio-økonomiske forhold i offerundersøgelsen, se i øvrigt afsnit 2.3.

Resultaterne i tabellen viser, at angsten for kriminalitet i særlig grad påvirkes af personens køn og af, hvorvidt personen har været udsat for kriminalitet.

Det er bemærkelsesværdigt, at de, der ofte går ud om aftenen, er mindre angste end dem, der ikke gør det, da disse også er mere udsatte end andre. Omvendt kan netop angsten også formodes at få en del mennesker til at afholde sig fra at gå ud.

8.5 Den samfundsmæssige bekymring for kriminalitet

I 1985 påbegyndte Institut for Konjunktur-Analyse en måling af danskernes bekymringer og inkluderede heri et spørgsmål, der lyder: Hvor meget bekymrer du dig for vold og kriminalitet i samfundet? Målingen, der er foretaget fire gange årligt, er senere overtaget af andre analyseinstitutter.⁴⁹ Frem til midten af år 2000 omfattede hver måling 600 respondenter, men siden da cirka 1.100 pr. måling, hvilket vil sige omkring 4.400 respondenter på årsbasis.

Da disse målinger ikke længere gennemføres af analyseinstitutter på en måde, der er sammenlignelig med de tidligere, blev det i 2015 besluttet at lade spørgsmålet indgå i offerundersøgelsen. Den indgik første gang i oktober 2015 og er siden indgået i hver af de månedlige undersøgelser. I alt ca. 2.600 personer har dermed besvaret spørgsmålet om bekymring for kriminalitet i 2015.

Det er vigtigt at påpege, at resultaterne fra år 2015 næppe er direkte sammenlignelige med tidligere års resultater, da udvælgelsen af respondenter, vægtning af bortfald samt konteksten for spørgsmålet er anderledes end i de tidligere undersøgelser.⁵⁰ Det er dog sikret, at spørgsmålet stilles adskilt fra spørgsmålet om angst for kriminalitet, jf. afsnittet ovenfor, samt adskilte fra spørgsmål om udsathed for kriminalitet. Selve spørgsmålets formulering og konstruktionen er den samme som i tidligere år.

Figur 8.2 viser de samlede resultater inklusive sikkerhedsintervaller fra de enkelte år. Det ses, at andelen, der bekymrer sig meget for vold og kriminalitet, lå på 60-70 pct. i de fleste år frem til midten af 1990'erne, hvorefter der er sket et fald. Ved langt de fleste målinger fra 1998 til 2000 var det mellem 50 og 60 pct., der bekymrede sig meget for vold og kriminalitet, mens denne andel har været på under 40 pct. ved de fleste målinger siden da. Figuren viser yderligere, hvordan der fra begyndelsen af 1990'erne trinvis sker en statistisk signifikant mindskning i andelen, der bekymrer sig meget for vold og kriminalitet. Således er denne andel klart mindre i 1995-96, end den var i 1993-94, og den er endnu mindre i 1997-2000, end den var i 1995-96. Derefter er der igen et fald, idet niveauet er endnu lavere i 2001-02, og det mindsker yderligere i 2003. Med undtagelse af 2006 hol-

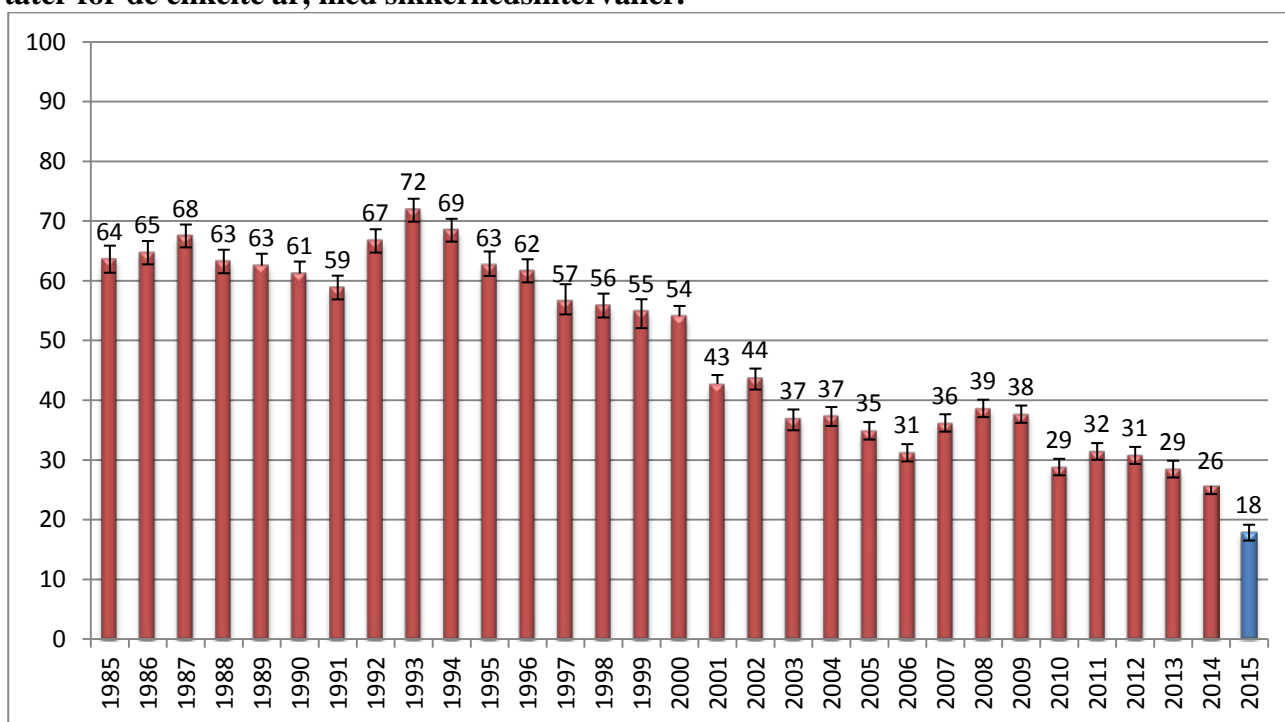
⁴⁹ I 2009 gik Institut for Konjunktur-Analyse sammen med Catinét og blev til Canité-IFKA. I juli 2010 overtog Voxmeter denne analysevirksomhed.

⁵⁰ I de tidligere undersøgelser blev respondenterne stillet en lang række spørgsmål om bekymring for forskellige samfundsmæssige forhold, såsom forurening og arbejdsløshed.

der dette niveau frem til 2009. I de seneste fem år har andelen, der bekymrer sig meget for vold og kriminalitet, imidlertid været lavere end i alle øvrige år, dog undtaget 2006.

I 2015 ses den hidtil laveste andel af personer der er meget bekymret for vold og kriminalitet (18 pct.). Dette meget lavere niveau i 2015 end i de foregående år hænger nok sammen med den omtalte ændring i indsamling af data og bør derfor tolkes med forbehold. Set i lyset af de seneste års signifikante fald i bekymringen for vold og kriminalitet det dog langt fra udelukkes, at den nedadgående tendens er reel.

Figur 8.2. Andel, der bekymrer sig meget for vold og kriminalitet, 1985-2015. Samlede resultater for de enkelte år, med sikkerhedsintervaller.⁵¹

Kilde: Institut for Konjunktur-Analyse/Catinét/Voxmeter samt offerundersøgelsen.

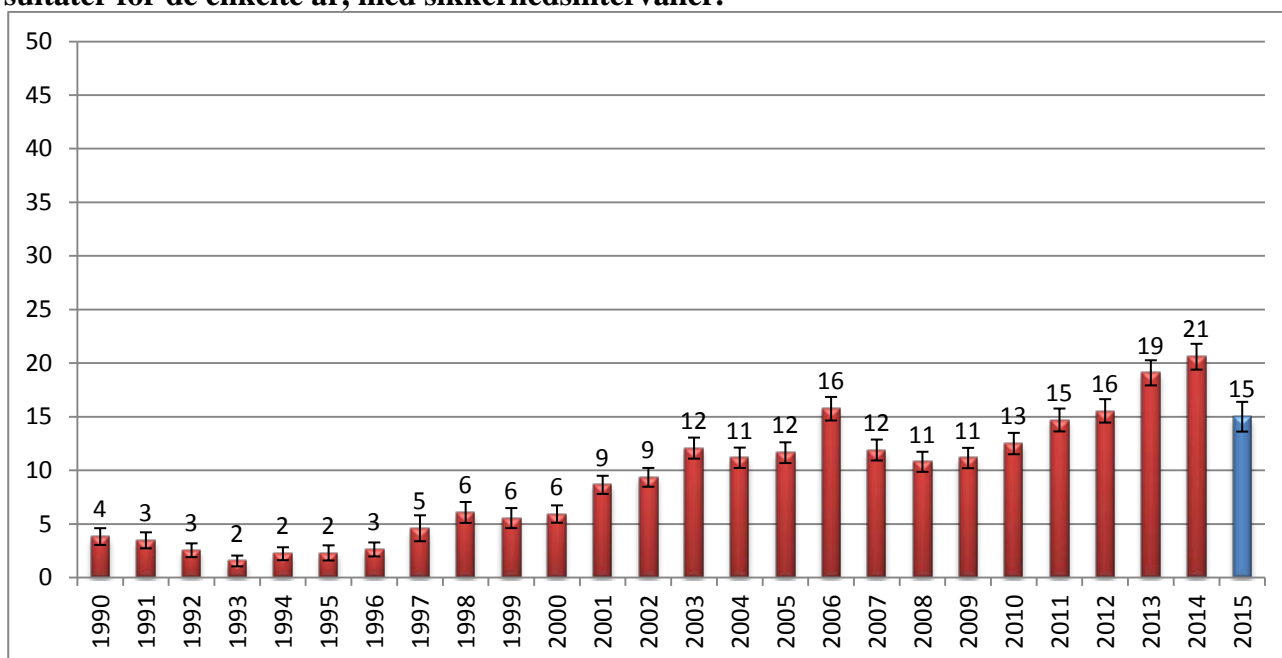
Det er også værd at fokusere på den anden ende af skalaen, nemlig andelen der siger, at de slet ikke bekymrer sig for vold og kriminalitet. Karakteristisk nok var denne svarkategori slet ikke inkluderet i analyseinstitutternes undersøgelser de første år, antagelig fordi man ikke anså den for at være nødvendig. I 1990 kom svarmuligheden med, og det viste sig da også i starten kun at være ganske få, som sagde, at de slet ikke bekymrede sig for vold og kriminalitet i samfundet, jf. figur 8.3. Først i slutningen af 1990'erne kom denne andel op på omkring 5 pct. og voksede derefter til mere end 10

⁵¹ Værdierne er fra 2015 markeret med blå for at angive usammenligneligheden med tidligere år, jf. den omtalte problematik omkring dataindsamlingen.

pct. i 2003. I 2014 var andelen vokset til hele 21 pct., hvilket på det tidspunkt var den hidtil største andel, som slet ikke bekymrer sig for vold og kriminalitet.

I 2015 er andelen af personer, der slet ikke bekymrer sig for vold og kriminalitet, faldet til 15 pct. Også dette resultat må tages forbehold, jf. de omtalte problematikker vedrørende ændringen i dataindsamlingen i 2015. Samlet set tyder denne og den ovennævnte afvigelse i forhold til resultaterne fra de tidligere undersøgelser af befolkningens bekymring for vold og kriminalitet på, at de respondenter, der indgår i Danmarks Statistiks undersøgelse, er mere moderate i deres angivelser af deres bekymringer. Dette kan som nævnt både bero på selve stikprøvens udvælgelse og konteksten for spørgsmålet.

Figur 8.3. Andel, der slet ikke bekymrer sig for vold og kriminalitet, 1990-2015. Samlede resultater for de enkelte år, med sikkerhedsintervaller.

Af andelen, der slet ikke er bekymrede for kriminalitet i samfundet, oplyser 58 pct., at de aldrig bekymrer sig for deres personlige risiko for at blive udsat for kriminalitet, jf. tabel 8.6. Kun 1 pct. af dem, der slet ikke er bekymret for vold og kriminalitet i samfundet, er angst for at blive udsat for kriminalitet. Omvendt er 36 pct. af dem, der er meget bekymret for kriminalitet i samfundet, også angst for personligt at blive udsat for kriminalitet.

Tabel 8.6. Svarpersoner fordelt efter i hvilket omfang de tænker på deres personlige risiko for at blive udsat for kriminalitet og efter deres bekymring for kriminalitet i samfundet, 2015, pct.

Bekymring for kriminalitet i samfundet	Personlig risiko for at blive udsat for kriminalitet					
	Næsten hele tiden	Ofte	Af og til	Sjældent	Aldrig	Alle
Meget bekymret	6 %	30 %	31 %	23 %	9 %	100 %
En del bekymret	1 %	11 %	47 %	34 %	7 %	100 %
Kun lidt bekymret	0 %	3 %	20 %	59 %	18 %	100 %
Slet ikke bekymret	0 %	1 %	7 %	35 %	58 %	100 %

8.6 Demografi og bekymring for kriminalitet 2015

Den kønsmæssige fordeling af den samfundsmæssige bekymring for kriminalitet ligner fordelingen for angst for kriminalitet. En signifikant højere andel af kvinder (23 pct.) end mænd (13 pct.) er meget bekymrede for vold og kriminalitet i samfundet, jf. tabel 8.7. Og mens hver femte mand slet ikke bekymrer sig for vold og kriminalitet, gør det samme sig kun gældende for hver tiende kvinde.

Tabel 8.7. Svarpersoner fordelt efter køn og efter, i hvilket omfang de er bekymrede for vold og kriminalitet i samfundet, 2015, pct.

	Mand	Kvinde	I alt
Meget bekymret	13 %	23 %	18 %
En del bekymret	25 %	28 %	26 %
Kun lidt bekymret	42 %	40 %	41 %
Slet ikke bekymret	20 %	10 %	15 %
Alle	100 %	100 %	100 %

Aldersmæssigt ses en tendens til, at man er mindre bekymret, jo yngre man er. En signifikant større andel af de 40-74-årige er meget bekymrede for kriminalitet end den yngste gruppe på 16-24 år.

Tabel 8.8. Svarpersoner fordelt efter alder og efter, i hvilket omfang de er bekymrede for vold for kriminalitet i samfundet, 2015, pct.

	16-24 år	25-39 år	40-74 år	I alt
Meget bekymret	8 %	14 %	22 %	18 %
En del bekymret	21 %	21 %	30 %	26 %
Kun lidt bekymret	49 %	46 %	37 %	41 %
Slet ikke bekymret	22 %	19 %	11 %	15 %
Alle	100 %	100 %	100 %	100 %

8.7 Udsathed og bekymring for kriminalitet

Blandt dem der har været udsat for kriminalitet inden for det seneste år, er en relativ stor andel bekymret for vold og kriminalitet i samfundet, jf. tabel 8.9. Mens 17 pct. af dem, der ikke har været udsat for kriminalitet, er meget bekymrede for kriminalitet, drejer det sig om 22 pct. af dem, der har været udsat for kriminalitet. Modsat viser det sig, at andelen, der slet ikke bekymrer sig for vold og kriminalitet, ikke er signifikant mindre for dem, der har været udsat for kriminalitet, i forhold til de øvrige.

Tabel 8.9. Svarpersoner fordelt efter udsathed for kriminalitet og efter, i hvilket omfang de er bekymrede for vold og kriminalitet i samfundet, 2015, pct.

	Ikke udsat	Udsat	I alt
Meget bekymret	17 %	22 %	18 %
En del bekymret	27 %	24 %	26 %
Kun lidt bekymret	41 %	40 %	41 %
Slet ikke bekymret	15 %	13 %	15 %
Alle	100 %	100 %	100 %

9. LITTERATUR

- Andersen, Ole Ejnar: *Ofre for vold og overfald, 2. halvår 1980, 1982 og 1984*. AIM Media- og Sociale Undersøgelser, 26. juni 1985 (stencil).
- Andersen, Ole Ejnar: "Kriminalitetsrisikoen var i 1984 25 % - og mindst blandt de ældre", AIM-NYT, 12. juli 1985a.
- Andersen, Ole Ejnar: *Ofre for vold og overfald i Danmark 1971-1984*, Forskningsrapport nr. 27, Justitsministeriet: Kriminalpolitisk Forskningsgruppe, december 1985b.
- Andersen, Ole Ejnar: *Ofre for vold og overfald, 2. halvår 1986*. AIM Media- og Sociale Undersøgelser, November 1987 (stencil).
- Balvig, Flemming: *Angst for kriminalitet. Lov-og-orden tendenser i en dansk provinsby*. København: Gyldendal, 1978.
- Balvig, Flemming: *Studier over tyveriforbrydelsen I-V*, Forskningsrapport nr. 12 (1980), 13 (1980), 14 (1980), 20 (1982) og 22 (1983), Justitsministeriet: Kriminalpolitisk Forskningsgruppe, 1980-83.
- Balvig, Flemming: "Befolkningssammensætningen og den fremtidige kriminalitetsudvikling", i Rapport fra 27. nordiske forskerseminar i Ljusterö, Sverige, Nordisk Samarbejdsråd for Kriminologi, 1985a, s. 41-88.
- Balvig, Flemming m.fl.: *Gadevold*. København: Det Kriminalpræventive Råd, 1985b.
- Balvig, Flemming: *Den tyvagtige dansker. Brudstykker af kriminalitetens udvikling gennem tre århundreder, fra 1725 til 2025*. København: Borgens Forlag, 1987.
- Balvig, Flemming: *Ungdom oplever mere vold! En oversigt over danske voldsofferundersøgelser 1970-94*. København: Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 1995.
- Balvig, Flemming: *En rundrejse i voldens nutidshistorie*. København: Det Kriminalpræventive Råd, 1997.
- Balvig, Flemming: *Vold på gaden, i hjemmet og på arbejdet. Oversigt over resultater fra voldsofferundersøgelsen 1995/96*. København: Information fra Rigspolitechefen, Rigspolitechefens trykkeri, 1998.
- Balvig, Flemming: *Det voldsomme samfund. Om vold som problem og fængslet som løsning*. Bind II: USA og Danmark. København: Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 2000a.
- Balvig, Flemming: *Det voldsomme samfund. Om vold som problem og fængslet som løsning*. Bind I: Fortid og nutid. København: Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 2000b.
- Balvig, Flemming: *Den ungdom!* København: Det Kriminalpræventive Råd, 2006.
- Balvig, Flemming: *Kriminalitetsudviklingen*. København: Det Kriminalpræventive Råd, 2015.
- Balvig, Flemming, Lars Holmberg og Maria Pi Højlund Nielsen: *Verdens bedste politi. Politireformen i Danmark 2007-2011*. København: Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 2011.
- Balvig, Flemming og Britta Kyvsgaard: *Danskernes udsathed for kriminalitet, 1987 til 2005*. København: Københavns Universitet/Justitsministeriet/Det Kriminalpræventive Råd/Rigspolitechefen, 2006a. Ikke længere tilgængelig.

- Balvig, Flemming og Britta Kyvsgaard: *Volden i Danmark 1995 og 2005*. København: Københavns Universitet/Justitsministeriet/Det Kriminalpræventive Råd/Rigspolitichefen, 2006b. Ikke længere tilgængelig.
- Balvig, Flemming og Britta Kyvsgaard: *Vold og overgreb mod kvinder. Dansk rapport vedrørende deltagelse i International Violence Against Women Survey (IVAWS)*. København: Københavns Universitet/Justitsministeriets Forskningsenhed, 2006c. www.jm.dk
- Balvig, Flemming og Britta Kyvsgaard: *Danskernes udsathed for kriminalitet 2005/2006*. København: Københavns Universitet/Justitsministeriet/Det Kriminalpræventive Råd/Rigspolitichefen, marts 2007. Ikke længere tilgængelig.
- Balvig, Flemming og Britta Kyvsgaard: *Udsathed for vold og andre former for kriminalitet. Offerundersøgelserne 2005-2007*. København: Københavns Universitet/Justitsministeriet/Det Kriminalpræventive Råd/Rigspolitichefen, oktober 2008. Ikke længere tilgængelig.
- Balvig, Flemming og Britta Kyvsgaard: *Man anmelder da vold*. Københavns Universitet/Justitsministeriet/Det Kriminalpræventive Råd/Rigspolitiet, marts 2009. www.jm.dk/www.dkr.dk
- Balvig, Flemming og Britta Kyvsgaard: *Udsathed for vold og andre former for kriminalitet. Offerundersøgelserne 2005-2008*. København: Københavns Universitet/Justitsministeriet/Det Kriminalpræventive Råd/Rigspolitichefen, april 2009.
- Balvig, Flemming og Britta Kyvsgaard: *Udsathed for vold og andre former for kriminalitet. Offerundersøgelserne 2005-2009 med delvis opdatering for 2010*. København: Københavns Universitet/Justitsministeriet/Det Kriminalpræventive Råd/Rigspolitichefen, november 2010.
- Balvig, Flemming, Bjarne Laursen, Karin Sten Madsen, Maj-Britt Elise Martinussen og Katrine Sidenius: *Voldtægt der anmeldes ... Del III: Udviklingen – især med henblik på fuldbredede overfaldsvoldtægter*. Det Kriminalpræventive Råd, maj 2009.
- Blum, Jacques og Michael Porsager: *Det andet Danmark*. Social Årbog 87/88. København: Politikens Forlag, 1987.
- Brink, Ole: *Vold i Århus*, Aarhus Universitet: Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet, 1999.
- Brink, Ole og Villy Sørensen: "Er voldens mørketal faldende?", i *Nordisk Tidsskrift for Kriminalvidenskab*, nr. 4, december 2001, s. 230-239.
- Brå: Nationella Trygghetsundersökningen 2008. Rapport 2009:2.
- Brå: Våld mot kvinnor och män i nära relationer. Rapport 2009:12.
- Brå: Nationella Trygghetsundersökningen 2011. Rapport 2012:2.
- Brå: Hatbrott 2012. Rapport 2013:16
- Brå: Hatbrott 2014. Rapport 2015:13
- Christensen, Else og Inger Koch-Nielsen: *Vold ude og hjemme. En undersøgelse af fysisk vold mod kvinder og mænd*. København: Socialforskningsinstituttet, Rapport 92:4, 1992.

- Christiansen, Jørgen Møller: *Vold på arbejdet – med særlig vægt på FTF-medlemmers arbejdspladser*. København: Center for Alternativ Samfundsanalyse, 2005.
- Christiansen, Jørgen Møller: *Vold, intimidering samt traumatiske oplevelser i arbejdet*. København: Center for Alternativ Samfundsanalyse, 2006.
- Dalgaard, Tommy, Chris Kjeldsen og Inge Toft Kristensen: *Landdistriktskommuner – Indikatorer for landdistrikt*. Tjele: Danmarks Jordbrugsforskning, 2006.
- Danielsson, Petri, Venla, Salmi: “Intimate partner violence victimization and household financial strain”, *Journal of Scandinavian Studies*, 2014, vol. 15 no. 2, 159-66.
- Døllner, Leise: *Gadevold - overfald eller sammenfald?* København: Kriminalistisk Institut, Københavns Universitet, 1991.
- European Sourcebook of Crime and Criminal Justice Statistics – 2006. WODC 2006.
- European Sourcebook of Crime and Criminal Justice Statistics – 2014. Helsinki: Heuni 2014.
- Færgemann, Christian, Lauritsen, Jens M., Brink, Ole og Mortensen, Preben Bo: “Do repeat victims of interpersonal violence have different demographic and socioeconomic characters from non-repeat victims of interpersonal violence and the general population? A population-based case-control study”, *Scandinavian Journal of Public Health*, 2010, 38, s. 524-532.
- Juel, Knud og Laursen, Bjarne: *Vold I Danmark belyst ud fra voldsofrets kontakt til sygehuse*. København: Statens Institut for Folkesundhed, 2014.
- Justitsministeriets Forskningskontor (2016): *Udviklingen i børne- og ungdomskriminalitet 2006-2015 – med separate opgørelser for kommuner og politikredse*. Justitsministeriet, april 2015, www.jm.dk
- Justitsministeriets Forskningskontor (2014): *Drab i Danmark 2008-2011*. Justitsministeriet, januar 2014, www.jm.dk
- Justitsministeriets Forskningskontor (2013): *Udviklingen i børne- og ungdomskriminalitet 2001-2012 – med separate opgørelser for kommuner og politikredse*. Justitsministeriet, marts 2013, www.jm.dk
- Justitsministeriets Forskningskontor (2012): *Udviklingen i omfang og art af ungdomskriminalitet 2002-2011*. Justitsministeriet, 2012, www.jm.dk
- Kjøller, Mette og Niels Kr. Rasmussen: *Sundhed og sygelighed i Danmark 2000 & udviklingen siden 1987*. København: Statens Institut for Folkesundhed, 2002.
- Kongstad, Annalise og Peter Kruize: *Når det kommer tæt på. Effekter af hjemmehøveri på lokalsamfundets beboere i forhold til tryghed, sikring og adfærd*. Justitsministeriet 2011, www.jm.dk.
- Kongstad, Annalise og Peter Kruize: *Trickytyverier i beboelse*. Justitsministeriet 2012, www.jm.dk.
- Kruize, Peter, David W.M. Sorensen og David Dreyer Lassen: *Vold mod offentligt ansatte*. Odense: Syddansk Universitetsforlag og Rockwoolfonden, 2008.
- Kruize, Peter: ”Internetkriminalitet 2014. Offerundersøgelse om identitetstyveri, bedrageri, afpresning og chikane i cyberspace.” København: Det Kriminalpræventive Råd, 2015.

- Kyvsgaard, Britta: *Gaderøveri og røveri i ofrets hjem m.v.* København: Justitsministeriet 2008, www.jm.dk.
- Kyvsgaard, Britta: "Jo større jo bedre?" i *Kriminalistiske Pejlinger - Festskrift til Flemming Balvig*. København: Jurist- og økonomforbundets forlag, 2015.
- Lardell, Allan: "Kriminalitet fordobles. Dyster spådom fra rigspolitichef", *Politiken*, 12. juli 1987, 1. sektion s. 7.
- Olsen, Ole m.fl.: "Ændringer i det psykiske arbejdsmiljø fra 2000 til 2005." Notat til Arbejdsmiljørådets overvågningsrapport. København: Arbejdsmiljøinstituttet, 2007.
- Politidirektoratet: "Kommenterte STRASAK-tall 2012", Rapport 2013.
- Rambøll: "Vold i Danmark 2014 – Belyst ved tal fra skadestuerne." Rambøll, 2015.
- Rigspolitiet, Nationalt Forebyggelsescenter (NFC): "Hadforbrydelser i 2015. Politiets årsrapport vedrørende hadforbrydelser." Rigspolitiet, juni 2016.
- Sorensen, David WM.: "The Journey to Danish Residential Burglary: Distributions and Correlates Of Crime Trips Made by Convicted Danish Offenders." København: Københavns Universitet, 2005.
- Thulstrup, Jørn m.fl.: "Danskerne 2006 ... derfor holder opsvinget." København: Institut for Konjunktur-Analyse, november 2005.
- van Dijk, Jan, John van Kesteren og Paul Smit: "Criminal Victimization in International Perspective: Key findings from the 2004-2005 ICVS and EU ICS", 2007.
- Westfelt, Lars: *Brott och Straff i Sverige och Europa*. Kriminologiska Institutionen, Stockholms universitet, 2001.
- Wolf, Preben: *Vold i Danmark og Finland 1970/71*. En sammenligning af voldsofre. Projekt Noxa. Forskningsrapport nr. 1 til Nordisk Samarbejdsråd for Kriminologi (stencil), 1972.

10. SPØRGESKEMA

I hvilken grad er du bekymret for vold og kriminalitet i samfundet? (Spørgsmål fra 2015)

- 1 Meget bekymret
- 2 En del bekymret
- 3 Kun lidt bekymret
- 4 slet ikke bekymret

Har du i hovedparten af det forløbne år været i besiddelse af eller rådet over (flere kan "afkryd- ses"):

- 1 Ingen bil
- 2 En - og kun en - bil
- 3 To eller flere biler
- 4 Ingen cykel
- 5 En - og kun en – cykel
- 6 To eller flere cykler
- 7 Knallert/scooter
- 8 Motorcykel
- 9 Båd/skib
- 10 Sommerhus/fritidshus
- 11 Ubeboet rum ved bolig (garage, pulterrum, kælder o.lign.)
- 12 Butik/forretning/virksomhed
- 13 Intet af det nævnte

Hvor ofte går du ud, dvs. er ikke hjemme, om aftenen?

- 1 De fleste aftener i ugens løb
- 2 3-4 aftener om ugen
- 3 1-2 aftener om ugen
- 4 Ikke hver uge

Hvor ofte mødes du med andre mennesker, venner eller bekendte for at feste eller more dig? Her tænkes både på samvær, der foregår i byen, hjemme hos venner eller bekendte eller hos dig selv.

- 1 Typisk flere gange om ugen
- 2 Typisk én gang om ugen
- 3 1-3 gange om måneden
- 4 Nogle gange i løbet af et halvt år
- 5 Sjældnere
- 6 Stort set aldrig

Hvor ofte er dette med risikoen for at blive offer for kriminalitet, det vil sige at blive overfaldet, udsat for tyveri hærværk eller lignende, noget du tænker på?

- 1 Næsten hele tiden
- 2 Ofte
- 3 Af og til
- 4 Sjældent
- 5 Aldrig

Forekomsten af vold diskuteres meget for tiden. Har du indenfor de sidste 12 måneder været udsat for vold eller trusler, som var så alvorlige, at du blev bange?

- 1 Ja, både vold og trusler
- 2 Ja, vold

3 Ja, trusler

4 Nej

Hvor mange gange har du været udsat for vold i de sidste 12 måneder?

Antal: ____

Sidste gang du var udsat for vold, førte det da til synlige mærker eller skader på kroppen?

1 Ja

2 Nej

Hvilke skader eller mærker medførte volden? (beskriv):

Krævede skaderne/mærkerne lægebehandling?

1 Ja

2 Nej

Hvor foregik volden?

1 Egen bolig

2 Voldsudøverens bolig

3 Anden privat bolig

4 På arbejdsplads/skole/udd.inst.

5 På værtshus, cafe, bodega m.m.

6 Offentligt tilgængeligt sted, gade, vej, plads, torv, park, skov

7 Offentligt transportmiddel

8 Andet offentligt tilgængeligt sted

9 Udlandet

10 Andet

Angiv hvor?: _____

Hvor mange personer deltog aktivt i volden imod dig?

1 1 person

2 2 personer

3 3 personer

4 4 personer

5 5 personer eller flere

Var det under udførelse af dit arbejde?

1 Ja

2 Nej

Hvad tror du er hovedgrunden til, at du blev udsat for det?

Svarkategorierne læses ikke op, medmindre det er en hjælp

1 Uenighed, skænderi der udviklede sig

2 Hævn, vrede over noget jeg havde gjort eller ikke ville gøre

3 Misundelse

4 Jalousi

5 Røveri (ville have noget jeg havde)

6 Seksuelt motiveret

7 Regulært 'overfald' der ikke havde noget med mig at gøre (men ikke røveri, tvungen sex)

8 Skulle vise sig

9 Den eller de følte nok, det var mig, der startede

10 Den eller de følte nok, jeg havde været provokerende

11 Personen var psykisk syg eller ude af kontrol (f.eks. pga. alkohol, piller el.lign.)

12 Andet

Hvilken anden grund?: _____

Hvornår skete det?

1 Januar

2 Februar

3 Marts

4 April

5 Maj

6 Juni

7 Juli

8 August

9 September

10 Oktober

11 November

12 December

Hvilken ugedag skete det på?

1 Mandag

2 Tirsdag

3 Onsdag

4 Torsdag

5 Fredag

6 Lørdag

7 Søndag

8 Hverdag

9 Weekend

Hvilket tidspunkt på døgnet skete det?

Tidspunkt: ____

Var du påvirket af alkohol eller andet?

1 Ja, lidt påvirket af alkohol

2 Ja, meget påvirket af alkohol

3 Ja, påvirket af alkohol

4 ja, Påvirket af andet

5 Nej

Kan du give en nærmere beskrivelse af voldsudøveren/den mest aktive i volden - var det en mand eller en kvinde?

1 Mand

2 Kvinde

Hvor gammel var denne person?

1 Under 15 år

2 15-24 år

3 25-39 år

4 40-64 år

5 65 år og derover

Kendte du denne person?

- 1 Ja
- 2 Nej, overhovedet ikke

Hvem var det?

- 1 Nuværende ægtefælle/samlever/kæreste
- 2 En nu forhenværende ægtefælle/samlever/kæreste, som begik volden inden forholdets ophør
- 3 Forhenværende ægtefælle/samlever/kæreste, som begik volden efter forholdets ophør
- 4 Barn/barnebarn/stedbarn
- 5 Forældre/bedsteforældre
- 6 Andet familiemedlem
- 7 (Tidligere) ven/kammerat
- 8 En bekendt, som man havde kendt i mere end 24 timer
- 9 En bekendt, som man havde kendt under 24 timer
- 10 Person i afhængighedsforhold
- 11 Anden person

Var personen påvirket af alkohol eller andet?

- 1 Ja, lidt påvirket af alkohol
- 2 Ja, meget påvirket af alkohol
- 3 Ja, påvirket af alkohol
- 4 ja, Påvirket af andet
- 5 Nej

Blev der anvendt våben/redskaber ved overfaldet?

- 1 Ja
- 2 Nej

Blev våbnet eller redskabet brugt mod dig eller alene anvendt til at true med? (Spørgsmål fra juli 2009)

- 1 Brugt mod mig
- 2 Alene truet med det
- 3 Begge dele (både truet og brugt)

Blev der anvendt skydevåben?

- 1 Ja
- 2 Nej

Blev der anvendt kniv?

- 1 Ja
- 2 Nej

Blev der anvendt slagvåben? (køller, jernstænger m.m.)

- 1 Ja
- 2 Nej

Blev der anvendt andre våben? (flasker, sten m.m.)

- 1 Ja
- 2 Nej

Alt taget i betragtning. hvor alvorlig var denne hændelse for dig, da du blev udsat for den? Var den...?

- 1 Meget alvorlig
- 2 Ret alvorlig
- 3 Ikke særlig alvorlig

Synes du hændelsen var...:

- 1 En kriminel handling
- 2 En forkert, men ikke kriminel handling
- 3 Bare noget der sker

Oplevede du, at det, du blev udsat for, skyldtes racisme?

Med racistisk menes, at man udsættes fordi man har en bestemt etnisk baggrund

- 1 Ja, helt sikkert
- 2 Ja, måske
- 3 Nej

Oplevede du, at det, du blev udsat for, skyldtes seksuel orientering?

Hermed menes, at man udsættes fordi man er homoseksuel eller transseksuel eller fordi gerningsmanden tror, at man er det

- 1 Ja, helt sikkert
- 2 Ja, måske
- 3 Nej

Har du anmeldt volden til politiet?

- 1 Ja
- 2 Nej, men politiet fik at vide om det på anden måde
- 3 Nej

Hvorfor har du ikke anmeldt overfaldet til politiet?: _____

Fik politiet fat i voldsudøveren?

- 1 Ja
- 2 Nej

Hvor mange gange har du været udsat for trusler i de sidste 12 måneder?

Antal: ____

Sidste gang du var udsat for trusler, var det under udførelse af dit arbejde?

- 1 Ja
- 2 Nej

Blev der anvendt våben/redskaber da du blev udsat for trusler?

- 1 Ja
- 2 Nej

Blev våbnet eller redskabet brugt mod dig eller alene anvendt til at true med? (Spørgsmål fra juli 2009)

- 1 Brugt mod mig
- 2 Alene truet med det
- 3 Begge dele (både truet og brugt)

Blev der anvendt skydevåben?

- 1 Ja
- 2 Nej

Blev der anvendt kniv?

- 1 Ja
- 2 Nej

Blev der anvendt slagvåben? (køller, jernstænger m.m.)

- 1 Ja
- 2 Nej

Blev der anvendt andre våben? (flasker, sten m.m.)

- 1 Ja
- 2 Nej

Alt taget i betragtning. hvor alvorlig var denne hændelse for dig, da du blev udsat for den? Var den...?

- 1 Meget alvorlig
- 2 Ret alvorlig
- 3 Ikke særlig alvorlig

Synes du hændelsen var..:

- 1 En kriminel handling
- 2 En forkert, men ikke kriminel handling
- 3 Bare noget der sker

Har du anmeldt truslerne til politiet?

- 1 Ja
- 2 Nej, men politiet fik at vide om det på anden måde
- 3 Nej

Hvorfor har du ikke anmeldt truslerne til politiet?: _____

Fik politiet fat i den eller dem der fremsatte truslerne?

(INTERVIEWER: Mindst 1 af dem der fremsatte truslerne)

- 1 Ja
- 2 Nej

Er der - så vidt du ved - inden for de sidste 12 måneder nogen, der har stjålet eller forsøgt at stjæle penge eller ting, som tilhørte dig?

- 1 Ja
- 2 Nej

[Til interviewer: Hvis nej til ovenstående]

Jeg vil gerne høre specifikt om indbrud i private hjem: Er der – så vidt du ved – inden for de sidste 12 måneder nogen, der har brudt ind eller forsøgt at bryde ind i dit hjem? Her tænkes kun på dine stuer osv., men ikke på udhus, garage, loft og kælder.

- 1 Ja
- 2 Nej

Hvor mange gange har du været udsat for det?

Antal: ____

Anmeldte du tyveriet til politiet?

[Til intervieweren: Hvis flere tyverier, tag udgangspunkt i det sidst forekomne]

- 1 Ja
- 2 Nej, men politiet fik at vide om det på anden måde
- 3 Nej

Omtrent hvor meget blev der stjålet for?

[Til intervieweren: Hvis flere tyverier, tag udgangspunkt i det sidst forekomne. Ingenting - kun et forsøg på tyveri]

Beløb: _____

[Til dem, der har sagt ja til tyveri]

Hvilke af dine ejendele blev udsat for tyveri eller forsøg på tyveri (sidste gang)?

- 1 Intet. Det var kun forsøg
- 2 Bil
- 3 Motorcykel
- 4 Knallert
- 5 Cykel
- 6 Båd/skib
- 7 Noget fra hus/lejlighed/værelse hvor jeg bor
- 8 Noget fra garage/kælder/loftsrum/udhus/have ved min bopæl
- 9 Noget fra/på min arbejdsplads
- 10 Noget fra mit sommerhus/fritidshus
- 11 Noget jeg havde på mig (tasketyveri/lommetyveri)
- 12 Andet

Hvilket andet?: _____

[Til intervieweren: Hvis ovenstående svar er 7]

Skete tyveriet eller forsøget herpå ved, at der blev brudt ind i dit hjem, eller var det gæster eller andre, som var blevet lukket ind, der gjorde det?

- 1 Det skete ved indbrud eller forsøg herpå
- 2 Det var gæster/nogen der var lukket ind

[Til intervieweren: Hvis flere tyverier og svaret på ovenstående ikke er 7]

Er der nogen af de andre tyverier (eller: 'det andet' hvis alene 2), du har været udsat for inden for de seneste 12 måneder, der skete ved, at der blev brudt ind i eller forsøgt at bryde i dit hjem?

- 1 Ja
- 2 Nej

[Til intervieweren: hvis man har haft indbrud i eget hjem sidst eller i et af de evt. tidligere indbrud]
Omtrent hvor meget blev der stjålet for ved indbruddet?

Beløb: _____

Anmeldte du det til forsikringsselskab? (Stilles ikke, hvis kun forsøg)

- 1 Ja
- 2 Nej, men jeg er forsikret, og jeg ville nok have fået erstatning, hvis jeg havde anmeldt det
- 3 Nej. Jeg er ganske vist forsikret, men tror ikke jeg ville få erstatning
- 4 Nej, for jeg har en tyveriforsikring

Fik du det stjålne tilbage eller erstattet? (Stilles ikke, hvis kun forsøg)

- 1 Jeg fik det hele ubeskåret tilbage
- 2 Jeg fik noget tilbage og erstatning (hel eller delvis) for resten (Stilles kun hvis ja på ovenstående spørgsmål)
- 3 Jeg fik intet tilbage, men fik erstatning (hel eller delvis) (Stilles kun hvis ja på ovenstående spørgsmål)
- 4 Jeg fik intet tilbage og heller ikke erstatning (Stilles kun hvis ja på ovenstående spørgsmål)
- 5 Jeg fik noget tilbage (Stilles kun hvis Nej på ovenstående spørgsmål)
- 6 Jeg fik ikke noget tilbage eller nogen erstatning (Stilles kun hvis Nej på ovenstående spørgsmål)

Har du været udsat for hærværk f.eks. rudeknusning, at dine bildæk er blevet skåret op eller at andre ting er blevet ødelagt indenfor de seneste 12 måneder?

- 1 Ja
- 2 Nej

Hvor mange gange har du været udsat for det?

Antal: ____

Omtrent hvor meget beløb skaderne ved hærværket sig til?

[Til intervieweren: Hvis flere hærværk, tag udgangspunkt i det sidst forekomne]

Beløb: _____

Anmeldte du skaderne til politiet?

[Til intervieweren: Hvis flere hærværk, tag udgangspunkt i det sidst forekomne]

- 1 Ja
- 2 Nej, men politiet fik at vide om det på anden måde
- 3 Nej

Hvilke af dine ejendele blev udsat for hærværk (sidste gang)?

- 1 Bil
- 2 Motorcykel
- 3 Knallert
- 4 Cykel
- 5 Båd/skib
- 6 Hus/lejlighed/værelse hvor jeg bor
- 7 Garage/kælder/loftsrum/udhus/have ved min bopæl
- 8 Min arbejdsplads
- 9 Mit sommerhus/fritidshus
- 10 Andet

Hvilket andet?: _____

Anmeldte du det til forsikringsselskab?

- 1 Ja
- 2 Nej, men jeg er forsikret, og jeg ville nok have fået erstatning, hvis jeg havde anmeldt det
- 3 Nej. Jeg er ganske vist forsikret, men tror ikke jeg ville få erstatning
- 4 Nej, for jeg har en forsikring, der dækker hærværk.

Fik du det ødelagte erstattet?

- 1 Der blev ikke ødelagt noget, det var kun forsøg
- 2 Jeg fik fuld erstatning
- 3 Jeg fik delvis erstatning
- 4 Jeg fik ingen erstatning

Nu vil jeg gerne spørge dig om nogle andre ubehagelige oplevelser, du måske har haft. Kan du fortælle mig, om du inden for DE SENESTE 5 ÅR har været udsat for at en mand ved brug af vold eller trusler om vold har FORSØGT at tvinge dig til eller RENT FAKTISK har tvunget dig til samleje?

Forsøg på og tvungne samlejer fra kærester, ægtefæller og andre seksuelle partnere tæller også med.

- 1 Ja
- 2 Nej

Hvor mange gange inden for de sidste 5 år har du været udsat for den slags?

Antal: ____

Hvornår skete det?

- 1 Inden for de seneste 12 måneder
- 2 Mellem 1 år og 2 år siden
- 3 Mellem 2 år og 3 år siden
- 4 Mere end 3 år siden

Var det et forsøg eller blev du rent faktisk tvunget til samleje?

- 1 Forsøg på samleje
- 2 Tvunget til samleje

Førte det da til synlige mærker eller skader på kroppen?

- 1 Ja
- 2 Nej

Hvilke skader eller mærker medførte det? (beskriv): _____

Krævede skaderne/mærkerne lægebehandling?

- 1 Ja
- 2 Nej

Følte du, at du var i livsfare (under hændelsen)?

- 1 Ja
- 2 Nej

Hvor foregik det?

- 1 Egen bolig
- 2 I hans bolig
- 3 Anden privat bolig
- 4 På arbejdsplads/skole/udd.inst.
- 5 På værtshus, cafe, bodega m.m.
- 6 Offentligt tilgængeligt sted, gade, vej, plads, torv, park, skov
- 7 Offentligt transportmiddel
- 8 Andet offentligt tilgængeligt sted
- 9 Udlandet
- 10 Andet. Angiv hvor?: _____

Var der flere end én, der tvang dig?

- 1 Ja
- 2 Nej

Hvor mange personer tvang dig?

- 1 2 personer
- 2 3 personer
- 3 4 personer
- 4 5 personer eller flere

Skete det til en fest eller i forbindelse med en fest?

'I forbindelse med' betyder at det kan være sket på vej til og fra, men også efter at være fulgt hjem eller med hjem e.lign.)

- 1 Ja, til eller i forbindelse med en privat fest
- 2 Ja, til eller i forbindelse med en tur i byen (restaurant, værtshus, diskotek e.lign.)
- 3 Nej

Hvilken måned skete det?

- 1 Januar
- 2 Februar
- 3 Marts
- 4 April
- 5 Maj
- 6 Juni
- 7 Juli
- 8 August
- 9 September
- 10 Oktober
- 11 November
- 12 December

Hvilken ugedag skete det på?

- 1 Mandag
- 2 Tirsdag
- 3 Onsdag
- 4 Torsdag
- 5 Fredag
- 6 Lørdag
- 7 Søndag
- 8 Hverdag
- 9 Weekend

Hvilket tidspunkt på døgnet skete det?

Tidspunkt: __

Var du påvirket af alkohol eller andet?

- 1 Ja, lidt påvirket af alkohol
- 2 Ja, meget påvirket af alkohol
- 3 Ja, påvirket af alkohol
- 4 ja, Påvirket af andet
- 5 Nej

Har den (eller de) der gjorde det, gjort det samme mod dig før?

- 1 Nej, aldrig
- 2 Ja, en enkelt gang
- 3 Ja, to gange
- 4 Ja, tre eller flere gange

Tror du, at det var tilfældigt, at det lige var dig, det gik udover?

- 1 Ja, fuldstændig tilfældigt
- 2 Ikke fuldstændig tilfældigt, men kunne også have været en anden
- 3 Nej, ikke tilfældigt at det lige var/blev mig

Kan du give en nærmere beskrivelse af ham der gjorde det (den mest aktive)

Hvor gammel var denne person?

- 1 Under 15 år
- 2 15-24 år
- 3 25-39 år
- 4 40-64 år
- 5 65 år og derover

Omtrent hvor gammel var du selv, da det skete?

Alder: __

Kendte du denne person?

- 1 Ja
- 2 Nej, overhovedet ikke

Hvem var det?

- 1 Nuværende ægtefælle/samlever/kæreste
- 2 En nu forhenværende ægtefælle/samlever/kæreste, som begik volden inden forholdets ophør
- 3 Forhenværende ægtefælle/samlever/kæreste, som begik volden efter forholdets ophør
- 4 Barn/barnebarn/stedbarn
- 5 Forældre/bedsteforældre
- 6 Andet familiemedlem
- 7 (Tidligere) ven/kammerat
- 8 En bekendt, som man havde kendt i mere end 24 timer
- 9 En, som man netop har mødt på et værtshus, til en fest el.lign.
- 10 En, som man netop har mødt gennem internettet
- 11 En bekendt, som man havde kendt under 24 timer
- 12 Person i afhængighedsforhold (fx plejebarn, patient el.lign.)
- 13 Person man selv var i et afhængighedsforhold til (fx chef, lærer, læge, politimand, taxa-chauffør el.lign.)
- 14 Anden person

Var personen påvirket af alkohol eller andet?

- 1 Ja, lidt påvirket af alkohol
- 2 Ja, meget påvirket af alkohol
- 3 Ja, påvirket af alkohol
- 4 ja, Påvirket af andet
- 5 Nej

Blev du slået eller sparket eller blev der anvendt anden form for fysisk vold mod dig?

- 1 Ja
- 2 Nej

Blev der anvendt våben/redskaber ved overfaldet? (Spørgsmål indtil juni 2009)

- 1 Ja, anvendt
- 2 Ja, truet med
- 3 Nej

Blev du truet med våben/redskaber ved overfaldet? (Spørgsmål fra juli 2009)

- 1 Ja, jeg blev truet med våben/redskab - men det blev ved truslen
- 2 Våben/redskab blev direkte brugt imod mig
- 3 Nej

Blev der anvendt skydevåben?

- 1 Ja
- 2 Nej

Blev der anvendt kniv?

- 1 Ja
- 2 Nej

Blev der anvendt slagvåben? (køller, jernstænger m.m.)

- 1 Ja
- 2 Nej

Blev der anvendt andre våben? (flasker, sten m.m.)

- 1 Ja
- 2 Nej

Blev der anvendt bedøvende middel, sovemiddel eller andet som gjorde, at du ikke vidst, hvad der foregik, eller ikke kunne forsvare dig?

- 1 Ja, helt sikkert
- 2 Ja, måske
- 3 Nej

Alt taget i betragtning. hvor alvorlig var denne hændelse for dig, da du blev udsat for den? Var den...?

- 1 Meget alvorlig
- 2 Ret alvorlig
- 3 Ikke særlig alvorlig

Synes du, at det er noget, der påvirker hvordan du har det med dig selv og dit liv i dag?

- 1 Ja, i meget høj grad
- 2 I temmelig høj grad
- 3 En del
- 4 Lidt, en lille grad
- 5 Slet ikke

Synes du hændelsen var..:

- 1 En kriminell handling
- 2 En forkert, men ikke kriminell handling
- 3 Bare noget der sker

Har du fortalt om det skete til andre:

Til familie?

- 1 Ja
- 2 Nej

Til venner/bekendte?

- 1 Ja
- 2 Nej

Til nogen på min arbejdsplads/studie?

- 1 Ja
- 2 Nej

Til krisecentre el.lign?

- 1 Ja
- 2 Nej

Til læger/behandlere/psykologer/psykiatere (ikke krisecentre)?

- 1 Ja
- 2 Nej

Til myndigheder/autoriteter uden for politiet, fx skolelærer, socialrådgiver el.lign.?

- 1 Ja
- 2 Nej

Har du anmeldt det til politiet?

- 1 Ja
- 2 Nej, men politiet fik at vide om det på anden måde
- 3 Nej

Har du fortalt det til nogen andre i det hele taget?

- 1 Nej Ingen
- 2 Ja, men ingen af de nævnte

Hvad er hovedgrunden til, at du ikke har fortalt det til nogen?

- 1 Det var ikke så alvorligt
- 2 Følte skyld/skam/flov/pinligt
- 3 Bange for hævn/angst
- 4 For at beskytte ham der gjorde det
- 5 Ingen ville tro mig
- 6 Andet

Hvilken anden grund?: _____

Var der nogen der opdagede det eller fortalte du det til nogen umiddelbart efter, at det var sket?

- 1 Ja, nogen opdagede det/fortalte det umiddelbart efter (inden for 24 timer) til nogen?
- 2 Nej, fortalte det første senere eller det blev først opdaget af andre senere (mere end 24 timer efter)

Hvorfor har du ikke anmeldt overfaldet til politiet?

Vigtigt at dette bliver nøje beskrevet: _____

Fik politiet fat i ham der gjorde det?

- 1 Ja
- 2 Nej

Hvad var det for et arbejde du havde, da du blev udsat for vold eller trusler om vold (eller voldtægt) under udførelse af dit arbejde?

- 1 Arbejder med særligt belastede klienter (fx demente, unge på døgninstitution, psykisk syge)
- 2 Har kontrol-/overvågningsarbejde (fx politibetjent, dørvogter, p-vagt, billetkontrollør)
- 3 Arbejder med transport af mennesker (fx buschauffør, taxachauffør)
- 4 Har anden form for risikobetonet arbejde: Hvad (beskriv)
- 5 Har ikke et særligt risikobetonet arbejde: Hvad (beskriv)

11. BILAGSTABELLER

Bilagstabel 3.1. Tyveriofre fordelt efter alder, 2005-2015. pct.

	16-24 år	25-39 år	40-74 år	Alle
2005	21 %	14 %	10 %	13 %
2006	24 %	14 %	9 %	12 %
2007	15 %	12 %	10 %	11 %
2008	16 %	14 %	10 %	12 %
2009	14 %	14 %	8 %	11 %
2010	17 %	14 %	10 %	12 %
2011	17 %	14 %	10 %	12 %
2012	18 %	14 %	9 %	12 %
2013	16 %	12 %	9 %	11 %
2014	16 %	10 %	9 %	10 %
2015	12 %	11 %	8 %	9 %

Bilagstabel 3.2. Andelen af tyverier, der er blevet politianmeldt, fordelt efter alder, 2005-2015, pct.

	16-24 år	25-39 år	40-74 år	Alle
2005	53 %	62 %	77 %	67 %
2006	54 %	63 %	72 %	65 %
2007	48 %	67 %	66 %	63 %
2008	32 %	69 %	72 %	64 %
2009	55 %	71 %	74 %	69 %
2010	48 %	65 %	72 %	65 %
2011	55 %	71 %	72 %	68 %
2012	52 %	64 %	68 %	63 %
2013	48 %	55 %	64 %	58 %
2014	42 %	59 %	66 %	64 %
2015	45 %	62 %	66 %	61 %

Bilagstabel 3.3. Tyveriofre fordelt efter de umiddelbare økonomiske skader ved de tyverier danske mellem 16 og 74 år har været udsat for samt efter om tyveriet er anmeldt eller ej, 2015, pct.

	Anmeldt	Ikke-anmeldt	Alle
0 - 499 kr.	25 %	53 %	36 %
500 - 2.999 kr.	16 %	29 %	21 %
3.000 - 4.999 kr.	10 %	5 %	8 %
5.000 - 9.999 kr.	23 %	10 %	18 %
Over 10.000 kr.	27 %	3 %	18 %
I alt	100 %	100 %	100 %

Bilagstabel 3.4. Tyveriofre fordelt efter evt. anmeldelse til forsikringsselskab, 2015, pct.

	Andel
Ja	45 %
Nej, men jeg er forsikret og ville nok have fået erstatning, hvis jeg havde anmeldt det	12 %
Nej. Jeg er ganske vist forsikret, men tror ikke, jeg ville få erstatning	30 %
Nej, for jeg har ikke en tyveriforsikring	14 %
I alt	100 %

Bilagstabel 3.5. Tyverier fordelt efter de umiddelbare økonomiske skader ved tyverierne samt efter, om de er anmeldt og ikke anmeldt til et forsikringsselskab, 2015, pct.

	Anmeldt til forsikringen	Ikke anmeldt til forsikringen	Alle
0 - 499 kr.	15 %	53 %	36 %
500 – 2.999 kr.	14%	26 %	21 %
3.000 - 4.999 kr.	9 %	6 %	8 %
5.000 - 9.999 kr.	28 %	11 %	18 %
Over 10.000 kr.	34 %	4 %	17 %
I alt	100 %	100 %	100 %

Bilagstabel 3.6. Ofre for indbrud fordelt efter køn, 2015, pct.

	Andel ofre blandt køn	Fordeling af ofre
Mænd	3,3 %	56 %
Kvinder	2,6 %	44 %
I alt	3,0 %	100 %

Bilagstabel 3.7. Ofre for indbrud fordelt efter indkomst, 2015, pct.

Indkomst	Andel ofre i aldersgruppen	Fordeling af ofre
0-99.999 kr.	3,8 %	23 %
100.000-239.999 kr.	2,6 %	21 %
240.000-324.999 kr.	1,7 %	9 %
325.000-549.999 kr.	2,6 %	24 %
550.000 kr. eller mere	6,2 %	23 %
I alt	3,0 %	100 %

Bilagstabel 3.8. Regressionsanalyse vedrørende udsathed for tyveri, 2010-15 (n=42.984). Startmodel.

Variabel	Andel ofre i pct.	Parameter-estimat	Signifikansniveau	OR	95 pct. konfidensinterval for OR	
					Nedre	Øvre
Mænd	11,3 %	,096	,003	1,100	1,034	1,171
16-24 år	15,3 %	,412	,000	1,510	1,331	1,713
25-39 år	11,9 %	,132	,000	1,141	1,098	1,185
Har en indkomst på 100.000-239.999	10,6 %	,154	,004	1,167	1,050	1,296
Har en indkomst på 240.000-324.999	9,6 %	,103	,114	1,108	,976	1,259
Har en indkomst på 325.000-549.999	10,5 %	,131	,044	1,140	1,004	1,296
Har en indkomst på mere end 550.000	12,4 %	,200	,009	1,221	1,050	1,420
Enlig uden børn	12,6 %	,206	,000	1,229	1,134	1,332
Enlig med børn	14,2 %	,290	,000	1,336	1,181	1,512
Par uden børn	9,5 %	-,104	,015	,901	,828	,980
Andre familietyper	14,4 %	,155	,031	1,168	1,014	1,345
Studerende	15,5 %	,236	,000	1,267	1,112	1,443
Arbejdsløs	9,5 %	-,091	,139	,913	,809	1,030
Pensionist	6,2 %	-,412	,000	,662	,581	,755
Selvstændig erhvervsdrivende	16,2 %	,270	,000	1,311	1,133	1,516
Faglært arbejder	8,8 %	-,224	,000	,799	,720	,887
Ufaglært arbejder	9,7 %	-,115	,080	,891	,784	1,014
Anden herkomst end dansk	11,0 %	,101	,322	1,106	,906	1,350
Er ugentligt eller oftere hjemmefra om aftenen	11,7 %	,106	,002	1,112	1,040	1,189
Går ugentligt eller oftere ud for at more sig	12,0 %	,128	,000	1,137	1,063	1,216
Ejerskab over to biler, sommerhus og/eller båd	11,2 %	,154	,000	1,167	1,089	1,250
Ejer butik eller virksomhed	15,1 %	,336	,000	1,399	1,250	1,565

Bilagstabel 3.9. Regressionsanalyse vedrørende udsathed for tyveri, 2010-15 (n=42.984). Slutmodel.

Variabel	Andel ofre i pct.	Parameter-estimat	Signifikansniveau	OR	95 pct. konfidensinterval for OR	
					Nedre	Øvre
Mænd	11,3 %	,104	,001	1,110	1,044	1,180
16-24 år	15,3 %	,403	,000	1,496	1,320	1,695
25-39 år	11,9 %	,129	,000	1,138	1,096	1,182
Har en indkomst på 100.000-239.999	10,6 %	,153	,004	1,165	1,049	1,294
Har en indkomst på 240.000 eller mere	10,5 %	,120	,044	1,127	1,003	1,266
Enlig uden børn	12,6 %	,204	,000	1,226	1,131	1,328
Enlig med børn	14,2 %	,287	,000	1,333	1,178	1,508
Par uden børn	9,5 %	-,107	,012	,899	,826	,977
Andre familietyper	14,4 %	,155	,031	1,168	1,015	1,345
Studerende	15,5 %	,344	,000	1,410	1,247	1,595
Pensionist	6,2 %	-,313	,000	,731	,645	,829
Selvstændig erhvervsdrivende	16,2 %	,384	,000	1,468	1,254	1,718
Faglært arbejder	8,8 %	-,122	,042	,885	,786	,996
Funktionær	10,6 %	,117	,019	1,124	1,019	1,239
Er ugentligt eller oftere hjemmefra om aftenen	11,7 %	,106	,002	1,112	1,040	1,189
Går ugentligt eller oftere ud for at more sig	12,0 %	,129	,000	1,137	1,064	1,216
Ejerskab over to biler, sommerhus og/eller båd	11,2 %	,157	,000	1,170	1,092	1,253
Ejer butik eller virksomhed	15,1 %	,341	,000	1,407	1,257	1,574

Bilagstabel 3.10. Regressionsanalyse vedrørende udsathed for indbrud, 2012-15 (n=28.227). Startmodel.

Variabel	Andel ofre i pct.	Parameter-estimat	Signifikansniveau	OR	95 pct. konfidensinterval for OR	
					Nedre	Øvre
Mænd	3,3 %	,014	,844	1,014	,882	1,166
16-24 år	3,4 %	-,170	,278	,843	,620	1,148
25-39 år	2,9 %	-,094	,039	,910	,832	,995
Har en indkomst på 0-99.999	3,7 %	-,290	,074	,748	,544	1,029
Har en indkomst på 100.000-239.999	2,8 %	-,465	,001	,628	,477	,828
Har en indkomst på 240.000-324.999	2,7 %	-,546	,000	,579	,446	,752
Har en indkomst på 325.000-549.999	3,1 %	-,437	,000	,646	,517	,806
Enlig uden børn	2,9 %	-,178	,058	,837	,696	1,006
Enlig med børn	3,9 %	,131	,374	1,140	,854	1,523
Par uden børn	2,8 %	-,213	,027	,808	,669	,976
Andre familietyper	2,9 %	-,243	,176	,785	,552	1,115
Studerende	3,5 %	,111	,491	1,118	,815	1,533
Arbejdsløs	3,0 %	-,028	,837	,972	,744	1,271
Pensionist	2,8 %	-,119	,385	,888	,679	1,161
Selvstændig erhvervsdrivende	3,8 %	,207	,265	1,230	,855	1,768
Faglært arbejder	2,7 %	-,144	,240	,866	,682	1,101
Ufaglært arbejder	3,0 %	-,028	,853	,973	,727	1,302
Anden herkomst end dansk	4,4 %	,367	,028	1,443	1,040	2,003
Er ugentligt eller oftere hjemmefra om aftenen	3,4 %	,094	,209	1,099	,948	1,274
Går ugentligt eller oftere ud for at more sig	3,4 %	,140	,066	1,150	,991	1,336
Ejerskab over to biler, sommerhus og/eller båd	3,5 %	,080	,311	1,083	,928	1,265
Ejer butik eller virksomhed	3,2 %	-,264	,077	,768	,573	1,029

Bilagstabel 3.11. Regressionsanalyse vedrørende udsathed for indbrud, 2012-15 (n=28.227). Slutmodel.

Variabel	Andel ofre i pct.	Parameter-estimat	Signifikansniveau	OR	95 pct. konfidensinterval for OR	
					Nedre	Øvre
Har en indkomst på 0-99.999	3,7 %	-,340	,005	,712	,562	,902
Har en indkomst på 100.000-239.999	2,8 %	-,533	,000	,587	,469	,733
Har en indkomst på 240.000-324.999	2,7 %	-,614	,000	,541	,425	,688
Har en indkomst på 325.000-549.999	3,1 %	-,477	,000	,621	,500	,770
Enlig uden børn	2,9 %	-,179	,041	,836	,705	,992
Par uden børn	2,8 %	-,206	,026	,814	,679	,975
Går ugentligt eller oftere ud for at more sig	3,4 %	,148	,034	1,159	1,011	1,329

Bilagstabel 4.1. Ofre for hærværk fordelt efter alder, 2005-2015, pct.

	16-24 år	25-39 år	40-74 år	Alle
2005	13 %	9 %	6 %	8 %
2006	9 %	8 %	6 %	7 %
2007	10 %	7 %	5 %	7 %
2008	14 %	10 %	7 %	9 %
2009	4 %	6 %	5 %	5 %
2010	7 %	7 %	5 %	6 %
2011	7 %	7 %	5 %	6 %
2012	6 %	5 %	4 %	5 %
2013	5 %	6 %	4 %	5 %
2014	5 %	7 %	4 %	5 %
2015	5 %	6 %	4 %	4 %

Bilagstabel 4.2. Andelen af hærværk, der er blevet politianmeldt, fordelt efter alder, 2005-2015, pct.

	16-24 år	25-39 år	40-74 år	Alle
2005	30 %	50 %	53 %	47 %
2006	54 %	39 %	55 %	50 %
2007	52 %	43 %	55 %	51 %
2008	26 %	52 %	51 %	46 %
2009	31 %	36 %	48 %	42 %
2010	33 %	46 %	54 %	47 %
2011	38 %	47 %	49 %	46 %
2012	30 %	39 %	47 %	41 %
2013	28 %	36 %	48 %	40 %
2014	39 %	38 %	55 %	46 %
2015	41 %	35 %	46 %	42 %

Bilagstabel 4.3. Andelen af hærværk, der er anmeldt og ikke anmeldt til politiet, fordelt efter de umiddelbare økonomiske skader, 2015, pct.

	Anmeldt	Ikke-anmeldt	Alle
0 - 499 kr.	7 %	26 %	18 %
500 -2.999 kr.	32 %	46 %	40 %
3.000 - 4.999 kr.	16 %	13 %	14 %
5.000 - 9.999 kr.	19 %	7 %	12 %
10.000 kr. eller mere	27 %	8 %	16 %
I alt	100 %	100 %	100 %

Bilagstabel 4.4. Ofre for hærværk fordelt efter om hærværket er anmeldt til et forsikringselskab, 2015, pct.

	Andel
Ja	36 %
Nej, men jeg er forsikret og ville nok have fået erstatning, hvis jeg havde anmeldt det	14 %
Nej. Jeg er ganske vist forsikret, men tror ikke, jeg ville få erstatning	34 %
Nej, for jeg har ikke en forsikring	15 %
I alt	100 %

Bilagstabel 4.5. Ofre for hærværk fordelt efter de umiddelbare økonomiske skader ved hærværk og efter, om hærværket er anmeldt eller ikke anmeldt til forsikringen, 2015, pct.

	Anmeldt til forsikringen	Ikke anmeldt til forsikringen	Alle
0 - 499 kr.	6 %	23 %	17 %
500 - 2.999 kr.	27 %	47 %	40 %
3.000 - 4.999 kr.	14 %	15 %	14 %
5.000 - 9.999 kr.	21 %	8 %	13 %
10.000 kr. eller mere	33 %	7 %	16 %
Alle	100 %	100 %	100 %

Bilagstabel 4.6. Regressionsanalyse vedrørende udsathed for hærværk, 2010-15 (n=43.010). Startmodel.

Variabel	Andel ofre i pct.	Parameter-estimat	Signifikansniveau	OR	95 pct. konfidensinterval for OR	
					Nedre	Øvre
Mænd	5,7 %	,112	,015	1,118	1,022	1,223
16-24 år	6,5 %	,507	,000	1,660	1,385	1,991
25-39 år	6,5 %	,192	,000	1,212	1,149	1,277
Har en indkomst på 100.000-239.999	4,8 %	,193	,018	1,213	1,034	1,422
Har en indkomst på 240.000-324.999	5,1 %	,275	,004	1,317	1,092	1,588
Har en indkomst på 325.000-549.999	5,4 %	,299	,002	1,349	1,117	1,629
Har en indkomst på mere end 550.000	6,6 %	,466	,000	1,593	1,281	1,981
Enlig uden børn	5,9 %	,259	,000	1,295	1,154	1,454
Enlig med børn	6,1 %	,289	,002	1,336	1,116	1,599
Par uden børn	5,0 %	,105	,078	1,110	,988	1,247
Andre familietyper	5,2 %	-,005	,967	,995	,795	1,246
Studerende	6,3 %	,011	,910	1,011	,835	1,224
Arbejdsløs	5,3 %	,112	,190	1,118	,946	1,321
Pensionist	3,0 %	-,404	,000	,668	,551	,809
Selvstændig erhvervsdrivende	7,2 %	,059	,588	1,060	,858	1,311
Faglært arbejder	5,4 %	-,040	,578	,961	,835	1,106
Ufaglært arbejder	4,5 %	-,170	,076	,844	,699	1,018
Anden herkomst end dansk	4,3 %	-,165	,314	,848	,615	1,169
Er ugentligt eller oftere hjemmefra om aftenen	5,7 %	,074	,133	1,076	,978	1,185
Går ugentligt eller oftere ud for at more sig	5,9 %	,121	,013	1,129	1,026	1,243
Ejerskab over to biler, sommerhus og/eller båd	5,5 %	,120	,017	1,128	1,022	1,245
Ejer butik eller virksomhed	7,3 %	,319	,000	1,376	1,174	1,613

Bilagstabel 4.7. Regressionsanalyse vedrørende udsathed for hærværk, 2010-15 (n=43.010). Slutmodel.

Variabel	Andel ofre i pct.	Parameter-estimat	Signifikansniveau	OR	95 pct. konfidensinterval for OR	
					Nedre	Øvre
Mænd	5,7 %	,115	,011	1,122	1,027	1,227
16-24 år	6,5 %	,490	,000	1,632	1,397	1,906
25-39 år	6,5 %	,183	,000	1,201	1,141	1,265
Har en indkomst på 100.000-239.999	4,8 %	,217	,006	1,242	1,063	1,451
Har en indkomst på 240.000-324.999	5,1 %	,264	,003	1,302	1,095	1,549
Har en indkomst på 325.000-549.999	5,4 %	,279	,001	1,322	1,116	1,566
Har en indkomst på mere end 550.000	6,6 %	,446	,000	1,563	1,279	1,909
Enlig uden børn	5,9 %	,235	,000	1,265	1,140	1,405
Enlig med børn	6,1 %	,262	,003	1,300	1,092	1,547
Pensionist	3,0 %	-,431	,000	,650	,548	,771
Ufaglært	4,5 %	-,189	,031	,828	,697	,983
Går ugentligt eller oftere ud for at more sig	5,9 %	,150	,001	1,162	1,062	1,272
Ejerskab over to biler, sommerhus og/eller båd	5,5 %	,119	,018	1,126	1,020	1,242
Ejer butik eller virksomhed	7,3 %	,338	,000	1,403	1,234	1,595

Bilagstabel 5.1. Antal gange 16-74-årige i Danmark har oplevet sig udsat for vold inden for det seneste år forud for interviewtidspunktet, 1995-96, 2005-2015, pct.⁵²

Antal gange udsat	1 gang	2 gange	Mere end 2 gange	Alle	Gennemsnitligt antal gange udsat pr. voldsoffer
1995	74 %	15 %	11 %	100 %	1,8
1996	69 %	16 %	15 %	100 %	2,0
2005	66 %	20 %	14 %	100 %	2,0
2006	65 %	21 %	14 %	100 %	2,2
2007	75 %	12 %	13 %	100 %	1,7
2008	72 %	19 %	9 %	100 %	1,8
2009	71 %	13 %	16 %	100 %	1,9
2010	61 %	20 %	19 %	100 %	2,5
2011	62 %	19 %	19 %	100 %	2,4
2012	60 %	18 %	21 %	100 %	2,6
2013	64 %	15 %	20 %	100 %	2,3
2014	55 %	21 %	23 %	100 %	2,4
2015	62 %	14 %	22 %	100 %	2,9
1995-2015	66 %	17 %	17 %	100 %	2,2

Bilagstabel 5.2. Procent af befolkningen, der har oplevet sig udsat for vold det seneste år forud for interviewtidspunktet, 2005-2015, pct.

Antal gange udsat	1 gang	2 gange	Mere end 2 gange
2005	1,1 %	0,2 %	0,2 %
2006	1,0 %	0,2 %	0,2 %
2007	1,4 %	0,2 %	0,2 %
2008	1,5 %	0,2 %	0,2 %
2009	1,0 %	0,2 %	0,2 %
2010	0,9 %	0,2 %	0,2 %
2011	1,0 %	0,2 %	0,2 %
2012	0,9 %	0,3 %	0,3 %
2013	0,9 %	0,3 %	0,3 %
2014	0,7 %	0,3 %	0,3 %
2015	0,8 %	0,2 %	0,3 %

⁵² Ved beregning af gennemsnittet er det maksimale antal årlige voldstilfælde sat til 20. Det indebærer, at personer, der har svaret "mange gange" og lignende, registreres ligeledes med 20 tilfælde af vold.

Bilagstabel 5.3. Ofre for vold fordelt efter køn, 1995-96, 2005-2015, pct.

	Mand	Kvinde
1995	2,2 %	1,2 %
1996	2,1 %	1,2 %
2005	2,1 %	1,4 %
2006	2,1 %	1,2 %
2007	2,4 %	1,2 %
2008	2,4 %	1,6 %
2009	1,5 %	1,2 %
2010	1,7 %	1,2 %
2011	2,1 %	1,2 %
2012	2,0 %	1,1 %
2013	1,7 %	1,1 %
2014	1,4 %	1,2 %
2015	1,7 %	1,0 %

Bilagstabel 5.4. Kønsfordeling for ofre og gerningspersoner, 1995-96 og 2005-2015, pct.

	Gerningsperson	Offer	
		Mand	Kvinde
1995	Mand	64 %	30 %
	Kvinde	1 %	6 %
1996	Mand	64 %	29 %
	Kvinde	1 %	7 %
2005	Mand	60 %	30 %
	Kvinde	2 %	8 %
2006	Mand	63 %	30 %
	Kvinde	2 %	5 %
2007	Mand	66 %	28 %
	Kvinde	0 %	6 %
2008	Mand	59 %	32 %
	Kvinde	2 %	7 %
2009	Mand	54 %	38 %
	Kvinde	2 %	6 %
2010	Mand	57 %	29 %
	Kvinde	2 %	12 %
2011	Mand	59 %	31 %
	Kvinde	4 %	6 %
2012	Mand	61 %	29 %
	Kvinde	3 %	7 %
2013	Mand	57 %	32 %
	Kvinde	4 %	6 %
2014	Mand	47 %	39 %
	Kvinde	7 %	7 %
2015	Mand	57 %	29 %
	Kvinde	7 %	7 %

Bilagstabel 5.5. Procent i forskellige aldersklasser der har oplevet sig udsat for vold seneste år forud for interviewtidspunktet, 1995-96 og 2005-2015, pct.

	16-19 år	20-24 år	25-29 år	30-49 år	50-74 år
1995	5,2 %	4,2 %	1,9 %	1,3 %	0,6 %
1996	4,8 %	4,9 %	1,6 %	1,4 %	0,5 %
2005	5,7 %	4,7 %	2,7 %	1,6 %	0,6 %
2006	3,9 %	5,9 %	2,6 %	1,4 %	0,6 %
2007	5,8 %	6,8 %	2,4 %	1,4 %	0,7 %
2008	5,2 %	6,9 %	4,4 %	1,4 %	0,8 %
2009	3,3 %	3,6 %	2,5 %	1,3 %	0,5 %
2010	4,4 %	3,9 %	0,6 %	1,3 %	0,7 %
2011	3,5 %	4,4 %	3,0 %	1,5 %	0,6 %
2012	4,3 %	4,0 %	1,9 %	1,2 %	0,6 %
2013	3,5 %	4,2 %	2,5 %	1,0 %	0,7 %
2014	2,3 %	4,0 %	1,3 %	1,3 %	0,6 %
2015	3,0 %	2,7 %	1,3 %	1,2 %	0,8 %

Bilagstabel 5.6. Procent mænd og kvinder i forskellige aldersklasser der har oplevet sig udsat for vold seneste år forud for interviewtidspunktet, 1995-96 og 2005-2015, pct.

		16-19 år	20-24 år	25-29 år	30-49 år	50-74 år
1995	Mand	7,5 %	6,1 %	2,5 %	1,4 %	0,7 %
	Kvinde	2,8 %	2,4 %	1,4 %	1,1 %	0,6 %
1996	Mand	6,5 %	7,6 %	1,5 %	1,6 %	0,5 %
	Kvinde	3,3 %	1,9 %	1,9 %	1,2 %	0,5 %
2005	Mand	6,8 %	6,2 %	3,3 %	2,0 %	0,5 %
	Kvinde	4,7 %	3,0 %	2,2 %	1,1 %	0,7 %
2006	Mand	6,4 %	8,2 %	2,6 %	1,6 %	0,7 %
	Kvinde	1,5 %	3,6 %	2,6 %	1,2 %	0,6 %
2007	Mand	8,2 %	9,2 %	3,2 %	1,7 %	0,7 %
	Kvinde	3,0 %	4,4 %	1,5 %	1,0 %	0,6 %
2008	Mand	7,8 %	9,0 %	4,7 %	1,6 %	0,7 %
	Kvinde	2,6 %	4,5 %	4,2 %	1,2 %	0,8 %
2009	Mand	3,7 %	4,6 %	2,2 %	1,3 %	0,5 %
	Kvinde	2,8 %	2,4 %	2,6 %	1,2 %	0,4 %
2010	Mand	6,4 %	5,1 %	0,7 %	1,1 %	0,8 %
	Kvinde	2,3 %	2,7 %	0,5 %	1,5 %	0,6 %
2011	Mand	5,0 %	6,7 %	3,6 %	1,5 %	0,6 %
	Kvinde	1,8 %	1,7 %	2,2 %	1,5 %	0,5 %
2012	Mand	5,1 %	5,7 %	2,2 %	1,5 %	0,9 %
	Kvinde	3,5 %	2,2 %	1,7 %	0,9 %	0,5 %
2013	Mand	4,6 %	5,0 %	3,5 %	1,2 %	0,6 %
	Kvinde	2,3 %	3,3 %	1,5 %	0,8 %	0,7 %
2014	Mand	2,0 %	4,5 %	1,7 %	1,6 %	0,5 %
	Kvinde	2,3 %	3,5 %	0,7 %	1,1 %	0,7 %
2015	Mand	4,4 %	4,0 %	2,2 %	1,2 %	1,1 %
	Kvinde	1,6 %	1,7 %	0,3 %	1,2 %	0,5 %

Bilagstabel 5.7. Aldersfordeling for ofre og gerningspersoner, 1995-96 og 2005-2015, pct.

	Offer	Gerningsperson		
		Under 24 år	25-39 år ⁵³	Over 39 år
1995	16-24 år	34 %	12 %	
	25-39 år	9 %	20 %	
	Over 39 år	9 %	14 %	
1996	16-24 år	29 %	18 %	
	25-39 år	12 %	18 %	
	Over 39 år	6 %	14 %	
2005	16-24 år	31 %	7 %	1 %
	25-39 år	8 %	13 %	7 %
	Over 39 år	5 %	15 %	11 %
2006	16-24 år	29 %	9 %	3 %
	25-39 år	12 %	11 %	8 %
	Over 39 år	8 %	11 %	8 %
2007	16-24 år	32 %	12 %	2 %
	25-39 år	8 %	13 %	4 %
	Over 39 år	10 %	9 %	7 %
2008	16-24 år	31 %	7 %	1 %
	25-39 år	9 %	17 %	6 %
	Over 39 år	10 %	9 %	8 %
2009	16-24 år	22 %	10 %	3 %
	25-39 år	15 %	16 %	3 %
	Over 39 år	9 %	11 %	8 %
2010	16-24 år	33 %	7 %	2 %
	25-39 år	5 %	10 %	4 %
	Over 39 år	18 %	8 %	12 %
2011	16-24 år	27 %	10 %	2 %
	25-39 år	11 %	9 %	8 %
	Over 39 år	14 %	10 %	6 %
2012	16-24 år	30 %	12 %	2 %
	25-39 år	10 %	9 %	7 %
	Over 39 år	10 %	9 %	10 %
2013	16-24 år	24 %	14 %	3 %
	25-39 år	9 %	10 %	4 %
	Over 39 år	11 %	8 %	11 %
2014	16-24 år	21 %	13 %	2 %
	25-39 år	9 %	13 %	3 %
	Over 39 år	10 %	12 %	13 %
2015	16-24 år	27 %	7 %	1 %
	25-39 år	7 %	17 %	1 %
	Over 39 år	11 %	11 %	19 %

⁵³ I 1995-96 er gerningspersonens alder inddelt i to kategorier og kun op til 64 år.

Bilagstabel 5.8. Antal aktive gerningspersoner, 1995-96 og 2005-2015, pct.

	1 person	2 personer	3 personer	4 personer	5 eller flere personer	I alt
1995	64 %	16 %	10 %	3 %	7 %	100 %
1996	70 %	12 %	6 %	3 %	9 %	100 %
2005	68 %	10 %	7 %	6 %	8 %	100 %
2006	60 %	17 %	7 %	4 %	12 %	100 %
2007	57 %	17 %	8 %	5 %	13 %	100 %
2008	56 %	14 %	15 %	7 %	8 %	100 %
2009	65 %	12 %	5 %	7 %	12 %	100 %
2010	62 %	15 %	8 %	4 %	10 %	100 %
2011	55 %	16 %	10 %	4 %	15 %	100 %
2012	56 %	19 %	11 %	6 %	9 %	100 %
2013	64 %	17 %	6 %	4 %	9 %	100 %
2014	69 %	15 %	5 %	5 %	6 %	100 %
2015	64 %	14 %	6 %	7 %	9 %	100 %

Bilagstabel 5.10. Ofrets kendskab og relation til gerningspersonen, 1995-96 og 2005-2015, pct.

	Helt ukendt	Nuv. ægtefælle/samlever	Tidl. ægtefælle/samlever	Barn/barnebarn	Anden familie	Tidl./nuv. ven/kammerat	Be-kendt, kendt > 24 timer	Be-kendt, kendt < 24 timer	Pers. i afhængighedsforhold	Anden "kendt"	Alle
1995	64 %	3 %	5 %	0 %	2 %	3 %	7 %	3 %	3 %	10 %	100 %
1996	60 %	2 %	4 %	1 %	1 %	5 %	6 %	3 %	6 %	12 %	100 %
2005	63 %	2 %	2 %	1 %	0 %	3 %	9 %	2 %	5 %	11 %	100 %
2006	65 %	1 %	2 %	0 %	1 %	2 %	9 %	1 %	4 %	14 %	100 %
2007	67 %	2 %	4 %	0 %	1 %	5 %	8 %	0 %	2 %	9 %	100 %
2008	65 %	1 %	6 %	0 %	0 %	6 %	9 %	0 %	1 %	12 %	100 %
2009	66 %	2 %	8 %	0 %	1 %	1 %	4 %	1 %	2 %	16 %	100 %
2010	63 %	2 %	2 %	1 %	0 %	5 %	10 %	1 %	1 %	13 %	100 %
2011	65 %	1 %	6 %	0 %	0 %	6 %	6 %	0 %	2 %	13 %	100 %
2012	66 %	2 %	4 %	1 %	3 %	2 %	6 %	1 %	2 %	12 %	100 %
2013	66 %	1 %	4 %	3 %	1 %	1 %	4 %	1 %	1 %	18 %	100 %
2014	60 %	5 %	5 %	0 %	1 %	6 %	9 %	0 %	3 %	11 %	100 %
2015	65 %	2 %	3 %	1 %	5 %	5 %	2 %	1 %	1 %	14 %	100 %

Bilagstabel 5.11. Gerningsstedet 1995-96 og 2005-2015, pct.

	Privat bolig	Arbejde /uddannelse	Værtshus, bodega m.v.	Offentligt sted	Andet sted	I alt
1995	14 %	12 %	23 %	42 %	8 %	100 %
1996	17 %	19 %	26 %	36 %	2 %	100 %
2005	19 %	25 %	15 %	36 %	5 %	100 %
2006	13 %	26 %	16 %	42 %	3 %	100 %
2007	19 %	18 %	12 %	47 %	4 %	100 %
2008	16 %	20 %	14 %	46 %	3 %	100 %
2009	17 %	15 %	14 %	50 %	3 %	100 %
2010	14 %	23 %	10 %	48 %	5 %	100 %
2011	16 %	11 %	11 %	48 %	14 %	100 %
2012	17 %	11 %	19 %	49 %	3 %	100 %
2013	14 %	25 %	15 %	43 %	3 %	100 %
2014	16 %	21 %	11 %	44 %	7 %	100 %
2015	17 %	18 %	10 %	48 %	8 %	100 %

Bilagstabel 5.12. Procentfordeling af gerningspersoner og ofre påvirket af alkohol eller andet, 1995-96 og 2005-2015, pct.⁵⁴

		Meget påvirket af alkohol	Påvirket af alkohol	Påvirket af stoffer	Ikke påvirket
1995	Offer	10 %	33 %	2 %	56 %
	Gerningsperson	33 %	23 %	8 %	36 %
1996	Offer	14 %	30 %	1 %	55 %
	Gerningsperson	41 %	21 %	8 %	30 %
2005	Offer	16 %	25 %	0 %	59 %
	Gerningsperson	26 %	19 %	22 %	34 %
2006	Offer	10 %	23 %	1 %	65 %
	Gerningsperson	28 %	16 %	11 %	45 %
2007	Offer	15 %	28 %	0 %	56 %
	Gerningsperson	31 %	20 %	13 %	37 %
2008	Offer	10 %	30 %	1 %	59 %
	Gerningsperson	24 %	27 %	16 %	33 %
2009	Offer	12 %	26 %	3 %	59 %
	Gerningsperson	33 %	17 %	12 %	38 %
2010	Offer	10 %	30 %	0 %	61 %
	Gerningsperson	32 %	15 %	6 %	47 %
2011	Offer	12 %	28 %	2 %	59 %
	Gerningsperson	24 %	24 %	12 %	40 %
2012	Offer	11 %	27 %	1 %	61 %
	Gerningsperson	24 %	19 %	15 %	42 %
2013	Offer	14 %	30 %	1 %	54 %
	Gerningsperson	28 %	19 %	12 %	40 %
2014	Offer	15 %	20 %	3 %	62 %
	Gerningsperson	25 %	22 %	13 %	39 %
2015	Offer	7 %	24 %	4 %	65 %
	Gerningsperson	16 %	24 %	14 %	47 %

⁵⁴ Det bemærkes, at andelen af uoplyste og ved ikke-besvarelser ved dette spørgsmål er relativt høj, 9 pct. Der må naturligvis være en del voldshændelser, hvor det kan være svært at vide eller vurdere, om gerningspersonen var påvirket.

Bilagstabel 5.13. Procentfordeling af gerningspersoner og ofre påvirket af alkohol eller andet, 1995-96 og 2005-2015.

Offer	Påvirket	Påvirket	Ikke påvirket	Ikke påvirket	I alt
Gerningsperson	Påvirket	Ikke påvirket	Påvirket	Ikke påvirket	
1995	34 %	8 %	30 %	28 %	100 %
1996	43 %	5 %	27 %	26 %	100 %
2005	36 %	4 %	31 %	29 %	100 %
2006	27 %	6 %	28 %	39 %	100 %
2007	38 %	4 %	25 %	33 %	100 %
2008	38 %	4 %	29 %	29 %	100 %
2009	38 %	4 %	23 %	35 %	100 %
2010	33 %	6 %	20 %	41 %	100 %
2011	35 %	5 %	25 %	34 %	100 %
2012	33 %	6 %	25 %	35 %	100 %
2013	37 %	6 %	23 %	34 %	100 %
2014	43 %	8 %	18 %	31 %	100 %
2015	32 %	3 %	22 %	44 %	100 %

Bilagstabel 5.14. Resultat af regressionsanalyse vedrørende udsathed for partnervold (n=51.739). Startmodel.

Variabel	Andel ofre i pct.	Parameter-estimat	Signifikansniveau	OR	95 pct. konfidensinterval for OR	
					Nedre	Øvre
Mænd	0,0 %	-1,440	,000	,237	,113	,496
16-24 år	0,1 %	1,268	,022	3,553	1,198	10,539
25-39 år	0,1 %	,543	,002	1,722	1,222	2,427
Har en indkomst på 100.000-239.999	0,1 %	-,011	,981	,989	,395	2,477
Har en indkomst på 240.000-324.999	0,1 %	-,156	,800	,856	,255	2,866
Har en indkomst på 325.000-549.999	0,1 %	,518	,382	1,678	,526	5,354
Har en indkomst på 550.000 eller mere	0,0 %	-,757	,543	,469	,041	5,371
Enlig uden børn	0,2 %	1,824	,000	6,196	2,512	15,282
Enlig med børn	0,5 %	2,425	,000	11,299	4,443	28,731
Par uden børn	0,0 %	-,610	,473	,544	,103	2,877
Andre familietyper	0,1 %	1,289	,076	3,628	,872	15,092
Studerende	0,1 %	-,002	,998	,998	,276	3,606
Arbejdsløs	0,3 %	1,457	,004	4,294	1,592	11,581
Pensionist	0,0 %	-13,073	,976	,000	0,000	
Selvstændig erhvervsdrivende	0,0 %	-,557	,565	,573	,086	3,819
Faglært arbejder	0,1 %	,930	,051	2,536	,995	6,462
Ufaglært arbejder	0,0 %	-,315	,725	,730	,126	4,231
Anden herkomst end dansk	0,2 %	,469	,418	1,598	,514	4,964
Er ugentligt eller oftere hjemmefra om aftenen	0,1 %	-,440	,192	,644	,333	1,248
Går ugentligt eller oftere ud for at more sig	0,1 %	-,018	,957	,982	,508	1,897
Ejerskab over to biler, sommerhus og/eller båd	0,0 %	-,121	,790	,886	,365	2,154
Ejer butik eller virksomhed	0,1 %	1,395	,005	4,034	1,539	10,575

Bilagstabel 5.15. Resultat af regressionsanalyse vedrørende udsathed for partnervold (n=51.739). Slutmodel.

Variabel	Andel ofre i pct.	Parameter-estimat	Signifikansniveau	OR	95 pct. konfidensinterval for OR	
					Nedre	Øvre
Mænd	0,0 %	-1,434	,000	,238	,115	,494
16-24 år	0,1 %	1,248	,003	3,482	1,521	7,968
25-39 år	0,1 %	,603	,000	1,827	1,310	2,549
Enlig uden børn	0,2 %	1,881	,000	6,562	2,975	14,472
Enlig med børn	0,5 %	2,609	,000	13,586	5,850	31,552
Andre familietyper	0,1 %	1,435	,041	4,199	1,064	16,569
Arbejdsløs	0,3 %	1,658	,000	5,249	2,652	10,389
Faglært arbejder	0,1 %	1,145	,005	3,143	1,405	7,029
Ejer butik eller virksomhed	0,1 %	1,280	,004	3,597	1,508	8,580

Bilagstabel 5.16. Resultat af regressionsanalyse vedrørende udsathed for vold på offentligt sted (n=51.738). Startmodel.

Variabel	Andel ofre i pct.	Parameter-estimat	Signifikansniveau	OR	95 pct. konfidensinterval for OR	
					Nedre	Øvre
Mænd	1,2 %	,888	,000	2,430	1,953	3,023
16-24 år	3,0 %	1,726	,000	5,617	3,985	7,917
25-39 år	0,8 %	,340	,000	1,405	1,212	1,628
Har en indkomst på 0-99.999	1,9 %	,583	,059	1,792	,979	3,282
Har en indkomst på 100.000-239.999	1,0 %	,728	,014	2,072	1,162	3,694
Har en indkomst på 240.000-324.999	0,5 %	,250	,409	1,285	,709	2,329
Har en indkomst på 325.000-549.999	0,5 %	,472	,093	1,603	,924	2,783
Enlig uden børn	1,3 %	,667	,000	1,948	1,513	2,510
Enlig med børn	1,3 %	,709	,000	2,032	1,398	2,951
Par uden børn	0,7 %	,277	,066	1,319	,982	1,771
Andre familietyper	1,5 %	,047	,816	1,048	,704	1,562
Studerende	2,3 %	,221	,263	1,248	,847	1,839
Arbejdsløs	1,0 %	,622	,003	1,862	1,242	2,791
Pensionist	0,2 %	-,699	,034	,497	,261	,947
Selvstændig erhvervsdrivende	0,6 %	,301	,330	1,352	,737	2,478
Faglært arbejder	0,9 %	,476	,010	1,610	1,120	2,314
Ufaglært arbejder	0,9 %	,268	,227	1,307	,847	2,018
Anden herkomst end dansk	0,9 %	,064	,798	1,066	,653	1,739
Er ugentligt eller oftere hjemmefra om aftenen	1,2 %	,397	,002	1,487	1,158	1,910
Går ugentligt eller oftere ud for at more sig	1,3 %	,324	,007	1,383	1,092	1,752
Ejerskab over to biler, sommerhus og/eller båd	0,6 %	,167	,180	1,182	,926	1,508
Ejer butik eller virksomhed	0,7 %	,150	,466	1,161	,777	1,736

Bilagstabel 5.17. Resultat af regressionsanalyse vedrørende udsathed for vold på offentligt sted (n=51.738). Slutmodel

Variabel	Andel ofre i pct.	Parameter-estimat	Signifikansniveau	OR	95 pct. konfidensinterval for OR	
					Nedre	Øvre
Mænd	1,2 %	,905	,000	2,473	1,992	3,069
16-24 år	3,0 %	1,840	,000	6,300	4,825	8,226
25-39 år	0,8 %	,350	,000	1,420	1,230	1,639
Har en indkomst på 100.000-239.999	1,0 %	,291	,008	1,338	1,079	1,659
Enlig uden børn	1,3 %	,539	,000	1,714	1,390	2,115
Enlig med børn	1,3 %	,611	,001	1,843	1,300	2,612
Arbejdsløs	1,0 %	,427	,004	1,533	1,144	2,055
Pensionist	0,2 %	-,848	,005	,428	,238	,769
Er ugentligt eller oftere hjemmefra om aftenen	1,2 %	,394	,002	1,483	1,155	1,904
Går ud ugentligt eller mere for at møde sig	1,3 %	,332	,006	1,394	1,101	1,766

Bilagstabel 5.18. Resultat af regressionsanalyse vedrørende udsathed for vold på arbejdspladsen (n=51.738). Startmodel.

Variabel	Andel ofre i pct.	Parameter-estimat	Signifikansniveau	OR	95 pct. konfidensinterval for OR	
					Nedre	Øvre
Mænd	0,2 %	-,597	,001	,551	,384	,790
16-24 år	0,2 %	,120	,768	1,128	,507	2,507
25-39 år	0,4 %	,093	,341	1,097	,907	1,328
Har en indkomst på 100.000-239.999	0,2 %	,796	,081	2,217	,907	5,416
Har en indkomst på 240.000-324.999	0,4 %	1,420	,004	4,139	1,594	10,750
Har en indkomst på 325.000-549.999	0,4 %	1,318	,008	3,736	1,416	9,858
Har en indkomst på 550.000 eller mere	0,1 %	,386	,536	1,471	,434	4,990
Enlig uden børn	0,2 %	,079	,753	1,082	,662	1,769
Enlig med børn	0,2 %	-,394	,393	,674	,273	1,667
Par uden børn	0,3 %	,386	,069	1,472	,970	2,232
Andre familietyper	0,4 %	,678	,088	1,969	,903	4,293
Studerende	0,2 %	-,048	,905	,953	,428	2,120
Arbejdsløs	0,1 %	-1,330	,006	,264	,103	,682
Pensionist	0,0 %	-2,454	,001	,086	,020	,366
Selvstændig erhvervsdrivende	0,0 %	-3,189	,036	,041	,002	,816
Faglært arbejder	0,3 %	-,265	,274	,767	,477	1,233
Ufaglært arbejder	0,4 %	,098	,732	1,103	,628	1,938
Anden herkomst end dansk	0,1 %	-1,583	,139	,205	,025	1,668
Er ugentligt eller oftere hjemmefra om aftenen	0,3 %	,336	,072	1,400	,971	2,018
Går ugentligt eller oftere ud for at more sig	0,2 %	-,407	,038	,665	,453	,977
Ejerskab over to biler, sommerhus og/eller båd	0,3 %	,212	,261	1,236	,854	1,789
Ejer butik eller virksomhed	0,2 %	,145	,660	1,155	,607	2,199

Bilagstabel 5.19. Resultat af regressionsanalyse vedrørende udsathed for vold på arbejdspladsen (n=51.738). Slutmodel.

Variabel	Andel ofre i pct.	Parameter-estimat	Signifikansniveau	OR	95 pct. konfidensinterval for OR	
					Nedre	Øvre
Mænd	0,2 %	-,590	,001	,554	,392	,785
Har en indkomst på 240.000-324.999	0,4 %	,913	,000	2,491	1,594	3,892
Har en indkomst på 325.000-549.999	0,4 %	,846	,000	2,331	1,527	3,558
Par uden børn	0,3 %	,384	,048	1,468	1,003	2,149
Arbejdsløs	0,1 %	-1,239	,006	,290	,120	,701
Pensionist	0,0 %	-2,375	,001	,093	,023	,378
Selvstændig erhvervsdrivende	0,0 %	-3,023	,044	,049	,003	,920

Bilagstabel 5.20. Resultat af regressionsanalyse vedrørende udsathed for vold (n=51.739). Startmodel.

Variabel	Andel ofre i pct.	Parameter-estimat	Signifikansniveau	OR	95 pct. konfidensinterval for OR	
					Nedre	Øvre
Mænd	1,7 %	,396	,000	1,486	1,271	1,738
16-24 år	3,8 %	1,364	,000	3,913	3,001	5,102
25-39 år	1,6 %	,283	,000	1,327	1,199	1,468
Har en indkomst på 100.000-239.999	1,5 %	,166	,144	1,181	,945	1,475
Har en indkomst på 240.000-324.999	1,2 %	,086	,569	1,090	,810	1,468
Har en indkomst på 325.000-549.999	1,1 %	,081	,603	1,084	,800	1,470
Har en indkomst på 550.000 eller mere	0,6 %	-,501	,030	,606	,385	,952
Enlig uden børn	2,0 %	,667	,000	1,948	1,599	2,372
Enlig med børn	2,4 %	,836	,000	2,306	1,747	3,044
Par uden børn	1,1 %	,191	,097	1,210	,966	1,515
Andre familietyper	2,4 %	,297	,061	1,346	,986	1,837
Studerende	3,1 %	,058	,698	1,060	,790	1,423
Arbejdsløs	1,8 %	,439	,003	1,551	1,164	2,065
Pensionist	0,3 %	-,994	,000	,370	,232	,589
Selvstændig erhvervsdrivende	0,9 %	-,420	,088	,657	,406	1,065
Faglært arbejder	1,5 %	,199	,123	1,221	,947	1,573
Ufaglært arbejder	1,5 %	,070	,661	1,073	,784	1,467
Anden herkomst end dansk	1,7 %	,159	,396	1,172	,812	1,692
Er ugentligt eller oftere hjemmefra om aftenen	1,8 %	,336	,000	1,399	1,170	1,675
Går ugentligt eller oftere ud for at more sig	1,9 %	,027	,756	1,028	,865	1,221
Ejerskab over to biler, sommerhus og/eller båd	1,2 %	,273	,003	1,314	1,096	1,575
Ejer butik eller virksomhed	1,3 %	,329	,026	1,390	1,040	1,857

Bilagstabel 5.21. Resultat af regressionsanalyse vedrørende udsathed for vold (n=51.739). Slutmodel.

Variabel	Andel ofre i pct.	Parameter-estimat	Signifikansniveau	OR	95 pct. konfidensinterval for OR	
					Nedre	Øvre
Mænd	1,7 %	,406	,000	1,501	1,287	1,752
16-24 år	3,8 %	1,361	,000	3,900	3,203	4,748
25-39 år	1,6 %	,288	,000	1,334	1,208	1,473
Har en indkomst på mere end 550.000	0,6 %	-,644	,001	,525	,360	,766
Enlig uden børn	2,0 %	,583	,000	1,791	1,513	2,120
Enlig med børn	2,4 %	,729	,000	2,074	1,597	2,692
Arbejdsløs	1,8 %	,415	,000	1,514	1,220	1,880
Pensionist	0,3 %	-1,007	,000	,365	,238	,560
Selvstændig erhvervsdrivende	0,9 %	-,488	,041	,614	,384	,981
Er ugentligt eller oftere hjemmefra om aftenen	1,8 %	,354	,000	1,425	1,204	1,687
Ejerskab over to biler, sommerhus og/eller båd	1,2 %	,247	,007	1,280	1,070	1,531
Ejer butik eller virksomhed	1,3 %	,328	,026	1,389	1,039	1,855

Bilagstabel 6.1. Resultat af regressionsanalyse vedrørende udsathed for tvangssamleje (n=25.171). Startmodel.

Variabel	Andel ofre i pct.	Parameter-estimat	Signifikansniveau	OR	95 pct. konfidensinterval for OR	
					Nedre	Øvre
16-24 år	3,9 %	1,851	,000	6,366	4,141	9,787
25-39 år	1,7 %	,679	,000	1,971	1,670	2,326
Har en indkomst på 100.000-239.999	3,0 %	-,412	,008	,662	,489	,898
Har en indkomst på 240.000-324.999	1,2 %	-,226	,319	,798	,512	1,244
Har en indkomst på 325.000-549.999	0,8 %	-,360	,165	,697	,419	1,160
Har en indkomst på mere end 550.000	0,6 %	,200	,547	1,222	,636	2,348
Enlig uden børn	2,1 %	1,292	,000	3,641	2,625	5,051
Enlig med børn	2,3 %	1,191	,000	3,290	2,207	4,905
Par uden børn	1,0 %	,584	,002	1,793	1,237	2,600
Andre familietyper	2,9 %	,844	,000	2,326	1,463	3,698
Studerende	3,4 %	,404	,088	1,498	,942	2,381
Arbejdsløs	2,3 %	1,206	,000	3,341	2,180	5,119
Pensionist	0,2 %	-,606	,120	,546	,254	1,171
Selvstændig erhvervsdrivende	0,6 %	-,127	,812	,881	,310	2,503
Faglært arbejder	0,5 %	-,339	,253	,712	,398	1,274
Ufaglært arbejder	1,1 %	,186	,528	1,205	,676	2,148
Anden herkomst end dansk	2,5 %	,415	,067	1,515	,971	2,363
Er ugentligt eller oftere hjemmefra om aftenen	1,5 %	,057	,676	1,058	,812	1,379
Går ugentligt eller oftere ud for at more sig	1,5 %	-,273	,043	,761	,584	,991
Ejerskab over to biler, sommerhus og/eller båd	0,7 %	-,015	,929	,985	,703	1,379
Ejer butik eller virksomhed	0,8 %	,194	,536	1,215	,656	2,248

Bilagstabel 6.2. Resultat af regressionsanalyse vedrørende udsathed for tvangssamleje (n=25.171). Slutmodel.

Variabel	Andel ofre i pct.	Parameterestimat	Signifikansniveau	OR	95 pct. konfidensinterval for OR	
					Nedre	Øvre
16-24-årige	3,9 %	2,013	,000	7,487	5,032	11,137
25-39-årige	1,7 %	,716	,000	2,046	1,746	2,397
Har en indkomst på 100.000-239.999	3,0 %	-,339	,010	,712	,550	,923
Enlig uden børn	2,1 %	1,278	,000	3,591	2,620	4,921
Enlig med børn	2,3 %	1,193	,000	3,296	2,226	4,880
Par uden børn	1,0 %	,572	,002	1,771	1,224	2,563
Andre familietyper	2,9 %	,854	,000	2,348	1,480	3,725
Studerende	3,4 %	,561	,002	1,753	1,232	2,494
Arbejdsløs	2,3 %	1,389	,000	4,011	2,928	5,495
Anden herkomst end dansk	2,5 %	,446	,047	1,562	1,006	2,426
Går ugentligt eller oftere ud for at more sig	1,5 %	-,251	,046	,778	,609	,995

Bilagstabel 6.3. Resultat af regressionsanalyse vedrørende udsathed for tvangssamleje, hvis gerningsmanden er ofret bekendt (n=25.166). Startmodel.

Variabel	Andel ofre i pct.	Parameter-estimat	Signifikansniveau	OR	95 pct. konfidensinterval for OR	
					Nedre	Øvre
16-24 år	1,9 %	1,583	,000	4,870	2,761	8,588
25-39 år	1,0 %	,630	,000	1,878	1,527	2,309
Har en indkomst på 0-99.999	1,5 %	-,759	,043	,468	,224	,976
Har en indkomst på 100.000-239.999	0,7 %	-1,159	,002	,314	,153	,642
Har en indkomst på 240.000-324.999	0,4 %	-,926	,014	,396	,189	,831
Har en indkomst på 325.000-549.999	0,4 %	-,766	,039	,465	,225	,962
Enlig uden børn	1,2 %	1,607	,000	4,987	3,161	7,869
Enlig med børn	1,5 %	1,597	,000	4,937	2,918	8,353
Par uden børn	0,5 %	,672	,012	1,958	1,156	3,315
Andre familietyper	1,9 %	1,371	,000	3,941	2,157	7,200
Studerende	1,7 %	,498	,111	1,645	,893	3,031
Arbejdsløs	1,3 %	1,206	,000	3,341	1,935	5,768
Pensionist	0,1 %	-,642	,205	,526	,195	1,421
Selvstændig erhvervsdrivende	0,4 %	,098	,887	1,102	,287	4,233
Faglært arbejder	0,3 %	-,226	,539	,798	,388	1,640
Ufaglært arbejder	0,6 %	,223	,564	1,250	,585	2,672
Anden herkomst end dansk	1,4 %	,402	,180	1,494	,831	2,688
Er ugentligt eller oftere hjemmefra om aftenen	0,7 %	-,091	,605	,913	,647	1,289
Går ugentligt eller oftere ud for at more sig	0,8 %	-,412	,021	,662	,467	,939
Ejerskab over to biler, sommerhus og/eller båd	0,5 %	,277	,192	1,320	,870	2,002
Ejer butik eller virksomhed	0,3 %	-,235	,619	,791	,314	1,993

Bilagstabel 6.4. Resultat af regressionsanalyse vedrørende udsathed for tvangssamleje, hvis gerningsmanden er ofret bekendt (n=25.166). Slutmodel.

Variabel	Andel ofre i pct.	Parameter-estimat	Signifikansniveau	OR	95 pct. konfidensinterval for OR	
					Nedre	Øvre
16-24 år	1,9 %	1,644	,000	5,173	2,992	8,944
25-39 år	1,0 %	,664	,000	1,942	1,593	2,367
Har en indkomst på 0-99.999	1,5 %	-,829	,022	,436	,215	,886
Har en indkomst på 100.000-239.999	0,7 %	-1,263	,000	,283	,142	,562
Har en indkomst på 240.000-324.999	0,4 %	-,986	,008	,373	,180	,773
Har en indkomst på 325.000-549.999	0,4 %	-,789	,032	,454	,221	,936
Enlig uden børn	1,2 %	1,512	,000	4,534	2,934	7,005
Enlig med børn	1,5 %	1,548	,000	4,703	2,816	7,857
Par uden børn	0,5 %	,627	,019	1,871	1,108	3,159
Andre familietyper	1,9 %	1,355	,000	3,876	2,132	7,046
Studerende	1,7 %	,556	,034	1,744	1,042	2,919
Arbejdsløs	1,3 %	1,327	,000	3,770	2,432	5,843
Går ugentligt eller oftere ud for at more sig	0,8 %	-,456	,006	,634	,459	,875

Bilagstabel 6.5. Resultat af regressionsanalyse vedrørende udsathed for tvangssamleje, hvis gerningsmanden ikke er ofret bekendt (n=25.166). Startmodel.

Variabel	Andel ofre i pct.	Parameter-estimat	Signifikansniveau	OR	95 pct. konfidensinterval for OR	
					Nedre	Øvre
16-24 år	2,0 %	2,270	,000	9,680	4,880	19,203
25-39 år	0,7%	,800	,000	2,226	1,670	2,968
Har en indkomst på 100.000-239.999	0,5 %	-,442	,048	,643	,414	,997
Har en indkomst på 240.000-324.999	0,3 %	-,178	,608	,837	,424	1,653
Har en indkomst på 325.000-549.999	0,1 %	-,804	,083	,447	,180	1,111
Har en indkomst på 550.000 eller mere	0,1 %	-1,249	,185	,287	,045	1,815
Enlig uden børn	0,9 %	,967	,000	2,630	1,638	4,222
Enlig med børn	0,7 %	,646	,048	1,908	1,006	3,616
Par uden børn	0,5 %	,491	,071	1,634	,959	2,785
Andre familietyper	0,9 %	,128	,742	1,136	,530	2,437
Studerende	1,7 %	,439	,242	1,552	,743	3,239
Arbejdsløs	1,0 %	1,386	,000	3,997	1,985	8,046
Pensionist	0,1 %	-,302	,624	,739	,221	2,476
Selvstændig erhvervsdrivende	0,1 %	-,839	,429	,432	,054	3,458
Faglært arbejder	0,1 %	-,684	,224	,505	,168	1,521
Ufaglært arbejder	0,5 %	,296	,521	1,344	,545	3,316
Anden herkomst end dansk	1,0 %	,274	,446	1,315	,650	2,662
Er ugentligt eller oftere hjemmefra om aftenen	0,7 %	,243	,254	1,276	,840	1,937
Går ugentligt eller oftere ud for at more sig	0,7 %	-,115	,581	,892	,593	1,340
Ejerskab over to biler, sommerhus og/eller båd	0,2 %	-,470	,119	,625	,346	1,129
Ejer butik eller virksomhed	0,5 %	,804	,047	2,234	1,011	4,937

Bilagstabel 6.6. Resultat af regressionsanalyse vedrørende udsathed for tvangssamleje, hvis gerningsmanden ikke er ofret bekendt (n=25.166). Slutmodel.

Variabel	Andel ofre i pct.	Parameterestimat	Signifikansniveau	OR	95 pct. konfidensinterval for OR	
					Nedre	Øvre
16-24-årige	2,0 %	2,570	,000	13,066	7,047	24,227
25-39-årige	0,7 %	,850	,000	2,340	1,786	3,066
Enlig uden børn	0,9 %	,710	,000	2,034	1,420	2,912
Studerende	1,7 %	,674	,013	1,962	1,152	3,342
Arbejdsløs	1,0 %	1,626	,000	5,084	3,142	8,224

Bilagstabel 7.1. Resultat af regressionsanalyse vedrørende udsathed for kriminalitet, 2010-15 (n=43.019). Startmodel.

Variabel	Andel ofre i pct.	Parameter-estimat	Signifikansniveau	OR	95 pct. konfidensinterval for OR	
					Nedre	Øvre
Mænd	17,7 %	,141	,000	1,151	1,091	1,216
16-24 år	24,8 %	,564	,000	1,757	1,576	1,960
25-39 år	18,9 %	,161	,000	1,174	1,136	1,214
Har en indkomst på 100.000-239.999	15,7 %	,167	,000	1,181	1,077	1,295
Har en indkomst på 240.000-324.999	14,9 %	,146	,010	1,157	1,035	1,292
Har en indkomst på 325.000-549.999	15,9 %	,161	,005	1,175	1,051	1,314
Har en indkomst på 550.000 eller mere	18,4 %	,246	,000	1,279	1,121	1,460
Enlig uden børn	18,3 %	,235	,000	1,265	1,179	1,356
Enlig med børn	20,3 %	,335	,000	1,398	1,255	1,558
Par uden børn	14,3 %	-,032	,378	,968	,901	1,040
Andre familietyper	21,7 %	,159	,012	1,172	1,035	1,327
Studerende	24,6 %	,202	,001	1,224	1,092	1,371
Arbejdsløs	15,4 %	,006	,904	1,006	,908	1,116
Pensionist	9,4 %	-,458	,000	,632	,564	,709
Selvstændig erhvervsdrivende	22,9 %	,153	,022	1,166	1,022	1,330
Faglært arbejder	14,8 %	-,146	,001	,864	,791	,944
Ufaglært arbejder	15,1 %	-,120	,034	,887	,793	,991
Anden herkomst end dansk	16,5 %	,013	,890	1,013	,847	1,210
Er ugentligt eller oftere hjemmefra om aftenen	18,5 %	,137	,000	1,147	1,082	1,215
Går ugentligt eller oftere ud for at more sig	19,0 %	,108	,000	1,114	1,051	1,181
Ejerskab over to biler, sommerhus og/eller båd	17,1 %	,155	,000	1,168	1,100	1,240
Ejer butik eller virksomhed	22,3 %	,343	,000	1,409	1,276	1,556

Bilagstabel 7.2. Resultat af regressionsanalyse vedrørende udsathed for kriminalitet, 2010-15 (n=43.019). Slutmodel.

Variabel	Andel ofre i pct.	Parameter-estimat	Signifikansniveau	OR	95 pct. konfidensinterval for OR	
					Nedre	Øvre
Mænd	17,7 %	,141	,000	1,151	1,090	1,215
16-24 år	24,8 %	,564	,000	1,758	1,577	1,960
25-39 år	18,9 %	,161	,000	1,174	1,137	1,213
Har en indkomst på 100.000-239.999	15,7 %	,163	,000	1,177	1,074	1,290
Har en indkomst på 240.000-324.999	14,9 %	,142	,010	1,153	1,035	1,285
Har en indkomst på 325.000-549.999	15,9 %	,158	,003	1,171	1,054	1,302
Har en indkomst på mere end 550.000	18,4 %	,244	,000	1,277	1,126	1,449
Enlig uden børn	18,3 %	,247	,000	1,280	1,199	1,366
Enlig med børn	20,3 %	,346	,000	1,413	1,272	1,570
Andre familietyper	14,3 %	,170	,006	1,185	1,050	1,338
Studerende	21,7 %	,199	,000	1,220	1,099	1,354
Pensionist	24,6 %	-,466	,000	,628	,566	,696
Selvstændig erhvervsdrivende	15,4 %	,151	,022	1,164	1,022	1,324
Faglært arbejder	9,4 %	-,147	,001	,863	,793	,939
Ufaglært arbejder	22,9 %	-,122	,024	,885	,796	,984
Er ugentligt eller oftere hjemmefra om aftenen	18,5 %	,135	,000	1,145	1,080	1,213
Går ugentligt eller oftere ud for at more sig	19,0 %	,107	,000	1,113	1,050	1,179
Ejerskab over to biler, sommerhus og/eller båd	17,1 %	,156	,000	1,169	1,101	1,242
Ejer butik eller virksomhed	22,3 %	,344	,000	1,410	1,277	1,557

Bilagstabel 8.1. Resultat af regressionsanalyse vedrørende angst for kriminalitet (n=43.205). Startmodel.

Variabel	Andel ofre i pct.	Parameter-estimat	Signifikansniveau	OR	95 pct. konfidensinterval for OR	
					Nedre	Øvre
Mænd	8,2 %	-,510	,000	,601	,566	,638
16-24 år	12,2 %	,078	,220	1,082	,954	1,226
25-39 år	8,7 %	-,098	,000	,906	,871	,943
Har en indkomst på 100.000-239.999	13,5 %	,007	,883	1,007	,915	1,108
Har en indkomst på 240.000-324.999	10,7 %	-,087	,135	,916	,817	1,027
Har en indkomst på 325.000-549.999	8 %	-,234	,000	,791	,702	,892
Har en indkomst på mere end 550.000	6,8 %	-,300	,000	,741	,634	,866
Studerende	11,4 %	,156	,025	1,168	1,020	1,338
Arbejdsløs	14,2 %	,471	,000	1,602	1,438	1,785
Pensionist	14,6 %	,569	,000	1,766	1,587	1,966
Selvstændig erhvervsdrivende	9,4 %	,210	,014	1,234	1,043	1,459
Faglært arbejder	10 %	,306	,000	1,357	1,227	1,502
Ufaglært arbejder	11,1 %	,343	,000	1,409	1,248	1,591
Anden herkomst end dansk	13,4 %	,281	,000	1,325	1,150	1,527
Er ugentligt eller oftere hjemmefra om aftenen	9,8 %	-,153	,000	,858	,806	,914
Går ugentligt eller oftere ud for at more sig	10,3 %	-,072	,029	,931	,873	,993
Ejerskab over to biler, sommerhus og/eller båd	9,5 %	-,059	,081	,942	,882	1,007
Ejer butik eller virksomhed	9,7 %	,076	,218	1,079	,956	1,219
Udsat for kriminalitet	17,7 %	,807	,000	2,241	2,090	2,404

Bilagstabel 8.2. Resultat af regressionsanalyse vedrørende angst for kriminalitet (n=43.205). Slutmodel.

Variabel	Andel ofre i pct.	Parameterestimat	Signifikansniveau	OR	95 pct. konfidensinterval for OR	
					Nedre	Øvre
Mænd	8,2 %	-,507	,000	,602	,567	,639
25-39 år	8,7 %	-,105	,000	,900	,868	,934
Har en indkomst på 240.000-324.999	10,7 %	-,105	,016	,900	,826	,980
Har en indkomst på 325.000-549.999	8 %	-,257	,000	,774	,706	,848
Har en indkomst på mere end 550.000	6,8 %	-,325	,000	,722	,631	,827
Studerende	11,4 %	,204	,001	1,226	1,092	1,376
Arbejdsløs	14,2 %	,470	,000	1,599	1,436	1,781
Pensionist	14,6 %	,560	,000	1,751	1,576	1,944
Selvstændig erhvervsdrivende	9,4 %	,253	,000	1,288	1,120	1,482
Faglært arbejder	10 %	,310	,000	1,363	1,232	1,507
Ufaglært arbejder	11,1 %	,352	,000	1,421	1,259	1,604
Anden herkomst end dansk	13,4 %	,288	,000	1,333	1,158	1,535
Er ugentligt eller oftere hjemmefra om aftenen	9,8 %	-,149	,000	,862	,810	,917
Går ugentligt eller oftere ud for at more sig	10,3 %	-,064	,048	,938	,880	,999
Udsat for kriminalitet	17,7 %	,809	,000	2,247	2,095	2,409